

கேதார கெளரி

பெண் எனும் மகாசக்தி (சாதனை படைத்த 51 குலமகளிற்)

அங் ஆண்டாள்

மதுரை மீனாடி

அனந்தமை

ஓளவெய்யர்

சிவத்துமிழ்ச்சல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

அன்னை தெரேசா

இக்கம் : கிணுவவயுர் கலாடுஷணம் மு. சிவலிங்கம்

வெளியீடு : கிணுவில் கைவத்திருநறிக்கழகம்

ஆவணி, 2017

२
சிவமயம்

பெண் எனும் மகாசக்தி

இனுவையூர்
கலாபூஷணம் மு.சிவலிங்கம்

வெளியீடு :

இனுவில் சைவத்திருநெறிக்கழகம்

2017

நாலின் பெயர்	- பெண் எனும் மகாசக்தி
ஆக்கம்	- இணுவையூர் கலாபூஷணம் மு.சிவலிங்கம்
வெளியீடு	- இணுவில் சைவத்திருநெறிக்கழகம்
முதற்பதிப்பு	- ஆவணி - 2017
பதிப்புரிமை	- நாலாசிரியருக்கு
கணினி வழவழைப்பு	- சுடர்நிலவு கிரபிக்ஸ், இணுவில் கிழக்கு
பக்கங்கள்	- xviii + 250
ISBN	- ISBN 978-955-44538-3-8
விலை	- ரூ. 400/-
கிடைக்கும் இடம்	- கலாபூஷணம் மு.சிவலிங்கம் காரைக்கால் வீதி, இணுவில் கிழக்கு இணுவில்.

உ
சிவமயம்

என்ன அறப்யணியில் ஒலையவும் தொடரவும் உணர்த்திய மகாசக்திகள்

எந்தை கணபதியின் அருள் நோக்கில் எமது தாய்த்தெய்வத்தின் ஆசியுடன் தந்தையும் தாயும் குருவும் தாரமும் உணர்த்திய அறவழிப் பாதையில் குலமகளிர் சாதனை போற்றும் “பெண் என்னும் மகாசக்தி” வலம்வரும் இம்மரை உலக மகாசக்தியாம் இன்னுலைவச் சிவகாமி அம்பாளுக்கே சமர்ப்பணம்

நெங்றியுடன் இனுலைவயுர் கலாபூரணம் மு.சிவலிங்கம்

ஒலையிந்தின்கள் 2017

மீரி துர்க்காதேவி தெவஸ்தானம்

Sri Durgadevi Devasthanam

Tellippalai, Sri Lanka.

தெலிப்பழை, லெப்ளை

E-Mail:- Thurkaiammantemple@gmail.com
Face Book:- tellidurga@gmail.com

T.P No : 021 - 3213151

தூப்பு டெக் - 06 - 2017

தலைவர்:
செத்தோற் செல்வர்
கலைநூல் ஆறு நிறுமுருகன்
Dr ARUTHIRUMURUGAN

E.Mail:- Aruthirumurugan@gmail.com Hot Line:- 0776258511

செஞ்சொற் செல்வர் கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள் வழங்கிய ஆசிச்செய்தி.

ஆற்றலால் அரியபணியாற்றிய அன்னார் பல ஜம்பத்தொருவரின் சிறப்பினை எம் தலைமுறை அறிவுதற்காக, இந்நூல் வெளியிடப்படுவது பாராட்டுக்குரியது. “எங்கும் எதிலும் சக்தியடா” என்று பாடினார் மகாகவி பாரதியார். “பெண் எனும் மகாசக்தி” என்ற தலைப்பில் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் சீரிய பணியாற்றிய ஆளுமைமிக்க பெண்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நூலாசிரியர் இந்நூலை உருவாக்கியுள்ளார். பல ஆன்மீக நூல்களைப் படைத்த கலாபூஷணம் திரு. மு.சிவலிங்கம் ஜயா அவர்களின் பணி மெச்சத்தக்கது. மாணவர்களுக்கு மிகவும் பயன்தரக்கூடியது. மனுதர்மம் பேணிய மகளினர் வரிசைப்படுத்தி அவர்களின் சிறப்பை சமூகம் உணர்வதற்கு ஜயா அவர்கள் வழி செய்துள்ளார். இந்நூல் சமூகத்தை என்றும் ஆற்றுப்படுத்தும் என்பதில் ஜயமில்லை.

கலாநிதி ஆறு.திருமுருகன்,
தலைவர்,துர்க்காதேவி தெவஸ்தானம்
தலைவர்,சிவபூமி அறக்கட்டளை

செந்தமிழ்ப்புசொல்லருவி
ச.வல்ளேன்,
மருத்துவமனைச் சாலை.
செக்டேலிலி.
Residence : Hospital Lane, Atchuvely

S.Laleesan,
B.A.(Hons.), P.G.D.E.(D),M.A.(Tamil), M.Ed.,
P.G.D.E.M. (M)
Sri Lanka Teacher Educators Service – Class III
Deputy Principal,
Govt. Teachers' College, KOPAY

நோம்பிகீ தே. Telephone No. 077-3787358
e-mail : laleesan@gmail.com / facebook : Laleesan Laleesan

யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளரும் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை பிரதிமுதல்வருமாகிய செந்தமிழ் சொல்லருவி ச.வல்லேன் அவர்கள் வழங்கிய

அணிந்துரை

உலக இயக்கத்தில் சக்தியாகக்கொள்ளப்படுவன் பெண். தமிழ் ருடைய வழிபாட்டியலில் தரையைப் பெண்ணாகக் கருதி வழிபட்டமை முன்னோடியானது. காணுகின்ற காட்சிகளில் உயர் பெண்மையைக் கண்டு பூசிக்கும் பண்பாட்டைச் சைவசமயமும் எடுத்தியம்புகின்றது.

தன்னீரையும் தரையையும் உணவையும் பெண்ணாகப் பார்த்துப் பழக்கப்பட்டவர்கள் நாங்கள். ஒடுகின்ற புகையிரதத்திற்கு கூட யாழ்தேவி என்று தான் பெயர் குட்டியிருக்கின்றோம்.

தமிழருடைய வரலாற்றில் மென்மையின் அம்சமாகப் பார்க்கப்பட்ட பெண் வலிசுமந்த நங்கையாகவும் தன்னை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டிய தேவைக்கு ஆட்பட்டாள். இதனால் புறநானுற்று வீரத்தைப் புலப்படுத்தும் மங்கயையாகவும் அவள் தன்னை ஆக்கிக் கொண்டாள்.

புதுயுகம் படைக்கும் பெண்கள் உருவாவர் என்று கனவு கண்ட பாரதியார் புதுமைப் பெண் எனக் கவிதை படைத்ததையும் காண் கின்றோம்.

ஆனால் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால் அறிவிலோங்கி இவ்வையம் தளைக்குமாம் என்றும் நானும் அச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமாம் ஞானம் நல்லறம் வீரசுதந்திரம் பேணும் நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம் என்றும் அவர் பாடினார்.

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற சொற்காத்து வாழ்ந்த பெண்ணுடைய குணாம்சங்கள் தொட்டு அறிவுலக உயர்ச்சிக்கு இன்று பெருமை சேர்க்கும் பெண்கள் வரை வகை மாதிரிக்காகச் சிலரை முன்னிலைப்படுத்தி இந்நால் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மதுரை மீனாட்சி அம்மனில் இருந்து அண்மையில் எம்மை விட்டுப் பிரிந்த சரஸ்வதி ஆழமுகம் அம்மையார் வரை ஜம்பத்தொரு பெண் ஆளுமைகளை இந்நால் பதிவு செய்துள்ளது. வசதிக்கேற்ப ஏழு பிரிவுகளுள் இவர்களை நூலாசிரியர் அடக்கியுள்ளார்.

புத்தக வெளியீட்டுப் பித்தராகிய இனுவையூர் கலாபூஷணம் மூ. சிவலிங்கம் ஜயாவின் இருபத்து நான்காவது நூலாக இந்நால் வெளி வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. இனுவில் தொடர்பாகப் பல விடயங்களை ஆவணப்படுத்திய பெருமை சிவலிங்கம் ஜயாவைச் சாரும். பெண் என்னும் மகாசக்தி என்ற பெயருடன் பெண் ஆளுமைகளை அடையாளப்படுத்தும் நோக்குடன் இந்நால் எழுந்துள்ளதாயினும் ஜயாவின் மன்பற்று இந்நால் ஊடாகவும் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றமையை அவதானிக்க முடிகின்றது.

புவனம் பதினான்கையும் பூத்தவளாகவும் அவற்றைப் பூத்த வண்ணம் காத்தவளாகவும் ஜந்தொழிலாற்றும் நாயகியாகவும் விளங்கும் தகைமை பெற்ற பெண்ணின் மாறுபட்ட வடிவங்களே இன்று நாம் காணும் பெண்கள். அவர்கள் நாட்டின் கண்கள்.

அகவை எண்பத்து நான்கில் கால் பதித்துள்ள சிவலிங்கம் ஜயா அவர்கள் உயர் பெண்மைக்கு மதிப்பளித்து ஆக்கியுள்ள இந்நால் ஆர்வலர்களால் பெரிதும் பயன்கொள்ளப்படும் என நம்புகின்றேன்.

ச.லல்சன்

பிரதிமுதல்வர், கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை,
பொதுச்செயலாளர், யாழ்ப்பானத் தமிழ்ச்சங்கம்.

அன்றாளர்

பெண்மையின் மென்மையையும் வன்மையையும் எடுத்துக் காட்டுவதனுடாக இவ்வுலகம் பயனுறுவதற்குப் பங்களிப்பு நல்கிய பெண்கள் 51 பேரைப் பற்றி எழுதி வெளிவருகின்ற நூலாக இனுவில் சைவத்திருநெறிக்கழக வெளியீடான் “பெண் என்னும் மகாசக்தி” விளங்குகிறது. தெய்வமகளிர், தெய்வீக அருள் பெற்ற மகளிர், தெய்வத் தமிழ் வளர்த்த மகளிர், கலையால் நிலைபெற்ற மகளிர் அருளற்றால் உயர்ந்திட்ட அன்னையர், கற்பின் பெருந்திறனுடைப் பெண்கள், சிறுவயது முதல் சாதனை படைத்த பெண்கள் என்றவாறு தம் மனவிரிவுக்கும் தேடலுக்கும் ஏற்றாற்போலத் தகவல்களைத் திரட்டி, பொருள் பொதிந்த நூலாக்கித் தந்துள்ளார் ஓய்வுநிலை கிராம உத்தியோகத்தர் மு.சிவலிங்கம் அவர்கள். காலம் அழிந்து கூவிய சேவலின் பணியாக இந்நாலின் வரவு காணப்படுகிறது. இன்றைய உலகில் பெண்களின் சக்தி போற்றப்படுவதையும் பார்க்கிறோம்; அதேவேளை தாழ்த்தப்படுவதையும் காண்கிறோம். பெண்ணடிமைத் தனத்தைக் கண்டு குழுறும் மனங்களையும் பெண்ணியற் புரட்சிகளால் விழிப்புறும் மனங்களையும் ஒரு சேரக் காணவும் செய்கிறோம். மேடும், பள்ளும் போல மேதினியில் பெண்கள் பெறும் மகிழ்ச்சியும், துக்கமும் கலந்து காட்சி தருவதையும் நோக்க முடிகிறது.

“உலகம் ஓங்கனும் பரவி நின்றதும
உயிரினங்களில் மருவி நின்றதும்
அளவில்லாததும் அழிவில்லாததும்
ஆதி பராசக்தி“

என்றும் பட்டுமலை நாராயணதேவியின் பாடலடிகளுக்கொப்ப இறைசக்தியின் தெய்வீகம் உணரப்படுகிறது. இக்கட்டுரைத் தொகுதி

யிலும் முதலில் முன்வைக்கப்பட்ட பெண்ணாகத் தெய்வமகளினால் தகுதி பெற்றுள்ளனர். தானாட்சி செய்து வரும் நான்மாடக் கூடலிலே மீனாட்சி யாக விளங்கி, ஆடவல்லான் அழகிய சொக்கநாதருடன் 64 திருவிளையாடல்களை நிகழ்த்திக் காட்டிய பேரருட் பெருந்தெய்வம் மதுரையையானும் பெண்ணாவாள். அவள் மீனாட்சி வடிவெடுத்த காரணங்கள், அவளது அற்புதங்கள், திருமணப் பெருஞ்சிறப்பு யாவற்றையும் சுருக்க மாக இந்த நூலில் தரிசிக்க முடிகிறது. தொடர்ந்து பூவுலகிற்கு வந்து சிவனை நோக்கித் தவமிருந்து அருள் பெற்ற கேதாரகெளரி, குறவர் குடி வளர்ந்து, தினைப்புனங் காவல் புரிந்தவளும் வேடனாக, விருத்தனாக, சுன்விழுந்த கிழவனாக வந்து நாடகங்கள் பல ஆடி மனங்கொண்ட மங்கையை மணம்புரிந்த காதல் முருகனின் இச்சா சக்தியுமான வள்ளிநாயகி, தெய்வீக இராமனின் பத்தினியாய் விளங்கிய பூமித்தாயின் புதல்வி சீதாபிராட்டி ஆகியோர் பற்றியெல்லாம் குன்றாச் சுவையமுது படைத்துள்ளார் நூலாசிரியர். “கற்பூரம் நாறுமோ?” எனப்பாடுக் கண்ணனுக்கே ஆட்பட்ட சூடிக்கொடுத்த நாச்சியாராகிய ஸ் ஆண்டாளின் வரலாறு ஒருபுறம், வட இந்தியாவில் கண்ணபிரான் மீதான காதற்பக்தி பாடல்களைத் தந்த பக்தமீராவின் வரலாறு இன்னொரு புறமாக கண்ணபக்தியின் வட, தென் பிரதேச இணைப்புக்களைக் காட்டி நிற்பதும் நூலின் சிறப்பாகும். “என் கணவன் கள்வனோ?” என்று மன்னவன் முன்னர் நீதி கேட்டு நின்ற கற்பரசி கண்ணகித் தெய்வம் பற்றியும் இந்நால் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

தெய்வப் பெண்கள் ஆறுபேர் பற்றிய செய்திகளுக்கப்பால் தெய்வீக அருள் பெற்ற பெண்களான காரைக்காலம்மையார், மங்கையற்கரசியார், திலகவதியார் ஆகிய திருத்தொண்டர் புராணத்தில் சேக்கிழார் நாயனாரால் சிறப்பிக்கப்பட்டவர்களின் சைவசமயப் பணிகள் வரலாற்றுடன் கலந்து தந்திருப்பது பற்றாக்குறையுடன் துலங்குகிறது. இவர்களுடன் இன்னும் என்மர் தெய்வீக அருளாளர் வரிசையில் அறிமுகப்படத்தப் பட்டுள்ளனர். சமுத்தவர்கள் இந்திய நாட்டவர்கள், காப்பிய நாயகிகள், புராணகால வித்தகிளர், வரலாற்றுப் பெருந்தகைகள் என்றவாறு இவர்கள் கலந்துள்ளனர். நூலின் மூன்றாவது இயலில் அன்னைத் தமிழ்

வளர்த்தோர் வரிசையில் ஒளாவையார், சிவத்தமிழ்ச்செல்வி முதலாக ஈழத்தின் முதற்றமிழ்ப் பண்டிததை திருமதி பத்மாசனி இராஜேந்திரம் இனுவில் கிராமத்து ஆசிரியைகள் மூவர், இலங்கையின் முதலாவது இஸ்லாமிய தமிழ்ப் பண்டிததை ஹாஜியானி மைமுனா செய்னாலாப்தீன் ஆகியோரது அரிய, பெரிய பணிகள் நினைவுகூரப்பட்டுள்ளன. ஈழத்தில் தமிழ் முஸ்லிம் சமூக ரீதியாக முதலாவது பண்டிததை என்னும் பெருமைக்குரிய இவரைப் பற்றிய தகவல்கள் வாசகர்கள் அதிகம் அறிந்திராதவைகளாகும். சிவலிங்கம் அவர்களது அரிய உழைப்பால் வெளிவரும் இந்நாலின் நான்காவது இயல் கலைப்பணி பரிந்த ஈழத்து, இந்தியப் பெண்மணிகள் ஜவரைப் போற்றுகிறது. அவர்களுள்ளும் ஒருவர் சிங்கள நாட்டிய தாரகை. கலைக்குத்தான் இன, மத, மொழி வேறுபாடுகள் இல்லையே! ஐந்தாவது இயலில் அறப்பணி அருளாளர் களான அன்னை திரேசா, அன்னை அன்னலட்சுமி இரினா சென்ட்லர் ஆகியோர் பற்றிய செய்திகளைக் காண முடிகிறது. ஆறாவது இயலில் கற்புடை மகளிர் எட்டுப்பேர் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதிகாச புராணப் பெண்மணிகளான சாவித்திரி, நாளாயினி, சந்திரமதி, அநுகூமா, தமயந்தி, சகுந்தலை ஆகியோருடன் வள்ளுவரின் துணைவில் வாககி, காந்தியடிகள் மனைவி கஸ்தாரிபாய் ஆகியோர் பெருமைகள் பேசப்பட்டுள்ளன. சின்ன வயதில் சாதனை படைத்த பெண்கள் பற்றிய செய்திகளை இறுதியான ஏழாவது இயல் உள்ளடக்கி நிற்கிறது. மர்ஜா அன்னிபெஸன்ட், மரியா மொண்டிசோரி, ஜான்சிராணி, சரோஜினிதேவி, அரசி எலிசபெத், புளோரன்ஸ் நைட்டிங்கேள், தீபா, கோமல் ஆகிய ஒன்பது பெண்களின் சாதனைகள் இதில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. நூலின் முதற் பகுதியில் பெண் சக்தியின் சிறப்புகள் - தன்மைகள் பற்றிக் கூறிய நூலாசிரியர் பிற் பகுதியில் ஈழத்துப் பெண்கள்வியில் அருட்சகோதரர்களின் பங்களிப்புப் பற்றி எடுத்துக் காட்டியதுடன், நிறைவாகக் “கல்வியே கருந்தனம்” என்பதையும் வலியுறுத்தியுள்ளார். ஏறத்தாழ 250 பக்கங்கள் கொண்ட பெண்மையின் வெளிப்பாடுகள் பற்றிய இந்நாலானது நூலாசிரியரின் விருப்பங்களுக்கு ஏற்றமுறையில் அமைந்துள்ளது. அவரது இயற்பகுப் பொழுங்கும், அவற்றுள் அடங்கும் பெண் சக்திகள் - பெண் கதாபாத்திரங்கள் - பெண்ணருளாளர்கள் - பெண் தெய்வங்கள் பட்டியல்

களும் விமர்சனத்துக்குரியவை. இருப்பினும் வாசிப்புப் பழக்கம் குன்றி வரும் எமது நாட்டுக் காலச்சூழ்நிலையில், அதுவும் பண்பாட்டுப் பெருமைகளை மறந்துவிடக்கூடிய அபாயங்கள் அதிகரித்துவரும் வேளையில் சுருக்கமான அறிமுகங்களினுடாக 51 பெண்களைப் பற்றி துல்லியமாக ஆராய்ந்து எழுதி நூலாக்கிய 84 வயதுடைய தமிழ்ப் பற்றாளரை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகுமென்னாம். சமூக சமய - இலக்கியவாதியான முத்தமிழ்பி சிவலிங்கம் அவர்கள் சுறுசுறுப்பும், விடாழுமியற்சியுமடையவர். 23 அருந்தமிழ் நூல்களை எங்கள் தமிழ்ச்சமூகத்திற்கு அர்ப்பணித்த அருளாளர். அவரது இருபத்து நான்காவது படைப்பாக்கமாக “பெண் எனும் மகாசக்தி” வெளிவருகிறது. எனிய மொழிநடை, ஈத்துவக்கும் பொருளமைதி, சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைக்கும் திறன், காரண காரியத் தொடர்புடனான எடுத்துரைப்பு, வென்று நிற்கும் சொல்லாட்சி ஆகியன இணைந்து இந்நூலுக்கான தகுதியை நிலைநிறுத்தி இருப்பதாகக் கருதுகிறேன். திருவாளர் சிவலிங்கம் அவர்களது எழுத்துத் துறைப் பணிகள் மேன்மேலும் தொடரவும், அவருடைய உடலும் உள்ளமும் இறையருளால் பலம் பெற்று விளங்கவும் எல்லாம்வஸ்ல நல்லூர் முருகனைப் பணிந் தேத்துகிறேன். எதிர்கால இளந் தலைமுறையினருக்கும், தொடர்வாசக அன்பர்களுக்கும், தமிழியல் ஆய்வாளர்களுக்கும் சிவலிங்கம் அவர்களின் இந்தநூல் பெருந்துணை நிற்குமென்னாம். காலத்தினால் கருதிச் செய்யப்பட்ட இந்நூல் வாசகமனங்களைத் தொடுவதுடன், அவர்கள் கரங்களிலும் தவழுவேண்டுமென விரும்புகிறேன்.

நல்லூர்

11.06.2017

கலாநிதி செ. திருநாவுக்கரசு

ஓய்வுநிலை விரிவுரையாளர்,

கோப்பாய் ஆசிரியர் கலாசாலை.

அணிந்துரை

“மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே நல்ல
மாதவம் செய்திட வேண்டுமெம்மா - அவள்
பங்கயக் கைநலம் பார்த்தல்லவோ
பாரினில் அறங்கள் வளருதம்மா”

என்ற மகாகவி பாரதியாரின் தெய்வவாக்கினை மெய்ப்பிப்ப தாகவே ஓய்வு பெற்ற கிராமசேவையாளர். திரு. மு. சிவலிங்கம் அவர்களது “பெண் என்னும் மகாசக்தி” என்ற இந்த அருமையான நூலானது அமைந்திருக்கின்றது. கலாசார சீர்கேடுகள் மலிந்த தற்கால சமுதாயத் திற்கு மிகவும் அவசியமானதும் தேவையானதுமாகும். ஒழுக்க மாண்பு தான் தமிழ் சைவமக்களின் வாழ்விற்கு ஆதாரமான தூணாகும்.

“ஓழுக்கம் விழப்பம் தரலால் - ஓழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப்படும் - (குறள்)

என்பதன் உயிரான கருப்பொருள் நாமெல்லாம் 1995ம் ஆண்டு இடப்பெயர்வின் போது கடைப்பிடித்து நாட்டிலே நிலவிய சுகாதார மான போர்ச்சுமலில் பொருள், உடைமை, சொத்துக்கள் கிழந்தாலும் உயிரினும் மேலான ஓழுக்கம், மானம் இவற்றின் இழக்க மாட்டோம். என்ற தற்துணிவோடு அனைத்து மக்களும் இடம்பெயர்ந்து சென்று தற்காத்து தமது மானம் என்றும் உயிரொழுக்கத்தையும் பேணிக்காத்த பெரும் தகைமையுடையவர்கள் தமிழ் பெண்கள்.

ஓழுக்க விழுமியங்களும் கல்வித்திறனும் தான் பெண்களின் அறிவினை, உணர்வை வீரமாண், ஆண்மிக நலனை என்றுமே உயர்த்தி வந்துள்ளன. நவீன தகவல் தொழில்நுட்ப உலகிலே பெண் உரிமையும் சமத்துவமும், அறிவியல் மேதாவித்தனமும், கலை கலாச்சார விழுமியங்களில் வல்லமையும், ஆன்மீக வளர்ச்சியிலும் உன்னத திறமை வாய்ந்த பெண்களின் ஆட்சி நடைபெறுகின்றது. உலகமாகசத்தியான அன்னையிடம் “வல்லமை தாராயோ இந்த மாநிலம் மாண்புற வாழ்வதற்கே” என் பாரதியார் வேண்டியது நிறைவேறிவருவதையும்

உனர் முடிகிறது. உலக ஆன்மீக மையங்களிலும் பெண்களின் தெய்வீக ஆட்சியும் ஆளுமையும் மலர் ந் து விளாங் குவதை மாதா அமிர்தானந்தமயிதேவி ஆச்சிரிம், பிரம்ம குமாரிகள் தவறிவயம், சக்தி அபிராமித் தயாரின் பீடம், மேல் மருவத்தூர் அதிபராசக்தி பீடம் என பலவாறாக பன்முகப் பரிமாண வளர்ச்சியாதாயிலும் இன்றைய குலநாதர் பங்கு கொண்டு உலகை நல்வழிப்படுத்தி வருவதையும் எங்கும் காண முடியும். இவ்வாறு ஆன்மீகமும் அறப்பணிகளிலும் கூட எமது பெண்கள் சிறப்புற்று விளங்குவதையும் நூலாசிரியர் அவர்கள் தமது நூலிலே நன்கு பதிவு செய்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாண மண்ணிலே ஆன்மீகத்திலும் அறப்பணிகளிலும் தன்னலமற்ற சேவைப் பணிகளிலும் தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட சிவத்தமிழ்ச் செல்வி, வாழ்வக அன்னை அன்னைதேவி இஸ்லாமிய பெண் மைமுனா, கிறிஸ்தவ அன்னை திரேசா எனப் பல்வேறு பரிமாணங்களில் எமது பெண்களின் திறன் விருத்திகள் பற்றியும் இந்த நூல் நன்றாக எடுத்து கூறுவது பாராட்டத்தக்கது. மேலும் உயர்கல்வித்துறை அறிவியல் துறை, நாடாளுமன்றம், பல்வேறு தினைக்களங்களில் உயிரிய பதவிகளில் கடமையாற்றியும் மிகப்பெரும் பதவிகளையும் அலங்கரித்து வரும் பெண்குலம் இல்லற நிர்வாக முகாமைத் துவத்திலும் தாயாக, மனைவியாக, மருமகளாக, சகோதரியாக, மகளாக மைத்துணியாக குடும்ப உறவுகளிலும் தமது பாத்திரமறிந்து சிறப்பான பணியாற்றியும் வருகின்றனர்.

இத்தகைய மகளிர் மாண்பினை எடுத்து விளக்குவதில் நூலாசிரியர் சிவலிங்கம் அவர்கள் தமக்கென ஒரு பாணியில் களம் அமைத்து தள்ளாத வயதிலும் அரும்பணியாற்றியிருக்கின்றனர். குறிப்பாக தமது பிறந்த ஊரான இனுவிலூரின் பன்முகப் பணிகள், தொண்டுகள், ஆன்மீக சேவைகள் என அவ்வூர் மகளிர் ஆற்றிய பல்வகைப்பட்ட சேவை நலன்கள் நன்கு இந்த நூலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே மேலே நாட்டுப் பெண்மணிகளில் சிலர், இந்தியப் பெண்களில் குறிப்பிடத்தக்கோர், கற்புடை மாதர் சிறப்பு நலன் என தனித்தனியாக ஒரு பெண் எப்படி வாழ வேண்டும். எவ்வாறு

வாழுக்கூடாது என்பதற்கு உதாரணமாக பன்முக வளர்ச்சி நிலையில் வாழ்ந்த பெண்களின் வாழ்கை நெறியினை தமது நூலில் நன்கு படம் பிடித்து காட்டியுள்ளார்.

சமுநாட்டிலே கலை கலாச்சார விழுமியங்களினை எப்படி வளர்த்து நாட்டிற்கு சேவையாற்றினர் என்பதால் பரதக்கலையில் விஜயலச்சுமி சண்முகம் பிள்ளை இசைத்துறையில் எம்.எஸ். சுப்புலச்சுமி, கே.பி சுந்தராம்பாள், ஓஹமலதா மிராண்டா என இனமத மொழி வேறுபாடுகளையும் கடந்து நல்ல மனித நேயத்துடன் சிவலிங்கம் அவர்கள் ஆற்றிய சேவை நாடாளவிய ரீதியிலும் சமூகமயமாகக்கலிலும் உன்னதமான பெண்களின் அடையாளப்படுத்தும் அன்னாரின் ஆசிரியத்திற்கு போற்றுதற்குரியது.

இந்த நூலாக்கப் பணியில் அவர் பட்ட சிரமங்கள், சந்தித்த சவால்கள், தகவல் தேடிப்பெற்று அனைத்து விடயங்களையும் ஆவணப்படுத்தும் ஆசிரியரின் உழைப்பும் முற்றநிலுத் திறனையும் இந்நூலில் நன்கு கண்டு கொள்ளலாம். ஏழு பிரிவுகளில் ஜம்பத்தியோரு பெண்மனிகளைத் தெரிந்து மறக்க முடியாத சாதனைப் பெண்களாகப் படைத்துக் காட்டியிருக்கின்றார். தெய்வீக மகளிர் வரிசையில் மதுரை மீனாட்சி முதல் பக்த மீராவரை பல்வேறு களாநிலங்களில் வாழ்ந்த மாதர்கள் சாதனையாளர்களாக வகைப்படுத்தி பதவிட்டிருப்பது எதிர் காலச் சந்ததியினருக்கு கையளித்திருக்கும் மாபெரும் சாதனையாகும். திரு. சிவலிங்கம் அவர்கள் இருபதிற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியவர். யாழ் மன்னில் சைவமும் தமிழும் வளர்த்த சான்றோர், சீர் இனுவைத் திருவூர் என்பன அவற்றுள் இனுவையூரின் பல்வேறு ஆளுமைகளைப் பற்றாற்றி நிற்பனவாகும்.

இந்துப் பண்பாட்டில் ஒழுக்க சிகரங்களாக பேணப்படுவது கற்ப நெறி ஒழுக்கமாகும். இந்நூலிலும் கற்புடைமாதர் என்றும் வரிசையில் நளாயினி, வாசகி, தமயந்தி, கீதை கஸ்தூரிபாய் எனப் பலரை அடையாளம் காட்டியுள்ளனர். இவற்றினை வாசிக்கும் போது விதி என்ற ஓர் தமிழ் சினிமா - பாக்கியராஜின் படம் அதில் ஓர் கட்டம் - மரங்களின் கீழ் கூடி நின்று பல ஆண்கள் கற்புடைமகளிர் பற்றிப் பேசுகிறார்கள்.

அப்போது அங்கு வந்த ஒரு செய்தியாளர் உங்கட்குத் தெரிந்த கற்புடையவர்கள் பற்றி கூறுவீர்களா? எனக் கேட்கிறார். உடனே சாவித்திரி, கண்ணகி, சீதை, தமயந்தி என பெயர்களை அடுக்கிய போது; செய்தியாளர் சிரித்துக் கொண்டே ஏனப்பா! உங்கட்குத் தெரியாத பெயர்களை எல்லாம் அழைக்கிறீர்கள்? உங்களது தாய், மனைவி, மகள், சகோதரி இவர்கள் பெயர்கள் உங்கட்கு ஞாபகம் வரவில்லையா? எனக் கேலியாகக் கேட்டது இன்னும் யதார்த்தமாக எனது நிலையில் வந்து சென்றது.

நிச்சயமாக, பெண் என்னும் மகாசக்தி, என்னும் இந்த நாலை பெண்கள் மட்டுமன்றி அனைவரும் படித்துப் பயன்டைய வேண்டும் எமது மகளிர் பண்பாடும் அன்பு நெறி அறநெறி ஒழுக்கத்திற்கும் யாவும் உயர்ந்த சிவபூமியாம் இலங்கைத் திருநாட்டில் மேன்மேலும் மகளிர் பங்கும் பணியும் ஓங்கி வளர்ந்து நாட்டுக்கும் வீட்டிற்கும் பயன்பட வேண்டும் என எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன். திரு.சிவலிங்கம் ஜயாவுக்கு சகல சுகங்களும், ஆயுள் ஆரோக்கிய பலன்களும் கிடைக்க வேண்டும் என வாழ்த்தி பாராட்டி பரம்பொருளைத் துதிக்கின்றோம்.

கலாநிதி கலைவாணி இராமநாதன் M.A PhD.

ஓய்வு நிலைப் பேராசிரியர்

யாழ்ப்பாணப் பல்லைக்கழகம்

15/06/2017

உ மன்னுரை

“ஏடங்கை நங்கை இறைளங்கள் முக்கண்ணி
வேடம் படிகம் விரும்பும் வென்தாமரை
பாடுந்திருமுறை பார்ப்பதி பாடங்கள்
சுடுமின் சென்னிவாய் தோத்திரம் சொல்லுமே”

திருமந்திரம் 1067

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள் கற்பென்னும்
திண்மையுண் டாக்கப் பெறின்”

திருக்குறள் 54

உலக மகாசக்தியின் வடிவமே பெண்ணாவாள். ஒரு திண்மனத்துடைய பெண் எச்சாதனையுஞ் சாதிப்பாள். கடமையுணர் வுடன் சாதனைகளையும் புரியும் பெண் இல்லத்தே அவதரித்தால் மகாலட்சுமிக்கு ஓப்பான அழகாலும் கருமங்கள் ஆற்றும் சித்தி யாலும், அகந்தையற்ற ஆக்க சக்தியாலும் அவளிடம் யாவும் நிறைந் திருக்கும். ஆனால் அவளின் சித்தம் திண்மையானாலும் இயல் பாகவே பெண் உடலமைப்பால் மென்மையானவள். இவ்வரிய இயல்பான பெண் வீட்டில் நிறைந்த மனதுடன் இருந்தால் இல்லத் தில் யாவும் நிறைந்திருக்கும்.

இப்பெண்ணின் இல்லாள் என்னும் பணிக்கேற்ப அவளை நோக்கிய ஓளாவை தமது முதுரை என்னும் நூலில் “இல்லாள் அகத் திருக்க இல்லாதது ஒன்றும் இல்லை” என்றார். யாவும் நிறைவுடன் இருக்கும். எக்காரியத்தையும் பழுதின்றிச் செய்யலாம். இன்புற்று வாழலாம். இத்தகைய பெண்களை நெறிப்படுத்தவென்றே தெய் வங்கள் சான்றோர்கள் உற்றார் உறவினர் யாவரும் ஒருமையுடன் நாடிவந்து கூடுவெர். சகல பெருமைகளுக்குமுரிய பெண்ணின் சிறப்பு களை அறிவதன் பேரில் கல்விச்சமூகம் ஆவலுடன் முன்வரும்.

உள்ளுரிலுள்ள இளைய சுந்ததியினர் யாவரும் நன்கறிந்து ஒழுகு வதன் பேரில் பெண்களின் சிறப்பை நாலுருவில் ஆக்குமாறு பல பெரியார்கள் என்னைத் தூண்டினர்.

ஒரு நால் சிறப்படைய வேண்டின் நாலுக்குரிய தெய்வத் தைப் பணிய வேண்டும். சக்தியின் வடிவமே பெண்ணாவாள். இந்த நூலின் பேரில் எமது குல தெய்வமான இனுவையூர் சிவகாமி அம்பாளை ஒருமையுடன் பணிந்தேன். இதற்கு முன்னரும் என்னால் ஆரம்பித்த நாலுருவாக்கத்திற்கும் எமது தெய்வம் காட்டிய வழியில் இதற்கு முன்பாக 23 நால்கள் நிறைவு கண்டன. இந்த நால் இருபத்தி நான்காவதாக மலர்வது எங்கள் அன்னை சிவகாமி அம்பாள் எனக்கிட்ட பிச்சையாகும். எனது 84 வயது முதுமையிலும் என்னை எழுதத்துாண்டும் பெரியார்களின் உருவில் வந்து உற்சாகமூட்டும் இறையருளைப் போற்றுகிறேன்.

இதுவரை என்னால் எழுதப்பட்ட நால்கள் யாவும் சிறுவர் களுக்கும் ஆன்மிக நாட்டமுடையோருக்குமான பக்தி இலக்கிய மாகும். இறையருளின் சித்தம் இவ்வாக்கம் தலையங்கமே வேறானது. ஒரு பெண்ணின் சிறப்புகளை எழுதுவதாகில் மாணவ சமூகம் பல சிறு தொகுதி வரலாற்றை அறிவதன் பேரில் சிறப்பு களின் தன்மைகளை வெவ்வேறான பிரிவுகளாக்கி எழுத எண்ணி னேன். இவ்வாக்கத்தின் சக்தி பெருமைக்குரியது. இறைவனால் முதலில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சக்தி பீடங்கள் 51. இந்த 51 சக்திக்கு உகந்ததாகும். இதன் பேறாக இம்மலரில் 51 சாதனை புரிந்த பெண்கள் அறிமுகமாகிறார்கள்.

தமிழ் தொன்மையானது. இத்தொன்மையிலேயே சென்ற வரலாற்றை அறியலாம். இப்பூமியிற் தோன்றிச் செயற்கரிய சாதனைகள் புரிந்தும், மறைந்தும் இன்றுவரை எம்முடன் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது போன்ற உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி எம்மையெல் ஸாம் நல்வழிப்படுத்தும் (அமர்களான) முதாதையர்கள் காட்சி யளிக்கின்றனர்.

அவன்றி அணுவும் அசையாது. ஒரு காரணமின்றி எக்காரியமும் செயற்படுவதில்லை. இம்மண்ணில் இறையருளால் தெய்வீக சக்தியால் செயற்கரிய சாதனைகளைப் புரியவென்றே அவதரித்து தம்பணி நிறைவில் இறைவழிச் சென்ற ஏழு (இன்று எம்மால் வழிபாடு செய்யப்படும்) தெய்வ மகளிர் அருளாசி தருகின்றனர்.

1. தெய்வ மகளிர் என்ற வகையில் மதுரை மீனாட்சி, கேதார கெளரி விரதத்தை முதன்முதல் இம்மண்ணில் அறிமுகஞ் செய்த உமா தேவி. முருகனின் இச்சாசக்தியான வள்ளி, திருமகளான சீதை, மனிவண்ணனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட ஸ்ரீ ஆண்டாள், பக்த மீரா, நீதி கேட்டுக் கற்பை நிலைநாட்டித் தெய்வமாக மாறிய கண்ணகி ஆகியோர் அணி செய்கின்றனர். (ஆண்டாள், மீரா, சீதை - வைஷ்ணவ நெறி, ஏனையோர் சிவநெறி)
2. இறை பக்தியால் இறை பணியை ஆதாரமாகக் கொண்டு தாம் போற்றும் தெய்வத்தின் வழிச் சென்று சாதனை படைத்த தெய் வீகம் பெற்ற அருளாளர்கள் பதினொருவர். இவர்களுள் புத்த சமயத் துறவியும் அடங்குவர். (பெண்ணின் சக்தி சமயம், இனம், சாதி, கலை, சேவை போன்ற யாவற்றிலும் சமமான பொருத்த மானது.)
3. தமிழ்களாகிய நாம் போற்றும் தமிழ் அநாதியானது. புறச் சூழ ஸால் நலிவடைந்தது. பிற்காலத்தில் பெண் கல்வி தடைப்பட்ட போது தடையை மீறித் தமிழ் வளர்க்கச் சரஸ்வதி தேவியே (ஓளவை) பெண் புலவராக அவதரித்தவர். பிற்காலத்தில் ஈழத்தில் கல்விப் புலத்தை உயர்த்திய பெண்கள் வரிசையில் சிவத்தமிழ்ச்செல்லி தங்கம்மா, முதல் பெண்புலவர் இ.பத்மாசனி, ஆயிலியம், சிவபாக்கியம் கல்விப் பணியுடன் கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வை நான்கு சந்ததிக்காலம் நிலைநாட்டிய ஆச்சி சரஸ்வதி போன்றோர் யாழ் மண்ணின் சொத்தாகும். கிழக்கிலங்கையில்

பெண் கல்வியை முற்றாக விரும்பாத இஸ்லாமிய சமூகத்தில் தோன்றி முதற்தமிழ்ப்பண்டிதராகிப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியராகி அதிபராக கல்விசார் பணிகளில் இறுதிக்காலம் வரை பிரகாசித்த ஹாஜியானி மைமுனா செய்வுல்லாப்தீன் முஸ்லிம் சமூகத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கிறார்.

4. பண்ணும் பரதமும் பேணி வளர்த்துப் பெருமை தேடியோர் பிரிவில் நடனக்கலை மூலம் சிலப்பதிகாரம் என்னும் காப்பிய நாயகி மாதவி, கர்நாடக இசை மாமேதையான எம்.எல்.சுப்பு லட்சுமி, ஏழையாய் பசியால் வாடியபோது இசையால் யாவரை யும் கவர்ந்து நாடகக் கலையால் வளர்ந்து கடிமணம் புரிந்து கணவன் பிரிந்து மடிந்த பின் யாவற்றையும் பிரிந்த இளம் விதவையான கே.பி.குந்தராம்பாள் திரைப்பட நடிப்பிற்காக அன்று முதன்முதல் ஒரு லட்சம் ரூபா சம்பளம் பெற்ற சாதனை யாளர் மற்றும் புகழ்பூர்த்த இசைமேதை லக்ஷ்மிரத்தினம் மற்றும் யாழ்ப்பாணத்து இசை நடன மேதை விஜயலட்சுமி ஆகியோர் கலைத்துறையை வளர்த்தனர். மேலாக தேசிய இனத்தால் சிங்களப் பெண்ணான ஹேமலதா மிரண்டா நடனத்துறையில் அரும்பணியாற்றி இலங்கை மாதாவிற்கு நற்புகழ் தேடியவர்.
5. பொதுநலத் தொண்டிற்காகத் தமது தொண்டால் உலகையே இசைய வைத்து இறுதி முச்சு வரை ஏழைச் சிறார்களின் கல்வி, சமூக அழைப்பை நாடி அரும்பணியாற்றிய ஜரோப்பிய அன்னை தெரேசா, யாழ் மண்ணின் மாணிக்கம் அன்னை அன்னலட்சுமி போற்றத்தக்கவர்கள். மேலும் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் சிறையில் வாடிய 2500 சிறார்களின் உயிர் காத்த இளம்தாதி. இராணுவத்தால் துன்பத்தை அனுபவித்த பரோபகாரி இரினா சென்டர் ஆகியோரின் புனிதத் தொண்டு யாவராலும் போற்றத்தக்கது.

6. தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகம் போற்றும் கற்புடைய மாதர் வரிசையில் சாவித்திரி தமது இறைசக்தியின் புதுமையுடன் கற்பின் வலிமை யாலும் இயமனையே வென்று சாதனை படைத்தவர். முனி பத்தினியான நளாயினி வாசகி, சந்திரமதி, தமயந்தி, சகுந்தலை, அனகுயை, அன்னை கஸ்தூரிபாய் காந்தி ஆகியோர் கற்பின் பேரால் தமது துணைவரின் கொள்கையை நிலைநாட்டப் பட்ட துன்பம் எழுத்தில் எழுதாத ஓவியமாகும். இவர்களின் சாதனையை இதுவரை அறியாதவரில்லை.
7. பிற்காலத்தில் புகழ் பூத்த பெரியார்கள் சிறு வயதில் காட்டிய சாதனை என்றும் மறக்க முடியாதவை.

இந்த ஏழு வகையிலும் குறிப்பிட்ட 51 பேரும் மறக்க முடியாதபடி சாதனை படைத்தவர்கள். இவர்களின் சென்ற கால வரலாற்றை நிகழ்கால எதிர்காலத்தவரும் கற்றுணர்ந்து நற் சாதனைகள் புரிந்து எம்மன்னின் பெருமையை நிலைநாட்ட வென்றே பல சிரமங்களின் மத்தியிலும் எண்ணிறைந்த நூல் களிற் தேடியெடுத்த தகவல்களையே எழுத முடிந்தது. இவ் வாக்கம் யாவர்க்கும் பயன் பெறவும் இந்த நூல் வெளிவர உதவும் அனைத்து அன்பர்களுக்கும் நல்லாசி வழங்கவும் எம்மினிய செந்தமிழும் சிவநெறியும் ஆயக்கலைகளும் வளர்ந்து சிவபூமியாம் இலங்கையை அணி செய்யவும் எல்லாம் வல்ல சக்தியாம் சிவகாமி அம்பாளை வேண்டி இம்மலரை சக்தியின் மலர்ப்பாதங்களில் அணிசெய்து மன நிறைவடைகிறேன்.

நன்றி.

இனுவையூர் கலாட்டுவனம் மு.சிவலிங்கம்.

பொருளாடக்கம்

1.	ஆசிச்செய்தி - ஆறு.திருமுருகன்	iii
2.	அணிந்துரை - ச.லல்சன்	iv
3.	அணிந்துரை - செ.திருநாவுக்கரசு	vi
4.	அணிந்துரை - கலைவாணி இராமநாதன்	x
5.	முன்னுரை - நூலாசிரியர்	xiv
●	பெண் எனும் மகாசக்தி	1
1.0	தெய்வமகளிற்	13
1.1	மதுரை மீனாட்சியின் அற்புதங்கள்	13
1.2	பூவுலகில் வந்து கேதாரகெளாரி நோன்பிருந்து உய்வித்து உமாதேவி	19
1.3	வள்ளிநாயகி	23
1.4	சீதை	34
1.5	ஹீ ஆண்டாள்	42
1.6	பக்தமீரா	50
1.7	கண்ணகி	54
2.0	தெய்வீக அருளாளர்கள்	56
2.1	காரைக்கால் அம்மையார்	56
2.2	மாங்கையர்க்கரசியார்	58
2.3	திலகவதியார்	60
2.4	அன்னை சாரதாதேவி	62
2.5	மணிமேகலை	66

2.6 வந்தி	72
2.7 தாடகைப் பிராட்டியார்	75
2.8 “கனகதாரா தோத்திரம்” வெளிவரக் காரணமான தருமசீலை	78
2.9 திருவெண்காட்டு நங்கையின் தியாகம்	80
2.10 இனுவில் சாத்திரம்மா	86
2.11 கிறைவனால் புகழுப்பெற்ற தஞ்சை மூதாட்டி	90
3.0 தமிழ் வளர்த்த பெண்கள்	93
3.1 அமுதமொழியாம் செந்தமிழ் போற்றிமே ஓளைவு மூதாட்டி	93
3.2 சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி	98
3.3 ஈழத்தின் முதன்பெண்புலவர் பண்டிகை பத்மாசனி	103
3.4 இனுவில் கிராமத்தில் கல்விப்பணியாற்றிய திருமதி.ஆயிலியம்	106
3.5 இனுவில் திருவூரின் இரண்டாவது பெண் ஆசிரியை சிவபாக்கியம்	107
3.6 கூட்டுக்குடும்பத் தலைவியான ஆச்சி சரல்வதி ஆறுமுகம்	111
3.7 இலங்கையின் இஸ்லாமிய முதற்பண்டிதர் ஹாஜியானி மைமுனா செய்னுலாப்தீன்	114
4.0 கலைச்சோலையின் பிரகாசித்த பெண்கள்	121
4.1 மாதவி - நடனக்கலை	124
4.2 இசை அரசியான மாமேகை திருமதி.எம்.எஸ்.சுப்புலட்சுமி	128

4.3	கொடுமுடி கோகுலம் சுந்தராம்பாள்	132
4.4	சங்கீதரத்தினம் லக்ஷ்மிரத்னம்மாள்	138
4.5	பல்சுவைக் கலை வித்தகி விஜயலட்சுமி சண்முகம்பிள்ளை	144
4.6	நாட்டியதாரகை திருமதி.ஹூமலதா மிராண்டா	148
5.0	அறப்பணியால் உயர்ந்த அன்னையர்	153
5.1	அருட்பணியால் உயர்ந்த அன்னை திரேசா	153
5.2	கண்ணோளி அற்றோரை அகவொளி காட்டி உய்வித்த அன்னை அன்னலட்சுமி	161
5.3	இரினா சென்ட்லர்	165
6.0	கற்புகட மகளிர்	168
6.1	சாவித்திரி	168
6.2	கற்பின் பெருமையால் பொழுதை விழியாதிருக்கச் சபித்த நளாயினி	170
6.3	கற்பின் பெருமையை நினைவநாட்டிய வாசகி	172
6.4	பதிபக்தி விரதம் பூண்ட சந்திரமதி	174
6.5	தமயந்தியின் கற்புநெறி பூண்ட பதிபக்தி	180
6.6	சகுந்தலை	191
6.7	கற்பின் திறமையால் மும்மூர்த்திகளையும் வென்ற அனங்குயை	200
6.8	பதிபக்தியால் உயர்ந்த அன்னை கஸ்தாரிபாய் காந்தி	203
7.0	சின்னஞ்சிறு வப்தில் சாதனை படைத்தோர்	208
7.1	மர்ஜா	208
7.2	அன்னை வசந்தை எனும் கலாநிதி அன்னிபெஸன்ட்	210

7.3	மரியா மொண்டுசோரி	212
7.4	வீரப்பெண் னான் ஜான்சிராணி	213
7.5	இந்தியாவின் கவியரசி சரோஜினிதேவி	216
7.6	குறும்புச்சிரிப்பால் உலகை மயக்கிய சிறுமி எலிசபேத்	218
7.7	புளோரன்ஸ் நைட்ட்மங்கேல்	220
7.8	ஒன்பது வயதில் திருக்குறள் ஓதிச் சாதனை படைத்த தீபா	223
7.9	"திருக்குறள் குழந்தை" எனப் பட்டம் பெற்ற திறமைசாலி கோமல்	224
◆	எமது தாயக மண்ணில் பெண்கல்வியும் அருட்சகோதரிகளின் வகிபாகமும்	227
◆	நிறைவாக	239
◆	இவ்வாக்கத்திற்கு உதவிய நூல்கள்	246
◆	நன்றிக்குரியவர்கள்	248
◆	நூலாசிரியரின் ஆக்கங்கள்	250

பெண் எனும் மகாசக்தி

சக்தியின் தத்துவம்

இப்பிரபஞ்சத்தின் ஆக்கத்திற்கும் இயக்கத்திற்கும் மூல காரணமாக அமைந்தது மகாசக்தியாகும். ஆதி அந்தமில்லாத முழு முதற்கடவுளான சிவபெருமான் அண்டங்களை இயக்கிச் செய்த படுத்துவதன் பேரில் மகாசக்தியைத் தோற்றுவித்தார். உலகம் உய்யும் வண்ணம் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத் தொழிலையும் முதலில் செயற்படுத்துவதன் பேரில் பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன் ஆகிய மும்மூர்த்திகளையும் சிவசக்தி வடிவ மாயிருந்து தோற்றுவித்தார். மும்மூர்த்திகளும் செயற்படுவதன் பேரில் முச்சக்திகளைத் தோற்றுவித்தனர். இதன் பேராக படைத்தல் தொழிலை பிரம்மாவும் சரஸ்வதியும் ஏற்றனர். காத்தல் தொழிலை விஷ்ணு ஏற்க அவரின் சக்தியாக மகாலட்சுமி இணைந்தார். அழித்தல் தொழிலுக்கு நியமனமான உருத்திரனின் சக்தியாகத் துர்க்கை தோற்றம் பெற்றார்.

சிவமும் சக்தியும் இரண்டல்ல சிவப்பரம்பொருளை இயக்கும் சக்தியாக அமைந்து சிவசக்தியெனப் போற்றப்படுகின்றனர். இறைவன் சிவமும் சக்தியும் ஒன்றேயென யாவரும் அறியும் வண்ணம் அர்த்தநாரீஸ்வரர் வடிவத்தை எடுத்தார். சிவமும் சக்தி யும் வெவ்வேறாகப் போற்றப்படும்போது அதன் மூலமந்திரங்களை யும் அறிவோம். வித்தைகளுள் சிறந்தது; பஞ்சதசாட்சரி ஞானத்தில் சிறந்தது சிவஞானம்.

பஞ்சாட்சரம்	பஞ்சதசாட்சரம்
சிவமுலமந்திரம்	சக்தி மூலமந்திரம்
திருவைந்தெழுத்து	பதினெணந்தெழுத்து
சிவம்	சக்தி
ஞானம்	வித்தை
முழுமுதல்	துணைநிலை
பரம்பொருள்	பிரபஞ்சம்
உண்மை	சுத்தசக்தி

இவை இரண்டும் மகாவாக்கியம் எனப்படும். சிவமும் சக்தியும் ஒன்றிணைந்து செயற்படுவதால் உலகம் சிறப்பாக இயங்குகிறது. சக்தியின் மூலமந்திரங்களையும் பொருளுணர்ந்து உள்ளத்திற் பதித்து ஓதினால் சக்தியின் வித்தை தாமாகவே சிவ ஞானத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும். எனவே சிவஞானத்தை அடைய விரும்புபவர் சக்தியின் வித்தைகளான மூலமந்திரத்தை ஒரு மனத் துடன் ஓதி உணர்ந்து அதிக பயனடையலாம். இதனால் வித்தை களின் உறைவிடமான சக்தியின் பெருமை புலனாகிறது.

சக்தியின் பஞ்சதசாட்சர எழுத்துக்கள் சக்தியைப் பென் ணாக உருவகிக்கிறது. சக்தி பொறுமை, அடக்கம், பணிவு, செயற் றிறன் யாவற்றையும் தன்னகத்தே கொண்டது. சிவம் நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய தத்துவங்களைக் கொண்டது. சக்தி நிலம், தன்னீர் ஆகிய தத்துவங்களைக் கொண்டது. இவை ஐந்தும் சேர்ந்த பஞ்ச பூதங்களே உலக இயல்பாக அமைந்து மனித உருவில் அமைந்துள்ளது. பஞ்ச பூதங்கள் யாவும் இயங்குவது சிவ சக்தியின் பேரருளினாலேயாகும்.

இப்பஞ்ச பூதங்களுக்கும் சிறப்பளிக்கும் வகையில் தமிழகத் தில் ஐந்து இடங்களில் அதியுயர்வான ஐந்து சிவாலயங்கள் அமைந்துள்ளன. இவை ஐந்தும் சிவசக்தியின் அதிசிறப்புடைய திருத்தலங்களாகும். அவையாவன,

1. சிதம்பரம் (தில்லை) ஆகாயத்திருத்தலம்
2. திருவண்ணாமலை அக்கினித்திருத்தலம்
3. திருக்காளத்தி (காற்று) வாயுத்திருத்தலம்
4. திருவாரூர் மண்ணின் திருத்தலம்
5. திருவானைக்கா தண்ணீர்த்திருத்தலம்

இத்திருத்தலங்கள் ஜந்தும் அதியுயர் சக்தி வாய்ந்தவை களாகும். இவ்வாலயங்களின் சிறப்பிற்கு ஆதிசக்தியே துணை நிலை தருகிறது. மேற்கூறிய திருத்தலங்களுள் சக்தியின் பணிவான மண்ணின் திருத்தலம், தண்ணீர்த்திருத்தலம் ஆகிய இரண்டையும் நோக்குவோம். திருவாரூர் பல சிறப்புகளையும் கொண்டது. இங்கமைந்துள்ள ஆலயத்தில் சக்தி வடிவமான தேர் அதி உயர்ந்தது; அழகானது; யாவரையும் கவர வல்ல அற்புதமானது. இதனால் எழுதாத மறையாகத் “திருவாரூர் தேரழகு” என்னும் பெருமைக் குரியது திருவாரூர். இங்கமைந்துள்ள ஆலயச் சிறப்புடன் இப்பேரூரின் மண்ணின் சிறப்பால் சைவமும் தமிழும் கலைகளும் நன்கு பிரகாசிக்கின்றன. அதேபோல திருவானைக்காவில் எழுந் தருளியிருக்கும் லிங்கத்திருவருவில் எந்த நேரமும் நீர் ஊறிக் கசிந்திருப்பதைக் காணலாம். இவ்வாலயம் அமைந்த திருவுரும் நீர் வளம், நிலவளம், திருவளம், இறைவளம் மிக்கதாகும். இவை இரண்டும் சக்தியின் பெருமையைக் காட்டுகின்றன.

மண்ணும் நீரும் என்றும் மேலெழுவதில்லை. கீழ் நோக்கியே செல்லும் இயல்புடையன. இதுவே பெண்மையின் சிறந்த குணமான அடக்கம், பணிவு என்பதைக் காட்டுகின்றன. “வெள்ளம் பள்ளத்தை நாடும்” என்னும் முதுமொழி உதாரணமாகும். சீரற் றகாலநிலை ஏற்படும்போது கொந்தளிப்பதும் கடும்புயலால் நீர் மேலெழுவதும் பெண்ணின் குணத்தில் ஒரம்சம் எனலாம். சாந்த குணமுடைய ஒரு பெண்ணுக்கு இயற்கைக்கு மாறாக ஏறுமாறாகச் சம்பவமேதும் நிகழ்ந்தால் பசுப்போன்ற பெண்ணும் புலி போலப் பாய்வாள் என்பதன் அறிகுறியாகும்.

அதே போல மண்ணும் கீழ் நோக்கியே படிந்து செல்லும் உதாரணமாக மண்ணில் குளி வெட்டினால் மண்ணின் உறவான இறைக்கும் நீர் மற்றும் மழைநீரின் பாய்ச்சலுடன் நிலம் சமதரை யாகிறது. மண்ணுக்கும் நீருக்கும் உரிய உறவின்படி தண்ணீருள் மண் கொட்டினால் மண் நீரிற் கரைந்துவிடும். பெருநிலப்பரப்பில் நீருற்றினால் நீர் சிறிது நேரத்தில் மண்ணுள் கலந்துவிடும். இவையாவும் சக்தியின் சிறப்பாகும்.

நீர், நிலம், மரம் யாவும் பெண்ணினம் சார்ந்தவை. இதனால் பெண்களுடன் நீர், நிலம், மரம் ஆகிய நான்கும் சாபம் பெற்றதையும் அறிவோம். ஒரு சமயம் இந்திரன் அசரணோருவனைக் கொன்ற தால் அவனைப் பிரம்மஹத்தி தோசம் பிடித்துக் கொண்டது. அவன் சாப விமோசனம் பெற வேண்டியதால் தமது பிரம்மஹத்தி தோசத்தை மேற்கூறிய நான்கு பெண்தன்மையுடையவைகளிடம் பகிர்ந்தனித்தான். மண்ணில் குழி வெட்டினால் தூர்ந்துவிடும். கற்களும் மலையின் உயரத்திலிருந்து கீழ்நோக்கி உருண்டுவிடும். இவை பூமியின் ஈர்ப்புச் சக்தியால் அமைவது. நீர்நிலைகளில் நுரைவருவதும், மரங்களில் வெட்டினால் பிசின் வடிவதும், பெண்களுக்கு மாதவிலக்கு வருவதும் இந்திரன் விட்ட சாபக்கேடாகும்.

பூமி மாதா பொறுமையானவள். எதையும் தாங்கும் இதயம் போன்ற பொறுமை படைத்தவள். ஒருவன் பூமியில் கிடங்கை வெட்டியபோதும் தனது இயல்பான பொறுமையால் தனக்குக் கேடுவிளைவிப்பவனையும் பொறுமையுடன் தாங்குகிறாள். “அகழ் வாரைத் தாங்கும் நிலம் போல” என்னும் முதுமொழியால் உணரலாம். “பொறுமை கடலிலும் பெரியது” என்னும் முதுமொழியை நோக்குவோம். கடல் மிக ஆழமானது. ஒரு பெண்ணின் பொறுமையானது கடலின் ஆழத்திலும் பெரியது. இதன் மூலம் பெண்ணின் பொறுமையை அளவிட முடியாது. இதே போலப் பெண்ணின் பொறுமைக்கு நிகரேதுமில்லை.

பெண்ணின் வளர்ச்சிப் பருவநிலை

மழுகலைப் பருவம்

முற்பயன் நற்றவப் பயனாக அமைந்த அன்புப் பெற்றோர் தமது வாழ்வில் பூரண நிறைவு பெறுவதை ஒரு மழுகலையால் மட்டும் அடைய முடியும். ஒரு பெண் கருவுற்ற நாள் முதல் (27 நாட்கள் எட்டு மணித்தியாலங்கள் கொண்ட பத்து நட்சத்திர மாதங்களில் கூட்டும்) 273 நாட்கள் எட்டு மணித்தியாலங்கள் கருவை நொந்து சுமந்து கடினமான பல வேதனைகளுடன் ஒரு சிக்கவைப் பிரசவிக்கிறாள். பெண்ணின் தாய்மை என்னும் சிறப்பினால் அவள் ஆண்களிலும் சிறப்புடையவள் என்பதை விவேகானந்த சுவாமிகளின் பிரதம சீடரான நிவேதை என்னும் அருட்சகோதரி பெருமையாகக் கூறினார்.

இப்பெண் தான் பெற்ற பிள்ளைக்குத் தன் கடமையுணர்வால் அன்புடன் அரவணைத்துச் சீராட்டிப் பாராட்டிப் பாலுாட்டுகிறாள். இதனை மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் இறைவனின் அன்புடன் ஒப்பிட்டு “பால் நினைந்தாட்டும் தாய்” என்றார். பாலுாட்டி வளரும் வேளை தன் பிள்ளைக்கு எவ்வெக் காலத்தில் எவ்வகை உணவு தேவையோ அதனைத் தமது இல்லத்து நிதி நிலைமைக்கேற்பவும் வறுமையிலும் செம்மையாகவும் அன்புடன் ஊட்டி வளர்க்கிறாள். இதனை நோக்கியே ஓளவை (தூயின் மறைவால்) “தாயோடறுக்கவை போம்” என்றார். இவ்வாறு ஊட்டி வளர்த்த பிள்ளையை நல்லறிவு தரும் கல்விக்காகத் தந்தையிடம் ஒப்படைக்கிறாள். தந்தை தமது ஆற்றலுக்கேற்ப நற்பண்பு, நல்லொழுக்கம் புகட்டி நற்கல்வியை நாட வைக்கிறார். இவ்வாறு கற்கும் பிள்ளை பல சிறப்புகளையும் அடையலாம்.

ஒரு பிள்ளையின் வளர்ச்சிப்பாதையில் ஓளவையின் கூற்றுப் படி ஐந்து வயதாகு மட்டும் ஆதரவுடன் பேண வேண்டும். ஐந்து வயதின் மேல் கல்விப் பருவம் கண்டிப்புடன் வேண்டியன தந்து

தவறுகள் செய்யுமிடத்தே தண்டித்தும் 16 வயது வரை பேண வேண்டியது நல்ல பெற்றோரின் கடமையாகும். இக்காலத்தில் ஆரம்பக்கல்வியுடன் இடைநிலைக் கல்வியில் ஒரு பகுதியும் நிறை வடையும். இப்பண்புடன் பிள்ளை இடைநிலைக் கல்வி பெறலாம். இக்காலத்தில் பிள்ளைகள் செய்யும் தவறுகளைக் கண்டித்தும் தண்டித்தும் பெற்றோர் பேணலாம். 16 வயது கடந்ததும் தமது நன்பர்களைப் போல அனுமதித்துப் பேணினால் அப்பிள்ளை சற் புத்திரி / சற்புத்திரராகத் திகழ்வர்.

பெண்ணின் வயதுப் பருவங்கள்

ஒரு பெண் பிறந்த காலம் முதல் சிறந்த பெண்ணாக அமையும் நாற்பது வயது வரையுள்ள காலத்தை ஆன்றோர் ஏழு பருவங்களாக வகுத்தனர். இவ்வேழு பருவங்களிலும் பெண்ணின் எதிர்காலச் சிறப்பை அளவிடலாம். (இப்பருவ வயதைப் பலரும் பல கால அளவீட்டில் வகுத்துக் கூறினர். இதனால் கீழ்க்குறிப்பிட்ட வயதுகளில் மாற்றம் காணலாம்)

1. பேதை (வயது) 5 - 8 வரை	} ஆரம்ப காலக்கல்விப் பருவம்
2. பெதும்பை 8 - 11 வரை	
3. மங்கை	12 - 14 வரை (பருவமடையும் காலம்)
4. மடந்தை	15 - 18 இடைநிலைக் கல்வி நிறைவு பெறும் பருவம்
5. அரிவை	19 - 24 திருமணப் பருவம் (உயர்கல்விப் பருவம்)
6. தெரிவை	25 - 30 குடும்ப பாரம் பெறுவதுடன் மழுஸை இன்பம் அடையும் பருவம்
7. பேரிளம்பெண்	31 - 40 இல்லறத்தில் அனுபவமுள்ள இல்லத்தரசி

மேற்கூறிய பருவ காலங்களில் இப்பெண் நற்கல்வி கலை கள் கற்கவும் பருவமடைந்து பெண்மையின் சிறப்புகளை நோக்க வும் திருமணமாகவும், தாமே மழலையின்பம் பெறவும் இல்லறமாம் நல்லறம் காக்கவும் இவ்வேழ பருவமும் இவளிடம் அமைகின்றன. பேரிளாம்பெண் என்னும் பருவ காலத்தில் ஒரு பெண் தனது ஒழுக்கத் தால் கல்விக்கேற்ற அறிவினால், வயது கடந்து யாவற்றையும் சிறப்புடன் ஏற்று ஆளுமையுடன் தன் கடமையிற் குன்றமாக விளங்கு கிறாள்.

பெண்ணின் சிறப்பு

ஒரு பெண் தனது கடமைச் சிறப்பால் போற்றப்படுகிறாள். திருமருக கிருபானந்தவாரியார் தமது பிரசங்கத்தின்போது அடிக்கடி கூறும் சிறு தகவலை அறிவோம். இருந்தால் எழும்பாதவனுக்கும் படுத்தால் எழும்பாத ஒருத்திக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. இக்குடும்ப வாழ்வு எப்படி அமையும்? என நகைச்சவையுடன் கூறுவார். தொடர்ந்து கூறிய உண்மை யாதெனில் கடமையுணர் வுடைய ஒருவன் தனது அன்றாடக் கடமைகள் யாவற்றையும் நீக்க மறச் செய்ததும் மாலை வேளை தாழ்மையான இடத்தில் இருந்தால் அவன் எழுந்திருக்கத் தேவையில்லை. யாராவது பெரியவர்கள் வந்தால் இருந்தவாறே வந்தவரை வரவேற்று உயர்வான ஆசனத் தில் இருத்தி உரையாடுவார்.

அதே போல ஒரு உத்தமிப் பெண் தனது அன்றாடக் கடமை களான, கணவன் பின்னைகளின் உணவு மற்றும் அத்தியாவசியத் தேவைகளை நிறைவு செய்ததும் மறுநாள் அதிகாலை செய்யவிருக்கும் பணிகளுக்கான ஆயத்தங்களையும் செய்த பின் இறைவனங்கக் கத்துடன் படுத்துக்கொள்வாள். அவ்வாறு படுத்தவள் எழும்ப வேண்டிய தேவையில்லை. இதை நோக்கினால் அன்றாடப் பணி களை உரிய முறைப்படி செய்து உயர்வடையலாம்.

இவ்வாறு ஒரு பெண் உலா வருவதால் இல்லத்தரசியாகிறாள். இல்லம் சிறக்கிறது. கண்ணிறைந்த கடமை தவறாத ஏக பத்தினி விரதனான கணவனுக்கும் இவளின் பெருமை அணி செய் கிறது. இவளின் கற்பும் அன்பும் பெண்களுக்கேயுரிய பண்பும் தலை நிமிர்கிறது. இவளின் முற்றவப் பயனாக இவளின் இல்வாழ்வில் அன்பே உருவான புத்திரச் செல்வம் கிடைக்கிறது. இவளின் நற்பேறினால் புத்திரர்களும் சிறப்புடன் பிரகாசிக்கின்றனர். சகல செல்வங்களும் ஒருங்கமைந்த இக்குடும்பம் இவளின் தலைமையில் நல்லதொரு குடும்பமாகத் திகழ்கிறது. இதனால் இவளிடம் இல்லத்தரசி எனவும் இல்லாள் என்னும் பொறுப்பும் தானாகவே வந்தடைகிறது.

தூய சித்தி பெற்ற இல்லாள் குடிகொண்ட இல்லத்தில் சகல பொருட்களும் வசதிகளும் கிடைக்கப்பெறும். இடம், பொருள், ஏவல் யாவும் சிறப்படையும். இதனையே ஒளவையாரும்

“இல்லாள் அகத்து இருக்க இல்லாதது ஒன்றும் இல்லை
இல்லாளும் இல்லாளே ஆழாயின் - இல்லாள்
வலிகிடந்த மாற்றம் உரைக்குமேல் அவ்இல்
புலிகிடந்த தூறாய் விடும். (முதுரை 21)

இவ்வாறு அரும்பணியாற்றும் குலமகள் சீருடன் பேணும் இல்லம் சிறந்து விளங்கும். குடும்பச் சிறப்பும் குதூகலமும் வலம் வரும். இதே குலமகள் நோயற்று அல்லது மறுமையெய்தினால் இவ் வில்லம் பாழடைந்து சுடுகாடாகவும், கொடிய மிருகங்கள் வாழும் பயங்கரக் காடாகவும் அமையும். இதனால் இல்லாளின் சிறப்பு புலனாகிறது.

அச்சம், மடம், நாணம், பயிற்பு

இவை நான்கும் பெண்களின் வாழ்வில் ஏதோவொரு வகையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் அணிகலனாகவே அமைந்துள்ளன. பெண்களின் நாற்குணங்களான இவை நான்கும் எவ்வாறு சித்தி பெற்றன என்பதை அறிவோம். உதாரணமாக

அச்சம் :- வள்ளி நாயகி வேட்டுவப் பெண்; வேட்டுவத் தலைவனின் ஒரே பெண்ணாகச் சிறப்புடன் வாழ்ந்தவள். தோழியருடன் இன்புற் றிருந்தவேளை முதல்முறை வேடனாக வந்த முருகனால் கவர முடியாத நிலையில் முதியவராக வந்த முருகன் மையல் வலை வீசியும் வள்ளிநாயகியை அடைய முடியவில்லை. அதனால் முருகன் விநாயகரை உதவி கேட்டார். விநாயகர் யானை உருவில் வந்ததும் வள்ளி அச்சமடைந்து தன்னைக் காப்பாற்றுமாறு முதியவரிடம் தஞ்சமடைந்தாள். முருகன் தோன்றவும் இருவரதும் ஆவல் நிறைவேறியது.

மடம் :- பெண்ணின் நாற்குணங்களில் ஒன்றான மடம் - மடமை யாவரையும் உணர வைக்கிறது. ஓளவையார் கல்வியிற் சிறந்தவர். ஏனைய புலவர்களையெல்லாம் தமது புலமையால் வென்றவர். சிறப்பான மதியூகமுடைய புலவரான ஓளவையார் நெடுந்தூரம் நடந்த ஆயாசத்தினால் ஒரு காட்டு மர நிழவில் இருந்தார். அக்காட்டில் எருமை மேய்க்கும் பணியில் இருந்த சிறுவன் (முருகன்) மரத்திலிருந்து நாவற்பழம் சாப்பிட்டான். ஓளவை தனக்கும் பழம் கேட்க சிறுவன் சுட்ட பழமா சுடாத பழமா வேண்டும் எனக் கேட்ட போது அதன் பொருள் தெரியாது சுடாத பழம் கேட்டார். சிறுவன் மரத்தை உலுப்ப விழுந்த பழத்தில் மன்னிருந்ததால் ஊதிய ஓளவையைச் சிறுவன் பாட்டி பழம் சுடுகிறதா? எனக் கேட்டுக் கேளி செய்தான். அச்சமயம் தனது மடமையை உணர்ந்த ஓளவையின் பாடல் இதுவாகும்.

கருங்காலிக்கட்டைக்கு நாணாக் கோடாலி
 இருங்கதலித்தன்டுக்கு நானும் - பெருங்கானில்
 காரெருமை மேய்க்கின்ற காளைக்கு நான்றோத்த
 தீரிரவு துஞ்சாதென் கன்”

எனப் பாடினார். நற்கல்வியாற் புலமை படைத்த ஒளவையே
 தமது மடமையை உணர்ந்தார்.

நாணம் :- குலமகளான ஒரு பெண்ணின் அரிய குணங்களில்
 நாணம் முக்கிய அணிகலனாகும். மதுரை இளவரசி தடாதகைப்
 பிராட்டியார் மூன்று தனங்களுடன் அவதரித்தார். அரசர்களை
 யெல்லாம் வென்ற பின் கயிலையை நோக்கிச் சென்றார். இவரின்
 வரவை எதிர்பார்த்திருந்த சிவபிரானைத் தடாதகைப் பிராட்டியார்
 கண்டதும் அவரின் கவர்ச்சியால் நாணித் தலைகுனிந்தார். (இவரின்
 நியதிப்படி கணவனைக் கண்டதும் மூன்றாவது தனம் மறைந்தது.)
 அச்சமயம் பிராட்டியாரைக் கண்டதும் சிவபிரான் அவரைத் திரு
 மணஞ்செய்வதாகத் தெரிவித்தார். அவரின் நாணம் நிருபிக்கப்
 பட்டது.

நாணத்தையிட்டு ஒளவைமுதாட்டி பின் வருமாறு கூறினார்.

“நிட்டுரமாக நிதிதேடு மன்னனும்
 இட்டதனை மெச்சா விரப்போனும் - முட்டவே
 கூசி நிலை நில்லாக் குலக்கொடியுங் கூசிய
 வேசியும் கெட்டு விடும்”

கூடுதல் வரி விதிக்கும் அரசனும் பிச்சை கொடுத்ததை
 மெச்சாத யாசகனும் புறக்கணிக்கப்படுவர். அதேபோல கூச்சம்
 நாணமில்லாத குலமகளும் தமது விலைமகளுக்கான நெறியான
 யாவரையும் அரவனைக்க வேண்டிய விலைமகள் நாணமுற்றால்
 அவர்களின் காரியம் கெட்டுவிடும். நாணம் குலமகளின் அணி
 கலனாகும்.

பயிர்ப்பு:: மகாத்மா காந்தி மக்களின் சகல பணிகளிலும் இணைந்து சிறப்பித்தார். இவரின் தொண்டர்களும் தமது சீரிய தொண்டினால் பொதுப்பணியாற்றவென வருவோருக்குத் தொண்டினைச் செய்விப் பார். அதேபோல அவரின் பாரியார் அன்னை கஸ்தாரிபாயும் தொண்டராக வலம் வந்தவர். ஒரு சமயம் காந்தி தமது பாரியாரை தொண்டர் முகாமிலுள்ள கழிவறையைச் சுத்தன் செய்யச் சொன்னார். அச்சமயம் தமக்கே உரிய பயிர்ப்பால் (அருவருப்பால்) கஸ்தாரிபாயும் தயங்கினார். சினங்கொண்ட காந்தி அன்னை கஸ்தாரிபாயை வீட்டுக்கு வெளியே விட்டுப் பூட்டி விட்டார். கஸ்தாரி பாயின் பயிர்ப்பு அவரை நிலைகுலைய வைத்தது. அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு இவை நாலும் ஒரு குலமகளான பெண்ணின் நற்குணங்களாக அன்று வகுத்தனர் கற்றறிந்தோர்.

பெண்ணின் கல்வியழகு

கல்வி என்பது ஏழு சந்ததி வரை தொடர்ந்து அறிவுட்டும் அருட் கொடையாகும். பெண்கள் தமது குடும்பம், சமுதாயம், நாடு முன்னேற உதவும் வண்ணம் என்றும் அழியாத நற்கல்வியை நல்ல குருவின் வழிகாட்டல் மூலம் கற்றல் வேண்டும். நன்கு கற்றுத் தெளிந்தால் இக்கல்வியானது கற்பவரை உய்விக்கும். பெண்கள் இத்துய கல்வியை உள்மார நேசித்து ஒருமையுடன் கற்றால் அவளிடத்தில் சங்கமமாகிவிடும். இவ்வரிய கல்வி கற்பவரை ஏழு பிறவிகளுக்கும் தொடரும் சக்தி வாய்ந்தது. இதனை தெய்வப் புலவர் பின்வருமாறு கூறினார்.

“ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து”

இக்கல்வியானது நல்லறிவைத் தரவல்லது. உள்ளனபோடு கல்வியை நேசித்து அதனை நன்றாக ஒதி உணர்ந்து அதற்கமைய வாழ்வதில் ஒரு தனி ஆழகு தென்படும். எச்சபை நோக்கினும்

அச்சபையில் தோற்றுமளிக்கும் கல்விமானுக்கு யாவரும் பெருமதிப்பளிப்பர். சங்க காலப் பெண்புலவரான ஒளவையாரின் கல்விச் சிறப்பை அறிந்த முடிவேந்தர்களான முவேந்தரும் பெருமதிப் பளித்தனர். ஒளவையும் கல்வியின் பெருமையைப் புலப்படுத்தினார். இதனால் ஒளவையிடம் கல்வியழகு பிரகாசித்தது.

சாதாரணமாக பெண்கள் தம்மை அடுத்தவர் நோக்கும் வண்ணம் தமது கூந்தலை அலங்கரித்து தலையைச் சிங்காரித்து கூந்தல் அழகில் மிதப்பர். சிலர் விதம் விதமான பல்வேறு அகலக் கரை முகதலையைக் கொண்ட அழகுடைய ஆடைகளனிவர். அதற்கேற்ற பொன் நகைகளை அணிந்தும் புன்னகை செய்து தமது அழகிற்கு அணி செய்வர். ஓருசிலர் (அந்தக்காலத்தில்) மஞ்சள் பூசி அழகு செய்து நீராடி மஞ்சள் அழகை மேம்படுத்துவர். (வள்ளிநாயகி பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன் உகந்தமலையில் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் மஞ்சள் பூசி நீராடவென ஒரு ஒடை தயாரித்து மஞ்சள் அரைத்து நீராடிய இடம் இன்றும் மஞ்சள் நிறமாக அழகுடன் காணப்படுவதை யாவரும் அறிவர். இச்செய்தி சந்திதியான் ஆச்சிரம ஞானச்சுடர் சஞ்சிகையில் பலமுறை வெளிவந்தது. குறிப் பாக மஞ்சள் அரைத்துப் பூசிய குண்டத்தின் படத்தையும் பிரசரித்தனர்.) இதனால் மஞ்சளின் மகிழமையையும் பெண்கள் மஞ்சள் பூசிய அழகுடன் திகழ்ந்ததையும் அறிந்தோம். இவை யாவும் மேற்கூறிய கூந்தல் அழகு, ஆடை அணிகளின் அழகு, மஞ்சள் அழகு இவை யாவற்றிலும் கல்வியால் பெறும் அறிவால் பெண் சிறப்படைகிறாள் என்பதை நாலடியார் மொழியில் அறிவோம்.

குஞ்சி அழகும் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல - நெஞ்சத்து
நல்லம்யாம் என்னும் நடுவுநிலைமையால்
கல்வி அழகே அழகு”

- நாலடியார் 131 -

தெய்வமகளிர்

1.1. மதுரை மீனாட்சியின் அற்புதங்கள்

ஆடலே புரியும் அம்பலவாணர் தம்மாற் தோற்றம் பெற்ற சீவாத்மாக்கள் சிறப்புடன் வாழுவேண்டுவதன் பேரில் என்னிறைந்த திருவிளையாடல்களைப் புரிந்துள்ளார். சிவத் தின் துணை நிலையான சக்தியும் பக்தர்களின் வேண்டுதலுக் காகப் பல திருவிளையாடல்களைப் புரிந்தார். சக்தியின் திரு விளையாடல்களில் ஒன்றுதான் மதுரை மீனாட்சியின் வரலா றாகும்.

51 சக்திபீடங்களில் ஒன்றானது மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலாகும். மதுரை மீனாட்சி அம்பாள் பக்தர்கள் மீது கருணை மிக்கவர். கடலில் பாய்ந்தோடும் மீன்கள் தமது கண்களால் நோக்கியே குஞ்சுகளின் பசியைப் போக்குகின்றன. மீனின் கண்கள் அதிசக்தியும் குஞ்சுகள் மீது பரிவும் கொண்டவை. அதேபோல மீனாட்சியும் தன் கருணை மிகுந்த அழகிய கண்களால் பார்த்ததும் பக்தர்களின் துன்பங்கள் யாவும் நீங்கி உயர்வார்கள். அதியுயர் அற்புதங்கள் நிறைந்த மீனாட்சி தனது பக்தையின் வேண்டுதலை ஏற்றே மதுரையில் குடிகொண்டார்.

முன்னொரு காலத்தில் வித்தியாதேவி என்னும் சிறந்த பக்தை சக்தியை உள்ளனப்போடு வழிபட்டவள். அன்னை சக்தி யைத் தனது மகளாக அடைந்து மடியில் வைத்துத் தாலாட்ட வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தாள். அன்னை சக்தி தமது பக்தையின் பக்தியை மெச்சி அவளின் வேண்டுதலை ஏற்றார். மதுரையை அரசாண்ட மலையத்துவ பாண்டியனும் (முற் பிறவியில் வித்தியாபதி என்பவளான) காஞ்சனமாலையும்

தமக்கென மழலைச்செல்வம் வேண்டி நோன்பிருந்து வேள்வி செய்தனர். இறையருட் சித்தப்படி மூன்று தனங்களுடைய பெண் மகவொன்று வேள்வித்தீயிலிருந்து தோன்றியது. காஞ்சனமாலை அப்பெண்ணை அன்போடு வாரியெடுத்துக் கட்டியண்ணத்தாள். பின் தனது ஆவல் தீர மடியில் வைத்துத் தாலாட்டினாள்.

மலையத்துவச பாண்டியன் தனது அரசின் வாரிசாக ஆண் குழந்தையையே எதிர்பார்த்தான். பெண்குழந்தை என்றதும் சற்று மனம் தடுமாறியபோதும் பிள்ளையின் அழகிய நீண்ட கண்ணழகை நோக்கியதும் இருவரும் சக்தியின் பேரருளைவியந்து பெருமிதமடைந்தனர்.

பாண்டிய மன்னன் அப்பிள்ளைக்குத் “தடாதகை” எனத் திருநாமமிட்டுச் சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்த்தனர். தடாதகை பள்ளிப்பருவம் வந்ததும் நற்கல்வியையும் பல்கலைகளையும் கற்றறிந்தாள். அரசாளும் வகைக்கேற்ப வில், வாள் ஏந்தும் போர்ப்பயிற்சி, யானையேற்றம், சூதிரையேற்றம் போன்ற சகல பயிற்சிகளையும் பெற்றுச் சிறப்படைய வைத்தனர். உரிய காலமும் அரசாளும் தகைமையும் பெற்றதும் தடாதகை தமது கண்ணழகால் மீனாட்சியென்றும் அழைக்கப்பெற்றாள். கண்ணழகு படைத்த தடாதகை மதுரையை அரசாளும் மீனாட்சியெனப் பலராலும் போற்றப்பெற்றாள்.

தடாதகை இராணியாக அரியணை ஏறியதும் திக்கு விழயஞ்செய்யப் புறப்பட்டாள். தெய்வீக சக்தியும் வல்லமையும் படைத்த போர்ப்பயிற்சியும், கட்டிளம் பருவமும் வலுவான நாற்படையினரும் புடைகுழு தடாதகையின் புத்தெழிற் தோற்றமும் அகத்துணிவும் அனிசெய்ய இப்படை தோற்கின் எப்படை வெல்லும் என்னும் முதுமொழிக்கமைவாக தடாதகை சென்ற இடமெல்லாம் போரில் வெற்றிமாலை

குடினாள். கடைசியாக இறைவனையே நேரிற் சந்தித்தாள். முப்புரம் ஏரித்தவனின் புன்முறுவலால் தடாதகை தலை குனிந் தாள். தடாதகையின் மூன்றாவது தனம் மறைந்தது.

அச்சமயம் ஒலித்த அசரீரி வாக்கைக் கேட்ட சேடி யொருத்தி தடாதகைப் பிராட்டியின் முன்வந்து “தாயே இந்தக் கைலாசபதியே உன் மனவாளன்” என்றாள். அது கேட்டதும் எம்பிராட்டி பேரன்புடன் நின்றாள். கைலாசபதி பிராட்டியை நோக்கி “இன்றைய எட்டாம் நாளாகிய சோமவாரத்திலின்று சுப நேரத்தில் உன்னைத் திருமணங்க் செய்ய வருவோம். நீ மதுரைக்குப்போ” எனத் தெரிவித்தார். அது கேட்ட தடாதகைப் பிராட்டி உடனடியாக மதுரையை அடைந்தாள். மதுரையில் யாவரும் குதூகலமாக வரவேற்கப் பிராட்டியார் அரண்மனையுட் புகுந்தார்.

அக்கணமே திருமண ஏற்பாடு மிகக்குதூகலமாக நடை பெற்றது. பெருமான் குறிப்பிட்டபடி மதுரை மீனாட்சியம் மைக்கும் சொக்கநாதப் பெருமானுக்கும் வேறெங்கும் காண முடியாத வெகுசிறப்பாகத் திருமணம் நிறைவேறியது. பின்னர் கிரம முறைப்படி மதுரை மீனாட்சியின் கணவனான சோம சுந்தரர் சுந்தரபாண்டியன் என்னும் திருப்பெயருடன் அரசாட்சியை ஏற்றார். சுந்தரபாண்டியனின் அரசாட்சி பல சீரும் சிறப்பும் கொண்ட செங்கோலாட்சியாகவும் இறைவன் இறைவி அருளாட்சியாகவும் அமைந்தது. சிறந்த அரசின் பெருமை துலங்கியது. பாரெல்லாம் அரசாளும் இறைவன் இறைவியர் தமது அருள்நோக்கில் மதுரையை விட்டு நீங்கி னாலும் சுந்தரேஸ்வரர் மீனாட்சி அம்மனைப் பெருங்கோயில் அமைத்து வழிபட்டனர். அவ்வாலயம் இன்று பலசீருஞ் சிறப்புடன் திகழ்கிறது.

தடாதகைப் பிராட்டியான மீனாட்சி அம்பாள் இத் திருப்பதியில் உறைந்துள்ளார். அவர் தெய்வ நிலையில் இருந்த போதும் மனித உருவில் சிறுமியாக நேரடியாக வந்து இருவருக்கு அருள் புரிந்தார். இவ்விரு அற்புதங்களையும் நோக்குவோம்.

குமரகுருபரரின் மீனாட்சி பிள்ளைத்தமிழ்

குமரகுருபரர் ஐந்து வயது வரை வாய்பேச முடியாதிருந்தவர். பெற்றோர் இவரைத் திருச்செந்தூர் முருகன் வாசலில் வைத்து உள்ளமுருக வழிபட்டதும் வாய்திறந்து முருகன் புகழ் பாடி அருள் பெற்றார். சில நாட்களின் பின் முருகனின் தூண்டு தலால் வடத்திசை நோக்கிப் புறப்பட்டார். அவரது பயணப் பாதையில் சில நாட்கள் மதுரை மீனாட்சி ஆலயத்தில் தங்கி வழிபட்டார். அம்பாளின் அருட்கவர்ச்சியால் மீனாட்சி பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் பாடற்தொகுதியை இயற்றினார். பல அடியார்களின் வேண்டுதலால் மதுரை மன்னன் திருமலை நாயக்கரின் தலைமையில் அதனை வெளியிட அன்னை அருள் பாலித்தாள்.

அன்னை மீனாட்சி அம்பாளின் அருளால் “மீனாட்சி பிள்ளைத்தமிழ்” என்னும் தொகுதியை எழுதி முடிந்ததும் அன்னை மீனாட்சி குமரகுருபரர் பாடிய பிள்ளைத் தமிழைத் தமது ஆலயத்தில் அரங்கேற்றுமாறு மதுரை மன்னனின் கனவிற் தெரிவித்தாள். ஒரு சுபதினம் மதுரை மன்னன் தலைமையில் அரங்கேற்றம் ஆரம்பமானது. குமரகுருபரர் முதலில் அன்னையை வணங்கிவிட்டுப் பாடலைப் பாட ஆரம் பித்தார். பாடலில் 61ஆம் பாடலான “கொடுக்கும் கடவுட் பழம்பாடற் றொடையின்பயனே” என்னும் பாடலுக்கு விளக்க உரை சொல்லும் போது” வருகைப் பருவத்திற்குரிய வய

துடைய சின்னஞ்சிறுமி அழகிய பட்டுப் பாவாடையும் அழகிய நகைகளும் அலங்கரித்துக் குறுநடை நடந்து சபையுட் புகுந்தாள். மன்னனின் மடியின் மீது அமர்ந்து குமரகுருபரரின் பாடலைக் கேட்டின்புற்றாள்.

அப்பாடலின் விளக்க உரை முடிந்ததும் மன்னனின் கழுத்திலிருந்த முத்துமாலையை எடுத்துக் குறுநடை நடந்து சென்று குமரகுருபரரின் கழுத்திற் போட்டதும் மறைந்தருளி னாள். யாவரும் வியந்தனர். பிள்ளைத்தமிழ் முழுவதும் பாடி அரங்கேற்றம் கண்டதும் சிறுவனான குமரகுருபரர் தமது அதிமதுரச் சுவையிகு பிஞ்சக்குரலால் பாடலைப் பாடக் கேட்டதும் அன்னை மீனாட்சி தமது பிள்ளைத்தமிழ் பாடியதை ஆமோதித்தது போல பாடியவருக்குச் சன்மானமும் தந்து மறைந்தருளினார். அன்னை சக்தியின் பேரருள் மனித வடிவில் வந்து பெருமைப்படுத்திய அற்புதம் போற்றத்தக்க தாகும்.

நூட்சித்தலைவனான நூங்கிலேயருக்கு அருள்புரிந்த மீனாட்சி

1902 முதல் 1928 வரை மதுரை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரான ரோஸ்பீட்டர் என்பவன் கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சார்ந்தவன், ஆட்சித்தலைவன் என்ற காரணத்தால் சகல விபரங்களையும் நன்கறிந்தவன்.

இவன் நகர் வலம் காரணமாகத் தன்குதிரை மீதேறி மதுரை மீனாட்சி அம்பாளின் சித்திரை வீதியால் தினமும் வருவதுடன் மீனாட்சி அம்பாளின் அற்புதத்தையும் நன்கறிந்தான். தான் கோயிலினுட் செல்ல முடியாததால் வீதியுலா வரும்போது அன்னை மீனாட்சியைச் சிந்தையுள் இருத்தி

இடையறாது பிரார்த்தித்தான். இவன் அன்னையின் அருட் சிறப்பை வியந்தவன். அனைவரையும் தனது ஆட்சிச்சிறப்பால் கவர்ந்திருந்தான். இதனால் மக்கள் இவனைப் பீட்டர் பாண்டியன் என அழைத்தனர்.

ஒருநாள் நாடு முழுவதும் காரிருஞும் இடியும் மின்ன லும் ஓயாது மழையும் பெய்ததால் நகர் முழுவதும் வெள்ளமும் பாய இடிமின்னலுக்குப் பயந்து மக்கள் யாவரும் ஒதுங்கினர். இதேநேரம் பீட்டர் பாண்டியன் தனது மாளிகையினுள் கட்டிலில் அயர்ந்து உறங்கிவிட்டான். அச்சமயம் கட்டிலினரு கில் பச்சைப் பாவாடையணிந்த சின்னங்கு சிறுமியொருத்தி வந்து உறங்கிக்கொண்டிருந்த பீட்டரின் கையில் தட்டி உறக் கத்தைக் கலைத்தாள். கண் விழித்துச் சிறுமி யாரென அறிய முன் அவள் மறைந்துவிட்டாள்.

பாண்டியன் வீட்டிலிருந்து வெளியே வந்து சிறுமியைத் தேட முயன்றபோது பாரிய இடி மின்னலால் அவனது வீடு இடிந்து தரைமட்டமானது. இதனால் அதிர்ச்சியடைந்தவன் தம்மை வீடு இடிந்துவிழ முன் வெளியே அழைத்த சிறுமி கோயிலினுட் செல்வதையும் உணர்ந்தான். தன் உயிரைக் காப்பாற்றியது மீனாட்சி அம்மையே என உணர்ந்து அன்னையை உள்மாரப் பிரார்த்தித்தான். மேலும் தன் உயிரைக் காப்பாற்றியமைக்காக அன்னைக்கோர் காணிக்கையும் செய்ய எண்ணினான்.

மீனாட்சியம்பாள் குதிரை மீது எழுந்தருளி வீதியுலா வரும் போது அன்னையின் பொற்பாதங்களை அலங்கரிக்க வென பாதுகையைச் சிறப்பாகச் செய்து காணிக்கையாக்கினான். அவனாற் செய்விக்கப்பெற்ற பாதுகை ஒவ்வொன்றும்

27 தோலா நிறைகொண்ட 72 மரகதக்கற்கள், 80 பச்சைவைரம், 412 சிவப்புக் கற்கள், 4 முத்துக்கள், 4 வைடுரியம், 4 நீலம் ஆகிய பலவகைக் கற்களால் பதிக்கப்பெற்றன.

இப்பாதுகை இன்றும் மீனாட்சியம்பாளின் கருவுலத் தில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது. அம்பாள் குதிரை வாகனத் தில் உலாவரும்போது இப்பாதுகைகள் அன்னையின் இரு திருப்பொற்பாதங்களையும் அலங்கரிப்பதைக் காணலாம்.

பீட்டர் பாண்டியன் அன்னை மீனாட்சியின் புகழைத் தன் சேவைக்காலத்திலும் ஓய்வு காலத்தில் இங்கு வாழ்ந்து உள்மாரக்கண்டும் அறிந்தும் இன்புற்றவன். அவனின் விருப்பப் படி கல்லறையிலிருந்து எந்த நேரமும் ஆலயத்தை நோக்கும் அழகிய கல்லறை அமைந்தது. இக்கல்லறை ஆலயச் சூழலில் மெயின் காட்பொட்டல் என்னும் இடத்தில் நிறுவப்பட்டது.

தெய்வ நிலையிலுள்ள அன்னை மீனாட்சியான சக்தி யவள் மனித வடிவில் தோன்றிச் செய்த இரு அற்புதங்களையும் போற்றுவோம்.

1.2 பூவுலகில் வந்து கேதாரகளாரி நோன்பிருந்து உய்வித்த உமாதேவி

இறைவனின் திருவிளையாடல் மனித குலத்தின் நல் வாழ்வை உறுதிப்படுத்தவும் எம்மையெல்லாம் அமைதியுடன் உய்ந்துணரவும் வகை செய்கிறது. இத்திருவிளையாடல்களை நாமும் உள்ளனபோடு உணர்ந்து அதன் வழிச்சென்றால் யாவருக்கும் பேரின்பமேயாகும்.

முன்னொரு காலத்தில் சிவபெருமான் கயிலையின் வசந்த மண்டபத்தில் உமாதேவியுடன் பக்தர்களுக்குக் காட்சி தந்தருளினார். அச்சமயம் தேவர்களும் முனிவர்களும் சிவசக்தி யென் எனும் மகாசக்தி

யைப் பயபக்தியுடன் சுற்றி வலம் வந்து வணங்கிச் சென்றனர். பிருங்கி முனிவர் சிவனை மட்டும் சுற்றி வணங்கினார். இதனைக் கண்ட தேவி சிவனை நோக்கி இந்த முனிவர் என்னைத் தவிர்த்த காரணமெதுவெனக் கேட்டார். இந்த முனிவர் உடற்பற்றற் ற உயிர்ப்பற்றில் மட்டும் இருப்பதால் இதனைச் செய்தார் எனக் கூறி முனிவருக்குச் சாதகமாகவே செயற்பட்டார்.

இதனால் மனமுடைந்த உமாதேவி கயிலையை விட்டுப் பூவுலகம் வந்து குலமகளிராக விசனமுற்ற வண்ணம் கொதம முனிவரின் ஆச்சிரமத்திலன்மித்த வில்வ மரமொன்றின் கீழிருந்து தவஞ் செய்தார். இவ்வனத்தில் பன்னிரு வருடங் களாக மழையின்மையால் மரங்கள் யாவும் சோபை இழந்தும், நலிந்தும், பட்டும் வாடி நின்றன. அன்னை சக்தியவள் வந் தமர்ந்த திருவிளையாடலால் மரங்கள் யாவும் தழைத்துச் சோலையாகிப் பூர்த்தும், காய்த்தும், கனிகள் கனிந்து உதிர்ந்தும் அழுரவ காட்சியாகவே காணப்பட்டது. இதனைக் கண்டு வியப்புற்ற கொதம முனிவர் தமது ஞான நோக்கில் உமாதேவி அவ்விடந் தவஞ் செய்வதைக் கண்டார்.

அச்சமயம் கொதமர் தேவியை வணங்கி உபசரித்து அவரின் நோக்கத்தை உணர்ந்தார். மேலும் தேவி வெறும் தரையில் அமர்ந்திருப்பதையும் நோக்கியவர் தமது தவ மகிமையால் அழகிய சிம்மாசனத்தைத் தோற்றுவித்து அதன் மீது அமரச் செய்தார்.

முனிவரின் அன்பான வரவேற்பும் செயலும் தேவியின் துயரத்தை மாற்றச் செய்தது. முனிவரிடம் தாம் கணவனால் புறக்கணிக்கப் பெற்ற விபரங்களைத் தெரிவித்தார். முனிவரின்

தவப் பெருமையும் உரையாடலும் அன்புநெறியும் சக்தியைக் கவர்ந்தது. முனிவர் சக்தியை நோக்கித் “தேவி! இல்லற இணைவிற்காக ஒரு விரதமிருக்கிறது. அவ்விரதத்தை இது வரை எவரும் கடைப்பிடிக்கவில்லை. தாங்கள் இதனை முறைப் படி கடைப்பிடித்தால் தங்கள் என்னம் நிறைவேறும். தங் களின் தூய நோன்பு நோற்றலை இப்பூவுலக மக்களும் கடைப் பிடித்து நன்மையடைவர்” என்றார்.

முனிவரின் அரிய யோசனையைக் கேட்டு மகிழ்ந்த சக்தி யவள் இவ்விரதத்தை தாம் அனுட்டிக்க வேண்டிய விதிமுறை களை விபரமாகக் கூறுமாறு கேட்டார். கௌதமர் கேதார கெளரி விரதத்தின் எல்லாச் சிறப்புகளையும் விதிமுறைகளை யும் கூறினார். தேவி சகல துன்பங்களுடன் கவலையையும் மறந்து இதய சுத்தியுடன் கேதாரகெளரி விரதத்தைப் பயபக்தி யுடன் கடைப்பிடிக்க உதவுமாறு முனிவரை வேண்டினார்.

கௌதமர் சக்திதேவியின் வேண்டுதலை ஏற்று விரத முறைகளையும் நெறிமுறைகளையும் விபரமாகக் கூறியதுடன் சகல வளங்களையும் ஏற்பாடு செய்தார். இவ்விரத நாட் தொடங்கும் காலத்தில் உரிய விதிமுறைப்படி இடம், பொருள், ஏவல் யாவற்றையும் ஏற்பாடு செய்தார். மேலும் தாமே குருவாக அமர்ந்து உமாதேவியார் இப்பூவுலகில் முதன்முதல் கேதார கெளரி விரதத்தைக் கடைப்பிடிக்க உதவினார். விரத காலம் 21 நாட்களும் பக்திபூர்வமாகவும் சிறப்பாகவும் புனிதமாகவும் நடைபெற்றது. அன்னை சக்தியின் இதயழூர்வமாக நடாத்தப் பட்ட கேதாரகெளரி நோன்பின் இறுதி நாளன்று இறைவனே நேரில் வந்து தேவியை அழைத்துச் சென்றார். இறைவன் தேவியை அழைத்துச் சென்ற திருப்பதி திருக்கேதாரமாகும்.

அப்பதியில் இறைவன் சக்தி தேவிக்குத் தன் உடலில் பாதியைத் தந்து அர்த்தநாரீஸ்வரர் வடிவமெடுத்தனர். அன்று முதல் இறைவன் கேதாரநாதர் என்றும் தேவி கேதாரகௌரி என்றும் திருப்பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

சக்தி உமாதேவியால் முதல் முதல் பூவுலகில் வந்து தமது கவலைகள் நீங்கிக் கொதம முனிவரின் வழிகாட்டலில் ஆரம்பித்த கேதாரகௌரி நோன்பின் பயணாக விட்டுப் பிரிந்த இறைவன் இந்த நோன்பின் நிறைவு நாளிலேயே சக்தியால் கவரப்பட்டு வந்து அழைத்துச் சென்றார். மேலும் (ஆண், பெண்) கணவன், மனைவியின் நீங்காத இணைப்பு நிலைப் பதன் பேரில் அர்த்தநாரீஸ்வரர் வடிவெடுக்கவும் இறையருள் பாலித்தது. குடும்பங்களில் ஏற்படும் பிரிவினை இவ்விரதத் தால் ஒன்றிணைவதால் எம்மண்ணின் மங்கையர்கள் இவ் விரதத்தைப் பக்தி பூர்வமாகக் கடைப்பிடித்து நன்மையடைகின்றனர்.

இவ்விரதத்தின் மகிமையால் சுமங்கலிப் பெண்கள் தமது மாங்கல்யம் நிலைக்கவும் சிறப்புடன் பிரகாசிக்கவும் வருடாவருடம் தொடர்ந்து இதனை அனுட்டிக்கவும் தமிழ் மக்களிடையே ஆரம்பித்துப் பிரகாசிக்க வைத்தவர் உமையவளே. இதன் பேராக யாழ் மண்ணில் சக்தியின் சகல ஆலயங்களிலும் வருடாவருடம் ஜிநாருக்கு மேலான சுமங்கலிப் பெண் கள் தம்மை இணைத்துள்ளனர். மேலும் திருமணமாகாத கண்ணிப் பெண்களும் தமக்கு எதிர்காலத்தில் நல்ல கணவனை வேண்டி விரதமிருக்கின்றனர்.

இவ்வற்புதமான விரதத்தை எம்மண்ணில் பெண்ணாக வாழ்ந்து கேதாரகௌரி விரதத்தை ஆரம்பித்து நிலைநிறுத்திய அற்புத சக்தியைப் போற்றுவோம்.

1.3 வள்ளிநாயகி

இறைவன் தமது பல திருவிளையாடல்களின் மகத் துவத்தை எதிர்கால நன்மை கருதி அவ்வப்போது காண்பித்து யாவரையும் சிந்திக்க வைத்தார். சூரன் முதலான கொடிய அசரர் குலத்தால் தடுமாறிய தேவர்களை உய்விக்கவென்றே தன் அம்சமாக முருகப் பெருமானைத் தோற்றுவித்து போருக்கு ஆயத்தமாகினார். இதையுணர்த்த திருமால் முருகன் செய்ய இருந்த நன்மைக்கு நன்றி செலுத்தும் நோக்கில் இரு தேவ கன்னியர்களைத் தோற்றுவித்து முருகன் முன் செல்ல வைத்தார்.

முற்றுமுணர்ந்த முருகன் அவ்விரு பெண்களையும் நோக்கி “போர் முடிந்து வந்து உங்களிருவரையும் மணப்பேன். ஒருவர் தேவ குலத்திலும் அடுத்தவர் மனித குலத்தில் வேடுவர் குலத்திலும் அவதரித்தால் முறைப்படி திருமணஞ்ச செய்வேன்” என்று வாக்குரைத்துச் சென்றார். அச்சமயம் திருமால் இரு பெண்களையும் மாங்கனியாக்கி ஒன்றை இந்திரனின் யானையிடம் கொடுத்தார். அக்கனி யானையின் கருவில் உருவாகி யதும் யானை மூலம் ஒரு பெண் மகவு கிடைத்தது. அதனை இந்திரன் விருப்புடன் ஏற்றுத் தெய்வயானை எனப் பெயரிட்டு அன்புடன் வளர்த்து வந்தான். தெய்வயானையும் பல்கலை களையும் கற்ற அழகிய பதுமையாக வளர்ந்து வந்தாள்.

வள்ளியின் அவதாரம்

இரண்டாவது கனி கதிரமலைக்காட்டில் திரிந்த மான் ஒன்றிற்குக் கிடைத்தது. கனியுண்ட மான் கருவற்று உரிய காலத்தில் மலைச்சாரலில் வள்ளிக்கிழங்கு வெட்டிய கிடங்கில் வள்ளிக்கொடியைப் பரப்பி அதன் மீதாரு அழகிய பெண்

மகவை ஈன்றது. இதனால் மானும் நற்பேறு பெற்றதெனலாம். அச்சமயம் அப்பகுதி வேடுவர் குல அரசனான நம்பிராசன் வேட்டைக்காக்தன் பரிவாரங்களுடன் அவ்வழி வந்தான். பிள்ளை அழுத ஓலியைக் கேட்டதும் ஓடிச்சென்று அதனை எடுத்து மார்போடனைத்தான். நம்பிராசனுக்கு ஏற்கெனவே என்ற புத்திரராகத் தோன்றினாலும் ஒரு பெண் மகவில்லையே என்ற கவலை இதனால் நீங்கியது. அப்பிள்ளை வள்ளிக்கொடியின் சூழலாக இருந்ததால் “வள்ளி” எனப் பெயரிட்டுப் பேருவகையுடன் தனது குகைமனை சென்று மனைவியிடம் அன்புடன் தந்தான்.

வள்ளி புதிய உறவில் வேடுவரின் குகைமனையில் சீரோடும் சிறப்போடும் வளர்ந்து கண்ணிப் பருவத்தை அடைந் தாள். வேடுவர் குலமானாலும் பெண்களுக்கே உரியதான் தன் தோழியருடன் ஓடியாடி விளையாடியும் பெண்ணிற்கே உரிய தான் அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்னும் நாற் குணங்களுடன் சிறுமியர்களுக்கேயான விளையாட்டு, குதுகலிப்பு யாவற்றிலும் இணைந்திருந்தாள்.

வேடுவ அரசனானாலும் இன்று போல் கடையில் காச கொடுத்தோ கப்பமாகவோ உணவுப் பொருள் வாங்க முடியாது. தேவையான பொருட்களைத் தாமே உண்டாக்கி உண்டு மகிழ்ந்து அடுத்தவருக்கும் கொடுத்து மகிழ்ந்த பண்பு அன்றிலிருந்தே வளர்ந்தது. தமது குலத்தொழிலான வேட்டையாடல் மூலம் வேண்டிய இறைச்சி கிடைக்கிறது. வேண்டிய தேன் காட்டில் கிடைக்கிறது. உணவிற்கான தானியம் அவசியம். அதற்காக இன்றைய கதிர்காம சந்திதி அமைந்துள்ள முக்கோண வடிவிலமைந்த கீழ்ப் பெருநிலப் பரப்பில் தினைப் புலமமைத்து பராமரித்து வந்தான். இதனால் அவர்களின் வாழ்வாதாரம் சிறப்பாக அமைந்தது.

வள்ளியின் தினைப்புலக் காவலூம் கழமணமும்

வேட்டுவப் பெண்ணானாலும் வள்ளி எழில்மிகு அழகும் வயதிற்கேற்ப ஓடி விளையாடி மகிழும் துடுக்கும் எவரையும் வசீகரிக்கும் நிறைமதியும் பொருந்தி இருந்த போதும் இக்குடும்பத்தின் எட்டு ஆண்களுக்குள் தலிக்காட்டு இராணியாக யாவராலும் செல்லமாக மதிக்கப்பட்டாள். இதே சமயம் கடின வேலைகளை ஆண்கள் நோக்கினர். தினைப்புலத் தில் விளைந்த தினைக்கதிரைக் கவர்ந்து செல்லும் குருவிக் கூட்டத்தைக் கவனிப்பது நம்பிராசனுக்கு இலேசான பணி யானாலும் பெரிய சிரமமாக இருந்தது. இதையுணர்ந்த வள்ளி அப்பணியைத் தாம் செய்ய முன்வந்தாள். நம்பிராசன் தினைப் புலத்தில் ஒரு பரண் அமைத்து வள்ளியையும் சேடியர்களையும் குருவிகளைக் கலைக்கும் பணியில் விட்டான். பகலுணவிற் கான தேனும் தினைமாவும் வேண்டியனவும் எடுத்துச் செல்வர்.

குதாகலமாகப் பணியாற்றும் நங்கையரின் ஆடல் பாடல் பொழுதுபோக்கும் விநோதம் யாவரையும் கவர்ந்தது. ஒரு சமயம் இறையருளின் சோதனைப்படி குறி சொல்லும் குறத்தியொருத்தி வந்தபோது குறத்தியிடம் வள்ளி தனது கையை நீட்டினாள். குறத்தி அக்கையை நன்கு பார்த்ததும் வள்ளியின் சிறப்பைக் கூறினாள். வள்ளி ஆவலுடன் எதிர் காலத்தையும் கேட்டாள். குறும்புக்காரியான குறத்தி “அம்மா முருகப்பெருமானே நேரில் வந்து மர்லையிடப் போகிறார்” என்றதும் வள்ளி பேரின்பத்தால் குதாகலித்ததும் “முருகனையே மணப்பேன்” என்றும் ஒரு தலைக்காதலாகவும் எண்ணினாள்.

ஒரு சமயம் மூவுலகையும் தமது திக்கு விசயத்தின் மூலம் உலாவரும் நாரதர் கதிர்காமக் காட்டுச்சுழலில் பெண்களின் ஆரவார ஒலியையும் கேட்டதும் நேரில் வந்து அவர்களுடன்

உரையாடி மகிழ்ந்து முருகனின் பெருமையையும் கூறி வள்ளி யின் ஆவலைத் தூண்டிவிட்டு அவ்விடமிருந்தகன்றார். அசரர்களை அழித்த பேருவகையால் முருகன் ஆறுபடை வீடுகளில் குதூகலித்த வேளை நாரதர் அவ்விடஞ்சென்றார். முருகனைக் கண்டு பணிந்த நாரதர் எம்பெருமானே கதிர மலைத் தினைப்புலத்தில் வேடுவ குலமகள் வள்ளி என்னும் சிங்காரப் பெண் உனக்காகவே வாழ்கிறாள். அவளின் அழகை யும் சிறப்பையும் நீவிர நேரிற் சென்று பார்த்து வர வேண்டும் என்று பணிவுடன் கூறினார்.

வழைமையாகவே நாரதர் கலகப் பிரியன். பெரிய கலகத்தை ஏற்படுத்தவே இவ்வாறான அவசியத் தகவலைத் தருவதை யாவருமறிவர். அச்சமயம் நாரதரின் பேச்சின் தரம் அறிந்ததும் “கரும்பு தின்னக் கைக்கூலியா” என உணர்ந்த முருகன் கதிரமலைக்குச் செல்லச் சித்தங் கொண்டார். தாம் ஒரு அழகிய துடுக்கான வேடுவ வடிவம் தாங்கி வள்ளியின் தினைப்புலத்தை அடைந்தார்.

வேடனாக

வள்ளியும் சேடியரும் நாணமுறும் வண்ணம் தான் ஒரு மானைத் துரத்தி வர அந்த மான் இவ்வனத்தே வந்தது. அதனைக் கண்மௌர்களா எனப் பதைப்பதைப்படுதன் நளினமாகக் கேட்டார். அதைக் கேட்டதும் சேடியர் கூக்குரலிட்டனர்.

வள்ளியின் பேரன்பும் வாஞ்சையும் மேலிட்டவாறு அயற்காட்டில் நின்ற எட்டுச் சகோதரரும் விறுவிறுப்புடன் அவ்விடத்தை அணுகினர். இதனைக் கண்டதும் முருகன் அவ்விடத்திலேயே வேங்கை மரமாக மாறினார். வந்த சகோதரர் கள் புதிதாகக் காணப்பட்ட மரத்தைத் தறிக்க முற்பட்டபோது

வள்ளி அந்த மரம் நிழலுக்குதவுமெனக் கூறி அதனைத் தறிக்காது தடுத்தனுப்பினாள். முருகன் எப்படியும் வள்ளியை அடைய வேண்டுமென எண்ணினார்.

பண்டாரக்கிழவன்

முதலில் வேடனாக வந்தபோது சேடியர் கூக்குர விட்டனர். வள்ளி அழகும், நுண்மதியும் தமக்குச் சாதகமாக அமைந்தவள். முருகன் மீது வள்ளி (குறத்தி மூலம்) ஒரு தலைக் காதல் கொண்டதால் அவளின் பக்திக்கமைவான பண்டாரக்கிழவனாகச் செல்ல முற்பட்டார். நரைத்த தாடி மீசை, தளர்ந்த உடல், கூனிக்குறுகிய முதுகு, நடுங்கிய குரல் அணி செய்ய ஊன்றுகோலின் உதவியுடன் வள்ளியை அணுகினார். யாவரும் உற்றுநோக்கினர். அச்சமயம் முதியவர் “வள்ளி பசியால் உடல் மெலிந்தேன்” என்று கூறித் தனக்குதவுமாறு கேட்டார். வள்ளி ஒடோடிச் சென்று உபசரித்து தாம் வைத்திருந்த தேனுடன் தினைமாவையும் உருட்டி முதியவருக்குத் தன் கையால் வழங்கினாள். முதியவர் உண்டதும் விக்கியதால் வள்ளி தண்ணீர் கொடுத்தாள். முதியவர் மோகம் தீர வேண்டுமென்றார். உடனே வள்ளி பயந்தோடினாள்.

அச்சமயம் கிழவன் விநாயகரை அழைத்தார். விநாயகர் கரிய பெரிய யானை வடிவில் வள்ளி முன் வந்ததும் அவள் அச்சமடைந்தாள். பண்டாரக்கிழவனிடம் பணிந்த வள்ளி அவரை மன முடிக்க ஒப்புக்கொண்டதும் யானையின் முன்னிலையில் முருகன் தோன்றினார். நம்பிராசன் மற்றும் யாவரும் கூடி விட்டனர். முருகன் வள்ளியின் கடிமணம் விநாயகரின் முன்னிலையில் நிறைவேற்றப்பட்டது. முருகன் வள்ளி யாவரும் தமது குகைமனைக்குச் சென்று ஏனைய வேடுவர் குழாம் படை குழ இன்புற்று வாழ்ந்தனர். இவ் அற்புதமான திருமண நிகழ்வையிட்டு யாவரும் வியந்தனர்.

இறையருளின் நாட்டம் எங்கும் நிறைந்துள்ளது. இறையருளை வியந்த வேடுவர் முருகனையும் வள்ளியையும் காதற் தம்பதிகளாக எண்ணிப் போற்றி வழிபட்டனர். இதனால் வேடுவ சமூகம் பெருமையடைந்தது. வள்ளியும் முருகனுடன் இறையருட் சித்தப்படி தமது திருவிளையாடல்களால் மறைந்தும், உருமாறியும், காட்சி தந்தும் அருள் புரிந்தனர். அச்சமயம் வேடுவர் கொத்துப்பந்தல் (காட்டில் மரங்கள் வெட்டிப் பந்தல் நாட்டி மேல் இலை குழைகளால் மூடியது) அமைத்து அதனுள் முருகன் வள்ளியை உருவமைத்து வழிபட்டனர். இவ்வாறு வேடுவர் அன்று அமைத்த வேட்டுவ வழிபாடே இன்றுவரை கதிர்காமம் முருகன் ஆலய வழிபாட்டு முறையாகும். இதன் ஆதாரமாக பூசையில் மந்திரமோ விசேட ஏற்பாடோ எது மற்றதாகவும் மௌன பூசை திரைக்குள் நடைபெறுவதையும் காணலாம். இன்று பல முன்னேற்றம் கண்ட ஆலயமாக இருந்த போதும் நூறு பேர் தானும் ஒரே நேரத்தில் தரிசிக்க முடியாத ஆலய அமைப்பும், ஆலய முகப்பில் பண்டைய கொத்துப் பந்தல் அமைந்ததையும் இன்றுவரை காணலாம்.

மேலும் முருகன் தமது பக்தர்களை நாடி அங்கெல்லாம் சென்று வருவார். அவரின் சந்திதிக்கு அப்பால் எதிரில் முருக னாலயத்தை நோக்கியே வள்ளியின் சந்திதானம் அமைந்துள்ளது. இப்பாரம்பரிய சந்திதான அமைப்பு முறை சின்னக் கதிர்காமம் என்றழைக்கப்படும் மண்ணேர் கந்தசவாமி கோயில் (பூசை முறை உட்பட யாவும்) அமைந்துள்ளது. பிற்காலத்தில் தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்திதி முருகன் ஆலயத்தில் கதிர்காமப் பூசை முறை போல பூசகர் வெள்ளை/ மஞ்சள் நிறத் துணியால் வாய்க்கட்டி மௌன பூசை நடைப்பதை அறியலாம்.

வள்ளிநாயகியின் பெருமை

முருகப் பெருமான் வள்ளிநாயகியின் அழூரவ சக்தியால் கடிமணம் புரிந்தவர். ஏற்கெனவே தேவர் குலத்துத் தெய்வ யானையை மணம் புரிந்தவர். இறைவன் ஏற்றத்தாழ்வின்றி யாவற்றையும் சமநிலையுடன் நோக்குபவர். இதனால் தேவ லோக உயர்குலப் பெண்ணின் சமானமாக மனித குலத்தில் மனித வளர்ச்சி காணாத வேட்டுவப் பெண்ணைக் கடிமணம் புரிந்தார். மற்றும் வள்ளியைத் தமது இச்சாசக்தியாகவும் தெய்வயானையைக் கிரியாசக்தியாகவும் அமைத்தவர். இந்த ஞான உணர்வால் ஞான சக்தியாகப் போற்றப்படுகிறார். உலகம் யாவரையும் சமமாக மதிக்கவே இவ்வற்புதமான கோல மும் திருவிளையாடலுமாகும். மேலும் உலகம் இதனை நன்குணர்ந்து வாழ்வதற்காகவே இவ்வடிவங்களை எடுத்த போதிலும் தாம்பத்திய உறவின்றி அமர வாழ்வில் பற்றற்ற நிலையில் இணைந்து வாழ்வதை அறியலாம். இவ்வற்புத நெறி முறையை முற்றுமறிந்த தவயோகி இராமகிருஷ்ண பகவான் சாரதாதேவியுடன் வாழ்ந்து காட்டினார். இவரின் செயலும் மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றுத் தம் சகம் நாடாது உலக மக்கள் ஒழுக்கூடிய வாழ்க்கையை நாடி நாழும் நாட உணர்த்தினர். நாடி நோர்நன்மை பெறுவர்.

பண்டைக்காலத்து விழா எடுத்த முறை இன்றும் கதிர் காமம், மண்டூர், செல்வச்சந்திதி முருகனாலையங்களில் வள்ளி நாயகிக்கு ஆலயம் வழங்கும் சிறப்பை நோக்குவோம். பெரு விழாக்களிலும் முருகன் வீதியுலா வரும்போது வீதியில் (கதிர் காமம், மண்டூரில் மூலவர் சந்திதி தெற்கு நோக்கியும், வள்ளி வடக்கு நோக்கியும் பெருமானின் வரவை எதிர்பார்த்து அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. வீதிவைலம் வரும்போது திருவரு

வத்தை இவ்விரு கோயில்களிலும் மூடி மறைத்தே கொண்டு வருவர். வள்ளியின் சந்திதி வாசல் வந்ததும் முருகனை மட்டும் (கதிர்காமத்தில்) வள்ளியின் சந்திதிக்கு எடுத்துச் சென்று விசேட பூசை வழிபாடு செய்த பின்பே வெளிவீதியலாத் தொடங்கும்.

கதிர்காம முருகன் தாம் செல்வச்சந்திதியில் குடி கொள்ள எண்ணி 200 வருடங்களுக்குள் (ஆறு சந்திக்காலம்) கோயில் கட்டிப் பூசிக்குமாறு நேரில் வந்து மானிடரான மருதர் கதிர்காமருடன் நேரிற் கதைத்து வழிபாடும் முறையையும் தெரி வித்தார். அதற்கமைவாகவே இன்றும் செல்வச்சந்திதியில் யாழ்ப்பாண முறைப்படி விக்கிரகங்களைப் பக்தர்கள் நேரிற் கண்டு வழிபடவும் துணியால் வாய்கட்டி மௌன பூசை செய் வதையும் அறிய முடிகிறது. மேலும் மூலவர் கிழக்குநோக்கியும் வள்ளியம்மன் மேற்கு நோக்கியும் அருள் பாலிக்கின்றனர். விழாக் காலங்களில் சுவாமி உள்வீதி உலாவருவர். வடக்கு உள் வீதியில் உள்ள வள்ளி நாயகியின் சந்திதானம் வந்ததும் வீதி யுலாவுக்கான சார்த்துப்படியும் ஏனைய பக்தர்களும் வெளியே தரித்து நிற்க உலாவரும் வேலவர் மூடி மறைக்கப்பட்ட நிலையில் பிரதம பூசகரால் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு வள்ளி யம்மன் சந்திதியில் விசேட பூசை வழிபாடுகளின் பின்பே உரிய இடத்தில் அமர்த்தியதும் மூடிய திரை விலக்கிய பின் எம் பெருமானின் வீதியுலா தொடரும்.

ஆரம்ப காலத்தில் காட்டில் வள்ளி குகைமனையில் (வேடுவரின் பாரம்பரிய முறைப்படி) வாழ்ந்தவர். கடிமனை புரிந்ததும் அம்மரபு மாறாது குகைக்கோயிலாக வாசலில் மேற் புறம் வில் வடிவமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இக்குகைக் கோயிலமைப்பு கதிர்காமம், மண்டூர், செல்வச்சந்திதியில் வடக்கு வெளிவாசலில் காணப்படுவதை அறியலாம்.

செல்வச்சந்திதி முருகன் ஆலயத்தில் முருகன் உள்வீதி வந்து வள்ளியின் சந்திதியில் பூசை முடிந்ததும் ஊர்வலம் பிரதான வாசலுக்கு வராது வடக்கு வாசலால் வெளிவருவதன் முறையையும் அறியலாம். வள்ளி நாயகிக்குக் கொடுக்கப்படும் பெருமதிப்பை கதிர்காமம், மண்டேர், செல்வச்சந்திதி போன்ற முருகனாலயங்களில்லியலாம். கதிர்காமம், மண்டேர் ஆகிய வேடுவரின் தொடர்புடைய ஆலயங்களில் ஆரம்பித்த விதி முறைகள் பிற்காலத்தில் முருகனால் செல்வச்சந்திதியில் ஆரம்பிக்கப்பெற்ற ஆலய வழிபாட்டு முறையில் வள்ளிக்குச் செய்யும் சிறப்பை அறிய முடிகிறது.

முருகன் வள்ளியுடன் கதிர்காமத்தில் காட்டிய அற்புதங்கள்

காலங்கள் கடந்தன. சமய ஆய்வாளர்கள் புராண காலந் தொட்டே புராண இதிகாச நெறியில் ஆராய்ந்த நிலைக்கேற்ப முருகன் வள்ளியைக் கடிமணம் புரிந்து கதிர்காமத்தில் குடி கொண்டதையும் கண்டு பெருமிதமடைந்தனர். இந்திய தேசம் முழுவதும் வாழ்ந்த சமய பக்தர்கள் காசி, காயா, கைலாயம், பத்திரிநாத், காஞ்சி, சிதம்பரம், மதுரை போன்ற இந்திய திருத் தல வரிசையில் வள்ளியுடன் முருகன் உறைந்துள்ள கதிர்காமத் தையும் புனிதத் தலமாகப் போற்றி வருகின்றனர். அதே பெருமதிப்பில் இந்து மக்களின் புனித வழிபாட்டுத் தலமாகக் கதிர்காமம் போற்றப்படுகிறது. காலத்திற்குக் காலம் பக்தர்கள், சித்தர்கள், யோகிகள், சமயப் பெரியார்கள் யாவரும் வணங்கிச் செல்லும் பெருமைக்குரியது கதிர்காமம். இப்புனிதத் தலம் கடல் கடந்திருந்தாலும் முருகனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு அருள் ஞானம் பெற்று அதி மதுரத்தேன் சொட்டும் திருப்புகழ் பாடிய அருணகிரிநாதர் முருகனின் பணிப்பின் பேரில் இலங்கைக்கும் வந்தார்.

அருணகிரியார் வந்ததும் முருகனையும் வள்ளியையும் கதிர்காமத்தில் கண்குளிரக் கண்டு தரிசித்தார். மனமுருக ஜம்பதிற்கும் மேற்பட்ட திருப்புகழைப் பாடினார். இப்பாடல் களில் வள்ளியின் பெயர் கூறாத பாடல் ஏதுமில்லை. இலங்கைக்கு வந்தவர் திருக்கோணமலை, யாழ்ப்பாணம் வந்து தரிசித்தும் பல தலங்களில் மேலுஞ்சில் திருப்புகழில் வள்ளி நாயகியை நிலைநாட்டிச் சென்றார். மனித குலத்திற் பிறந்து இறைவடிவாகிய வள்ளிநாயகியார் உலகே போற்றும் திருப் புகழால் ஏற்றி இறைஞ்சப்படுகிறார்.

கதிரமலையில் உறைந்துள்ள வள்ளியுடன் இணைந்துள்ள முருகனை நாடிப்பல இந்திய ஞானிகள் வந்தனர். அவர் களுள் கி.பி. 1600ஆம் ஆண்டளவில் இந்திய காஷ்மீரச் சேர்ந்த வேதியரான கல்யாணகிரி என்னும் துறவி கதிர்காமத் திற்கு வந்து முருகனை வேண்டிப் பண்ணிரு வருடங்கள் தவ மிருந்தார். அச்சமயம் ஒரு வேடுவச் சிறுவனுடன் வேடுவச் சிறுமியும் துறவியின் தவநிலைக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்தனர். 12 வருட காலத் தவ நிறைவில் ஒரு நாள் அவர் உறங்கினார். அச்சமயம் அச்சிறுவன் துறவியைத் தட்டி எழுப் பினான். தமது உறக்கத்தைக் கலைத்த சிறுவனை அவர் ஏசினார். சிறுவனும் வாயில் மினுமினுத்துக் கொண்டோட அச்சிறுமியும் பின் தொடர்ந்தாள். துறவி இருவரையும் துரத்திச் சென்றதும் மாணிக்க கங்கையாற்றிடை மேட்டி னருகே சிறுவன் சிறுமி மறைந்தனர். முருகனும் வள்ளியும் பக்தருக்குக் காட்சி தந்தனர். அச்சமயம் தமது மெய் சிலிர்ப்ப பதைப்பதைத்த துறவி அவ்விடத்தில் அடியற்ற மரம்போல வீழ்ந்து இருவரையும் வணங்கினார்.

அச்சமயம் முருகப் பெருமான் “உன் குறை யாது?” என வினவினார். அடியார் “எம் பெருமானை அழைத்துச் செல்லவே வந்தேன்” என்றார். அதைக் கேட்டதும் வள்ளி நாயகியார் தமது மணாளனைத் தண்ணிடமிருந்து பிரித்துச் செல்வதாகா தெனக் கூறித் தமக்கு மாங்கல்யப் பிச்சை தருமாறு பரிவுடன் கேட்டார். இதனால் ஞானியாரும் தாம் எவ்விடமும் செல்லாது கதிர்காமத்திலிருந்தே முருகனுக்குப் பணி செய்யவும் முடிவு செய்தார். முருகன் வள்ளியுடன் காட்சி தந்ததைப் பெரும் பேறாக எண்ணினார். அன்று முதல் முருகனின் பணி செய்யத் தொடங்கினார். முருக பக்தர்கள் வந்து வணங்குவதன் பேரில் பொற்றக்கூடான்றில் முருகனின் யந்திரமொன்றை எழுதி உரு வேற்றிப் பெட்டியில் வைத்து வணங்கினார். இந்த யந்திரப் பெட்டியே கதிர்காமத்தில் யானை மீது பவனி வரும் பெட்டியாகும்.

இதனை இராசநாயக முதலியார் தமது ஆய்வில் பின் வருமாறு கூறினார். அதனையும் அறிவோம். கல்யாணநாதர் என்னும் சாது முருகனைப் பண்ணிரு வருடங்கள் பூசித்தார். முருகனை அடைய முடியவில்லை. பொற்றகட்டில் முருகனின் யந்திரம் கீறி உருவேற்றிப் பெட்டியிலிட்டு இந்தியாவிற்குக் கொண்டு செல்ல வைத்திருந்தார். அவர் சற்று விலகியதும் ஒரு வேடுவச்சிறுமி (வள்ளி) அப்பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு கோயிலுட் சென்று மறைந்தாள். கல்யாணநாதர் அச்சிறுமி யைத் தொடர்ந்ததும் முருகப்பெருமானும் வள்ளிநாச்சியாரும் காட்சி தந்தனர் என்பது இராசநாயக முதலியாரின் சிந்தனை யாகும்.

எது எவ்வாறாயினும் கல்யாணநாதர் (கல்யாணகிரி) எழுதிப் பெட்டியிலிட்ட யந்திரப்பெட்டியே இன்றைய கதிர் காம சவாமி வீதியுலாவில் வரும் பெட்டியாகும். முருகனும் வள்ளியும் இவருக்குக் காட்சிதந்துள்ளனர்.

கதிர்காமக்காட்டில் வாழ்ந்த வள்ளி தமது குலமகள் என (இன்று வேடுவரின் பின் வாரிசுகள்) சிங்களப் பெண்கள் வணங்கிக் கொண்டாடுகின்றனர். முருகப் பெருமான் எல்லா ஆத்மாக்களிடத்தும் சம மதிப்பளித்து இரட்சிப்பதை வள்ளிநாயகியின் அவதாரம் உறுதிப்படுத்துகிறது.

மனித உறவன்றி (தெய்வீகத் தன்மையால்) மான் வயிற்றிற் பிறந்து வேடுவர் குலத்தில் குகைமனையில் வளர்ந்து முற்தொடர்பில் முருகப்பெருமானுடன் காதல் உறவாடிக் கடி மனஞ் செய்த வள்ளிநாயகி இன்று முருகப் பெருமானின் இச்சாக்கத்தியாகப் போற்றப்படுகின்றார்.

1.4 சீதா

திருமால் அசரர்களை அழித்துத் தேவர்களைக் காக்க வெனப் பல்வேறு அவதாரங்களை எடுத்தார். அவற்றுள் இராமராகப் பிறந்து இராவணனையும் ஏனைய கொடியவர்களையும் அழிக்கவென்றே அயோத்தியிற் பிறந்தார். அவரின் தர்ம பத்தினியாகவென்றே சீதை தோற்றம் பெற்றார். ஜனக மன்னன் செங்கோலாட்சி செய்த சிறந்தவன். ஒரு சமயம் நிலத்தை உழவு செய்யும்போது ஒரு நெடிய பெட்டியில் அசைக்க முடியாத பெருவில்லும் ஒரு சிறுமியும் தென்பட்டது. ஜனக மன்னன் சிறுமியுடன் வில்லையும் தனது அரண்மனையில் கொண்டு சென்று வைத்தான். சிறுமியைச் சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்த் தனர். திருமாலின் திருமகளானதால் மிகுந்த அழைக்க கண்டதும் சீதை எனப் பெயரிட்டு பெருமையாக வளர்த்தனர்.

சீதையுடன் கிடைத்த பெட்டியினுள் “சிவதனு” என்னும் பெரிய வில் இருந்தது. தமது இராசதந்திர நிலையில் அன்றே ஜனகரின் தீர்மானப்படி அந்த வில்லை உடைப்பவனே

சீதையை மணக்கலாம் என்னும் சபதத்தையும் ஏற்படுத்தினான். இதே போல அயோத்தி மன்னனும் தவமிருந்து யாகஞ் செய்து பெற்றெடுத்த இராமனும் வளர்ந்தார். பருவ காலம் வந்ததும் சீதைக்குச் சுயம்வரம் ஏற்பாடானது. இச்சுயம்வரத்தில் இராமர் நிபந்தனைப்படி வில்லை உடைத்துச் சீதையின் மணாள னானார்.

தசரதனின் மூத்த மனைவி கோசலையின் வயிற்றுப் பிள்ளைதான் இராமன். தசரதனின் இரண்டாம் மனைவியான கைகேயி தன் மகன் பரதன் இருந்தபோதும் இராமனின் அழகி னாலும் பாகத்தினாலும் இராமனைக் கரிச்சனையுடன் அன்பாக வளர்த்து வந்தாள். தசரதன் தமது முதுமை கருதி இராமனுக்கு முடிகுட்ட ஆயத்தமானான். ஏற்கெனவே இராமன் மீது பகை நோக்கிலிருந்த கைகேயின் சேடியான கூனி என்பவளின் சதி செயற்பட்டது. கைகேயி முடிகுட்டு விழாவெனக் குறிப்பிட்ட முதல்நாளே தசரதனிடம் தனக்குத் தரவேண்டிய இரு வரங் களில் இராமன் காடேகவும் தன் மகன் பரதன் நாடாளவும் கேட்டாள். இதனால் தசரதன் மயங்கி வீழ்ந்ததும் இராமனைக் காடேகுமாறு கைகேயி கூறினாள். விதியும் சதியும் செய்த சூதால் இராமன் பதின்நான்காண்டு காடேக யாவரிடமும் விடை பெற்றதும் சீதையிடம் சென்று தனக்கு விடை தருமாறு கேட்டான். மேலும் வனவாசம் கல்லும் முள்ளும் காடும் கொடிய விலங்குகள், அரக்கர் போன்ற இடர்களை அனுபவிக்க முடியாது. அரண்மனையில் வாழுமாறு கூறினான். அச் சமயம் சீதை என்பிராண்நாதரே நீங்கள் கூறிய சகலவற்றிலும் உங்களிடமிருந்து என்னைப் பிரிந்திருக்கச் சொன்னதே மிகக் கடினமானவை. இவ்வார்த்தையைத் தவிர்த்து என்னையும் அழைத்துச் செல்லுங்கள். இறைவனின் நியதிப்படி எது வந்தாலும் தாங்குவோம் அழைத்துச் செல்லுங்கள் என்று பதிபக்தி

மேலிடப் பரிவுடன் கேட்டாள். இறையருட் சித்தப்படி இவர்களின் அவதாரம் நடைபெற இருந்ததை விதியின் சக்திக்கமையவே சீதை இராமனுடன் காடேகிளாள். இராமனின் தம்பி இலக்குமணன் இருவருக்கும் உதவி வழங்கவே உடன் சென்றான்.

முவரும் காட்டில் பன்னசாலை அமைத்து வாழ்கின்றனர். இலக்குமணன் 14 வருடகாலம் முழுவதும் இரவுபகலாக இருவரையும் பாதுகாத்தான். விதியின் சதியால் சீதையைக் கவரவேண்ணிய இராவணன் செய்த சூழ்சியால் மாயமான் ஒன்று காட்சி தந்தது. சீதை அதனைப் பிடித்துத் தருமாறு இராமனை வேண்டினாள். இராமன் மானைத் தொடர இலக்குமணனும் பின் சென்றான். இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து சென்று இலங்கையிற் சிறைவைத்தான்.

திரும்பிய இராம லக்குமணர் சீதையைக் காணாது தேடினர். சுக்கிரீவன் அனுமன் உட்பட்ட வானரச் சேனையுடன் தேட முற்பட்டனர். அனுமன் இலங்கையில் சீதையைக் கண்டன். இராமர் கொடுத்த முத்திரை மோதிரத்தைக் காண் பித்துத் தான் இராமதூதனை அனுமன் தெரிவித்தான். தனது தோள் மீதமருமாறும் தான் இராமரிடம் சேர்ப்பதாகவும் சீதையிடம் வேண்டினான். அச்சமயம் சீதை “வில் வீரனான இராமபிரானின் வீரத்திற்கு இது இழுக்காகும். நான் இருக்கு மிடத்தைக் கூறி அவரை நேரில் வந்து இராவணனைத் தமது வீரத்தினால் வென்று என்னை அழைத்துச் செல்லட்டும்” என்று கூறினாள்.

அனுமன் இராமனிடஞ் சென்று நடந்தவற்றைக் கூறினான். வானரசேனையுடன் வந்த இராமன் இராவணனுடன் யுத்த தர்மப்படி போர் புரிந்து இராவணனை வதஞ்

செய்த பின் சீதையை அழைத்துச் சென்றான். இலங்கை எழில் மிகு சோலைவனமாக இருந்தது. போரினால் யாவும் அழிந்து கடுகாடு போலானது. இராமன் சீதையை அழைத்துச் செல்லும் போது “சீதா இலங்கையைத் திரும்பிப் பார்” என்றான். சீதை தனது இயல்பான அருட்பார்வையால் இலங்கையை நோக்கினாள். மகாலட்சுமியான சீதையின் அருட்பார்வை பட்டதும் இலங்கை யாவும் செழிப்புற்ற அழகிய சோலை வனமானது. இதனால் இலங்கை இன்றுவரை அதியுயர் செழிப்பான பசஞ் சோலையாக இருப்பதை யாவரும் அறிவர்.

இராமன், இலக்குமணன், சீதை மூவரும் பதின்நான்கு வருடங்களின் பின் அயோத்தியை அடைந்தனர். இராமன் சீதையைத் திருமணஞ் செய்து அழைத்து வந்ததும் வீட்டுக்கு வந்த மருமகள் ஏற்றி வைத்த தீபத்தால் அயோத்தி முழுவதுமே சோதியாகப் பிரகாசித்தது. இராமனுடன் சீதை அயோத்தியை விட்டகன்றதும் கவலை என்னும் இருளால் நாடே இருள் சூழ்ந்தது. மேலும் தீபம் ஏற்றுவாரில்லாது யாவும் இருள் மயமானது.

சீதையும் இராமனும் 14 வருடங்களின் பின் அயோத்தியை வந்தடைந்ததும் மாலை நேரமானது. யாவரும் இராமன் அயோத்தியை வந்தடைந்த பேருவகையில் மூழ்கினர். கோசலை சீதையை அழைத்து வந்து “வீட்டுக்கு வந்த என் மருமகளே! நீ இல்லாமல் இந்த 14 வருடமும் அயோத்தி நகரே இருளாற் சூழப்பட்டது. இன்று மகாலட்சுமியாக வந்து உன்கையாலேதீபத்தை ஏற்றுவாயாக” என்று கூறினாள்.

அன்பே உருவான மாமியார் இட்ட பணியை ஏற்ற பதி விரதையான சீதை அகப்பொலிவிடன் தீபமேற்றினாள். சீதை அகத்தூய்மையுடன் ஏற்றிய தீபம் நன்கு பிரகாசித்தது. மகா

லட்சமியின் மகத்தான பணியால் நாடு நகரமெல்லாம் சோதி மயமான தீபாளி பரவியது. அன்றைய தினம் இறையருட் சித்தப்படி திருக்கார்த்திகைத் தினமாகும். இதற்கமைவாகவே எமது சமயாசாரப்படி திருக்கார்த்திகையன்று வீட்டு விளக் கேற்றல் “விளக்கீடு” நடைமுறையில் அமைந்ததெனக் கூறினர் சமய நெறிமுறைகளைக் கற்றறிந்தோர்.

வீண் வதந்திகளால் சீதைக்கு நடந்த சோதனைகள்

இராமருக்குப் பட்டாபிஷேகம் நிறைவடைந்ததும் நாட்டில் செங்கோலாட்சி சிறப்படைந்தது. அக்காலத்தில் மன்னர்கள் தமது அரசாட்சியில் ஏதும் குறைபாடுகள் இருக்குமோ என்பதால் இரவில் மாறுவேடத்தில் உலா வருவர். ஒரு நாள் தெருவோரத்தில் நின்ற சிலர் தம்மிடையே பேசினர். அதையறிந்தபோது பிறரால் கவர்ந்து செல்லப்பட்ட சீதையின் கற்பு ஏற்புடையதா? என உரையாடினர். இத்தகவலின் தேவைக் காகச் சீதை அக்கினிப் பிரவேசம் செய்ய நேர்ந்தது. பெருந்தீவளர்க்கப்பட்டது. யாவரும் கூடிநின்று வேடிக்கை பார்க்கின்றனர். சீதை தனக்கே உரித்தான அடக்கமான தூய சிந்தனை யுடன் அக்கினியை வலம் வந்ததும் “பகவானே! எனது பதி விரதத்தை நீயே உறுதிப்படுத்து!” என்று கூறி அக்கினியிற் புகுந்தாள். சீதையின் புனிதமான கற்புநெறியை அக்கினியும் சாட்சியாக நிருபித்தது. சீதை மட்டுமல்ல; பெண்கள் யாவரும் தண்மையான (குளிர்ந்த)வர்கள். சீதை தூய கற்புநெறியால் உள்ளம் மட்டுமன்றி உடலின் தண்மையால் பெருந்தே அவிந்து அடங்கியது. சீதையின் கற்புநெறியுடன் தெய்வீக சக்தியையும் யாவரும் போற்றினர்.

அரச வாழ்வு இனிய வாழ்வாகி இராமர் சீதையின் இல்லறம் சிறப்புற்றது. இனிய வாழ்வில் சீதை கருவற்றாள். ஒரு

சமயம் ஒருசிலர் “இராவணனாற் கொண்டு செல்லப்பட்ட சீதையை இராமன் பட்டத்து இராணியாக வைத்துள்ளானே” என்று கூடிப்பேசினர். இதனால் சீதையை இராமன் காட்டில் வாழ விட்டான். கானகஞ் சென்ற கர்ப்பவதியான சீதை ஒரு முனிவரின் ஆதரவில் தங்கி வாழ்ந்தாள். முனிவரின் சீடர்கள் சீதைக்கு வேண்டிய சகல பணிவிடைகளையுஞ் செய்து மகிழ் வித்தனர். சீதைக்குப் புறச்சுழலால் போதிய வசதிகளையும் ஏற்படுத்திய முனிவர் அவளின் உள்ப் போக்கிலும் ஆதரவு தர முன்வந்தார்.

சீதை கர்ப்பமுற்றிருப்பதை அறிந்த முனிவர் சீதையின் மன அமைதிக்கும் பிறக்கப்போகும் குழந்தையின் நற்சிந்தனையின் அபிவிருத்திக்குமாக நற்போதனைகளை உபதேசித்தார். ஒரு தாயின் கருவறையிற் குடிகொண்ட சிசு தாயிடமிருந்து உடலமைப்பு மூலம் வளர்வதற்கேற்ப ஊட்டச் சத்தைப் பெறு கிறது. இதன் எதிர்கால நல்லறிவைப் புறச்சுழலிலமைந்த உரையாடல் மூலமே பெறுகிறது) பிறக்கப்போகும் பிள்ளை இராமரின் வாரிசாக அமைவதால் ஒரு அரசனுக்கு வேண்டிய சகல வித்தைகள் அனைத்தையும் முனிவர் சீதைக்கு உபதேசித்தார். அன்றொரு நாள் முனிவர் வாழ்ந்த ஆச்சிரமத்தில் வேறெந்த சப்தமோ வேறு ஒசை தானும் இல்லாத தூய வேளையில் முனிவரின் உபதேசத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த கருவின் “ம்” என்னும் ஒசை எதிரொலித்ததாம். அச்சமயம் முனிவர் தமது புனிதமான நல்லுபதேசத்தைத் தொடர்ந்தார். சீதையின் பிரசவத்தின் மூலம் இரு பாலகர்கள் அவதரித்தனர். அப் பிள்ளைகளுக்கு முனிவர் தமது திறமைக்கேற்ப வலவன், சூசன் எனப் பெயரிட்டார். பிறப்பிலிருந்தே அவர்களின் கல்வித் திறமைகளை நோக்கி யாவரும் வலவுசு சகோதரர்கள் என அன்போடு அழைத்தனர்.

இவர்களுக்கு முனிவர் தமது பெருமுயற்சியால் எதிர் காலத்தில் நாடாளும் மன்னர்களாக வர இருப்பதால் அரசர் களுக்கான யானை ஏற்றம், குதிரை ஏற்றம், அவைகளை அடக்கும் விதிகள், வில்லித்தை போன்ற சகல வித்தைகளையும் கற்றுக்கொடுத்தார். சிறுவர்களின் பெருமைகளை உலகறியச் செய்யவும் அப்பெருமைக்குரிய தாயான சீதையின் தூய வாழ்வை நிருபிக்கவும் முனிவர் முயன்றார். இராமரின் வரலாற்றைச் சுருக்கி இராம காவியம் என்னும் சிறப்பான பாமாலையைக் கற்றுக் கொடுத்தார். சிறுவர்களும் பல இடங்களிலும் தமது நிகழ்ச்சியைக் காண்பித்துப் பெருமை சேர்த் தனர். இதே இராமர் காவியத்தை இராமரின் அரண்மனை யிலும் தம்மை யாரெனக் கூறாது பாடிக்காட்டி யாவராலும் போற்றப்பட்டனர்.

அந்தக் காலத்தில் மாமன்னர்கள் தமது சிறப்பை நிலை நாட்டுவதன் பேரில் அஸ்வமேத யாகம் செய்வர். இதன் ஆரம்ப மாகத் தமது பட்டத்துக் குதிரையை அனுப்புவர். அந்தக் குதிரையை யார் தடை செய்கிறார்களோ அவர்களுடன் போரிட்டு வென்றே அப்பாற் செல்வர். இதற்கமைவாக இராமரின் குதிரை செல்கிறது. இலக்குமணன் பின் தொடர் கிறார். எல்லா இடங்களிலும் முன்னேறிய குதிரையைக் குதிரையின் அரைவாசி உயரத்திலும் குறைவான வைகுசன் சகோதரர்கள் பிடித்துக் கட்டி விட்டனர். இலக்குமணன் போருக்கு வந்த போது சிறார்களுடன் போரிட்டு வெற்றி கொள்ள முடியாது திரும்பினான். தமது நிலையை இராமருக்குத் தெரிவித்ததும் இராமர் சிறுவர்களை நாடினார். போர் தொடங்குகிறது. சிறுவர்களை வெல்ல முடியாத நிலை ஏற்பட்டதும் அனுமன் சீதையிடம் ஓடிச்சென்று வணங்கி முறையிட்டான்.

கணவன் அறியாத காரணத்திற்காகத் தன்னை ஒதுக்கினாலும் ஏக பத்தினி விரதன் என்னும் பெருமையைத் தனது பதிப்பத்தியின் சிறப்பு மூலம் நிலைநாட்ட அவ்விடங்களை சென்றாள். சென்றதும் தமது குமாரர்களிடம் வில்லம்பைக் கீழே போட்டு எதிரில் நிற்பவர் உங்கள் தந்தையானதால் அவரை வணங்குமாறு அன்புக்கட்டளையிட்டாள். அச்சமயம் இராமர் தமது மனைவி மக்களை அறிமுகங் கண்டு தமது வன் செயலால் வருந்தியதுடன் சீதை மற்றும் வைகுசனை அன்போடு நாடி அரவணைத்துத் தம் விதியை நொந்தார்.

இராமன் சீதையின் அவதாரம் இராவணனை வதஞ் செய்யவும் தர்மத்தை நிலைநாட்டுதலின் பேரிலேயே ஏற்பாடானது. திருமால் இராமனாக மனித உருவில் அவதரித்து தமது சக்தியான மகாலட்சுமியைச் சீதையாக அவதரிக்கச் செய்து தமது அவதாரத்தை அலங்கரித்தனர். அதே சமயம் மனித வடிவில் அவதரித்து ஏகாந்த நிலையில் ஏக பத்தினி விரதனாக இராமனும் பதிப்பதியுடன் சீதையும் வாழ்ந்து காட்டினர். மனித வாழ்வில் வழைமேபோல் ஏற்படும் தவறுகள், அவச்சொல்லின் பலாபலன்களையும் அனுபவித்துக் காண்பித்தனர். இறையருட் சித்தப்படி எப்படியான பல இன்னல்கள் வந்தபோதும் தமது நேரான கொள்கைகளை நிருபித்துக் காண்பித்தனர்.

கணவன் விதியின் சதியால் வெறுத்தொதுக்கினாலும் பல இடையூறுகளின் மத்தியில் தமது சக்தியால் கணவனையும் தமது இரு புதல்வர்களையும் சீதை ஒன்றிணைத்தும் இப்பிறவியில் ஏற்ற பணியை நிறைவு செய்ததும் தமது உயர்வான நிலையை எண்ணினாள். (மகாலட்சுமி சீதை, பூமாதேவி போன்ற யாவரும் ஒரே அம்சம்) தமது அம்சமான பூமாதேவியை நோக்கினாள். பூமி இரண்டாக வெடித்துப் பிளவு ஏற்படவும் சீதை அப்பிளவினுடாகப் பூமாதேவியுடன் சங்கமமானாள்.

தெய்வப் பெண்ணான சீதை தாய் வயிற்றிற் பிறக்காது இராவணனை வதஞ்செய்யவென அவதரித்துக் குறிப்பிட்ட கடமை முடிந்ததும் தமது கற்புநெறியை உலகம் உய்த்துணரும் வண்ணம் பதிபக்தி விரதம் பூண்டு எத்தனையோ கொடிய துண்பங்களை அனுபவித்துக் காட்டியவள். கடமை முடிந்ததும் தமது அம்சமான பூமாதேவியுடன் சங்கமமானவள். இத் தெய்வப் பிறவியின் மகாசக்தி மூலம் வரையப்பட்டதே இராமாயணம் என்னும் மாபெரும் காப்பியமாகும். இதன் மூலம் மண்ணிற் பிறந்த யாவரும் தத்தம் கடமைகளைக் கடைப் பிடிக்க அவதாரம் எடுத்த சீதை தெய்வம் என்னும் மகாசக்தி யாகத் துதிக்கப்படுகிறாள்.

1.5 ஸ்ரீ மூண்டாள்

பாண்டிய நாட்டிலமைந்த வில்லி புத்தார் இயற்கை அழகும் ஆலயங்களின் அருட்பொலிவும், ஆலய பக்தர்களின் உள்ளத்தாய்மையால் இறைபணிச் சிறப்பும் மலிந்த திருவுராகும்.

இப்புனித பூமியில் விஷ்ணு பக்தரான பெரியாழ்வார் என்பவர் பெருமானுக்கு மலர்மாலை சார்த்தும் பணிக்கான நந்தவனம் அமைத்து மலர்ச்சேவையை ஆற்றிவந்தார். ஆழ்வாரின் தூய பக்தியை உலகிற்கு வெளிக்காட்ட இறைவன் நாட்டங்கொண்டார். இவர் தமது நந்தவனத்தில் நாட்டிய திருத்துளாய் மரத்தின் செழிப்பிற்காக அதன் பாத்தியைக் கொத்தியபோது அவ்விடத்தில் பூமாதேவியின் அம்சமான பாலகி ஒருவள் தோன்றினாள். ஆழ்வார் பெருமகிழ்வுடன் அப் பிள்ளையை எடுத்து அரவணைத்தார். தமது பக்தி மேவிட அதன் அழகு பிரகாசிக்க கோதை எனத் திருப்பெயரிட்டு

பெருமாள் தந்த பெரும்பேறனப் போற்றி வணங்கினார். அன்றைய தினம் சக்திக்கே உரிய ஆடிப்பூர நன்னாளாகும். பெருமாள் பக்தர் கோதையின் தோற்றுத்தையும் அவளின் விவேகத்தையும் கண்டு வியந்தார். நல்லுபதேசங்களையும் நற்கல்வியையும் உபதேசித்தார். ஆழ்வாரின் ஆன்மிகப் போதனை சிறப்பாக அமைந்ததால் பக்தி மிகுந்து பெருமாளையே கோதை சதா சிந்தித்தாள். பெருமாளுக்கே மாலை சூட்டி மகிழ்வதாகவும் அவரை அடைவதாகவும் கூறிக் கொள்வாள்.

ஆழ்வார் அதிகாலையில் மலர் கொய்து மாலை தொடுத்து அதனைப் பயபக்தியுடன் பெருமாளுக்குச் சார்த்தி வழிபட்டு வந்த பின்பே அவரை நீராகாரமேனும் பருகத் தூண்டும். இதனை உற்றுநோக்கிய கோதையின் உள்ளன்பும் இறைசிந்தனையும் பெருமாள் மீது பெருவிருப்பை ஏற்படுத் தியது.

“கோதை சிறு வயதிலிருந்தே மழலை மொழிபேசிக்குறு நடை அழகும், மேனியழகும், கண்ணழகும், சொல்லழகும், குரலின் இனிய இசையழகும், பண்பும், ஒழுக்கழகும், பெண் களுக்கே உரிய அமைதியும் பக்தியும் மிகுந்த அருள் பொழியும் வதன அழகும் பொலிந்த திருநங்கையாகவே காணப்பட்டாள். கோதை நாச்சியாரைக் காண்பவரெல்லாம் பெண்களுக்கே உரித்தான 32 அங்கலட்சணங்களும் பொருந்திய மகாலட்சமி யாகவே எண்ணி மகிழ்ந்தனர். ஆழ்வாரின் திருப்பணிக்கான பரிசிலாகவே இக்கோதை நாச்சியார் அமைந்தவர். இவர் எம் பெருமானுக்கே உரியவரென யூகித்தனர்.

இறையருட் சித்தமும் தொண்டரின் பணியும் விஷ்ணு பக்தி பரவும் நற்காலமும் நற்சகுளமாகவே அமைந்தன. பெரியாழ்வார் தொண்டர்களின் பெரியவர் என்றால் அவரின் விஷ்ணு பக்தியும் புனிதமும் சிறப்பானதுமாகும். அவரின் பக்தி வயலில் கோதை நாச்சியாரும் மணிவண்ணன் மீது அயராத பக்தியுடன் இணைந்தாள். ஆழ்வாரின் தொண்டினை அடி யொற்றி வந்து மகிழ்ந்து அவர் போற்றும் எம்பெருமானை எப்பொழுதும் தியானிப்பவர். தந்தை தொடுத்து வைக்கும் மாலையழகைக் கண்டு வியப்பவர். பெரியாழ்வார் மாலை களைக் கட்டியதும் அதனைப் புனிதமான பூக்கூடையில் பத்திரமாக வைத்துவிட்டு இதரபணிகளில் ஈடுபடுவார்.

சிறுபெண்ணாக இருந்தாலும் தமது அழகான உடலமைப்பையும் இவ்வழகிய மாலைகளை அணியும் எம்பெருமானின் மாலையணிந்த திருக்காட்சியையும் மனக்கண்ணால் கண்டு மகிழ்பவர். திருவருட் சித்தப்படி தன்னையே எம் பெருமானுடன் இணைந்து தாழும் இம்மாலையை அணிந்து பார்க்கும் விந்தையை உணர்ந்தார். தந்தை பிற பணிகளுக்காக அகன்றதும் தமது அழகிய சிறந்த ஆடை அணிகளை அணிந்து கொண்டு எம்பெருமானின் நீண்ட மாலையை அணிந்து எம் பிராட்டிக்கான கொண்டை மாலை மற்றும் இணைமாலை களையும் அணிந்து நிலைக்கண்ணாடி முன் நின்று தன்னை அழகு பார்த்து மகிழ்வார். அழகைக் கண்டதும் எல்லா மாலை களையும் களைந்து இருந்தது போலக் கூடையில் வைத்து விடுவார்.

கோதை பெருமாளுக்கு அணிவிக்கக்கொண்டு செல்லும் மாலையைத் தான் நாள்தோறும் அணிந்தே வந்தாள். அன்றோரு நாள் கோதை மாலை அணிந்து அழகு பார்த்ததை ஆழ்வார் நேரிற் கண்டுள்ளார். கோதையின் தவறான செய்கை

யால் மனவேதனை அடைந்தார். பெருமாளுக்குச் சூட்டவென வைத்த மாலையைக் கோதை சூடி அதன் புனிதத்தைக் கெடுத்து விட்டாலே எனக் கோபித்தார். கோதையை நோக்கிநீ செய்தது தவறு. ஏதும் அறியாது இப்படிச் செய்தது போல் இனிமேல் இப்படிச் செய்யாதே எனவும் கூறினார். கோதை செய்த தவறி னால் அன்று பெருமாளுக்கு மாலை சார்த்த முடியாமற் போன தால் மனம் வருந்தினார்.

அன்றிரவு பெருமாள் ஆழ்வாரின் கனவிற் தோன்றி மாலையை அன்று ஏன் சார்த்தவில்லையெனக் கேட்டார். அச் சமயம் ஆழ்வார் தன் மகளான கோதை அந்த மாலையைத் தான் அணிந்து அசிங்கப்படுத்தியதால் அதனை அணிவிக்கவில்லை யெனக் கூறினார். அது கேட்டதும் பெருமாள் கோதை சூட்டிய மாலையையே நான் பெரிதும் விரும்புவேன். அவள் அணிந்ததையே தினமும் கொண்டு வருமாறு கூறியருளினார். பெருமாளின் சித்தப்படி கோதையை திருமகளின் அவதார மாகவே எண்ணி “ஆண்டாள்” என்றும், பெருமாளுக்கு மாலையைச் சூடிக்கொடுத்த காரணத்தால் “சூடிக்கொடுத்த நாக்சியார்” என்னும் பெயர்களையும் சூட்டினார். ஆழ்வார் பெருமாளின் திருவுளப்படி நாள் தோறும் காலையில் தொடுத்து வைக்கும் மாலையைத் தன் மகள் சூடி அழகு பார்த்த பின்பே பெருமாளுக்கு அணிவிப்பார்.

இவ்வரிய நிகழ்வுகளின் பின் ஆண்டாளுக்கு பெருமாள் மீது ஏற்பட்ட பக்தியால் பல பாக்ரங்களைப் பாடி இன்புற றாள். இப்பாக்ரங்களில் தனது ஆழ்ந்த மனதிலுள்ள பக்திப் பரவசத்தை வெளியிட்டே இனிமையுடன் பாடி மகிழ்வாள். தன்னையொரு கோயிலாகவே எண்ணி ஊரிலுள்ள அனைத்துப் பெண்களையும் தனது தோழிகளாகவும் எண்ணிப் பாவைப் பாடல்களைப் பாடி பாவை நோன்பு நோற்றுத் தமக்யைன் எனும் மகாசக்தி

கென ஒரு வரலாற்றை ஏற்படுத்தினாள். மார்க்கிடி மாதம் இப் பாடல்களுக்கு உகந்த காலமாகும். முப்பது நாட்களும் முப்பது பாலை பாசுரங்களைத் தனது தோழிகளுடன் பாடி மகிழ்ந்தாள். பாடல்கள் “திருப்பாலை” மற்றும் நாச்சியார் திரு மொழிப் பிரபந்தங்கள் என்றும் இன்றுவரை எமது செவிக்குண வாகவே அமைந்து வைஷ்ணவ பக்தியை ஊட்டுகின்றன.

கோதை நாச்சியார் மணிவண்ணனின் பேரன்பினால் பாடல்கள் பாடி இன்புற்றவேளை திருமண வயது வந்த பேரழகியாகவும் நடை, உடை, பாவனை, சிந்தனை, நற்பண்பு மிக்கவளாகவும் காணப்பட்டதால் ஆழ்வார் இவளை இல்லற வாழ்வில் இணைக்க முன்வந்தார். பல வரன்கள் அமைய வந் தாலும் ஆண்டாள் எவரையும் ஏற்க மறுத்தாள். இறுதியாகத் தனது மகளையே கேட்டார் உனக்கு ஏற்ற கணவன் யாராக இருக்கலாமென்றார்.

ஆண்டாள் மனித குலத்தவரெவரையும் விரும்பேன். என் இதயத்திற் குடிகொண்ட பெருமாளுக்கே நான் உரியவள் என்றாள். இப்பரந்த பூமியில் பெருமாள் 108 திவ்விய திருத் தலங்களில் குடி கொண்டுள்ளார் என்று கூறித் தமது முதிர்ந்த ஆன்மிக சிந்தனையில் உதித்த 108 திவ்விய திருத்தலங்கள் பற்றி விரிவாக உரைத்தார். ஆண்டாளும் பெருமாளையே தியானித்த படி ஆழ்வார் கூறுவதை நன்கு செவிசாய்த்தாள். பூர்ங்கநாத னின் திருத்தலச் சிறப்பைக் கேட்டதும் அப்பெருமாளையே தனது சிந்தனைக்குரியவராகக் கூறி அவர் புகழ் பாடி இன் புற்றாள்.

கிருஷ்ண பக்தியில் மூழ்கிய பெரியாழ்வார் “பெரு மாளோ என் மகளை எப்படி மணப்பார். அவளின் ஆவல் நிறை வேறுமா? இது எப்படி நிறைவடையும் எனப் பலவாறு

சிந்தித்து வந்தார். தமது பக்தர்களில் சிறந்த பெரியாழ்வாரின் சிந்தனைக்கு விருந்து கொடுத்தது போல் பெருமாள் அவரின் கனவிற் தோன்றினார். “நம் கோயிலுக்கு உமது மகளை அழைத்து வாரும். அவளை நாம் ஏற்றுக்கொள்வோம். உமது கவலையை விட்டு உரிய படி செய்யவும்” என்றருளினார்.

அதேவேளை பெருமான் தமது திருத்தல பூசகர் மற்றும் பொறுப்பான் சேவையாளர்களின் கனவிலும் தோன்றினார். யாவரும் பெருமாளை வணங்கி நிற்க “நீங்கள் யாவரும் சகல சம்பிரதாய விருதுகளுடனும், பல்லக்கு, சாமரங்கள், குடை முதலான பொருட்கள் சகிதம், மங்கள வாத்தியங்களுடனும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் சென்று பெரியாள்வாரின் திருமகளான கோதை நாயகியை அந்தப் பல்லக்கிலேற்றி இங்கு அழைத்து வாருங்கள்” எனப் பணித்தருளினார்.

பெருமாளின் ஆணைப்படி திருத்தலத்துச் சகல சேவிப் போரும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் சென்று பெருமாளின் ஆணையைப் பெரியாழ்வாரிடம் தெரிவித்தனர். அச்சமயம் ஆண்டாளும் ஆழ்வாரும் வடபெருங்கோயிலுடையானிடம் ஸ்ரீரங்க நாதரின் பணிப்பை விண்ணப்பித்தனர். பெருமாளின் அனுமதி யுடன் ஸ்ரீரங்கம் நோக்கிப் புறப்பட்டனர்.

அச்சமயம் அந்நாட்டு மன்னான வல்லபதேவன் அறிந்து பெருவியப்படைந்தான். பெருமாளின் அன்புக் கட்டளையையும் ஆண்டாளின் பக்தியையும், ஆழ்வாருக்குக் கிடைத்த பெருமையையும் கண்டு பெருமிதமடைந்தான். ஆண்டாளின் திருக்கல்யாண வைபவத்தில் தானும் கலந்து சிறப்பிக்க வேண்டுமென எண்ணி வேண்டிய சகல அலங்காரம் ஊர்வலம், கொடி, குடை, ஆலவட்டம், புடைகுழவர வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்தான். தமது பெருமனதில் எண்ணியபடி பெரியாழ்வாரின் பக்கத்தில் வந்து சேர்ந்தான்.

மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்கின. ஆழ்வார் ஆண்டா ளைப் பல்லக்கில் எழுந்தருளச் செய்தார். என்னிறைந்த பெரு மாள் பக்தர்கள் பேரானந்தத்துடன் “கோதை நாயகி வந்தாள்! கோமளாநாயகி வந்தாள்! வேயர்குல விளக்கு வந்தாள்! குடிக் கொடுத்தவள் வந்தாள்! கரும்பார் குழலி வந்தாள்! பாலை பாடியவள் வந்தாள்! பட்டர்பிரான் திருமகள் வந்தாள்! என்று பலவாறாகப் புகழ்ந்து பாராட்டிக் களிபேருவகை அடைந் தனர். அச்சமயம் ஆழ்வாரும் மன்னனும் அருகிருந்து ஆண்டா ளைப் பெருமாள் அருகே அழைத்துச்சென்று சேவிக்கச் செய்தனர்.

பெரிய பெருமாளான இஷ்வாகு குல தனமான ஸ்ரீரங்க நாதப் பெருமாளின் அழகிய சொத்தாக ஆண்டாள் கவர்ச்சி யுடன் அமைந்தாள். அச்சமயம் ஸ்ரீஆண்டாள் அன்னம் போல மெல்ல நடை நடந்து ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருவடியருகே சென் றாள். அங்கு கூடியிருந்த பக்தர்கள் யாவரும் பக்தியுடன் நோக்கியவாறு இருந்தவேளை அழகிய பூங்கொடியாளாகவும், கோதை குழலாளான ஸ்ரீஆண்டாள் பெருமானின் திருமேனி யுடன் இரண்டறக் கலந்தாள். கோதை நாச்சியார் இளமை யிலிருந்தே பெருமாளிடம் பக்தி பூண்டு திருப்பாசுரங்கள் பாடி மாலே மணிவண்ணா என உரிமையோடு பக்தி மேலீட்டினால் பெருமாளையே அடைவேன் எனக் கூறி வந்தவள் பெருமாள் ஆட்கொண்டதால் ஆண்டாளின் மகிமை துலங்கியது. இப் புதுமையால் திருக்கல்யாணத்தைக் காண வந்த பலர் நெடுநாட்கள் ஸ்ரீரங்கத்திலே தங்கிச் சேவித்து வந்தனர்.

நிறைவாகப் பெருமாள் தமது அர்ச்சகர்கள் மூலமாகப் பெரியாள்வாரிடம் “நீர் நமது மாமனாகி விட்டோர்” எனப் பெருமையுடன் கூறித் தீர்த்தப்பிரசாதங்களையும் வழங்கி வட

பெருங்கோயிலுடைய வில்லிபுத்தூரானுக்குத் தொண்டு செய்யுமாறு அருளிச்செய்தார். ஆழ்வார் ஸ்ரீரங்கநாதப் பெரு மானின் பெருங்கருணையை வியந்து பாடிய திருமொழியை யும் (3-6-4) அறிவோம்.

ஒரு மகள் தன்னை யுடையேன் உலகம் நிறைந்த புகழால் திருமகள் போல வளர்த்தேன் செங்கண்மால் தான் கொண்டு போனான் பெருமகளாய்க் குடிவாழ்ந்து பெரும்பிள்ளை பெற்ற யசோதை மருமகளைக் கண்டுகூந்து மணாட்டுப்புறம் செய்யுங்கோலோ”

என்று வாயாரப் புகழ்ந்து பாடித் தம்மனை ஏகினார். தமது நெஞ்சிலுறைந்த இறைபக்தி மேலிட வழமை போலத் தமது மலர்மாலைக் கைங்கரியத்தை ஆரம்பித்து வடபெருங் கோயிலுடையானுக்கு அரும்பணியாற்றி மகிழ்ந்தார்.

ஸ்ரீஆண்டாள் அருளிச்செய்த நாச்சியார் திருமொழியில் பதினொராந் திருமொழி பத்துப் பாசரங்கள் ஸ்ரீரங்கநாத னுடையவையாகும். மற்றும் திருப்பாவையும் வாரணமாயிர மும் மிகவும் பக்தி பூர்வமானவை. இதன் சிறப்பால் யாவரும் பெருமாளை அடையக்கூடிய அருடச்சக்தியும் பெருமகிழமையும் கொண்டதாகும். இதனால் யாவரும் விரும்பி மனம் செய்து இன்புறம் பெருமையுமுடையதாகும். ஸ்ரீஆண்டாள் பக்தி பூர்வமாக இப்பாடல்களைப் பாடியே ஸ்ரீரங்கநாதருடன் இரண்டறக்கலந்தாள்.

ஸ்ரீஆண்டாள் பெரியாழ்வாரினால் தொடுக்கப்பட்ட தும் பெருமாளுக்குச் சார்த்தியதுமான மிக நீண்ட மாலை அன்றிலிருந்து புகழ் பெற்ற சிறப்புடையது. பிற்காலத்தில் இதன் அழகையும் நீண்ட தோற்றத்தையும் கண்ட பலர் தமது சிறப்பை நாடி அவ்வின மாலையை ஆண்டாள் மாலையெனப் பெருமை பேசினர். இதன் சிறப்பு நோக்கியே பிரபல வைபவங்

கள் சிறப்பான திருமண நிகழ்வில் இவ்வற்புதமான மாலையை “ஆண்டாள் மாலை” எனக் கூறி அதிக விலை கொடுத்து எம் மண்ணிலும் விருப்புடன் அணிவதை நாம் காணலாம். ஸ்ரீ ஆண்டாளின் திருப்பொலிவால் மாலையும் “ஆண்டாள் மாலை” என்னும் அற்புதத்தைக் கொண்டமைந்தது. இம் மண்ணிற் தோன்றி மனித உருவில் நடமாடி தெய்வத்தின் சக்தி யாய் அமைந்த ஸ்ரீ ஆண்டாள் மகாசக்தியானாள்.

1.6 பக்த மீரா

பிருந்தாவனம் என்னும் திருத்தலம் கண்ணன் கோபிய ரூடன் ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்த புண்ணிய பூமியாகும். இப்புனித பூமியில் கண்ணன் கழலடியே தஞ்சமென எண்ணிய ரூபகோஸ் வாமி என்பவர் ஆச்சிரமமைத்து வாழ்ந்தார்.

நானூறு வருடங்களுக்கு முன்னாரு நாள் அற்புதமான பேரொளியொன்று வானிற் தோன்றித் தென்திசையை நாடிப் பின் பூமியை நோக்கி இறங்கியது. இதனை நேரிற் கண்ட ரூப கோஸ்வாமி மாதவனின் பக்தர்கள் யாரோ பூமியில் அவதரிக்கப் போகிறார்களென உணர்ந்தார்.

அச்சம காலத்தில் உதயபூர் நாட்டின் மன்னான பூநாயகன் சந்திரமுகி தம்பதியினர் ஏற்கெனவே மழலைச் செல்வமின்றி வாழ்ந்தவர்கள் இறையருளால் பெண் மகவொன் றைப் பெற்றெடுத்தனர். இவர்களின் இயல்பான இறைபக்தியில் பெண் மகவின் பேரழகு அவர்களின் அரண் மனைக்கே பெருமையைத் தந்தது. அப்பிள்ளைக்கு மீராபாய் எனப் பெயரிட்டனர். பிள்ளை அழும்போது ஆனந்த கான மாகவே ஒலித்தது. அழுகும் அதிசயமும் வாய்ந்த பிள்ளையைப் பாலுரட்டிச் சீராட்டி வளர்த்தனர். தாத்தாவான தூதாராவ் அன்புடன் பாராட்டி மகிழ்ந்தார்.

மீராவின் நான்கு வயதில் நகர் முழுவதும் கிருஷ்ண ஜெயந்தி நடைபெற்றபோது சிறுமிகளும் இளம் பெண்களும் கோலாட்டம் ஆடியும் கிருஷ்ணன் புகழ் பாடியும் புகழ்ந்து பேசியும் இன்புற்றனர். மீரா தாயிடம் கிருஷ்ணன் என்றால் யாரெனக் கேட்கத் தாயார் அவர் தெய்வமென பதில் சொன்னதும் மீரா அதனை நன்கு மனதில் பதித்துக்கொண்டாள்.

அச்சமயம் ரூபகோஸ்வாமி இவர்களிடம் வந்தபோது மீராவை ஆசீர்வாதம் பெறுமாறு பாட்டன் அழைத்தார். அவர் மீராவைக் கண்டு மகிழ்ந்ததுடன் அழகிய கிருஷ்ணர் சிலையை வழங்கி ஆசீர்வதித்தார். மீரா கிருஷ்ணர் சிலையை எந்த நேரமும் தெய்வம் என்னும் நோக்கில் இறுகப்பற்றிக்கொண்டு தனது பக்தியை வளர்த்தாள். ஒரு சமயம் தாயான் சந்திரமுகி மீராவை நோக்கி யாரைத் திருமணம் செய்வாய் என்று கேட்டதும் “கிரிதாரி” என்று கூறினாள்.

குறுகிய காலத்தில் தந்தை பூநாயகனும் தாய் சந்திரமுகி யும் மறுமை எய்தியதால் பாட்டன் தூதாராவ் பொறுப்பா யிருந்து மீராவை வளர்த்தெடுத்தார். மீரா கிருஷ்ண பக்தியால் ஒரு தம்புராவை வைத்துக்கொண்டு கண்ணனின் பாடல் களைப் பாடி மகிழ்வாள். நாட்கள் சென்றன. மீரா திருமணப் பருவம் வந்ததும் பாட்டனார் மேவார் நாட்டு அரசன் கும்பராணாவிற்கும் மீராவிற்கும் திருமணஞ்சு செய்து வைத்தார். கும்பராணா இறைபக்தி மிக்க ராஜபுத்திர மன்னன். தனது மனைவி கிருஷ்ண பக்தையானதால் அரண்மனையில் மீரா வழி படுவதற்காக ஒரு அறையை ஏற்பாடு செய்தார்.

மீரா எந்த நேரமும் கிருஷ்ணபக்தி மேவ தம்புரா மீட்டி கிருஷ்ண பக்திப் பாடல்களைப் பாடி மகிழ்வார். அரண்மனை யெல்லாம் மீராவின் பாடல்கள் ஒலிக்கும். இதைக் கேட்டு

வெளியூர் மக்களும் கூட வந்து ஆடலுடன் பாடலும் குதூகல மும் ஓங்கி ஒலிக்கும். இதையுணர்ந்த கும்பராணாவின் சகோதரி உதா என்பவள் அண்ணவிடம் “எங்கள் இராஜபுத்திரர்க் குலப் பெண்களுக்குக் கணவனே தெய்வம். ஆனால் மீராவோ கிருஷ்ணனையே தெய்வமெனப் போற்ற ஆலயத்திற்கு வரும் வெளியூர் மக்கள் முன்னிலையில் நடனமாடுகிறாள்” எனக் கூறினாள். கும்பராணா அதனைப் பொருட்படுத்தவில்லை.

மீராவின் விருப்பின் பேரில் கும்பராணா புறம்பான ஆலயம் கட்டிக்கொடுத்தான். அவ்வாலயத்தில் கிருஷ்ணர் சிலையை வைத்து ஆடலுடன் பாடலும் ஒலிக்க வெளியூர் அந்நியரான் ஆடவர்கள் பிற்பாட்டுப் பாடவும் மேவார் நாட்டு ராணி நடனமாடவும் சகிக்காத ராணாவின் தம்பி கிருஷ்ண னின் பிரசாதம் எனக்கூறி நஞ்சு கலந்த உணவைக் கொடுத்தான். அதை உண்ணும் போதே பாடிய மீராவிற்கு நஞ்சு அமிர்த மானது. அதை வழங்கியவன் மயங்கி வீழ்ந்தான். அதனை உணர்ந்தவன் இச்செயலை ஆட்சேபிக்கவில்லை.

ஒரு சமயம் அக்பர் சக்கரவர்த்தி மீராவின் ஆடல் பாடல் களைக் கண்டு முத்துமாலையைப் பரிசுளித்தான். இதனால் வெறுப்புற்ற ராணா கோயிலை இடிக்க முற்பட்டான். அவனின் நண்பன் தடுத்ததால் மனம் மாறினான். இதனால் மீராவும் மனம் மாறிக் கிருஷ்ணனின் பிருந்தாவனத்திற்குச் செல்ல முற்பட்டாள். கிருஷ்ண பக்தியையே துணையாகக் கொண்டு தம்புராவை எடுத்துக்கொண்டு பாடிய வண்ணம் பிருந்தாவனத்தை அடைந்தாள். அவள் நேராகவே ரூபகோஸ் வாமியின் ஆச்சிமஞ் சென்றாள். முதலில் முதியவராணாலும் பெண் என்று தயங்கிய கோஸ்வாமி மீராவைக் கண்டதும் ஒளிப் பிளம்பினால் தோன்றியவள் எனவும் தாம் அவளை

நேரிற் கண்டு கிருஷ்ணர் சிலையைக் கொடுத்ததையும் உனர்ந் தார். கோஸ்வாமி மீராவை அழைத்துக்கொண்டு துவாரகாபுரி ஆலயஞ் சென்றார். மீரா கிருஷ்ணரின் பாதம் பணிந்தாள்.

அச்சமயம் மீரா கிருஷ்ண ஜெயந்திக்காகவே துவாரகா விற்கு வந்தவள் என எண்ணி அழைத்துச் செல்வதற்காக கணவன் கும்பராணா வந்தான். அச்சமயம் மீரா “கிருஷ்ணா இன்னமும் நான் உனக்காகக் காத்திருக்கத்தான் வேண்டுமா? நீ வர ஏன் தாமதம்” என்ற பொருளில் பாடத் தொடங்கினாள். அதே சமயம் சந்நிதியின் உள்ளிருந்து பேரொளியொன்று தோன்றி மீராவை நெருங்கியது. ஒளி வடிவாகத் தோன்றிய மீரா மீண்டும் ஓளியுடன் சங்கமமாகினாள்.

இன்றும் காற்று ஓலிக்கும் சமயங்களில் எல்லாம் பக்த மீராவின் குரலும் சேர்ந்து பரந்தாமனைப் பாடிக்கொண்டே இருக்கிறது.

“பக்தமீரா” என்னும் திரைப்படத்தில் எம்.எஸ். சுப்புலட்சுமி அன்று பாடிய “காற்றினிலே வரும் கீதம்” என்னும் பாடல் மீராவின் பாடல் இனிமையை நிருபிப்பது போலாகும். யாவும் இறையருளின் சித்தமாகவே அமைந்தது. பக்தமீரா என்னும் பெண் இறைபக்தி மேலீட்டால் கிருஷ்ணனின் மகாசக்தியாகவே விளங்குகிறாள்.

பேரொளி மனித உருவமாக மாறியதும் மனித வடிவ மாகவே கிருஷ்ணபக்தியுடன் வாழ்ந்த மீரா பரந்தாமனின் கருணையான பேரொளியில் இரண்டறக் கலந்து தெய்வ சக்தி யானாள்.

1.7 கண்ணகி

கோவலன் என்னும் வணிகர் குலபதியின் பதிவிரதையான கண்ணகி சிறந்த இல்லத்தரசி, கற்புக்கரசி. கோவலன் ஆடல் பாடலை விரும்பியதால் மாதவி என்னும் நடனமணி யின் மையலில் சிக்குண்டான். பெரிய வணிகன் தமது சொத்துக்களையெல்லாம் இழந்த நிலையில் கையறு நிலை ஏற்பட்டது. கணவனின் நிலையைக் கண்டு மனமிரங்கிய கண்ணகி தனது ஒரு காற்சிலம்பைக் கணவனிடம் கொடுத்து அதனை விற்று ஆவலைத் தீர்க்க உதவினாள்.

கோவலன் சிலம்பை விற்பதன் பேரில் பாண்டிய அரச சபையை நாடினான். எதிரே குறுக்கிட்ட அரச பொற் கொல்லன் தான் உதவுவதாகப் பாசாங்கு காட்டினான். ஏது மறியாத கோவலன் அவனுடன் சென்றான். (ஏற்கெனவே அரசி யின் காற்சிலம்பொன்று காணாமற் போனது. அச்சிலம்பிற்கு இதனைக் காட்ட முன்வந்தான்)

அரசனிடம் ஏற்கெனவே காணாமற்போனதைப் பொற் கொல்லன் நினைவுட்டிக் கோவலனைக் குற்றஞ் சாட்டினான். இதைக்கேட்ட பாண்டிய மன்னன் எதுவித விசாரணையு மின்றிக் கோவலனுக்குக் கொலைத்தண்டனை விதித்தான். இதனையறிந்த கண்ணகி தமது அடுத்த காற்சிலம்புடன் அரச சபைக்கு விரைந்தாள். தூய உள்ளங்கொண்டவள் தனது கணவன் கள்வனா? என நீதி கேட்டாள். அவளின் தலைவிரி கோலம் கற்புக்களல் வீசத் தனது மறுகாற்சிலம்பை அரசன் முன்னிலையில் எறிந்துடைத்தாள். அச்சிலம்பின் உள்ளிடு மணி அரசியின் சிலம்பை ஒத்ததல்ல என்பதை நேரிற் கண்டதும் மன்னன் உடன் மயங்கி வீழ்ந்திறந்தான். அரசியும் பதிபக்தியால் வீழ்ந்திறந்தாள். கண்ணகி தனது கணவன் யை எனும் மகாசக்தி

கொலையுண்டதால் ஏற்பட்ட பரிதாப நிலை உறுத்த அவளின் கற்புக்களை மதுரை நகர் அரசு சபை ஆகிய அனைத்தையும் எரித்தழித்தது.

செய்வதறியாதிருந்த நல்லோர் கண்ணகியின் வெம்மையின் உச்ச நிலையை நல்லாறுதல் தந்து தனித்தனர். கண்ணகி தெய்வநிலையை அடைந்தாள். கற்புநெறி தெய்வநிலையாக மாறியது. பிற்காலத்தில் கண்ணகி தெய்வமெனப் போற்றப் பட்டாள். கண்ணகி வழிபாடு பிரபலமடைந்ததால் இந்தியா வில் மட்டுமல்ல ஸழத்திலும் கூடுதலான இடங்களில் கண்ணகிக்குப் பெரிய கோயிலமைத்து வழிபாடுகின்றனர். வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் மிகச்சிறப்பான பல ஆலயங்கள் அமைந்துள்ளன. மேலும் இலங்கையின் பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் கண்ணகி வழிபாடு சிறப்படைந்துள்ளது. மனிதப் பெண்ணாகப் பிறந்த கண்ணகி தமது கற்பின் பெருமையால் பார் போற்றும் மகாசக்தியாக அருள் பாலிக்கிறாள்.

தெய்வீக அருளாளர்கள்

2.1 காரைக்கால் அம்மையார்

இந்தியத் தமிழகத்தின் புண்ணிய பூமியாம் காரைக்காலில் வசித்த வணிகர் குலத்தில் அவதரித்தவர் காரைக்கால் அம்மையார். இவரின் இயற்பெயர் புனிதவதி. இவர் தமது குல மரபுப்படி சிவநெறி போற்றும் தமிழர் தம் பண்பாட்டில் சிறந்து விளங்கினார். இறைபக்தியும் நல்லொழுக்கமும் நற்பண்பும் இவரை வழிநடத்தின. திருமணப்பருவம் வந்ததும் பெற்றோர் வணிகர் குல உத்தமரை இவரின் இல்லறத் துணையாக்கினர். இவரின் இல்லற வாழ்வு இல்லற தர்மத்தை ஒங்கச் செய்தது. இவரிடம் நாடி வரும் சிவனடியார்களை வரவேற்று உபசரிப்பதில் மனநிறைவடைந்தார்.

ஒரு நாள் இவரின் சமையல் நிறைவடைய முன் ஒரு சிவனடியார் வந்தபோது அன்று கணவனால் அனுப்பப் பெற்ற இரு மாங்கனிகளிலொன்றை அரிந்து சோற்றுடன் வழங்கினார். மதியவேளை கணவன் உணவருந்தும்போது ஒரு மாங்கனியை வழங்கினார். கணவன் அக்கனியை உண்டதும் அதன் சுவையால் இரண்டாவது பழத்தையும் தருமாறு கேட்டான். அம்மையார் இறைவனை வேண்டினார். கனியொன்று கிடைத்தது. அதனைக் கணவனிடம் கொடுத்தார். இரண்டாவது கனி முன்னையதிலும் கூடிய வேறான சுவையாக இருந்ததால் அதன் காரணத்தைக் கணவன் கேட்டான்.

புனிதவதி நடந்ததைக் கூறினார். அதைக்கேட்ட கணவன் இறைவனிடம் இன்னுமொரு கனி வாங்கித் தருமாறு கேட்டான். அம்மையார் மீண்டும் இறைவனை வேண்டியதும் கனியொன்று கிடைத்தது. அக்களியைக் கணவனின் கையிற் கொடுத்ததும் அக்களி தானாகவே மறைந்து விட்டது.

இதனால் வியப்புற்ற கணவன் தன் மனைவி ஒரு தெய்வப் பெண் இவருடன் வாழ்வது சரியல்ல என எண்ணினான். ஒரு நாள் வியாபார நோக்கமாக வெளியூர் செல்வதாகச் சொல்லி விட்டு மனைவியை விட்டுப் பிரிந்து சென்றான். காலங்கள் கடந்தன. உறவினர்கள் மூலம் அவனைத் தேடிச் சென்றாள். புனிதவதியைக் கண்ட கணவன் மறுதாரமாக மணஞ்செய்த மனைவி மகளுடன் அவரின் காலில் விழுந்து வணங்கினர்.

இதை நோக்கிய புனிதவதி கணவனே விரும்பாத இப் பெண்ணுரு தமக்கு ஏற்றதல்ல என எண்ணி இறைவனிடம் பேயுருவும் பெற்றார். அம்மையார் தமது பேயுருவத்துடன் இறைவனை நாடிக் கயிலை சென்றார். கயிலையம்பதியை அண் மித்தும் காலால் நடக்காது தலையால் நகர்ந்து சென்றார். அம்மையார் வருவதைக் கண்ட இறைவன் “அம்மையே” என அழைத்தார். அம்மையார் இறைவனை நோக்கி “அப்பா” என அழைத்து இன்புற்றார். வணங்கி நின்ற அம்மையாரின் வேண்டுதல் யாதென இறைவன் கேட்டார்.

அம்மையார் என்றென்றும் இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டும். உலகில் இனி நான் பிறவாமை வேண்டும். மீண்டும் பிறப்பு உண்டேல் உன்னை என்றும் மறவாதிருக்க வேண்டும் இன்னும் வேண்டும். நின் ஆனந்த நடனம் ஆடும் போது அடியேன் நின் திருவடியின் கீழ் பாடிய வண்ணம் இருக்க

வேண்டும்” எனப் பணிந்தார். இதைக்கேட்டதும் இறைவன் “அம்மையே திருவாலங்காட்டில் நாம் ஆடுவோம். எமது திருவடி நிழலிலிருந்து மகிழ்ந்து பாடுவாயாக” என்றருளினார்.

இறைவன் தன் பக்தையின் விருப்பின்பேரில் திருவாலங்காட்டில் தமது திருநடனக் காட்சியைக் காண்பித்தார். காரைக்கால் அம்மையாரும் அகமகிழ்ந்து உள்ளமுருகி இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடினார். காரைக்கால் அம்மையார் பல பதிகங்களைப் பாடினார். அம்மையாரின் பாடல்கள் பதினெண்ராந் திருமுறையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவரின் சிறப்பால் 63 நாயன்மாரின் பட்டியலில் ஒருவராக இணைக்கப்பட்டுள்ளார். அம்மையாரின் கற்ப நெறியும் இறைபக்தியும் தெய்வீக அருளால் மகாசக்தியாக விளங்கு கிறார்.

2.2 மங்கையர்கரசியார்

பாண்டிய மன்னனான கூன்பாண்டியன் தமது அறியாமையால் சமன் சமயத்தில் மூழ்கியிருந்தான். இவனது பட்டத்தரசி மங்கையர்க்கரசி தமது பாரம்பரிய சைவசமயத்தையே போற்றி வழிபட்டு வந்தார். கூன் பாண்டியனின் தலை யீட்டினால் நாட்டு மக்களும் சமன் சமயத்தில் மாறி சைவத்தை நலிவுறச் செய்தனர். மங்கையர்க்கரசி சைவசமயத்தை வழுவாது கடைப்பிடிக்க மந்திரியான குலச்சிறையாரும் அரசிக்கு உறுதுணை புரிந்தார். சமன் மத குருமார் அரசன் மூலம் சைவத்தைக் கடைப்பிடித்தோருக்கு இன்னை வித்தனர்.

ஒரு சமயம் திருஞானசம்பந்தர் மதுரைக்கு வந்த போது மந்திரி குலச்சிறையார் மூலம் அவரை அழைப்பித்த மங்கையர்க்கரசியார் மதுரையில் சைவசமயத்தை நலிவுறா வண்ணம் காப்பாற்றுமாறு பணிந்தாள். திருஞானசம்பந்தர்

தங்கயிருந்த மடத்தில் அவரைக் கொல்வதன் பேரில் சமனர்கள் அன்றிரவு தீயிட்டனர். திருஞானசம்பந்தர் அத் தீயை ஆணையிட்டு “பையவே சென்று பாண்டியர்க்காகவே” என்று பாடினார். அத்தீயானது தனது வெம்மையால் தாக்கி வெப்புநோயாகப் பாண்டியனை வருத்தியது. கூன் பாண்டியன் வெப்புநோயால் வருந்தினான்.

கணவனின் நோயை மாற்றுமாறு மங்கையர்க்கரசி சம்பந்தரை வேண்டினாள். மன்னன் சமணரை உடம்பின் ஒரு பகுதியையும் மறுபகுதியை சம்பந்தர் தீர்க்குமாறும் அனுமதித் தான். சமணர்களின் வைத்திய முறை சித்திக்கவில்லை. சம்பந்தர் பாண்டியனின் உடலை திருநீற்றினால் தடவி “மந்திரமாவது நீறு” என்று தொடங்கும் திருநீற்றுப் பதிகத் தைப் பாடினார். பாண்டியனின் வெப்புநோய் முற்றாகத் தணிந்தது. மேலும் திருநீற்றினால் பாண்டியனின் கூன்முதுகும் குணமடைந்தது. இதனால் பாண்டியன் சமணரைத் துரத்தி விட்டுச்சைவசமய பக்தனான்.

பாண்டியன் சைவசமயத்தை அனுசரிக்க உதவிய மங்கையர்க்கரசியைத் திருஞானசம்பந்தர் வாழ்த்தி “மங்கையர்க்கரசி வளவர் கோன்பாவை” என்று தொடரும் தேவாரப் பதிகத்தைப் பாடிப் பெருமைப்படுத்தினார். இதனால் அறு பத்துமூவர் கொண்ட நாயன்மார் பட்டியலில் மங்கையர்க்கரசியார் பெண் அடியார் ஒருவராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார். மங்கையர்கரசியார் சைவம் வளர்த்த மாபெரும் சக்தியாக அணிசெய்கிறார்.

2. 3 திலகவதியார்

திருவாழுரில் வாழ்ந்த வேளாண் குடிப்பெருமகன் புகழனார் மாதினியார் தம்பதியினர் பெரும் பேறு பெற்ற வர்கள் இவர்கள் செய்த முற்றவப் பயனால் திலகவதியார் அவதரித்தார். அவரைத் தொடர்ந்து தம்பியாக மருணீயக்கி யாரும் பிறந்தார்.

பெற்றோர் இவ்விருவருக்கும் நற்கல்வியையும் தம் குல மரபுப்படி சிவ ஒழுக்கத்தையும் ஊட்டி வளர்த்தனர். திலகவதி யாரின் திருமணப் பருவம் வந்ததும் அவருக்குத் திருமண ஏற்பாடு செய்து நிச்சயப்படுத்தினர். குறுகிய காலத்தில் பெற்றோர் இருவரும் மறுமை எய்தினர். திலகவதியாரைத் திருமணஞ்சு செய்ய இருந்தவரும் (போர்வீரர்) போர்க்களத்தில் மாண்டார். இதனால் வெறுப்புற்ற திலகவதியாரும் இறக்க ஏற்பாடு செய்தார். மருணீக்கியாரின் வேண்டுதலுக்கேற்ப இருவரும் சமயப் பணியில் இணையமுன் வந்தார்.

ஏற்கனவே திருமண ஏற்பாடு செய்ய இருந்தவர் மரண மடைந்ததால் (அவர்களின் குல ஆசாரப்படி திருமணமாகாத போதும்) விதவைக் கோலத்துடன் ஆலயப் பணியை மேற் கொண்டார். மருணீக்கியார் பல அறப்பணிகள் செய்து கொல்லாமை என்னும் நெறியை நோக்கிச் சமண சமயத்தில் இணைந்தார். திலகவதியார் தமது பணி சிறக்க திருவீரட்டானேசுக்ரத்தில் விடுதி அமைந்து முழுநாளும் ஆலயப் பணியை மேற்கொண்டார். இவ்வாறு ஐம்பது வருடங்கள் செல்லவும் திலகவதியார் முதுமைக்கோலத்துடன் இறைவனை வணங்கித் தமது தம்பியையும் சைவசமயத்திற்கு அழைத்து வருமாறு பிரார்த்தித்தார்.

அச்சமயம் இறைவன் “உன் தம்பிக்குச் சூலை நோய் கொடுத்து ஆட்கொள்வோம்” என அசரீரி மூலம் தெரிவித்தார்.

மருணீக்கியார் சமண சமயத்தில் மேலும் கற்று “தருமசேனர்” என்னும் பெயருடன் உயர்மட்ட மதவாதியாக இருந்தார். இறைவன் அருளால் குலை நோயால் தாக்கம் பெற்றார். சமணர்களால் நோய் மாற்ற முடியாத வேதனையுடன் சகோதரி யிடம் வந்து தஞ்சமடைந்தார்.

திலகவதியார் இறைவனை வேண்டித் தம்பிக்குத் திருநீறிட்டார். நோயின் வெம்மை சற்றுத் தணிந்ததும் இருவரும் வீரட்டானேசுவரரின் ஆலயத்துட் சென்றனர். மருணீக்கியார் இறைவனை வேண்டி வீழ்ந்து வணங்கியவாறு “கற்றாயினவாறு விலக்ககலீர்” என்னும் பாடலைப் பாடினார். அவர் வணங்கி எழுந்த போது அவரின் நோயும் விலகியது. அச்சமயம் “நீ நற்றமிழில் பாடியதால் “நாவுக்கரசு” என்னும் பெயர் துலங்கட்டும்” என அசரீரி ஒலித்தது.

இறைவனால் தடுத்தாட் கொள்ளப்பட்ட நாவுக்கரசர் பல சிவாலயங்களிலும் தேவாரப் பதிகங்கள் பாடியும் உழவாரத் தொண்டாற்றியும் இறையருளால் பல அற்புதங்கள் செய்தும் இன்புற்றார். இதையறிந்த சமணர்கள் கடுங்கோபங்கொண்டு நாவுக்கரசருக்குப் பல தீங்குகள் விளைவித்தனர். இறைவனை வேண்டித் தேவாரப் பதிகங்கள் பாடிப் பெருமையடைந்தார். இவர் தமது எழுபது வயது முதல் 81 வயது வரை பல்லாயிரம் தேவாரங்களைப் பாடியும் பல அற்புதங்கள் செய்தும் பெருமையடைந்தார். 63 நாயன்மார்களில் ஒருவராகவும் தேவார முதலிகள் மூவரில் ஒருவராகவும் சமய குரவர்கள் நால்வரில் ஒருவராகவும் சிறந்து விளங்கினார்.

சைவசமயம் போற்றிய தம்பி முதுமை வரை நீடிய காலம் சமண சமயத்தில் மூழ்கியவரை இறையருளை வேண்டிச் சைவ சமயத்தவராக்கிப் பல சிறப்புக்களுக்கும் ஆளாக்கிய பெருமைக் குரிய திலகவதியார் மகாசக்தியாக ஏற்றமடைந்தார்.

2. 4 அன்னை சாரதாதேவி

வங்கதேசத்து தலைநகராம் கொல்கத்தாவின் மேற்கி வரைந்த ஜெயராம்பிட்டி என்னும் கிராமத்தில் 1810இல் அவதரித்தவர் சாரதா. இவரின் பெற்றோர் விவசாயத்தையே வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தனர். சிறுவயதிலிருந்தே சாரதா பெற்றோரின் விவசாயத்தில் உதவி செய்வதும் பொதுத் தொண்டு செய்வதிலும் சிறந்து விளங்கினார். இவர் பெற்றோரின் வழிகாட்டலில் வாழ்ந்தாலும் ஏட்டுக்கல்வியை நாடாதவர்.

இவரின் ஐந்து வயதாகும் போது கொல்கத்தாவில் காளிதேவியின் உபாசகரும் பூசகருமான இராமகிருஷ்ணர் என்வருக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. (இந்தியாவில் முற்கால முறைப்படி பெண்களின் சிறுவதிலேயே திருமணஞ்செய்து வைப்பப்ர) சாராதாவின் ஐந்து வயதில் மணம் செய்த இராமகிருஷ்ணரின் 23 வயது தம்பதிகளாக இணைத்தனர். அக்கால முறைப்படி பெண்திருமணமானாலும் பருவ வயதான 18 இன் பின்பே இருவரையும் சேர்ந்து வாழ வைப்பப்ர. அக்காலத்தில் இராமகிருஷ்ணர் இறைபித்தராக இருந்ததால் யாவரும் சாரதாவை பித்தரின் மனைவி எனக்கேவி செய்தனர்.

சாரதா ஊர் மக்களின் கேவிக்கஞ்சி தமது 18 ஆம் வயதில் 60 மைல் தொலைவிலுள்ள கொல்கத்தாவிற்கு (அன்று போக்குவரத்துச் சாதனமில்லாததால்) நடந்தே சென்றார். சாரதா இராமகிருஷ்ணரிடஞ் சென்றதும் அவர் சாரதாவை அன்புடன் வரவேற்று நல்லுபதேசமும் செய்தார். இராம கிருஷ்ணர் அக்காலத்திலிருந்தே இல்லற சுகத்தை நாடாது இறைபக்தியுடன் சமய தத்துவ போதனையில் ஆழ்ந்திருந்தார்.

சாரதா போதியளவு கற்காவிட்டாலும் கணவனின் நோக்க மறிந்து அவருக்குப் பணிவிடை செய்யவும் குரு சீடர் முறையில் வாழுவும் ஆயத்தமானார்.

மனித வாழ்வின் வேண்டிய அத்தனையையும் செய்து கொடுத்தார். கணவனின் சொற்படி தினமும் தியானம் இறைவணக்கங்களுக்கு செய்வதும் இல்லற தர்மப்படி வேண்டிய பணி விடைகள் செய்வதிலுமே அவரின் காலம் கடந்தது. இராம கிருஷ்ணரின் இறைவழியை நாடி உபதேசங்கள் பெறவும். நாளாந்தம் பலர் தூர இடங்களிலிருந்தும் வந்து தங்குவர். அவ்வாறு வரும் பக்தர்களை உபசரிக்கும் பணிகளைச் சாரதா மேற்கொண்டார். சாரதா தமது காலை உணவுத் தேவைக்காக சராசரி ஏழு இறாத்தல் மாப்பிசைந்து சப்பாத்தி (இந்திய உணவு) செய்யும் பணியையும் சிரமமின்றிச் செய்வார்.

அதிகாலையிலிருந்தே சாரதாவின் பணியாக அதிகாலை இறை வணக்கம் பயிற்சி, கணவனுக்கு வேண்டிய பணி விடை செய்தல், விருந்தினரை உபசரித்தல் போன்ற சகல பணி களையும் சலிப்பின்றிச் செய்தவர். கணவனாக மட்டுமன்றிக் குருவாகவும் மதித்தே பணியாற்றினார். கட்டிளம் பெண்ணாக இருந்ததால் ஒரு சமயம் இராமகிருஷ்ணரை வணங்கிச் சுவாமி! எமக்கொரு மழைலை வேண்டுமே எனக் கேட்டார். அச்சமயம் இராமகிருஷ்ணர் சாரதாதேவியே நீதானே உலக மகாசக்தி. இங்குள்ள எல்லாரும் உன் குழந்தைகள்தானே எனக்குருவின் நிலையிலிருந்து உபதேசித்தார். இதனால் சாரதாவின் சிந்தனை ஆன்மீக நெறி வழிச்சென்றது.

வழமையாக இராமகிருஷ்ணர் காளிகோயிலில் பூசை செய்யுமுன் ஏற்பாடுகள் செய்வதில் சாரதாவும் உடனிருந்து செய்வார். காளிதேவியைப் பீடத்தில் இருந்தி வேண்டிய பூசைகள் பதினாறு வகையுடன் சோட சோபனங்களையுஞ்

செய்வார். யாவற்றிற்கும் சாரதா உதவுவார். அச்சமயம் தாம் சீடர் என்ற வகையில் குருவின் சொற்படி யாவற்றையுஞ் செய் வார். ஒரு நாள் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ததும் பீடத்தில் சாரதாவை அமரச் செய்து சக்தியாக வணங்கி அவருக்கே பூசை களைச் செய்தார். சாரதாவும் ஏற்றுக் கொண்டார். இவ்வாறு சாரதா குருமூலம் பல பூசை முறைகள் உபயோகிக்கும் மந்திரங்களையும் கற்றுக்கொண்டார். அதே நேரம் நாடிவரும் அடியார்களுக்கு உணவு படைத்து உபசரிப்பார்.

ஒரு நாள் இரு இல்லாமியர் பசியென வந்த போது அன்னை சாரதா அவர்களுக்கு அன்புடன் உணவு படைத்து உண்ண வைத்து உபசரித்தார். இதனைக் கண்ணுற்ற ஏனைய சீடர்கள் பிற மதத்தவர்களுக்கு உணவு படைத்தமைக்குக் கண்டனம் தெரிவித்தனர். அப்போது சாரதா யாவரும் எமது குழந்தைகள் தானே. அவர்களை உபசரித்து உணவளிப்பது எமது கடமைதானே என்றார்.

இராமகிருஷ்ணரைக் கணவராகவும் குருவாகவும் ஏற்று வேண்டிய பணி விடைகள் செய்தவர் சாரதா. அவரின் குரு உபதேசப்படி சிறப்புடன் பணியாற்றும் பயிற்சியும் பெற்றவர். இராமகிருஷ்ணர் தமது உபதேசத்தின் போது கஷ்டமான காலத்திலும் அமைதியுடன் வாழ வழிகாட்டியவர். சிறப்புட னும் மன நிறைவுடனும் வாழ்ந்த சாரதா இராமகிருஷ்ண ரின் மறைவின் பின் பெரிய கஷ்டங்களை அனுபவித்துத் துன்ப மடைந்தார். வீடுகள் மாறியும் உணவுக்குக் கஷ்டப்பட்டும் வாழ்ந்தவர். கிடைக்கும் சிறிதளவு நெல்லைக் குற்றி அரிசி யாக்கி கீரைகளை வேக வைத்தும் அதற்கு வேண்டிய உப்பு வாங்கவும் காசில்லாமல் தவித்தவர். சுவை நாடாத உணவுடன் வாழ்ந்தவர்.

கணவன் இறந்ததும் இந்திய வழமைப்படி விதவைக் கோலத்துடன் நகைகளை விலக்கி, பொட்டின்றியும் கரை போட்ட சேலைகளை அணியாது வாழ்ந்தார். ஒரு நாள் இராமகிருஷ்ணர் கனவில் தோன்றி நான் எங்கும் செல்ல வில்லை. ஒரு அறையை விட்டு இன்னோர் அறையில் இங்கே தான் இருக்கிறேன். முன்போல நெற்றியில் திலகமிட்டு கையில் காப்புக்களனிந்து கரைபோட்ட சேலையனிந்து இறைபணி யைச் செய்யென்றார். அன்றிலிருந்து அன்னை சாரதா கணவனிட்டபடி அவரின் ஆன்மீகப் பணிகளைத் தொடர்ந்தார்.

தமக்கென ஒரு சீடர் பரம்பரையை ஏற்படுத்திப் பலருக் குரு உபதேசனு செய்து நெறிப்படுத்தினார். கணவனின் காலம் போல் இவரது பணி தொடரவும் இராமகிருஷ்ண மிசன் பணி பிரகாசித்தது. இராமகிருஷ்ணர் வித்திட்ட ஆன்மிகநெறி அவரின் மறைவுடன் சிறிது காலம் தேங்கியது. இராமகிருஷ்ணர் சாரதாவின் கனவில் தெரிவித்தபடி யாவும் சிறப்புடன் செயற்பட்டது.

அன்னை சாரதாதேவியின் பெருமுயற்சியால் சீடர் பரம்பரையினரும் உற்சாகத்துடன் பணியாற்றினர். சமய, சமூகப் பணிகள் பிரகாசித்தன. இராமகிருஷ்ணரின் பணி உலகெல்லாம் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. அநாதைப் பிள்ளைகளின் பராமரிப்பு, கல்வி முன்னேற்றம் மற்றும் பிற சமூகப் பணிகள் வளர்ந்தன.

ஏழை விவசாயக் குடும்பத்திற் பிறந்து, கல்வியே கற்காது இறைபித்தரான இராமகிருஷ்ணரைத் திருமணஞ்சு செய்தவர். இல்லற இன்பத்திலும் கூடுதலாக ஆன்மிக இன்பத்தில் மூழ்கி கணவனையே குருவாக ஏற்றவர். குருவழிச் சென்று அவரின் மறைவின் பின் அவரிட்ட பணியை அவ்வப்போது அவர்

கனவில் தோன்றித் தெரிவிக்கும் ஆலோசனைப்படி செய்தவர். கணவனின் பணி நிறுவனத்தை நிலைநிறுத்தி அதனை மேலும் படரவிட்டு ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேறுன்றி இன்று உலகின் மிகப்பெரிய ஆன்மிக சமூகப் பணிகளை மேற்கொண்டு வாழ வழிகாட்டியவர். அன்னை சாரதாதேவி பெண்ணாக இருந்தும் உயர்பண்பால் உலக மகாசக்தியானார்.

இராமகிருஷ்ணரே இவரை மகாசக்தியாக வைத்துப் பூசித்த பெருமைக்குரியவரைப்போற்றுவோமாக,

2. 5 மணிமேகலை

சிலப்பதிகாரம் என்னும் காப்பியத் தலைவியர் இருவர். கண்ணகி மறக்கற்பினர் மாதவி துறவுக்கற்பினர் கணிகையர் குலத்தவளான மாதவி விலை மாதராகக் கணிக்கப்பெற்றாள். அதற்கமைவாக ஆய கலைகள் யாவற்றையும் தனது பண்ணி ரண்டாம் வயதுக்குள் கற்றுச் சிறந்தாள். தனது கலைச்சிறப் பிற்கும் மேலாக மிகப் பேரழகியானாள். இவளின் நடனக் கலையில் நாட்டங்கொண்டதால் கோவலன் 1008 களஞ்சு பொன் கொடுத்து மாதவியை அடைந்தவன். கோவலன் மாதவி யின் அன்பில் உதித்தவள் மணிமேகலை இவரும் பேரழகி யாகவே காட்சிதந்தாள்.

மாதவி வேறு ஆடவரை நாடாது கணவன் கொலை யுண்டதால் தனது விலை மகளிருக்கான கலைகளையும் துறந்து துறவுக்கற்பை நிலை நாட்டினான். அதன்பேராக பருவ வயது மகளான மணிமேகலையையும் துறவியாக்கினாள்.

மாதவியின் தாயான சித்திராபதி தமது குலமரபுப்படி மகள் மூலம் வாழ்வாதாரத்தை வளம்படுத்த எண்ணினாள். கோவலன் இறந்ததும் மாதவி பிற ஆடவரை விரும்பாது துறவு

பூண்டாள். மேலும் மணிமேகலையும் கணிகையர் குல நடைமுறைக்கு மாறாகத் துறவை மேற்கொள்ள வைத்தாள். மாதவியும் மகஞும் துறவு பூண்டதால் தமக்கு வாழ்வளம் யாதென உணர்ந்தாள். பாண்டிய நாட்டிலவரசன் உதய குமாரனை அணுகி (ஏற்கனவே மணிமேகலை மீது மையல் கொண்டதால்) மணிமேகலையைக் கவர்ந்து செல்லத் தூண்டினாள். இதனால் மணிமேகலை என்னும் காப்பியத்தின் விரோதியாகவே அமைந்தாள் சித்திராபதி.

துறவு பூண்ட மணிமேகலை இறைவனுக்கு மலர் மாலை தொடுத்து வழங்கும் நியதி பெற்றாள். கோவலன் இறந்த கவலையில் கண்மாரி பொழிந்த போது மாலை நனைந்து தூர் நீர் மாலையானது. புதுமலரெடுத்துத் தொடுக்கும் நோக்கில் மணிமேகலை சுதமதி என்பவளுடன் மலர்வனஞ் சென்றாள் அச்சமயம் இளவரசனான உதயகுமரன் தேரிற் பின் சென்றான். மணிமேகலை மலர்வனத்திற் புகுந்து மறைந்தாள். உதயகுமரன் தேடிய வண்ணமிருந்தான். மணிமேகலை பின்புறமாகச் சென்று தங்கிய போது மணிமேகலைத் தெய்வம் மந்திரத்தால் மயக்கி மணிமேகலையை வான் வழியாக மணி பல்லவத்திற் சேர்த்தாள்.

முற்பிறப்பை உணர்ந்தமை

மணிமேகலை அன்றிரவு உறக்க நிலையிலிருந்து காலை எழுந்தபோது தனது தனிமையை எண்ணி சுற்று முற்றும் பார்த்தாள். சிறு தொலைவிற் தென்பட்ட புத்த பீடிகையைக் கண்டதும் அங்கு சென்று வணங்கினாள். ஏற்கனவே துறவு நிலையில் இருந்தவள் புத்தபீடிகையில் மன ஒருமையுடன் வணங்கும் போது தனது முற்பிறவியையும் மாதவி ஆகி யோரின் முற்பிறவியையும் உணர்ந்தாள்.

அமுதசுரபி பெற்றகை

மணிமேகலையினது முற்பிறவியை உணர்ந்த வேளை
மணிமேகலைத் தெய்வம் தோன்றி

“சிறந்த கொள்கைச் சேயினை, கேளாய்;

மக்கள் யாக்கை உணவின் பிண்டம்;

இப்பெரும் மந்திரம் இரும் பசி அறுக்கும்”

என்னும் மந்திரத்தை ஒதி வானில் மறைந்தது. மணிமேகலை கடலோரம் சென்றபோது அவனெதிரில் “தீவு திலகை” என்னும் சாது தோன்றினாள். புத்த பீடிகையின் முன்கோழுகி என்னும் நீர் நிலையுள்ளது. இதின் கண்ணே வைகாசி விசாகத்தன்று “அமுதசுரபி” என்னும் உண்கலன் தோன்றும். அங்குசென்று அதனை அடையலாம் என்றாள். மணிமேகலை பேருவகையுடன் புத்த பீடிகையை வணங்கி விட்டு கோழுகியையும் வணங்கி நின்றாள். அமுதசுரபி மணிமேகலையின்கையில் இணைந்தது. தீவு திலகையும் அமுதசுரபியைக் கண்டு வணங்கினாள். அச்சமயம் மணிமேகலை மணிமேகலைத் தெய்வத்தினையும் புத்த பீடிகையும் வணங்கி விட்டு வான் வழியே காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை அடைந்தாள்.

தாயிடம் மணிமேகலை தான் மணிமேகலைத் தெய்வத் தின் பேரருளால் மணிபல்லவத்தில் நடைபெற்றதைக் கூறி அமுதசுரபியையும் காண்பித்தாள். மாதவி சுதமதி யாவரும் அதனை வணங்கியதும் அறவனவடிகளைக் கண்டு வணங்கினாள். அறவனவடிகள் மகிழ்ந்து “பொற்றொடி மாதராய் நற்றிறம் சிறக்க” என வாழ்த்தினார்.

பசிப்பினி போக்கும் ஆரம்பம்

அறவணவடிகளின் ஆசிபெற்ற மணிமேகலை அழுத சுரபியை ஏந்திய வண்ணம் பசியால் வாடுவோரின் பசிப்பினி போக்க முற்பட்டாள். அச்சமயம் பத்தினிப் பெண்ணான ஆதிரை என்பவளின் இல்லத்தின் முன்னே நின்றதும் ஆதிரை நிறைந்த மனதுடன் குழந்த அன்புடன் பொலிந்த அன் னத்தை அழுதசுரபியில் இட்டு நிறைத்து விட்டாள். ஆதிரை இட்ட பிச்சையை ஏற்ற பிக்குணிக்கோலத்தில் அவ்வீதி வழிச் சென்று பசியால் வாடிய அனைவருக்கும் அன்னம் வழங் கினாள். அழுதசுரபியில் இட்ட அன்னம் அள்ள அள்ளக் குறையாது பெருகியதால் அவ்விடத்தில் குடிகொண்ட பசிப் பிணியை விரட்டினாள். காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் குடி கொண்ட சம்பாபதி கோயிலையும் வணங்கி வழிபட்டாள்.

உதயகுமாரனின் கொலையும் மணிமேகலையின் சிறை வாழ்வும்

இதையறிந்த உதயகுமாரன் மணிமேகலை அன்னம் வழங்கும் அறச்சாலையுட் புகுந்தாள். இதனைக் கண்டவள் ஆலயத்துட் புகுந்து மணிமேகலைத் தெய்வம் ஓதிய மந்திர சக்தியால் காய சண்டிகையின் உருவத்தில் வெளியே வந்த போது உதயகுமாரன் அவளுடன் உறவாட வந்தான். அச் சமயம் காயசண்டிகையின் கணவளான விஞ்சையன் அவனை வாளால் வெட்டி வீழ்த்தினான். இதனால் மணிமேகலை அரச சிறையிலிடப்பட்டாள்.

அரசமாதேவி மணிமேகலையைச் சிறையிலிருந்து மீட்டுத் தனது பாதுகாப்பில் வைத்திருந்தாள். அவளைக் கொல்லு வதன் பேரில் நஞ்சுட்டினாள். இறையருள் நஞ்சினால் தீங்கு

ஏற்படாது காத்தது. பின்னொரு நாள் ஒரு மூடனுக்குப் பெருநிதி தந்து மணிமேகலையை அவமானப்படுத்த ஏவினாள். இதையறிந்த மணிமேகலை மந்திர சக்தியால் ஆணாக மாறியிருந்தாள். வந்த மூடன் பயந்து ஓடி விட்டான். இதை நோக்கிய அரசி மணிமேகலையை இருட்டறையில் பூட்டி வைத்து உணவேதும் வழங்காது விட்டாள். மணிமேகலை பசியாதிருக்கும் மந்திரமோதி வழிபட்டாள். நலமூடன் காணப்பட்டாள்.

தனது வஞ்சனை ஏதும் தாக்காத நிலையையுணர்ந்த அரசி மணிமேகலையை ஒரு தெய்வ மகளிர் என எண்ணி அவளை வணங்கிப் பணிந்தாள். மணிமேகலை அவஞ்க்கு நல் லுபதேசஞ் செய்து அரசியின் கவலையை நீக்கி அவ்விடம் விட்டு வானில் மறைந்தாள்.

மணிமேகலையின் பிற்கால நிலை

மணிமேகலை தான் உபயோகித்த அமுதசரபியை முன்னர் பாவித்த ஆபுத்திரன் மறுபிறவியில் அரசனாக இருந்த போது அவனிடஞ் சென்றாள். ஆபுத்திரனுடன் உரையாடிய பின் வான் வழியாக மணிபல்லவஞ் சென்றாள். அவ்விடத்தில் புத்த பீடிகையை வலம் வந்து வணங்கியதும் பின் காஞ்சிக்கு வந்து பற நகரில் பத்தினித் தெய்வமான கண்ணகியின் ஆலயத் துட் சென்று கண்ணகியுடன் ஞான நிலையில் நெடுநேரம் உரையாடினாள். தமது முற்பிறவி இம்மையில் துறவுறத்தில் அன்னப்பணி யாவற்றையும் விபரமாகக் கூறினாள். அச்சமயம் கண்ணகி அவளை நோக்கி இளம்பருவமாக இருப்பதால் வேற்றுருவில் செல்லுமாறு கூறினாள்.

இச்சம்பவங்களுக்கு முன் காவிரிப்பட்டினத்தில் தேவர் களை மகிழ்விக்கும் ஆடல் பாடல்களுடன் நடைபெறும்

இந்திர விழா 28 நாட்கள் நடைபெற்று வந்தது. இவ்விழாவில் மாதவி பங்குபற்றாததால் அவ்விழா நலிவுற்றுச் சில காலத்தில் முற்றாக நடைபெறவில்லை. இதனால் சீற்றமடைந்த இந்திரன் முதலான தேவர்களின் சீற்றம் கடல் பெருக்கெடுத்துக் காவிரிப் பூம்பட்டினத்தை ஆக்கிரமித்தது. நாடு நகர் அழிந்ததும் மக்கள் பின்வாங்கி அயல் நாடுகளில் வாழ்ந்தனர்.

கண்ணகியின் ஆலோசனைப்படி மனிமேகலை ஒரு மாதவனின் வடிவில் உருமாறினாள். பின்னர் வஞ்சிமாநகரில் சமயப் பெரியார்கள் வதியும் தபோவனத்தினை அடைந்து தமது முன்னோர் பலரையும் கண்டு வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெற்றாள். அறவண அடிகளின் யோசனைப்படி காவிரிப் பூம்பட்டினத்தைக் கடல் கொள்ள முன் மாதவி காஞ்சி மாநகரில் குடிகொண்டாள்.

மறையோடான அமுதசரபி ஏந்திப் பிச்சை ஏற்றுப் பசிப்பினி போக்கித் தானம் வழங்கினான். சிலம் மேற்கொண்டு, முக்காலத்தையும் உணர்ந்த தெய்வமகளான மனிமேகலை அமைதி பெற்றாள். பின்னர் புத்த தர்ம சங்கத்தையடைந்து மும்முறை ஒதி வணங்கினாள். அறவணவடிகள் புத்தரின் அட்டசீலங்கள் சமயத்தத்துவங்களை மேலும் உபதேசித்தார். அவர் அருளிய ஞானப்பொருளை உணர்ந்த மனிமேகலை தவத்திறம் பூண்டு தருமம் கேட்டுப் பவத்திறம் அறுகவெனச் சிந்தித்து நோன்பு நோற்றுத் தவநிலையடைந்தாள்.

இ இ இ இ இ இ இ இ இ இ இ இ இ

2. 6 வந்தி என்னும் பெண்ணிற்காகப் பிட்கேக்கு மன் சுமந்த சோமசுந்தரர்

மதுரை மன்னான் அறிமர்த்தன பாண்டியன் குதிரை வாங்கச் சென்ற பணத்திற்காக மாணிக்கவாசகரைத் தண்டித் தான். வேதனை தாங்காத மாணிக்கவாசகர் இறைவனை வேண்டி அழுதமுது பாமாலை சூடி முறையிட்டார். தமது பக்தனைத் தண்டித்த மன்னனை உனர் வைப்பதன் பேரில் இறைவன் வைகை நதியைப் பெருக்கெடுக்க வைத்தார். வைகை நதி பெருகியதால் மதுரை நகரை நதிவெள்ளம் அழித்தது.

அரசன் பெருகிய வைகை நதியின் இரு கரைகளிலும் அணைகட்டுமாறு பணித்தான். அரச பணியேற்ற மந்திரிமார் மதுரை நகரில் வாழ்ந்த அத்தனை குடிகளின் பெயரை எழுதிப் பதிவேட்டின் படி அணைகட்டும் பங்கை அளந்து குறியிட்டு குடிமக்கள் யாவரையும் அரச பணியாகச் செய்யுமாறு பணித் தனர். யாவரும் அரச பணியிலீடுபட்டனர்.

அதே சமயம் கணவனோ, பிள்ளைகளோ, உற்றார் உற வின்ரோ யாருமற்ற ஏழை மூதாட்டியான வந்தியயென்பவரும் அங்கு வாழ்ந்தாள். அவள் தமது ஆன்மீக நெறியில் மதுரை யிலுள்ள சோமசுந்தரப் பெருமானை உள்ளன்போடு இடையறாது வழிபட்டு வந்தாள். வந்தி தனது வாழ்வாதாரம் நோக்கி மாவிடித்து பிட்டு அவித்து விற்றுச் சீவித்தாள். வந்தி தனது சிவபக்தி மேலிட நாள்தோறும் அவிக்கும் பிட்டில் முதன் முதல் அவித்துக் கொட்டியதும் இறைவனை வேண்டி வழி பட்டுத் தமதில்லத்தில் வைத்து நிவேதனஞ் செய்த பின்பே அடுத்தவர்களுக்கு விற்று வந்தாள்.

இந்த அநாதையான முதாட்டி வந்தியின் அணைகட்ட எவரும் முன் வராததால் வந்தி தெய்வ நீதியை நாடினாள். சோம சுந்தரப் பெருமானை வணங்கிய வந்தி எம்பெருமானே அணைகட்டும் அரச பணியைச் செய்யாவிட்டால் அரசன் தண்டிப்பார். என்னாலும் இயலாது. வேறு கூலியானும் கிடைக்கவில்லையே யான் ஏது செய்வேன் என வருந்தி வழிபட்டாள்.

தமது பக்தர்களின் குறை குற்றங்களை நீக்கி அவர்களுக்கு உதவ வேண்டியதை உணர்ந்த இறைவன் தாமே கூலியாளாக வந்து யாவரையும் உணர்த்தச் சித்தங்கொண்டார்.

இறைவனின் திருவிளையாடலில் தாமே இளந்தாரியான பருவ வயதில் அழுக்கேறிய கந்தல் ஆடையும் தலையில் சும்மாடும் கூடையும் தோளில் மண்வெட்டியுடன் வந்தியின் வீட்டருகே வந்து கூலியாள் வேண்டுமோ எனக் கூவினார். இதையறிந்து வந்தி கூலியாளின் அருகே வந்து தனது பங்கான அணையைக் கட்டுமாறு கேட்டாள். தான் ஏழை பிட்டு விற்பவள். உதிர்ந்த பிட்டைக் கூலியாகத் தருவதாகக் கூறினாள். அச்சமயம் வந்த கூலியாள் பசிப்பது போலக் கொட்டாவி விட்டு அசதியாகக் காணப்பட்டார். தமக்குப் பசிக்கிறதாகவும் பிட்டை உண்டு விட்டு அணை கட்டுவதாகவும் தெரிவித்தார் இறையருளின் சித்தப்படி அவித்த பிட்டுக்கள் யாவும் உதிர்ந்த தால் யாவற்றையும் வந்தி கூலியாளிடம் அன்புடன் வழங்கினாள்.

திருவிளையாடலுக்காக வந்த இறைவன் அங்குள்ளோர் யாவரும் பார்க்கும் வண்ணம் கிடைத்த பிட்டு முழுவதையும் கவைத்துப் புசித்ததும் ஏப்பம் விட்டார். வந்தியிடம் பிட்டு மிகவும் கவையாக இருந்ததாகக் கூறிவிட்டு அணை கட்டச்

சென்றார். முதலில் வேலையைப் பதிவு செய்யும் அதிகாரி யிடம் வந்தியின் பங்குக்கான அணையைக் கட்டுவதாகப் பதிவு செய்தார். தம்பணியாக ஒரு கூடையில் மண்நிறைத்து அதனைச் சமந்து சென்று உரிய இடத்திற் கொட்டியதும் அசதி காரணமாக உறங்குவார் ஓடி ஆடித்திரிவார். அணை கட்டும் வேலை நிறைவேறவில்லை அசட்டு வேலையாளராகவே காணப்பட்டார்.

வேலைகளை ஏனையோர் கட்டி முடித்து விட்டனர். இப்பங்கு மட்டும் நிறைவெடையவில்லை மந்திரிமார் இதனை அரசனுக்குத் தெரிவித்தனர். சினங்கொண்ட அரசன் இறை வணாக உருமாறி வந்த கூலியாளைத் தனது பொற் பிரம்பால் முதுகில் அடித்தான். கூலியாள் பயந்தது போல அடி வாங்கி யதும் ஒரு கூடையில் மண் எடுத்துச் சென்று அணை கட்டுமிடத்தில் போட்டான். அணை பூர்த்தியானது.

அரிமர்த்தன பாண்டியன் கூலியாளாக வந்த இறைவனின் முதுகில் அடித்த அடி அரசன் மந்திரி பிரதானிகள் மீதும் அனைவரது குடும்பத்தின் மீதும் அங்கு குழுமியிருந்தோர் மீதும், சகல உயிரினங்களின் மீதும் பட்டு உறைத்தது. கூலியாளாக வந்த இறைவன் மறைந்தருளினார். அச்சமயம் இறைவனின் அசரீரியாக மன்னனை அழைத்து சிறப்பாக அரசாங்கம் உனது ஆட்சியை மெச்சினோம் எனது பக்தனான மாணிக்கவாசகரைத் தண்டித்ததற்காகவே வைகை நதியைப் பெருகச் செய்தோம். நானாகவே கூலியாளாக வந்து கூலிக் காகப் பிட்டு வாங்கி உண்டு பிட்டுக்காக மண் சமந்து உன் னால் பிரம்படி பட்டோம். எனது பக்தர்களைத் தண்டிக்க வேண்டாம் என உணர்த்தவே எமது திருவிளையாடலைக் காண்பித்தோம். இனிச்சிறப்பாகச் செங்கோலாட்சி புரிவாயாக

என ஒலித்தது. யாவரும் வியந்தனர். இறை பக்தியுடன் தூய வாழ்வு வாழ்ந்த வந்தி என்பவர் தமது இயல்பிற்கேற்றவாறு பணியாற்றியவர். தமது பக்தியின் பேரால் விண்ணப்பித்ததால் இறைவன் தாமே கூலியாளாக வந்து வாங்கி உண்ட பிட்டுக் காக மண் சுமந்து யாவரையும் வியக்க வைத்தவர்.

இறையருளின் சித்தப்படி தூய பக்தையை தேவகணங்கள் நேரில் வந்து தேவவிமானத்தில் அழைத்துச் சென்று சிவ லோகத்தில் சேர்த்தனர். இதனால் வந்தி சக்தியின் அம்ச மானாள்.

2. 7 தாடகைப் பிராட்மியார்

பக்தையின் மாலையை தலைசாய்ந்து ஏற்ற சிவலிங்கத் திருமேனி

சோழ வளநாட்டில் அருளாற்றல் பொலிந்த கிராமம் திருப்பனந்தாள் என்னும் புண்ணிய பூமியாகும். இப்புனித மண்ணில் சிவநெறி தழைத்தது. அங்கு வாழ்ந்த யாவரும் அவ்வூரில் உறைந்த சிவபிரானின் மீது அகலாத பக்தியுடன் உள்ளனபோடு வழிபட்ட உத்தமர்கள்

“நல்லார் ஒருவர் உள்ளேரல் அவர்பொருட்டு

எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை” என ஒளவை மூதாட்டி வாக்குண்டாம் பாடல் இலக்கம் பத்தில் பிற்பகுதியில் குறிப்பிட்டது போல நன்மக்கள் வாழும் திருப்பனந்தாள் என்னும் திருவூரில் மாதம் மும்மாரி பொழிவதால் எந்நாளும் பஞ்சமேயில்லை.

இத்திருவூரில் சிவநெறிபோற்றும் “திருப்பனந்தாள்” ஆதீனம் சைவசமய அருட் பணி மன்றம் சிறப்புடன் இயங்கு

கிறது. இத்திருப்பொலிவுள்ள நாட்டில் சிவாலயத்தின் பெருமையும் கீர்த்தியும் உயர்வானது. இச்சிவாலயத்தின் அற்புதங்களினால் திருஞானசம்பந்தர் சவாமிகள், திருநாவுக்கரசு சவாமிகளாகிய சமயகுரவர்கள் வந்து பாடல்கள் பாடிய பெருமையும் உடையது. அன்று ஆலயப்பணி செய்து வழிபாடு செய்யாதவர் எவரும் இல்லை. அரசன் முதல் ஆண்டி வரை அப்பணின் அடியார்களே.

இவ்வாலயத்தில் தமது சிவபக்தியால் ஈர்க்கப்பெற்ற ஆதி சைவர் குலத்தவரான தாடகை என்னும் பெண் அடியாரான முதாட்டி நாள்தோறும் ஆசாரசீலமாக நந்தவனத்தில் நறுமலர் கொய்து அதனை அழகிய மாலையாக்கி எம்பெருமானின் சிவவிங்கத்திருமேனியில் சார்த்துவார். அன்றொரு நாள் முதாட்டி மாலை கட்டி முடிந்ததும் அதனை எம்பெருமானுக்குச் சூட்டுவதன் பேரில் எழுந்தார். உடல் தளர்ச்சியால் உடுத்திருந்த சேலையும் சற்று நெகிழிந்தது. மாலையை இருக்கக்கூடும் ஏந்தியதால் சேலையைச் சரிசெய்ய முடியவில்லை. ஒரு முழங்கையால் சேலையை அணைத்தபடி மாலையைச் சார்த்த லிங்கத்திருமேனியை நாடினார். கை உயர்த்த முடிய வில்லையே எம்பெருமானே என்று கூறிய வண்ணம் முன் சென்றார்.

கருணை மிக்க தெய்வம் தமது பக்தையின் அவல் நிலையறிந்த போதும் பக்தை கூப்பிட்ட குரலிற்காகத் தமது (கருங்கல் திருமேனி) லிங்கத் திருமேனி தலை சாய்ந்து பக்தையின் மாலையை ஏற்று அருள் பாலித்தார். தாடகைப் பிராட்டியார் மாலையை அணிந்ததும் சேலையைச் சரிபார்த்து விட்டு வழுமை போல் வழிபட்டார்.

முதாட்டி தமது இயலாமைக்காக இறைவன் தமது திருமேனியை சாய்த்து மாலை ஏற்றதை எண்ணி இறையருளைப் போற்றினார்.

அன்று வழுமையாக வழிபட வந்த சோழமன்னன் இலிங்கத் திருமேனி சாய்ந்ததால் கவலையுற்றான். தம்முடன் கூட நின்றவர்களுடன் சேர்ந்து அதனை நிறுத்த முற்பட்டான். இயல்பாகவே கருங்கற்சிலை பக்கதையின் பக்திக்காகச் சாய்ந்தது. அதனைச் சாதாரண முறையில் நிமிர்த்த முடியா திருந்தது. அரசன் தனது யானை காலாட்கள் யாவரையும் வரவழைத்து நிமிர்த்த முற்பட்ட போது யாவரும் முடியாது அவ்வவ்விடத்திலேயே மயங்கி வீழ்ந்தனர். அரசன் இலிங்கத் திருமேனியை நிமிர்த்தியபின் வழிபட்டாலன்றி வீடு செல்வ தில்லை என்ற பிடிவாதத்துடன் மனவருத்தம் மேலிட அருகே அமர்ந்திருந்தான்.

அச்சமயம் திருப்பனந்தாள் சிவாலய மூர்த்தியை வழிபட வென அங்கு வந்த குங்கிலியக்கலை நாயனார் இலிங்கத் திருமேனி சாய்ந்திருப்பதை நோக்கினார். எம்பெருமானே என்றழைத்தார். திருமுறைகள் ஒதிய வண்ணம் பூங்கச்சோடு பிணைத்த பெரிய கயிறைத் தமது கழுத்திலும் லிங்கத் திருமேனியிலும் மாட்டினார். தமது மனோபலமும் தபோ பலமும் கூட இறையருளை வேண்டி வாயால் திருமுறைகளை ஒதிய வண்ணம் இழுத்தார். சாய்ந்த லிங்கம் வழுமைபோல் அருட்பொலிவுடன் நிமிர்ந்து காட்சி தந்தது. தூய பக்தன் மனமுருகப்பாடி அடிபணிந்து வாயார வாழ்த்தி நிமிருமாறு வேண்டினார். வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈயும் எம்பெருமான் அருள் பாலித்தார். “கரைப்பவர் கரைத்தால் கல்லும் கரையு மன்றோ” என்னும் முதுமொழிக்கமைய பக்தியால் அடியவ ரான குங்கிலியக்கலை நாயனாரின் வேண்டுதல் சித்தி பெற்றது.

அச்சமயம் அங்கிருந்த சோழ மன்னன் குங்கிலியகலை நாயனாரின் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினான். நாயனாரைப் போற்றிப் புகழ்ந்தான். பிற்காலத்தில் அற்புதங்கள் செய்த இவ்வாலயத்திற் பல திருப்பணிகளைச் செய்து சிறப்பித்தான்.

தாடகை என்னும் பெண் முதாட்டி தமது அன்பெனும் தூய சக்தியால் இலிங்கத் திருமேனியையே சரித்து மாலையை ஏற்க இறையருள் உதவியது. இப்பெண் தாடகை அன்பு என்னும் சிவப்பணியால் உயர்ந்த சக்தியானாள்.

2.8 “கனகதாரா தோத்திரம்” வெளிவரக் காரணமான தருமசீலை

முன்னொரு காலத்தில் தென்னிந்திய கேரளா மாநிலத் தில் வாழ்ந்த ஆதிசங்கரர் தமது ஏழாம் வயதில் துறவிகளுக்கான பயிற்சி முடிவின் அங்கமாக நாள்தோறும் ஒரு வீட்டில் மட்டும் பிச்சை ஏற்று ஆச்சிரமத்தில் வழங்கும் நிலை வந்தது. இதற்கமைவாக முதன் முதல் சங்கரர் அயலிலுள்ள ஒரு வீட்டு வாசலில் நின்று “அம்மா பிச்சை” எனக்கூவினார்.

அவ்வீட்டிலிருந்த “தருமசீலை” என்னும் முதிய ஏழை வெளியே வந்து நோக்கினாள். இளம் பாலகனான துறவி சங்கரன் அமைதியாகக் காட்சியளித்தார். பிச்சை ஏற்க வந்தது தெய்வாம்சமான அழிகய இளந்துறவி. இப்பிஞ்சுப் பாலக னுக்குத் தருமஞ் செய்ய வேண்டுமே எனத் துடித்தாள். தனது கணவன் சோமதேவர் அதிகாலையில் பிச்சை எடுக்கவே அயலாருக்குச் சென்றுள்ளார். இறைவனின் சோதனையை யாரறிவார். இச்சிறுவனுக்கு இடுவதற்கு ஏதும் இல்லையே என எண்ணித் தடுமாறினாள். இதனைக் கண்ட சங்கரர் அவளின் குறிப்பறிந்து “அம்மா!” குருவின் பணிப்பின்படி இன்று ஒரு

வீட்டில் மட்டும் பிச்சை ஏற்கும் நியதியுண்டு என் பணியாக முதன் முதல் உங்கள் வீட்டை நாடினேன். நீங்கள் எது தந்தாலும் அன்புடன் ஏற்போன்” எனப்பணிவாகக் கேட்டார்.

தருமசீலை செய்வதறியாது குடிசையுட் சென்று எல்லா இடமும் தேடினாள். கடைசியாக ஊறுகாய்ச் சட்டியில் காய்ந்த ஒரு நெல்லிக்காய் மட்டும் இருந்தது. அதனை எடுத்து வந்து அன்புடன் சங்கரனின் யாசக பாத்திரத்தில் இட்டாள். சங்கரன் அவளின் வறுமையையும், பரிதவிப்பையும், இரக்கத் தையும் கண்டு மனமிரங்கினான். தமது துறவு வாழ்வில் கற்ற “கனகதாரா தோத்திரத்தை” மகாலட்சுமியை வேண்டிப் பாடினார்.

பாடலை மெச்சிய மகாலட்சுமி சங்கரன் முன் தோன்றி “சங்கரா நீ குறிக்கும் இப்பெண்ணின் கணவன் முற்பிறவியில் குசேலராகவும் இவள் மனைவியாகவும் வறுமையில் வாடினர்” இவர்களின் வறுமையை நோக்கிய எமது கணவரான திருமாலின் சித்தப்படி நாம் வேண்டிய சகல சம்பத்துக்களை யும் வழங்கினோம். இவர்கள் கிடைத்தவற்றில் எவருக்கேனும் தருமஞ் செய்யாது வீணாக ஆடம்பரச் செலவு செய்தனர். இவர்களின் நிலையை நோக்கியே இம்மையிலும் இவர்களை வறுமையில் ஆழ்த்தினோம். அதற்காக இவர்களுக்கு ஏதும் உதவ முடியாது அனால் இளந்துறவியான நீ பரிந்து கேட்ட தால் வேண்டின யாவும் தருவோம்” என அன்புடன் அபயக் கரம் நீட்டி அருளினார். கனக மழை நெல்லிக்காய் வடிவில் பொழுத்தது.

இதனால் தருமசீலை வாழ்ந்த குடிசை மாளிகையானது. இல்லம் நிறைந்த எண்வகைச் செல்வங்களும் பொலிந்தன. சங்கரன் மகாலட்சுமியைப் போற்றி வணங்கினார். இருவரும்

மறைந்தருளினர். சங்கரனின் ஆலோசனைப்படி தருமசீலை கணவனான சோமதேவர் வந்ததும் நடந்தவற்றைக் கூறினாள். இருவரும் அக்கணமே விடுதிச்சாலையும் அன்ன சத்திரமும் அமைத்தனர். அறப்பணியை அன்புடன் ஆதரித்தனர். அவர்கள் மறுமை எய்தினாலும் அவர்களின் சந்ததியினர் இன்றுவரை அறப்பணியைச் செய்து வருகின்றனர்.

தருமசீலை என்னும் பெண் தனது இயலாமையிலும் அறப்பணிக்கான நெல்லி வற்றலை அன்போடும் பண்போடும் இளம் துறவிக்கு வழங்கினாள். இறையருள் பொலிவித்தது. இன்றுவரை அறப்பணியை நிறுவ உதவிய தருமசீலை மகா சக்தியாக மறைந்தும் வாழ்கிறாள்.

2.9 திருவெண்காட்டு நங்கையின் தியாகம்

திருச்செங்காட்டங்குடி என்னும் புண்ணிய பூமியில் வாழ்ந்து சிவப்பணி பூண்ட சிவனடியார் பரஞ்சோதியார் என்னும் சிறுத்தொண்டர் நாயனார். இவர் அவ்வூரிலுள்ள கணபதீச்சுவரத்தில் இடையறாத சிவத்தொண்டு புரிபவர். பிற்காலத்தில் தமது இல்லற தர்மம் நோக்கி திருவெண்காட்டு நங்கையைத் திருமணம் புரிந்தவர்.

திருவெண்காட்டு நங்கை சிவநெறியையே சிந்தித்துத் தமது சைவகுல ஒழுக்கத்தில் சிறந்து விளங்கினார். சிவநெறிக் காக எப்பணியையும் சகிப்புடன் ஏற்றுச் செய்வதில் வல்லவர். சிறந்த பதி பக்தியும் கற்பொழுக்கமும் கொண்டவர். கணவனின் சிவனடியாருக்கு அமுதளித்த பின்பே தாழும் உண்டு மன நிறைவடையும் சிந்தனைக்கு மூலவேராக இருந்து வாழ்ந்தவர். பத்தாவிற்கேற்ற பதிவிரதை உண்டாயின் எத்தாலும் கூடி வாழலாம் என்னும் ஒளவைமொழிக்கு இலக்கணமானவர்.

கணவன் சிந்திக்க முன்பே அவரின் சிந்தனையைச் செயற்படுத்த ஆலோசனை கூறி அதனைச் சிறப்புடன் நிறைவேற்றுவதில் வல்லவர்.

பரஞ்சோதியார் தினமும் ஒரு சிவனடியாருக்கு அமு தூட்டிய பின்பே தாழும் உட்கொள்ளும் நியதியை ஆதரித்து இன்புற்றவர் திருவெண்காட்டு நங்கை. இப்புனித பணியால் பரஞ்சோதியார் “சிறுத்தொண்டர்” என அழைக்கப்பெற்றார். சிறுத்தொண்டரின் திருநாமம் யாவராலும் போற்றப்பட்டது. இதனை உலகறியச் செய்ய இறைவன் திருவிளையாடல் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்தார்.

ஒரு புனித நாளில் சிவனடியார் எவரையும் அச்சுழலில் கிடைக்காதிருக்கச் செய்தார். தாமே சிவனடியார் வடிவில் வந்து பக்தனின் சிவபக்தியை உலகறியச் செய்தார். வழைமை போல அன்றும் சிவனருளை வேண்டிய திருவெண்காட்டு நங்கை தமது பணிப்பெண்ணான சந்தன நங்கையுடன் ஆசாரம் மேவிய பக்தி பூர்வமாகத் திருவழுதைத் தயார் செய்தனர். சிறுத் தொண்டர் சிவனடியாரைத் தேடி சென்று வெகு நேரமாகியும் வரவில்லை.

சிறுத்தொண்டரையும் சிவனடியாரையும் எதிர்பார்த்த வண்ணம் திருவெண்காட்டுநங்கை சிவதியானத்தில் இருந்து பிரார்த்தித்தாள். எம்பெருமான் தமது திருவிளையாடலில் ஆரம்பமாகச் செயற்பட்டார். சிறுத்தொண்டரின் பெருமை யாவரும் அறியும் வண்ணம் திருவீதியெல்லாம் தமது பைரவ சங்கமர் வடிவத்தில் அடியார்களுக்கு அமுது செய்யும் சிறுத் தொண்டரின் இல்லம் எதுவெனக்கேட்டு வந்தார். இறுதியில் சிறுத்தொண்டரின் இல்ல வாசலில் நின்று சிறுத்தொண்டரின் இல்லமெது உரக்கக் கூறிக்கொண்டிருந்தார். அச்சமயம்

திருவெண்காட்டுநங்கை ஓடோடிச் சென்று பைரவச் சங்கமரின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினாள். எழுந்து சுவாமி! இது தான் அவரின் இல்லம். அவர் இன்று அழுது செய்வதற்காகச் சிவனடியார் ஒருவரைத் தேடிச் சென்றுள்ளார். விரைவில் வந்து விடுவார். தாங்கள் பாதம் நோக நிற்காது வீட்டில் வந்து இருங்கள் எனப் பணிவுடன் கேட்டாள்.

அச்சமயம் சிவனடியாரான பைரவச் சங்கமர் ஆடவரில்லாத வீட்டில் நான் தரிப்பதில்லை. நான் கணபதீசுகரத் திலுள்ள ஆத்தி மர நிழலில் இருப்பேன். சிறுத்தொண்டர் வந்தால் அங்கு வரச் சொல்லுமாறு கூறி மறைந்தருளினார். சற்று நேரத்தில் கவலையுடன் வந்த சிறுத்தொண்டர் சிவனடியார் எவரையும் காணாத ஏக்கத்தைத் தெரிவித்தார். அச்சமயம் திருவெண்காட்டு நங்கை நடந்தவற்றைக் கூறி அழைத்து வரச் சொன்னாள்.

சிறுத்தொண்டர் ஆத்திமர நிழலில் தரித்திருந்த பைரவச் சங்கமரை வீழ்ந்து வணங்கியதும் திருவழுது ஏற்கத் தமதில்லத்திற்கு வருமாறு அழைத்தார். பைரவச் சங்கமர் சிறுத்தொண்டரை நோக்கி “உண்மைத் தொண்டரே நான் ஆறு மாதத்திற்கொரு தடவை நரமாமிசம் உண்ணும் நியதியடையேன். இன்று அத்தினமாகும். அதனால் எனக்குப் பிள்ளைக்கறிதான் வேண்டும். கறி சமைக்கப்படும் பிள்ளை உயர்குடியில் உள்ள பெற்றோரின் ஓரே பிள்ளையாகவும், ஐந்து வயதுடன் அங்கத்தில் ஏதும் குறையில்லாதும் இருக்க வேண்டும். இப்பிள்ளையைத் தாயார் பூரண சம்மதத்துடன் மடிமீது வைத்துப் பிடித்துக் கொள்ளத் தந்தை வாளால் உடலை வெட்டி அரிந்து கொடுக்கத் தாயார் கறி சமைத்து அழுது செய்து தருவதானால் வருவேன்” என்றார்.

சிவனடியாரின் நிபந்தனைகளைக் கேட்ட சிவனடியார் தான் வீட்டிற்குச் சென்று கறி சமைத்தபின் வந்து அடியாரை அழைத்துச் செல்வதாகவும் கூறி விடைபெற்றார்.

சிறுத்தொண்டரின் வரவை எதிர்பார்த்த அவரின் தர்ம பத்தினி சிவனடியாரை அழைத்து வரவில்லையா எனப் பரிவுடன் கேட்டார். சிறுத்தொண்டர் பரிவுடன் தனது இல்லாளை நோக்கிச் சிவனடியாரின் கோரிக்கையைக் கூறிச் சிவனடியாரை அழைத்து வரவேண்டும் என்றார். அச்சமயம் திருவெண்காட்டு நங்கை அகப்பொலிவுடன் வேறொரு பிள்ளையை விலை கொடுத்தும் வாங்கலாம். ஆனால் பிள்ளைக்கறி சமைக்கவெனின் தரமாட்டார்கள். எங்கள் சீராளதேவன் பள்ளிக்குச் சென்றான் அவனை அழைத்து வந்து கறி சமைக்கலாமே என்றாள். சிறுத்தொண்டர் தமது பிள்ளையைப் பள்ளிக் கூடத்திலிருந்து அழைத்து வந்தார்.

மகனை அழைத்து வந்ததும் அவனுக்கு நறும்புனலால் நீராட்டிப் புத்தாடை உடுத்து சிவசின்னமாம் திருநீறிட்டுச் சந்தனத் திலகமிட்டனர். பின்னர் தாயார் மகனைக் கணவரிடம் கொடுக்க அவர் தலையைக் கையால் பிடித்தார். தாயாரின் மடியில் வைத்து கால்களையும் கைகளையும் இறுகப்பிடித்தார் சிறுத்தொண்டர் இறைவனை வேண்டினார். சிறுவன் பெற்றோர் இருவரும் தன்னுடன் விளையாடுகிறாரென எண்ணிக் கலகலவெனச் சிரித்தான். அச்சமயம் சிறுத்தொண்டர் வாளால் மகனைக் கொன்று தலையை வேறாக்கி விட்டு உடலை அரிந்து கொடுக்க மனைவி அதனைக் கறியாக்கினாள்.

பின்னர் சிறுத்தொண்டர் சிவனடியாரை அழைத்து வந்தார். திருவெண்காட்டு நங்கை தலையை விட்டு யாவற் றையும் கறியிற் சேர்த்தாள். பணிப் பெண் தலையும் தேவைப்

படுமென உணர்ந்ததால் தலையையும் வேறாகக் கறி சமைத்தாள். சிவனடியாரை அழைத்து வந்ததும் அவருக்குப் பாத பூசை செய்து ஆசனம் தந்து இலையில் யாவற்றையும் படைத்ததும் பிள்ளைக் கறியில் ஏதும் தவற விட்டார்களா என்றார். திருவெண்காட்டு நங்கை தலை மட்டும் சேர்க்க வில்லையென்றாள். அச்சமயம் பணிப்பெண்ணான சந்தன நங்கை தான் அதனையும் கறியாக்கியதாகக் கூறி அதனையும் கொடுத்தாள். பைரவச் சங்கமரின் கோரிக்கைப்படி சகலதும் கொண்ட பிள்ளைக்கறியும் படைத்ததுடன் தான் தனியே சாப்பிடுவதில்லை. என்னருகே உங்கள் சிறுபிள்ளையையும் என்னருகே இருத்தியே அமுது உண்ணலாம் என்றார். அது கேட்டதும் சிறுத்தொண்டர் அவன் உதவான் என்றார். அதைக்கேட்ட சிவனடியார் நீங்களிருவரும் வெளியே சென்று அழைத்தால் அவன் வருவான் என்றார். உடனே இருவரும் வெளியே சென்றதும் சிறுத்தொண்டர் “மைந்தா வருக” எனக் கூவியமைத்தனர். திருவெண்காட்டு நங்கையும் “என் கண் மணியே சீராளா ஓடிவா” சிவனடியார் நாம் உய்யும் வண்ணம் அருகிருந்து உண்ண அழைக்கிறார் ஓடிவா” எனக் கூவி யமைத்தாள்.

இறைவனின் திருவருளின் மகிழமை தான் என்ன அற்புத மானது. சிறுத்தொண்டர் திருவெண்காட்டு நங்கையின் தவப் புதல்வன் பைரவச் சங்கமருக்கான பிள்ளைக் கறி சமைத்த சீராளதேவன் பெற்றோரின் அழைப்பை ஏற்றுப் பள்ளிக் கூடத்திலிருந்து வந்தது போலப் பெற்றோரின் முன் வந்து நின்று வணங்கினான். அச்சமயம் திருவெண்காட்டு நங்கை மகனை வாரியெடுத்து உச்சிமோந்து கணவனிடம் கொடுத்தாள். சிறுத்தொண்டர் சீராளதேவனைக் கட்டியணைத்துத் தோள் மீதிருத்தி சிவனடியாருக்கு உணவு படைத்த இடத்தை நாடினர்.

அவ்விடத்தில் இலையிற் படைத்த அன்னம் பிள்ளைக்கறி எதுமில்லை. சிவனடியாரும் மறைந்தருளினார். அச்சமயம் வந்த அடியார் அமுதுண்ணாமற் சென்று விட்டாரே என்ற கவலையுடன் யாவரும் வெளியே வந்தனர். பைரவசங்கமராக வந்த சிவபெருமான் உமாதேவியார் முருகன் உடன் அமர்ந்த சோமாஸ்கந்தமூர்த்தமாக வெண்விடை மீதமர்ந்து விண்ணில் காட்சி தந்தனர். யாவரும் பேருவகையுடன் ஆனந்தக் கூத்தாடி பலமுறை வீழ்ந்து வணங்கித் துதிபாடினர். சிவபூத கணங்கள் தேவர்கள் புடை சூழவந்த சிவபெருமான் சிறுத்தொண்டர், திருவெண்காட்டு நங்கை, சீராளதேவர், சந்தன நங்கை யாவ ரையும் வான் ஊர்தி மூலம் உடன் அழைத்துச் சென்றார். யாவரும் சிவப்பேறடைந்தனர்.

சிறுத்தொண்டர் அவர் தம் பதிவிரதை திருவெண்காட்டு நங்கை இருவரும் செய்த சிவப்பணியும் அடியாருக்கு அழுதாட்டும் பாங்கும் போற்றத்தக்கது. இவ்வரிய தம்பதியினர் சிவபக்தி மேலிட அமுதுண்ண வந்தவரின் விருப்பின் பேரில் தாம் பெற்ற ஒரேயொரு பிள்ளையை பெற்றவள் மடியில் வைத்து அதன் கால் கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு தந்தை வாளால் மகனை அரிந்து உணவளித்த விதம் சிவத்தின் மீதும் அவர் தம் அடியார் மீதும் கொண்ட பக்தி இத்தம்பதியினரின் நோக்கில் பாவச் செயலாக நோக்காது சிவகாரியமாகவே எண்ணியமையை யாரறிவார். இறைவனுக்காக அவர்கள் செய்த தியாகத்தின் பெறுமதியை எப்படிக் கணக்கிடுவது. தம் உயிரிலும் மேலான இறையன்பின் தூண்டலேயாகும். இப்பண் பின்தியாகம் ஏவராலும் செய்ய முடியாதென்பதை அறிவோம்.

முற்றும் துறந்து முனிவராகி அட்டமாசித்திகளையும் பெற்ற சித்தராகி இறைவனுடன் இரண்டறக்கலந்து சிவலிங்க மயமாகக் காட்சி தந்த பட்டினத்தார் காளத்தீஸ்வரரை

வேண்டிப் பாடியதையும் தமக்கு இப்பதவி எப்போ கிடைக்கு மென்றங்குவதையும் அவர்பாடிய பாடவில் அறிவோம்.

“வாளால் மகவரிந்து ஊட்டவல்லேன் அல்லன் மாது சொன்ன குளால் இளமை துறக்கவல்லேன் அல்லன்; தொண்டு செய்து நாளாயில் கண்ணிடத்து அப்ப வல்லேன் அல்லன் இனிச்சென்று ஆளாவது எப்படியே திருக்காளத்தி அப்பனுக்கே”

எனத் தன்னால் ஆகாத அற்புதமான தியாகத்தைப் புகழ்ந்தார். திருவெண்காட்டு நங்கை தனது கற்பின் வகையான பதிவிரதையின் தரத்தில் பதிபக்தியால் கணவன் என்னுவதை இதய சுத்தியுடன் செயலாக்க முன் வந்தவள். தான் பெற்றெடுத்த ஒரே பிள்ளையைக் கணவன் வாளால் அரிய உறு துணையாக இருந்தவள். இறைசிந்தனையில் தன்னையும் தனது பெற்றெடுத்த பிள்ளையையும் பிள்ளைக் கறியமுது படைக்க அர்ப்பணித்தாள். இதனால் இறைச்சுதியாகப் போற்றப்படுகிறாள்.

2.10 இனுவில் சாத்திரம்மா

(பிழயரசி எடுத்து நூலையும் அமைத்தவர்)

இனுவில் திருவூரில் அமைந்துள்ள சிவகாமி அம்பாளின் அருளாசியால் கவரப்பட்டு இறைபணியாற்றுவோருள் “சாத்திரம்மா” என்னும் முதாட்டி சிறப்பானவர். இவ்வூர் மக்களும் சாத்திரம்மாவின் பெரும் பணிக்கு நல்லாதரவு தந்தனர். இன்று இவ்வாலயம் மிகச் சிறப்படைந்துள்ளது.

ஏறத்தாழ தொண்ணாறு வருடங்களுக்கு முன் இவ்வாலயம் மன்குடிசையாகவே இருந்தது. ஆலயத்தின் வளர்ச்சியை நோக்கிய இவ்வாலயத்தின் வடபால் வசித்த கற்பகம் என்னும் முதாட்டிக்குச் சிவகாமி அம்பாள் கனவில் தெரிவித்ததன் பேரில் திருவாக்குச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

சிறிதளவேனும் கிடைத்த நிதியில் ஆலயத்திருப்பணியை ஆரம்பித்தார். அவர் மறுமையடைந்ததும் அவரின் இரண் டாவது மகள் சிவகாமசுந்தரி என்னும் கட்டிளம் பெண்ணிடம் கனவிற் தோன்றிய சிவகாமி அம்பாள் திருவாக்குச் சொல்லியும் அயல் வீடுகளிற் பிடியரிசி எடுத்தும் ஆலயப் பணியைச் செய்யுமாறு தெரிவித்தார்.

இறையருட் சித்தப்படி பெரிய குடும்பப் பெண் இளமைப் பருவத்தில் இறைபணியேற்கக் கணவனும் அனுமதி தந்தார். வெள்ளி செவ்வாய்க்கிழமைகளில் காலை வேளையில் திருவாக்குச் சொல்லும் பணியை ஆரம்பிப்பார். இறையருட் சித்தம் நாடிவரும் அன்பர்களின் நாட்டம் பயனுள்ள திருவாக்காக இருந்ததால் ஏனைய கிராமத்தவரும் வந்து பயனடைந்தனர். ஒருவருக்குத் திருவாக்குச் சொல்லும்போது தட்சினையாக பழம், பாக்கு, வெற்றிலையுடன் ஒரு பணம் (ஆறு சதம்) பெறப்பட்டது. இவர் திருவாக்குச் சொல்வதை எம்மக்கள் சாத்திரம் சொல்வதாக எண்ணி இவரைச் “சாத்திரம்மா”என்றே அழைத்தனர்.

இவ்வாறு கிடைக்கும் சிறுதொகையினை மூலதனமாகக் கொண்டு ஆலயத் திருப்பணியைத் தொடர்ந்தார். பொது மக்களின் வேண்டுதலின் பேரில் இல்லங்கள் தோறும் பிடியரிசியெடுத்து ஆலயத்திருப்பணியை மேம்படுத்தி முன் வந்தார். இவ்வூர் மக்கள் விவசாயிகளானாலும் நல்லதைச் செய்யத்தயங்காதவர்கள்.

“யாவர்க்கும் மாம்இறை வாற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கும் மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கும் மாம்உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிற்க்கிள்ளுரை தானே”

என்னும் திருமூலரின் (திருமந்திரம் - 252) பாடலுக் கமைய அறவாழ்வு வாழ்ந்தனர். தமது தாய்த் தெய்வத்தின் ஆலயத் திருப்பணிக்கென நாளாந்தம் உலையில் அரிசிபோடும் போது எமது அன்னையர் ஒரு பிடி அரிசியை வேறொரு கலயத்தில் பயபக்தியுடன் போட்டு வைப்பார்.

குறிப்பிட்ட காலத்திற்கொரு தடவை சாத்திரம்மா இல்லத்தரசிகளிடம் சென்று பிடியரிசியை எடுத்து வந்தார். செல்லும் போது பெரிய கடகம் பெட்டிகளுடன் செல்வார். கிடைக்கும் அரிசியை அரிசியின் இனத்திற்கேற்பச் சேர்ப்பார். குறிப்பிட்ட இடங்களில் அரிசி நிறைந்ததும் திரும்பிவிடுவார். இவ்வாறு கொண்டு வரும் அரிசியை பெரிய பத்தாயத்திற் போட்டு வைப்பார். வாரமொருமுறை ஆலயப் பக்கத்தில் வாழும் பெரியார்களை அழைத்து வந்து அரிசியை அளந் தெடுத்துப் பதிந்ததும் அதனை உரியவர்களிடம் கொடுத்துப் பணமாக்குவார். கிடைக்கும் பணம் ஆலயப்பணியைத் தொடர்ந்து செய்யவைத்தது.

சிவகாமி அம்மன் ஆலயத்தில் கருவறை அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம் யாவும் கருங்கல்லினாற் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. வாசலில் பஞ்சதள இராசகோபுரம் முன் மணி மண்டபம் யாவற்றையும் தனித்தொருத்தியாக நின்று கட்டி முடித்தார். ஆரம்ப காலம் முதல் தொடர்ந்து நாற்பது வருட காலமாக ஆலயப் பணி செய்தார். தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்மன் கோயில் சிவத்தமிழ்ச்செல்வியால் நிறை வேற்றப்பட்டது. அவர் பிடியரிசி எடுக்கவில்லை பொது மக்கள் உதவினார். சாத்திரம்மாவோ வீடு வீடாகச் சென்று ஒரு கைப்பிடியரிசியாகச் சேர்த்து ஆலயத்திருப்பணியை நிறைவு செய்தார். சாத்திரம்மாவின் சேவையை வியந்து முத்தமிழ்

வித்தகர் வீரமணி ஐயர் சிவகாமி அம்மன் கீர்த்தனை மலரில்
பின்வரும் பாடலைப் பாடினார்.

ராகம் : சிம்மேந்திர மத்திமம்

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

“பிடி அரிசி எடுத்தே பெருங்கோயில் தனை அமைத்த
பிராட்டி சாத்திரம்மாவுக்கே பேறு தந்தாள் சிவகாமி

அனுபல்லவி

அடியவளாக உண்மை அன்பு கொண்டு பூஜித்தாள்
நெடிய கோபுரக்கோயில் இனுவையிலே அமைத்தாள்

சரணம்

கருவறை முதல் வாசற்கோபுரம் எழுப்பினாள்
பெருமணி மண்டபம் பொளி கல்லினாற் சமைத்தாள்
திருப்பொலிவும் குடமுடுக்கதும் ஆட்டினாள்
திருப்பணிச் சாத்திரம்மா சிவகாமி சுந்தரிக்கே”

சிவகாமி அம்பாளின் திருப்பணியை பிடியரிசி எடுத்த
தொண்டினால் நிறைவு செய்த சாத்திரம்மாவின் அறப்பணி
போற்றத்தக்கது. சாத்திரம்மாவிற்கும் தொடக்கத்தில் ஆதரவு
தந்த பெண்களைப்போல் இன்றும் பிடியரிசி மூலம் ஆலயப்
பணி மட்டுமன்றி ஏதிலிகளுக்கும் உதவ எம் தமிழ்ப்பெண்கள்
சிக்கனத்துடன் அறப்பணிகளை ஆர்வத்துடன் செய்ய
ஆண்டவன் அருள் புரிவாராக!

2.11 கிரைவனால் புகழப்பெற்ற தஞ்சை முதாட்டி

தஞ்சாவூரில் அரசாண்ட இராசராசசோழ மன்னன் தஞ்சைப் பெருங்கோயில் என்றழைக்கப்படும் அதியுயர்ந்த இராஜராசேரம் என்னும் அருள்மிகு ஆலயத்தைக்கட்டி இறைவனைக் குடிகொள்ள வைக்க எண்ணனினான்.

ஆலய கட்டுமானப்பணிகள் துரிதமாக நடைபெறு கின்றன. கட்டட நிபுணர்கள் இதர சிற்பிகள் தொடர்ந்து வேலை செய்தனர். இவர்கள் வேலை செய்வதை இறையுணர் வுடன் ஒரு முதாட்டி நோக்கினாள் ஆலயத்தினண்மையில் தன்னந்தனியே வாழ்ந்து சிவநெறி பூண்டு அன்பே சிவம் எனப் போற்றி வந்தார். இவர் தமது முதுமையிலும் தாயுள்ளாம் படைத்தவர். யாவரையும் தமது பிள்ளைகளாக எண்ணியவர். சிவப்பணி செய்யும் ஆலயப் பணியாளர்களுக்குத் தாகத்திற்கு நீராகாரம் வழங்க முன் வந்தார்.

காலையில் எழுந்து தமது கடமைகளை முடித்ததும் கட்டடப் பணியாளர்களுக்கென பெரியமிடாக்களில் நீரை நிறைத்து விட்டுத் தமது பாரம்பரிய முறைப்படி தண்ணீர் பருக ருசியாகவும் இனிமையாகவும் இருப்பதன் பேரில் சுத்தஞ்சையும் விலாமிச்சை வேரைச் சிறு துண்டுகளாக வெட்டி நீரினுள் போட்டு விடுவார். அத்தண்ணீர் யாவரையும் விருப்புடன் பருகச் செய்யும். வெய்யிலில் நின்று வேலை செய்பவர்களின் தாகந்தீர் நீராகாரம் தந்த தாயுள்ளாம் படைத்த முதாட்டியை சிற்பிகள் யாவரும் பாராட்டினர். இதனால் முதாட்டி யாவருடனும் நெடுநாள் உறவாடி அன்பு பாராட்டினார்.

பெரியகோயில் கட்டடவேலை நிறைவடைய முதல் நாள் கட்டடக் கலைஞர்களின் தலைவன் அன்று வேலை முடிந்த மாலை வேளை முதாட்டியை அணுகினான். அவன் முதாட்டியை நோக்கித் “தாயே நாளையுடன் கட்டுமான வேலை முடிவடைகிறது. நீங்கள் இவ்வளவு காலமும் எங்களுக்குத் தாகந் தீரத் தண்ணீர் தந்த புண்ணியம் மேலும் நிலைக்க உங்களின் நினைவாக ஏதும் தந்து இவ்வாலயப் பணியில் சேர்த்தால் உங்கள் புண்ணியம் நிலைக்கும்” என்றான். அச்சமயம் முதாட்டி நான் ஏழை. எனது இயன்றதான் தண்ணீரையே தந்தேன். இதற்கு மேலாக என்ன செய்ய முடியும். ஆனால் வாசற்படிக்கு வைத்த கல்லை எடுங்கள் என்றாள். சிற்பியும் அக்கல்லை எடுத்துச் சென்று விதானத்தில் மேற்பகுதியில் வைத்துக் கட்டி விட்டார். இறையருட்சித்தமும் ஏழை முதாட்டியானாலும் தமது இதய பூர்வமாக வழங்கிய குறிப்பிட்ட கல் மேற்பகுதியை சிறப்பாக்கியது. ஆலயப்பணி முடிந்ததும். குடமுழுக்கும் நிறைவேறியது.

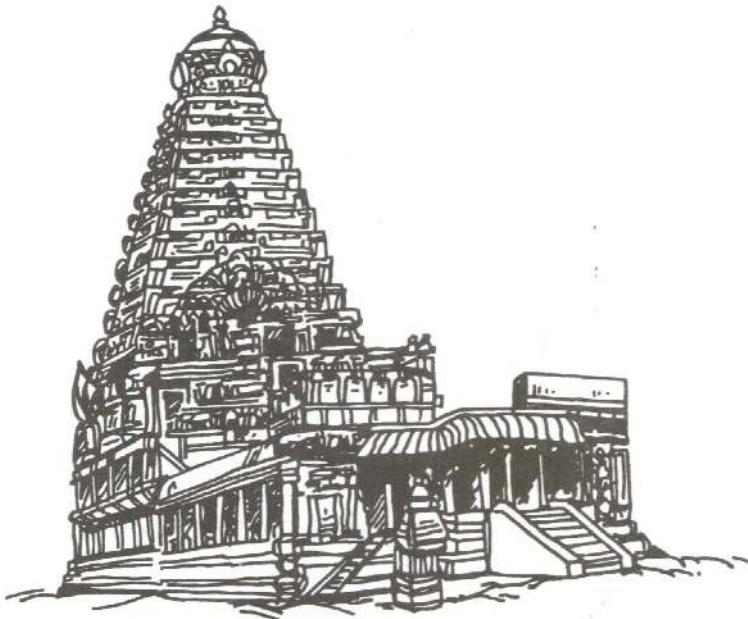
“கோடானுகோடி கொடுப்பினும் தன்னுடைய நாக் கோடாமை கோடி பெறும்”

ஒளவை முதாட்டியின் கூற்றுப்படி பெரிய கோயிலாகக் கட்டிய இராசராசசோழன் ஆலயம் நிறைவு கண்டதும் “திருவருள் கை கூட்ட இப்பெரிய ஆலயத்தைக் கட்டி முடித் தேன். நான் செய்த பாக்கியம் பாக்கியமே எனப்பெருமை யுடன் கூறினான். அம்மன்னனின் நா கோடியது.

அன்றிரவு சோழ மன்னனின் கனவிற் தோன்றிய இறைவன். உன் ஆலயப்பணி பாராட்டக் கூடியது. ஆனால் உன் அன்பினால் நிறைவாகிய ஆலயத்தில் ஒரு கிழவியின் நிழவில் நான் வாழ்கிறேன்” என்றருளினார். மறுநாட் காலை

அரசன் சிற்பியிடம் சென்று இறைவன் கிழவியின் நிழலில் தங்கியதாகத் தெரிவித்தார். அக்கிழவி யார்? என் வினவினான். சிற்பி முதாட்டியைத் தெரிவித்தார். அரசன் இறைவன் கூறியதால் தனது அகந்தை அழிந்தது என்று கூறிக் கிழவியைப் புகழ்ந்தான்.

இம்முதாட்டி அன்பே சிவம் என்ற நோக்கில் பயன் கருதாத அன்பினால் வழங்கிய நீராகாரமும் கால் மிதித்த கல்லும் இறைவனுக்கு நிழலானதாகத் தெரிவித்தமை முதாட்டியின் சிந்தையின் மகாசக்தி யாவராலும் போற்றப் பட்டது.

தமிழ் வளர்த்த பெண்கள்

3. 1 அழுதமொழியாம் செந்தமிழ் போற்றிடும் ஒளவை முதாட்டு

கடைச்சங்க காலத்தில் தமிழ் நலிவற்ற வேளை இறையருட் தூண்டலில் சரஸ்வதி தேவியின் அம்சமாக அவதரித்தவர் ஒளவை. ஆதிபகவன் தம்பதியினர் தம்மிடையே ஏற்றுக் கொண்ட முறைக்கமைய பிறக்கும் பிள்ளைகளை பிறந்த இடத்திலேயே விட்டுச்செல்ல முன்வந்தனர். ஆதியின் முத்தான முதற்பிள்ளை ஒளவையை அவ்விடத்தில் விட்டுச் செல்ல பிள்ளைப்பாசம் தயங்க வைத்தது. பிறந்த உடனேயே தாயின் உள்நிலையைக் கருதிய பெண்சிசுதனது முற்றவப் பயனாக ஒரு பாடலைப் பாடியது. ஒளவை முதன்முதல் பிறந்தவுடன் பாடிய பாடலையும் அறிவோம்.

“இட்டமுடன் என்தலையில் இன்னபடி என்றெழுதி
விட்சிவனுஞ் செத்துவிட்டானோ - முட்டமுட்டப்
பஞ்சமே யானாலும் பாரம் அவனுக்கன்னாய்
நெஞ்சமே அஞ்சாதே நீ”

என்று பாடியதும் பெற்றோர் அவ்விடம் விட்ட கன்றனர். அச்சுழலிலுள்ள மழுலைச் செல்வமில்லாத பாணன் ஒருவன் ஒளவையை எடுத்துச்சென்றான். பிறந்த உடனேயே பாடிய பிள்ளையைப் பாணன் பேரன்புடன் பேணி வளர்த்தான். இயல்பாகவே கடவுள் பக்தியுடைய ஒளவை அயலி விருந்த விநாயகரை இடையராது வணங்கி வந்தார். இவர்

தமது முற்றொடர் காரணமாக ஒதாமல் உணர்ந்து கல்வியில் உயர்வடைந்தார்.

ஒளவையின் பிறப்பு தமிழ்ப்பணி செய்யவென்ற நியதி இருந்தது. ஒளவை தமது தமிழ்ப்பணிக்கு இளமைப்பருவம் தடையாக இருக்குமென என்னி விநாயகரிடம் முதுமைப் பருவத்தைத் தருமாறு வேண்டினார். அன்றோரு நாள் ஒளவை தமக்கு முதுமைக் கோலம் கிடைக்க வேண்டுமென என்னிய வாறு (இளமைப்பருவத்தில்) வீழ்ந்து வணங்கியவர் எழும் போது முதாட்டியாகவே எழுந்தார். எழுந்ததும் தமக்கு இன்னருள் புரிந்த விநாயகரை மீண்டும் நன்றியுடன் வணங்கி னார்.

இறையருளின் சித்தமும் முற்றவப்பயனும் கைகூட ஒளவை சிறப்பானதமிழ்ப் (பெண்) புலவரானார். இவர் புலமையிற் தன்னிகரற்ற சிறப்பினால் அக்காலத்து ஆண் புலவர்களை யெல்லாம் வென்றார். அகந்தை கொண்ட கம்பர், ஒட்டக் கூத்தர் போன்ற புலவர்களை மூடர்களென எள்ளி நகையாடி னார். அக்காலத்துப் புலவர்கள் யாவரும் ஒளவைக்குப் பெரு மதிப்பளித்தனர். புலமையிற் சிறந்தவர். பரோபகாரி நலிவுற் றோர் மீது அனுதாபங் கொண்டவர். இவரின் புலமையை மெச்சிய சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்களான மூவேந்தரும் ஒளவைக்குப் பெருமதிப்பும் கெளரவழும் தந்து போற்றி வாழ்ந்தனர்.

தமிழ்ப்பணியையே தமது நோக்காகக் கொண்டவர். தமிழ் வளர வேண்டின் சிறுவர்களை ஊக்குவிப்பது மேலென என்னினார். மாணவர் சமுதாயம் விருப்புடன் கற்க வல்ல ஆத்திகுடி, கொன்றைவேந்தன், முதுரை, நல்வழி, கல்வி ஒழுக்கம் ஆசியவற்றை எழுதி அனைவரையும் ஒதுவித்தார்.

ஒளவையாரால் எழுதப்பெற்ற மாணவர்களுக்கான நூல்கள் பல நூற்றாண்டுகள் கடந்தும் அழியாத செல்வமாகவும் சிறந்த கருத்தாழூழும் தமிழ்நடையும் யாவரையும் கவரும் பெருமைக் குரியது.

ஆயிரம் பொற்காசு பெற்று நான்கு வரியில் பாடல் பாடும் கம்பன் மூலம் ஒரு பாடல் பாடுவிக்க சிலம்பி என்பவள் தன்னிடமிருந்த 500 பொற்காசு மட்டும் கொடுத்தாள். தமது நியதிப்படி கம்பர்

“தன்னீரும் காவிரியே தார் வேந்தன்சோழனே
மண்ணாவது சோழ மண்டலமே”

என்பதை மட்டும் பாடி நிறுத்தினார். இதனால் மன வேதனையும் வறுமையும் மிக்க சிலம்பி வருந்தினாள். ஒரு நாள் ஒளவை தமிழ்ப்பணிக்காக வெகுதூரம் நடந்த அசதியால் சிலம்பியின் வீட்டுத் திண்ணையில் அமர்ந்தாள். ஒளவையின் அசதி நிலையைக் கண்ட சிலம்பி தான் குடிக்க வைத்திருந்த கூழைக் கொடுத்து ஆதரித்தாள். அசதி நீங்கியதும் கம்பர் பாடிய இரு வரிகளைப் பார்த்ததும் ஒளவை மிகுதி இரு வரி களையும் பின்வருமாறு பாடினார்.

..... - பெண்ணாவாள்
அம்பற்சிலம்பி அரவிந்தர் தாளனியும்
செம்பொற் சிலம்பே சிலம்பு”

எனப்பாடி நிறைவு செய்தார். ஒரு ஏழையிடம் வாங்கிக்குடித்த கூழுக்காகப் (மிகுதியை) பாடியதால் ஒளவை “கூழுக்குப்பாடி” எனவும் போற்றப்பட்டார். வல்லமை குறைந்த புலவர்களுக்காகப் பாடிக் கொடுத்தார். கானகத் தினாடாகச் சென்ற அசதியால் ஒரு நாவல் மரத்தடியில் பசியும் தாகழும் மேலிட அமர்ந்திருந்தார்.

அச்சமயம் முருகப்பெருமான் எருமை மேய்க்கும் சிறுவனாக நாவல் மரத்தின் மீதிருந்து நாவற்பழம் சாப்பிட்டான். ஒளவை சிறுவனை நோக்கி “அடா தம்பி எனக்கும் நாவற்பழம் போடு” என்றார். சிறுவன் “பாட்டி சுட்டபழம் வேண்டுமா சுடாத பழம் வேண்டுமா?” எனக் கேட்டான். ஒளவை சுட்ட பழமோ? சுடாத பழமோ? என்று தடுமாறிவிட்டு சுடாதபழம் போடு என்றார். சிறுவன் ஒரு கிளையை உலுப்பியதும் பழங்கள் விழுந்தன. நன்கு கனிந்த கனிகளை எடுத்த ஒளவை பழத்தில் ஒட்டியிருந்த மணலை ஊதினார். அப்போது சிறுவன் “பாட்டி பழம் சுடுகிறதா? நல்லா ஊதிச்சாப்பிடு” என்றான்.

நன்கு கற்றுணர்ந்த புலவர் இடைச்சிறுவனிடம் தோற்றால் பின்வரும் பாடலைப் பாடினார்.

“கருக்காலிக்கட்டைக்கு நாணாக் கோடாலி
இருங்கதலித் தண்டுக்கு நானும் - பெருங்கானில்
காரெருமை மேய்க்கின்ற காளைக்கு நான்றோற்ற
தீரிரவு துஞ்சாதென கண்”

எனப் பாடினார். அச்சமயம் சிறுவன் மரத்திலிருந்து குதித்தபோது முருகனாகக் காட்சி தந்து ஒளவையை மெச்சி னார். மேலும் உலகில் கொடியது, இனியது, பெரியது, அரியது என்னும் தொடரில் பாடச்செய்து கேட்டின்பற்றார். மேலும் பல தனிப் பாடல்களையும் பாடிய ஒளவை பாடல் மூலம் பல அற்புதங்களையுஞ் செய்தார்.

ஒரு சமயம் பாண்டிய மன்னன் அக்காலத்துப் புலவர் களின் திறமையை அறிவதன் பேரில் ஒரு பொன் ஊஞ்சல் கட்டி அதனை மாட்டிய சங்கிலிகளின் மேல் பொற்குவியல்களைக் கட்டிவிட்டான். இப்பொன்னாஞ்சலில் நான்கு சங்கிலிகளும் அறுந்துவிழப் பாடும் புலவருக்கே பொற்குவியலும் வேறு

பரிசில்களும் தருவதாகக் கூறியிருந்தான். அப்பொன்னாஞ் சலை அறுந்துவிழப் பாடும் தகைமையற்ற பலரும் பின்வாங் கினர். இதையறிந்த ஒளவை நேரிற் சென்று நான்கு பாடல் களைப் பாடினார். ஒவ்வொரு பாட்டிற்கும் ஒவ்வொரு சங்கிலி யாக நான்கும் அறுந்தன. ஒளவையார் பெருமதிப்புடன் யாவ ராலும் போற்றப்பெற்றார்.

ஒரு சமயம் சோழமன்னன் தமது சமஸ்தானப் புலவர் களிடம் நாளை காலையில் நான்கு கோடி கவி பாடித்தர வேண்டுமென ஆணையிட்டான். புலவர்கள் தாம் பாடா விட்டால் அரசதண்டனை கிடைக்குமே என்று முதல்நாள் யாவரும் கவலையில் மூழ்கியிருந்தனர். அச்சமயம் அவ்வழியே வந்த ஒளவையாரிடம் முறையிட்டனர். உடனே ஒளவை பின்வரும் பாடலைப் பாடினார். பாடல்கள் இவையாகும்.

“மதியாதார் முற்றம் மதித்தொருகால் சென்று
மதியாமை கோடி பெறும்”

“உண்ணீருண் ணீரென் றுபசரியார் தம்மனையில்
உண்ணாமை கோடி பெறும்”

“கோடி கொடுத்தும் குடிப்பிறந்தார் தம்மோடு
கூடுதல் கோடி பெறும்”

“கோடானு கோடி கொடுப்பினும் தன்னுடையநாக்
கோடாமை கோடி பெறும்”

மேற்கூறிய ஒளவையார் பாடிய பாடல்களைப் புலவர் கள் சோழ மன்னனிடம் கொடுத்தனர். அதனைக் கண்ட அரசன் பெருமகிழ்வுடன் புலவர்களைப் பாராட்டி பரிசில்கள் வழங் கினான்.

ஒளவையின் பாடல்கள் யாவும் அற்புதமானவை. என்றும் அழியாத ஆழ்ந்த கருத்துக்களும் சிறந்த தமிழ்.நடை யும் இலகு தமிழில் பாடப்பட்டதால் யாவராலும் விருப்புடன் படிக்கக்கூடியதாகும்.

சிவநெறியையும் செந்தமிழையும் பயிராக வளர்த்த பெருமையால் பெண்புலவரான ஒளவை இன்றுவரை போற்றப் படும் மகாசக்தி படைத்தவர்.

3. 2 சிவத்தமிழ்ச்சௌல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

மாவிட்டபுரம் கந்தப்பெருமானின் திருவருள் சைவத் தமிழ் மண்ணின் பெருமை துலங்கவெனத் தம்மை அர்ப் பணித்த தங்கம்மாவை அவதரிக்க வைத்தது. சைவ வேளாண் குடிப்பிறந்த அப்பாக்குட்டி தம்பதியினர் செய்த முற்றவப் பயன் தமது தாய் மண்ணின் சிறப்பை நிலை நாட்டவென 07-01-1925இல் பிறந்தவர் தங்கம்மா. சிவநெறியும் தமிழ் மரபும் வழிகாட்ட தமதில்லத்தருகே குடிகொண்ட மாவைக் கந்தன் புகழ்பாடி தேவாரங்களை மூன்று வயதில் பாடி மகிழ்ந் தவர். பள்ளிப் பருவத்தே துள்ளி விளையாடும்போது இறையருள் தூண்ட பாட்டும், பரதமும், பேச்சும், நடிப்பும் இவரை அலங்கரித்தன. இவரின் இடைநிலைக்கல்விச் சிறப்பு அக் காலத்தில் பெண்களின் அதியுயர் கல்விப்புலமான ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையை நாட வைத்தது.

இனுவில் இராமநாதன் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை யில் பயிற்சி பெற்ற காலத்தில் சைவப்பண்பு, சைவ ஒழுக்கம், சைவச்சொற்பொழிவு, சைவநெறிக்கான ஆசாரம், உடைநடை பாவனை, அறப்பணி, அடுத்தவரை ஆதரிக்கும் பண்பு, பெற்

றோரை, ஆசிரியர்களை, நல்லது செய்யும் பெரியோர்களை நலிவுற்றோரை மதித்துப் பெருமைப்படுத்தி நன்றியறிந்து இன்னுரையால் யாவரையும் கவர்ந்திமுக்கும் உபாயத்தையும் ஆசிரியர் பயிற்சிக்கு மேலாக நல்லாசான்களிடம் தாம் கற்றுணர்ந்ததாகக் கூறிப்பெருமையடைந்தவர்.

இப்பெருமகள் தாம் தமது 19ஆம் வயதில் கற்றகல்வி யின் பெருமையால் மேலதிகமாகக் கற்றுணர்ந்ததும் யாவர்க்கும் அணிகலனாக அமைந்ததுமான பின்வரும் வசனங்களைத் தாம் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் போதும் நாளேடுகள், நூல்களில் எழுதும்போதும் சைவத்தமிழ்ப்பெண்ணின் சிறப்பைத் தெரிவிக்கத் தவறியதில்லை. சைவத்தமிழ்ப்பெண்கள் அதி காலை பிரம்மோற்சவ காலத்தில் (அதிகாலை 4 - 6 மணி) துயி வெழுந்து காலைக்கடன் முடித்து இறைவனை வணங்கி வீட்டைச் சுத்தம் செய்து புனித நீராடி திருநீறனிந்து தமதில்லத்தில் தீபமேற்றி சாம்பிராணித் தூபமிட்டு இறை வழி பாடு செய்ய வேண்டும். அதன்பின்பே பெண்ணிற்குரிய வீட்டுக் கருமங்களை ஆற்ற வேண்டும்.

ஆலயங்களுக்குச் செல்லும்போது ஆசாரம் பேணி, தலையைச் சீவிப் பின்னலாகவோ, கொண்டையாகவோ மடித்துக்கட்டித், தலையிற் பூச்சுட வேண்டும். நெற்றியில் சிவசின்னமாம் திருநீறனிந்து சந்தன குங்குமத் திலகமணிய வேண்டும். மாணவர்கள் முழுப்பாவாடை சட்டை அனிந்து அமைதியாகச் செல்ல வேண்டும். பெண்கள் கணுக்கால் மறையச் சேலையனிந்து அன்னநடை நடந்து செல்வாளானால் மகாலட்சமி போலக் காட்சியளிப்பாள். இப்பெருமை பெண்களுக்கு மட்டுமே உண்டு. இதனைச் சைவத்தமிழ்ப்பெண்களாகிய நாம் நடைமுறைப்படுத்தினால் நாடு போற்றும். அடுத்தவர் எமது ஒழுக்கம் நடையில் செல்வதையிட்டுப்

பெருமையடைவர். எம்பிறந்த மண்ணிற்கும் பெண்ணின் பெருமை புகழைத் தேடித்தரும். இவ்வாறான பெண்ணாகப் பிறக்க நாம் என்ன மாதவம் செய்தோமோ? இவை யாவும் இறையருளின் பெருமையாகும்.

சைவாசிரியர் பயிற்சியை நிறைவு செய்ததும் மட்டக் களப்பில் கிறிஸ்தவ பாடசாலையிலும் கொழும்பில் இஸ்லாமிய பாடசாலையிலும் கல்விப்பணியேற்றார். பிற மத சமூகத்தில் தமது தமிழ்ப்பண்பை நிலைநாட்டிப் பல நூற்றுக் கணக்கானவர்களைத் தமிழ்ப்புலமை பெற வைத்தார். ஒய்வு நாட்களில் அச்சுழலிலிருந்த சைவாலயங்களில் கூட்டுப் பிரார்த்தனையும் சமயச் சொற்பொழிவுமாற்றினார். கொழும் பில் கற்பித்த காலத்தில் உயர் பதவிகளில் இருந்த சைவப் பெரி யார்களின் நல்லாசியுடன் பண்டிதர் வகுப்பில் கலந்து பண்டிதையாகவும், சைவப்புலவராகவும் கல்வியில் உயர்ந்தார்.

1958இல் இனக்கலவரம் நடைபெற்றபோது வேலை மாற்றம் பெற்று தமதில்லச் சூழலில் கற்பித்தார். பெற்றோர் இருவரும் மறுமை எதியதால் கல்விப் பணி தவிர வேறேப் பணியையும் நோக்காது இல்லறத்தை நாடாது நாவலர் பெரு மானின் அடியொற்றி சைவத்தமிழ் மற்றும் சமூகப் பணியில் இணைந்தார். கல்விப் பணியால், சைவப் பணியால், சமூகப் பணியால் இவருக்குப் பெருமை சேர்ந்தது. தமது சூழலி வரைந்த தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவியின் ஆலயப் பணியிலை நாடியது.

தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவியின் ஆரம்ப கால அறங் காவலர் பணியில் ஆலயத்திருப்பணி மூலம் இவர் ஆற்றிய சேவையால் ஆலய அறங்காவற்குமுத்தலைவர் பதவி இவரை நாடியது.

தமது தலைமைப்பதவிக் காலத்தில் பத்து வருடங்களுக்கு மேல் இவ்வாலயத்தில் வருடமொரு சிறப்பான திருப்பணி நிறைவடைந்தமை சக்தியின் மகத்துவமேயாகும். இதனால் ஆலய சேவை தவிர்ந்த நேரங்களில் உள்ளூர் பிற மாவட்டங்களிற் சமயச் சொற்பொழிவு மூலம் தமது திறமையால் அறப்பணிகள் பல செய்ய ஏதுவானது.

இவரின் பணி நாவலர் பெருமானின் அடியொற்றி வந்ததால் சைவத்தமிழ் உலகம் குறிப்பாக இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், இலண்டன் போன்ற நாடுகளிலும் சைவத்தமிழின் சிறப்பை நிலைநாட்டினார். இதன் பேராக ஆலயப்பணி, அறப்பணி, சமூகப்பணிகளை விருத்தி செய்ய இறையருள்உதவியது.

தமிழ்ப்புலமையும் சைவத்தின் சிறப்பும் ஒலிக்க இவரின் குரல் வளமும், திருமுறைகளின் சிறப்பும் இவரை அலங்கரித்தன. பெற்றோரை இழந்த நலிவடைந்த அநாதைச் சிறுமி களை அரவணைத்துப் பராமரித்தார். இவரின் தாயுள்ளாம் அச் சிறார்களின் அன்றாட உணவுடன் நிற்கவில்லை. வசிப்பிட வசதி, கண்காணிக்கும் பரிவு, சைவத்தமிழ் ஒழுக்கம், நற்கல்வி மற்றும் வேண்டியன யாவும் தந்து அவர்களின் பல்கலைக் கழகப் படிப்புவரை உதவினர். பல பெண்கள் கல்வியில் பட்டம் பெற்றுப் பணியாற்றித் திருமணத்தின் பின்பும் அன்னைக்கு நன்றி தெரிவித்து வாழ்கின்றனர்.

அநாதைச் சிறுமியருடன் மேலாக அரவணைப்பாரின்றி வாழும் முதாட்டிகள் பலர் அன்னையினால் பராமரிக்கப்பட்டு சைவநெறியில் இன்புற்று வாழ்கின்றனர். இதற்கும் மேலாக மருத்துவமனைகள், கல்விக்கூடங்கள் கற்க வசதி குறைந்த மாணவ சமுதாயம், ஏதிலிகளாய் வாழும் வசதி குறைந்தோர் யாவரும் அன்னை சிவத்தமிழ்ச் செல்வியின் ஆன்மிக நிழலில்

உதவி பெறுகின்றனர். தமது சைவத்தமிழ்ப்பணியால் எம் மன்னின் பெருமை துலங்க வைத்த அன்னைக்கு எத் தனையோ பட்டங்களும் விருதுகளும் கிடைத்தன. அவற்றுள் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி என்னும் பட்டம் இவருடன் ஒட்டிக் கொண்டது.

இவரின் அயராத கல்வி, சமய, சமூக சேவையை மெச்சிய யாழ் பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கொரவித்தது. இவரின் அயராத சமயப் பணியை மெச்சிய யாழ் மாநகராட்சிமன்ற சைவ சமய விவகாரக்குழு இவரின் மறைவின் பின் (தேகாந்த நிலையில்) 2010ஆம் ஆண்டு வருடந்தோறும் வழங்கும் யாழ் விருதை வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தினர்.

அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அவர்கள் நிலைநாட்டிய அறப்பணி, சிவப்பணி, சமூகப்பணி, கல்விப்பணி யாவும் இன்றுவரை தொடர்ந்து பிரகாசிக்கிறது. தமது கல்விப்புலமை சமய தத்துவ அனுபவம் அறப்பணியாகிய பலவற்றை இம் மன்னில் நிலைநாட்டிய சிவத்தமிழ்ச் செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் செயலால் மகாசக்தி யாகப் போற்றப்படுகிறார்.

அன்னை தங்கம்மாவின் தூய சிந்தனையில் தாம் ஆரம் பித்துக் கட்டியெழுப்பிய சகல பணிகளையும் என்றும் பிரகாசிக்கவென்று நீடிய காலம் ஊட்டி வளர்த்த பிள்ளை அன்னையின் சந்தன மரத்தோப்பில் இன்று ஆஸ்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேறுஞ்சி உலகத்தோர் உள்ளத்தில் சிறை புகுந்துள்ளார்.

“தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தாற் காணப்படும்”

இது வள்ளுவர் கூற்று (114)

அன்னை மகாசக்தி (துர்க்கா) இன்று சைவத்தமிழ் உலகை நெறிப்படுத்துவது அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்லியின் பணிக்குச் சான்றாகும்.

3.3 ஈழத்தின் முதற்பெண் புலவர் பண்டிதை கி.பத்மாசனி

யாழ் மண்ணில் செந்தமிழ் வாழ்ந்த திருவூராம் புலோலி சைவமும் தமிழும் வாழுத் தம்மாலான தூய பணியால் உலகறியச் செய்த கல்விமான்களின் உறைவிடமாகும். அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் பெண்கள் வெளியே செல்லவோ கல்வி கற்கவோ பூரண சுதந்திரமற்ற காலமாகும். இவ்வகையான காலகட்டத்தில் தான் மட்டுமல்ல தான் சார்ந்த இரு பெண் களையும் தமிழ்ப் பண்டிதர்களாக்கிப் பெருமை சேர்த்தவர் பார்வதி என்னும் சீமாட்டியாவார்.

இப்பார்வதி அம்மையாரின் உடன் பிறப்புகள் எழுவரும் (ஒளவை மூதாட்டியின் குடும்பம் போல) சிறந்த கல்விமான்கள். இவர்களுள் ஒருவரான சுப்பிரமணியம்பிள்ளையின் மகன் தான் சைவப்பெரியார் சிவபாதசுந்தரனர் சுப்பிரமணியம் பிள்ளையின் மகன் மகேஸ்வரியின் கணவன் ம.க.வேற்பிள்ளை. சிறந்த கல்விமானும் உரையாசிரியருமாவார். வேற்பிள்ளையின் மகன்களான திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை, மகாலிங்கசிவம் இவர்களின் கல்விச் சிறப்பு யாவராலும் போற்றப்பட்டதாகும்.

தமது பேரப்பிள்ளைகளுக்கு கல்வியூட்டி நெறிப்படுத்திய பார்வதி அம்மையார் பெரிய தடைகள் இருந்த காலத்திலும் தடையை மீறிக் கற்ற புலமையாளர்.

பார்வதி அம்மையார் தாம் கற்ற கல்வியை பயன் பெறக் கூடியதாய் தமது உறவினர்களான பத்மாசனி, பாலம்பிகை ஆகிய இரு பெண்களுக்கும் ஊட்டிய தமிழ், மதுரைப் பண்டிதர்களாகச் சிறப்பித்தது. பார்வதி அம்மையார் தம்மை நாடிய இரு பெண்களுக்கும் தாம் சமஸ்கிருத மொழியிற் கற்ற வால்மீகி இராமாயணத்தை தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கதை சொல்வது போற் கல்வியூட்டினார். தொல்காப்பியத்தின் தொன்மையை இக்காலத்திற்கும் பரீட்சைக்கும் ஏற்ற வகையில் கற்பித்தவர். அம்மையாரின் கல்வியூட்டலும் மாணவியரின் பேருக்கமும் அவர்களின் கல்வியேற்றம் பெறும் காலமும் கைகூட்ட அக்காலத்தில் சிறப்பான தமிழ்க்கல்வியின் உயரிய மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் நெறிப்படுத்திய மதுரைத்தமிழ் பண்டிதர் பரீட்சை எழுதவும் கூடிய புள்ளிகளுடன் சித்தி பெறவும் உதவியது. பாலாம்பிகை பண்டிதர் பட்டமும் தங்கப் பதக்கமும் பெற்றார். பத்மாசனி வயதிற் குறைந்தவர். மதுரைத் தமிழ்ப்பண்டிதரானார். இந்த வகையில் முதன் முதல் குறைந்த வயதில் பண்டிதரான பத்மாசனி கவிதை எழுதும் புலமை யிலும் தேறிப் புலவருமானார்.

பத்மாசனி அம்மையார் புலோலி நமசிவாயம் நாகரத் தினம் தம்பதியினரின் புதல்வியாக 6.6.1903 இல் பிறந்தார். பத்மாசனி தமிழ்ப் பண்டிதையானாலும் கவிதை எழுதும் திறமையுள்ள பெண் புலவராகவும் தாம் கற்ற ஆங்கிலக் கல்வியின் திறமையால் தமிழ் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பிலும் சிறந்து விளங்கியதுடன் மூன்று துறையிலும் முதற் பெண்ணாக

விளங்கினார். இவர் தமது 22ஆம் வயதில் (1925) தமது குலதெய்வமான பசுபதீஸ்வரர் மீது பதிற்றுப்பத்தந்தாதி பாடிச் சிறப்பித்தார். இவ்வாக்கம் இவரின் புலமை முதன்மையாக விளங்க இறையருள் பாலித்தது.

தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி யாவற்றிலும் சிறப்பால் மும்மொழிச் சிறப்பைத் தனதாக்கினார். தோமாஸ்கிரே எழுதிய 32 ஆங்கிலப் பாடல் கொண்ட தொடரை முறைப்படி பொருள் சேர்த்து செந்தமிழின் சுவைசேர் பா ஓவியங்கள் 48 ஆக வளர்த்தெடுத்தார். இதனால் அப்பாடல்களை யாவரும் விருப்புடன் நோக்க வைத்தது. இந்த மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகள் இலங்கை இந்திய நாளேடுகளில் வெளிவந்தன. மேலும் பாரதியாரின் கவிநயப் பெண் விடுதலை, தமிழ்ப் பெண்களும் நாகரிகமும் என்னும் தலைப்பில் அற்புத்த தமிழ்நடை நாளேடுகளில் வெளிவரவும் சிறப்பான பெருமை யைத் தேடித் தந்தது.

பத்மாசனி அம்மையார் ஆன்மீக சிந்தனையாக யோக சுவாமிகளின் பக்ஞதெய்மாவார். யோகசுவாமிகள் பற்றிய அரிய பணிகளை நாளேடுகளில் கட்டுரைகள் மூலம் வெளிவர உதவினார். இத்துறையில் இவரின் தமிழ்ப்பற்று நன்கு போற்றப்பட்டதாகும்.

தமிழ் வளர்த் தம்முள் உறைந்துள்ள சக்தியின் பெருமை யால் நூறாண்டுகளுக்கு முன் பிறந்து அருஞ்சேவையாற்றிய தமிழ்ப்புலவர் பண்டிதர் வரிசையில் அரும்பணியாற்றி யாவரையும் தமிழ்ப் பணியாற்ற தூண்டிய பெருமை எம் மண்ணிற்கே சமர்ப்பணமாகும்.

3. 4 இனுவில் கிராமத்தில் கல்வியம் பணியாற்றிய திருமதி.ஆயிலியம்

பல்லாண்டுகளுக்கு முன் இத்திருவூரில் வாழ்ந்தவர். திருமதி.ஆயிலியம். இவரின் பேரனார் அருணாசலம் தின் ணைப் பள்ளியில் தமிழ் வளர்த்தவர். இவரின் மகன் மாணிக்கத் தியாகராசாவும் தேடிக்கற்றுப் பிரபல தமிழ்நினரானார். இவர் பொதுநலம் கருதி யாவருக்கும் தமிழ் போதித்தார். அதனால் சட்டம்பியார் என்று அழைக்கப்பெற்றார். மாணிக்கச் சட்டம் பியார் இனுவில் மண்ணின் வாசனையால் சைவமும் தமிழும் போதிக்கும் பணியுடன் இரண்டறக் கற்றதால் தமது பிள்ளை கள் யாவரையும் கல்வியாளராக்கியதில் வியப்பில்லை. முத்த மகனிருவரும் கற்ற கல்வியுடன் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர் பணியை மேற்கொண்டனர்.

அக்காலத்தில் குடும்ப கெளரவும் நோக்கிய யாவரும் பாடசாலையிற் கற்ற பெண்கள் வயது வந்ததும் கற்பதை நிறுத் தச் செய்து வீட்டில் நிறுத்திவிடுவர். மாணிக்கச் சட்டம்பியார் தமது மகளைப் பூரணமாகக் கற்ற சிறப்பாலும் எதிர் காலத் தவரின் கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும் யாவருக்கும் உதவ வேண்டும் என எண்ணினார். பெண்கள் நன்கு கற்று அடுத்தவருக்கும் கல்வியுட்டினால் எமது சமூகம் கல்வியாற் சிறப்படையும் என்பதை உணர்ந்தார். அதுவரை இவ்வூரில் பருவகாலம் வரை கற்றதும் வீட்டில் முடங்கிய பெண்கள் வெளியே வர வேண்டுமென்னும் புரட்சியை ஏற்படுத்தினார்.

மகள் ஆயிலியத்தைத் தொடர்ந்து படிக்க வைத்து ஆசிரியர் பயிற்சியையும் பெற வைத்தார். யாவரும் வியந்தனர். மாணிக்கச் சட்டம்பியாரின் பெருமுயற்சியால் மகள் ஆயிலியம்

இனுவையூரின் முதற்பெண்ணாசிரியராக கல்விப்பணியேற்றார். தொடர்ந்து செய்த பணிச்சிறப்பால் பாடசாலைத் தலைமையாசிரியராகவும் பணியாற்றினார். இவரின் சிபார்சினால் வேறும் பல ஆசிரியைகள் தோற்றம் பெற்றனர்.

திருமதி ஆயிலியம் ஆற்றிய சேவையால் நூற்றுக்கணக்கான கல்விமான்கள் உருவாகினர். இவரின் பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகள் யாவரும் நன்கு கற்ற கல்வி மான்களாகத் திகழ்கின்றனர். இவரின் பாட்டனார் அருணாசலம் திண்ணைப் பள்ளி மூலம் விதைத்த பணி இன்று அவரின் ஆறாவது சந்ததி யும் கல்வியிற் சிறந்துள்ளனர். இதனால் இவ்வூர் கல்வியால் உயர்ந்தது.

3.5 இனுவில் திருவூரின் ரெண்டாவது பெண் ஆசிரியை சிவபாக்கியம்

திருவும் கல்வியும் பொலிந்த இத்திருவூரின் கல்விக் களத்தை உருவாக்கிய பெண் ஆசிரியை என திருமதி. சிவபாக்கியம் சிறப்பானர்.

இனுவில் மக்கள் விவசாயிகளானாலும் ஒழுக்கம், பண்பில் பாரம்பரிய நெறியை நெகிழி விடாதவர்கள். பெண்கள் பருவ காலத்தின் பின் வெளியே செல்லாது பண்புடன் வீட்டில் வாழ்வதையே நியதியாகக் கொண்டவர்கள். இவ்வூர் பரம்பரை விவசாயியான குருநாதபிள்ளை கந்தையாவின் முதல் நான்கு மகன்களும் சிறந்த விவசாயிகள். கடைசியில் தோன்றி யவர் சிவபாக்கியம். சிறுமியானதால் செல்லமாக வளர்ந்தவர். மிகுந்த கட்டுப்பாட்டில் வளர்ந்தாலும் உரிய வயது வரை படித்து S.S.C சித்தியடைந்தார். அத்துடன் இவரது உயர் கல்விக்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை.

சிவபாக்கியம் கல்வியில் சிறப்பாக இருந்ததை அறிந்த மாணிக்கச்சட்டம்பியாரும் மகள் ஆயிலியமும் (ஆசிரியை) இவர்களிடம் வந்தனர். சட்டம்பியாரின் நல்லுரைக்கிணங்க கந்தையா அனுமதி தந்தார். சிவபாக்கியம் ஆசிரியர் பயிற்சியை நிறைவு செய்ததும் அருகேயுள்ளதும் 1930இல் ஆரம்பமானது மான இனுவில் சைவமகாஜனா வித்தியாசாலையில் ஆசிரிய பதவியை ஏற்றார். இவரின் கற்பித்தற் திறமையால் பாடசாலை யில் மாணவர் தொகையும் கூடியது.

இவர் ஆரம்பக்கல்வியில் விசேட தகைமை பெற்றதால் சிறுபிள்ளைகளுக்குப் போதனை செய்யும் பொறுப்பேற்றார். இவர் தமது திறமையால் திருமணமாகு முன்பே மாணவர் களைத் தாயுள்ளத்துடன் அணைத்து அன்பு ஆகரவுடன் ஆடியும் பாடியும் கற்பித்ததுடன் சிறு தடியால் தண்டிக்கவும் தவறு வதில்லை. அடிக்கிற கைதான் அணைக்கும் என்று கூறிய வண்ணம் தமது கல்வியை ஊட்டினார். மாணவர்களை ஊக்கு வித்து சின்னஞ்சிறு பாடல்பாடி ஆடிப் போதிப்பதில் வல்லவர். ஒரு நாள் காலையில் வகுப்பிற்கு வரும்போது ஒரு சிறு கூடை யையும் சில தேசிக்காய்களையும் கொண்டுவந்து வைத்தார். இன்று குளிக்காதவர் எழும்பு என்பார். சிலர் எழுந்ததும் தடியை ஓங்கிவிட்டு நாளைக்குக் குளித்துவிட்டு வா அல்லது நாளைக்கு அடிதான் என்பார். இதனால் எல்லா மாணவரும் அன்று தொடக்கம் குளித்து சுத்தமான சட்டைகள் போட்டுக் கொண்டே வருவர். இதனால் மாணவர்களிடையே சுத்தம், ஆசாரம் அன்றுமதல் அடைக்கலம்.

அடுத்த பாடம் பாட்டு எனத் தொடங்குவார். எழுந்து கூடையுள்ளிருந்த தேசிப்பழங்களைச் சிந்தி விடுவார்.

“குண்டுக்கி குடுகுடுக்கி கூடை கையில் ஏந்தி
குனிந்து நின்று பழம் பொறுக்கும் குறத்தியடியம்மே!

என்று பாடிய வண்ணம் கூடையைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு சிதறிய தேசிப் பழங்களைப் பொறுக்கி எடுத்துக் கூடையிற் போடுவார். இதனால் மாணவர்களாகிய நாம் அவரின் கணீரென்ற இனிய பாடலைக் கேட்டோம். குனிந்து பழம் பொறுக்கும்போதும் ஆடி அசைந்து ஓடியோடிப் பழங்களைப் பொறுக்கும்போது அவரின் ஆட்டமும் அபிநயமும் 75 வருடங்களுக்கு முன் கண்டதும் கேட்டதும் இன்றும் எனது மனக்கண் முன் நிழலாடுகிறது. இதன் பேறாக அவரிடம் அதே வகுப்புகளிற் படித்த அத்தனை பேரும் தொடர்ந்த கல்வியை யும் சிறப்பான பட்டம் பதவிகளையும் பெற முடிந்தது.

1941இல் நான் மூன்றாம் வகுப்பில் முதல் வாங்கில் இருந்தேன். தவில்மேதையான வி.தட்சினாழர்த்தி எனதருகில் இருப்பார். அவருக்குப் பக்கத்தில் வேறொரு மாணவன். அக் காலத்தில் எங்கள் எழுது கருவிகள் சிலேற்றும் பென்சிலும் தான். வகுப்பிற்கு வந்ததும் மேசையில் சிலேற் புத்தகங்களை வைத்துவிட்டு ஆசிரியை சிவபாக்கியத்தின் வரவை எதிர் பார்ப்பது வழக்கம். இச்சமகாலத்தில் தட்சினாழர்த்தி வீட்டில் வேறொருவரிடம் தவில் வாசிக்கப் பாடம் படித்து விட்டு வருவார். அதனைத் தந்தைக்கு வாசித்துக் காட்ட வேண்டும். அதற்காக பாடசாலை ஓய்வு நேரத்தில் மேசை மீது தவில் அடிப்பதை நாமெல்லாம் கேட்டு ரசிப்போம். தவில் வாசிப்பின் நிறைவில் ஒங்கி அடிப்பது போல மேசை மீது ஒங்கி அடித்தார். அடுத்த பையனின் மேசை மீதிருந்த சிலேற் மேசைக்கு மேலாகச் சென்று நிலத்தில் விழுந்துடைந்தது. மாணவன் அழுகிறான். ஏனையோர் நிசப்தமாக இருந்தோம்.

அச்சமயம் ஆசிரியை வந்தார். சிலேற் உடைந்த மாணவன் அழுததும் பெற்றோர் சிலேற் உடைத்தால் அடிப்பர் என உணர்ந்தார். நன்கு படிக்கும் தட்சினாழுர்த்திக்கு அடிக்க மனம் வராததாலும் அடுத்த மாணவனின் தேவை கருதியும் வேறொரு மாணவனிடம் தனது பத்துச் சத்தை எடுத்துக் கொடுத்துக் கடையில் புதிய சிலேற் வாங்கிக் கொடுத்தார். யாவரதும் கவனத்தைத் திருப்பிவகுப்பில் கற்பித்தார்.

இவ்வாறு மாணவ சமுதாயத்தின் முழுக்கவனத்தையும் தமது திறமையுடன் அன்பினால் ஈர்த்து கடமையின் சிறப்பை நிலைநாட்டினார். இனுவில் திருவூரில் வாழ்ந்த இன்று அறுபது வயதிற்குக் கூடிய ஆண், பெண் எவராவது திருமதி. சிவபாக்கியத்திடம் படிக்காதவரில்லை. இதே போல் தமது ஒன்பது பிள்ளைகளையும் கல்வியுலகில் பிரகாசிக்க வைத்தார்.

அன்று எமது ஆசிரியையிடம் கல்வியை மட்டும் நாம் கற்கவில்லை. அடிப்பாரோ என்ற பயத்துடன் கூடிய பயபக்தி, நல்லொழுக்கம், வாய்மை, சுத்தம், சிக்கனம், கடின உழைப்பு, பொறுமை, மூத்தோரை அன்புடன் பேணுவதும் அவர்களை நேசித்து பெருமதிப்பளிப்பதும், பெற்றோரின் ஆணையை ஏற்றல், சமய சமூகப்பணி, பொதுப்பணி ஆர்வம் யாவற்றையும் நிறையக்கற்றதால் இன்றுவரை எவருடனும் அன்புடனும் பண் புடனும் பழக முடிகிறது. இவை யாவற்றையும் நோக்கினால் திருமதி. சிவபாக்கியம் ஆசிரியருக்குரிய சிறப்புப் பணியைத் திருமணமாகு முன்பிருந்தே தாயுள்ளத்துடன் ஊட்டி வளர்த்த பெருமைக்குரியவர் எனலாம்.

தமது பெண் குலத்திற்கே வழிகாட்டியாக வாழ்ந்து யாவரையும் நெறிப்படுத்திய அன்னை மறைந்தும் எம்முடன் எமது உள்ளங்களில் மாபெரும் சக்தியாகவேநடமாடுகிறார்.

3.6 கூட்டுக்குடும்ப தலைவியான ஆச்சி சரஸ்வதி ஆறுமுகம்

இனுவில் திருவூரின் திருவும், கல்வியும், புகழும் பொலிந்த அருட்காட்சியை உலகறியச் செய்த புதல்வர்களைப் பெற்றெடுத்து, சிவநெறி போற்றும் தமிழ் மரபின் மாண்பில் நான்கு தலைமுறையாகக் கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வினை நெறிப் படுத்தியவர் ஆச்சி சரஸ்வதி அம்மையார்.

பண்புடைய விவசாயக் குடும்பத்தில் உடன் பிறந்தோர் உயர் கல்வியை நாடவில்லை. அக்காலத்தில் பெண்கள் கற்பது சமூகத்தால் தடுக்கப்பட்ட போதும் இறையருள் இவரைக் கல்வியில் சங்கமிக்க வைத்தது. இடைநிலைக் கல்வி நிறைவில் சைவாசிரியர் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியராக 37 வருட சேவையில் பல நூற்றுக்கணக்கான கல்வி மாண்களை உருவாக்கினார். இச் சம காலத்தில் இல்லறம் நாடி வந்த சைவப்பெரியார் ஆறுமுகம் ஆசிரியர் குடும்பத் தலைமகனார். இக்குடும்பத்தில் பெற்றோர் இருவர் உட்பட 7 பிள்ளைகள் மருமக்கள் நால்வர் சேர 13 ஆசிரியர்களுடன் அரசு உயர் பதவி கொண்ட கல்விக் குடும்பம். மேலும் பேரப்பிள்ளைகள் அத்தனையும் கல்வியால் உயர்ந்து பட்டம் பதவியுடன் வானளாவிய கல்விச் சிறப்பில் இறையருள் கூட்டிவிட்டது. யாவரும் சீரும் சிறப்பும் பேரும் புகழும் தேடிக்கொண்டு வந்து ஆச்சியின் தலைமையிலான ஒரே மாளிகையில் சங்கமித்தனர்.

“ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு” என்றாற் போல் பெரு வாழ்வு வாழ்ந்தவர் ஆச்சி. ஆச்சியின் ஆசியுடன் அரிச்சுவட்டில்

“அழுக்காறு அவா வெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்”

என எப்பவோ பதியப்பட்ட இக்குறளின் பொருளே இக் குடும்பத்தின் தாயக மந்திரமாகும். இதன் பேறாகவே மேற் கூறிய நான்கு பதங்களும் நீங்கியதால் அறவாழ்வு இக்கூட்டுக் குடும்பத்தில் குடிகொண்டுள்ளது.

இனிய குடும்பம். இச்சிறப்பான இல்லத்தில் சைவநெறி யும், ஆசாரமும் வாய்மையும், சிக்கனமும், கல்விப் பண் பாட்டில் குடிகொண்ட வந்தோரை வரவேற்று உபசரித்து, நல் விருந்தோம்பி, இன்முகம் காட்டி இன்னுரையாடி, சினம் தவிர்ந்ததால் சாந்தம் நிழலாட அறப்பணி வளர்ந்த புண்ணிய பூமியானது. இவ்வில்லத்தில் கல்வியும் கலைகளும் அலை வீச நம்முன்னோரின் பண்டைய இல்ல அமைப்பான நாற்சார் வீடும் (இன்றைய நாகரிகத்திற்கேற்ப) வாழ்க்கை நெறியும், முற் காலப் பாவனைப் பொருட்களின் உபயோகமும் முற்காலப் பாரம்பரிய (அருகிச்சென்ற) பொருட்கள் சேமித்தும் வீட்டின் வாசலின் அழைப்புமணி (அக்கால ஆராய்ச்சி மணி)யும் ஆச்சியின் தொண்ணாறு அகவை தாண்டியதன் எடுத்துக் காட்டாக அமைந்துள்ளன. இவ்வகையான தேடலுக்கு இன்றும் புத்திரர்கள் ஆர்வம் காட்டுவதில் வியப்பில்லை.

ஆச்சியின் வழிகாட்டல் இறையருட் தூண்டலுடன் அறப்பணியின் ஊன்றுகோலாகவும் சைவத்தமிழ் பிரகாசத் தால் உலகை வலம் வந்த ஆச்சியின் இளையமகன் புகழேணி யில் உலாவந்ததைப் பேருவகையுடன் நோக்கியவர்.

“ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன் மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்”

என்னும் பேறு பெற்றவர். முற்றவப் பயனாக நம்பி யாரூரன் என்றும் சுந்தரரைப் பெற்ற இசைஞானியாரும் சடையனாரும் சுந்தரரின் சிறப்பினால் 63 நாயன்மாரின் பட்டியலில்

இடம்பெற்றனர். இதே வரிசையில் இன்று திருமுருகனின் சிறப்பு அமைய அவரைத் தவமிருந்து பெற்ற பேறு சரஸ்வதி ஆச்சிக்கும் ஆறுமுகம் அப்புவக்கும் கிடைத்துள்ளது. பெற்ற தாயையும் தந்தையும் வழிகாட்டிகளாக வாழ்ந்த குடும்பம் என்றும் தமக்காக வாழவில்லை. தம் நலம் நாடாது பொது நோக்கில் பிறர்நலம் பேணி தாம் மட்டுமல்ல. குடும்ப உறுப்பினர் அனைவரும் ஏனையோரை, கல்வியால், சிவநெறியால், நல்லொழுக்கத்தால் நற்பண்பால், உபசாரத்தால், மேலும் அறக்கொடைகளினால் தமிழ் மன்னையே நெறிப்படுத்தினர்.

ஆச்சியிட்ட அன்புக்கட்டளை நலிந்தோரில் நலம் பேணுதல், பசித்தோருக்கு உணவளித்தல், சிறப்புடையோரை, முதியோரை, ஏதிலிகளை ஆகரித்தல், ஆறாத துன்பத்தை அயராது துடைக்க வழிகாட்டுதல் போன்ற சீரிய பண்பும் பண்டைய இயல்பான பழக்கவழக்கங்களும் இக்குடும்பத்தின் அன்புடைய அறவழியாகும். கல்வியறிவு தேவையானவர்களுக்குக் கல்வியாகவும், உதவு நிதியாகவும், கல்வி ஊக்குவிக்கும் போதனையாகவும், உதவிக் கல்விப் புலத்தின் செயல் வடிவமாகும்.

அன்பென்னும் பண்பை மேன்மேலும் உயர்த்தும் பாங்கில் கற்றோர், மற்றோர், சான்றோர், துறை சார்ந்தோரை வரவேற்று இன்னுரை பேசிக் கல்வி கலைகள், சமய, சமூக மேம்பாடு உயர வேண்டியன் செய்து இம்மன்னின் பெருமைக்கு அடி கோலியவர்.

இவை யாவற்றையும் தமது பண்பான ஆழ்ந்த மனதி விருந்து ஊற்றெடுத்த உயர்வான மதிநுட்பத்தால் வடிவமைத்து இன்றுவரை கட்டிக்காத்தது. கூட்டுக்குடும்ப வாழ்வில் சமய சமூகப் பொதுப் பணிக்கும் பண்பான விருந்தோம்

பலுக்கும் அடிநாதமாக விளங்கிய மகாசக்தியின் மறுவடிவமே ஆச்சி சரஸ்வதி அம்மையாரின் தவப்பேறாகும்.

“நன்றி ஒருவருக்குச் செய்தக்கால் அந்நன்றி
என்று தருக்கொல் என வேண்டாம் - நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தன் உண்ட நீரைத்
தலையாலே தான் தருதலால்.

(முதுரை - ஓளவையார்)

இப்பாடலுக்கமைய ஆச்சி சரஸ்வதியின் வாழ்வும் வளமும் அவர் வழிவந்த புத்திரர்களால் இம்மன் அனுபவிப் பதும் இம்மையின் பலாபலனாகும்.

“கூட்டு வாழ்வின் அறப்பணி
நாட்டு வாழ்வின் பேரின்பமே.”

3.7 இலங்கையின் இஸ்லாமிய முதற் பண்டிதர் ஹாஜியானி மைழுனா செய்துவாப்தீன்

ஒரு சமூகம் முன்னேற வேண்டுமாயின் அச்சமூகத்தினரின் ஒன்றிய விருப்பும் தாயுள்ளாம் படைத்த பெண்களின் ஒரு மனதானதும் தம்மை அர்ப்பணிக்கும் தியாக உணர்வும், பொது நோக்கில் யாவரும் சிறக்க வேண்டும் என்னும் சிறந்த உளப் பாங்கும் இருந்தால் ஒரு சுயநலமற்ற சேவை மூலம் அச்சமூக மும், நாடும் ஏனைய நாடுகளிலும் சிறப்பானதாக அமையும்.

இச்சிந்தனையை மேற்கொள்ள எத்தனையோ தியாகிகள் பல்வேறு துறைகளிலும் மேலோங்கி உலகம் போற்றும் உத்தமர்களாக விளங்கினர். இந்த வகையில் பல்வேறு இன மக்கள் வாழும் இலங்கையில் மனிதருள் மாணிக்கமாக இடம், பொருள், ஏவல் ஏதும் குன்றினாலும் தமது பிறந்த மண்ணை,

சமுகத்தை, நாட்டை மேம்படுத்தும் தூய சிந்தனை படைத்த பொது நோக்காளர் ஆயிரத்திலொருவர் என்பர். தாம் தோன்றிய சோனக இன மக்களின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக பெண் கல்விக்கு இருந்த சமுகத்தை இல்லாமிய சமயக் கட்டுப்பாடு யாவற்றையும் கருதாது கல்வியே; கருந்தனம், கல்வியால் நாடு முன்னேற வேண்டும், கல்வியறிவு மேம்பட்டால் யாவும் சிறக்கும் என்பதனை நிலைநாட்டினார் மைழனா.

இல்லாமிய மார்க்கப்படி ஒருவன் மக்கா சென்று தமது சமயக் கடன்களை நிறைவு செய்பவன் சிறப்புடையவன் என்பது இவர்களின் மதநம்பிக்கை. இதற்கமைவாகவே இவரின் தந்தையும் தாயாரின் தந்தையும் அதியுயர் மத வழி பாட்டை நிறைவு செய்த ஆன்மிக்கு குடும்பம். இதே வழியைப் பின்பற்றி மைழனாவும் தம் உயர்வான வாழ்வில் மக்கா சென்று ஹாஜியானி என்னும் சிறப்புப் பெற்றார். இலங்கை என்னும் புண்ணிய பூமியில் சமயத்திற்கு முன்னுரிமை தந்து வாழ்ந்தவர் கள் தம் வாழ்விலும் உயர்ந்தவர்களேயாவர்.

மைழனா முகம்மது காதர் ஹாஜியார் இஸ்மாலெப்பை ஹாஜியார் மரியம்பிள்ளை செய்த முற்றவப் பயனாகக் கடைக்குட்டிப் பெண்ணாக 1932 இல் நிந்தவுரில் பிறந்தார். மைழனாவின் தந்தை குறுகிய காலத்தில் மறுமை எதினார். தந்தையோடு கல்விபோம் என்னும் ஒளவைமொழியின் தத்துவத்திற்கு மேலாக இறையருஞம் குடும்பப் பின்னணியும் உந்திட முன்னேறியவர் மைழனா. எத்தடை வரினும் அத்தடையை நோக்காது முன்னேறினார். யாவும் சிறப்பாய் அமைந்தன. இன்று யாவராலும் போற்றப்படுகிறார். நற் சிந்தனையை ஆண்டவன் பேரால் தொடங்கவும் நற்சகுளங்களாக அமைவதுடன் யாவும் சிறப்படைந்ததை நோக்கலாம்.

“ஒரு மைக்கண் தான் கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப்பு டைத்து”

என்னும் தெய்வப்புலவரின் வாக்குப்படி இவரின் முற்றொடர்க்கல்வி இவருடன் உறைந்ததால் இவரை உற்சாகப் படுத்தியதெனலாம்.

மைமுனா சிட்டாகப் பறந்து பள்ளியில் ஏட்டுக் கல்வி யின் தொடரில் அவரின் ஊக்கத்தை வித்திட்ட கல்வித்தாய் (பாடசாலை) அன்று வறிய நிலையில் பின் தங்கியதால் நாலாம் வகுப்பு வரையே போதிக்க முடிந்தது. மைமுனா கால்பதித்து நாலாம் வகுப்பிலிருந்து ஓவ்வொரு வருடமும் இவரும் வகுப்பேற கல்வித்தாய்க்கும் வகுப்புக்களைக் கூட்டு முடிந்தது. ஐந்தாம் வகுப்பில் பின்தங்கிய நிந்தவூர் பெண்கள் பாடசாலை மைமுனா படிக்க வசதியாக ஐந்தாம் வகுப்பு வைக்கவும் முதன் முதல் இவர் புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் முதன்மைச் சித்தி பெறவும் ஊருக்கும் பாடசாலைக்கும் தமது சமூகத்திற்கும் பெருமை ஏற்படுத்தினார். இதனால் ஊர்கூடி வியந்து பெருமைப்படவும் அகில இலங்கை சோனகர் சங்க தலைவரும் அரசசபை உறுப்பினருமான சேர்றுசிக் பரீட் பாராட்டவும் இவரின் கல்விக்கூடம் வளரவும் இவரின் கல்விக்கான ஆதரவும் உதவியும் இவரின் இனத்தின் பெருமையை நிலைநாட்டவும் உதவியது.

மைமுனாவைக் கல்வியால் நெறிப்படுத்தி முன்னேற்ற மடையச் செய்த ஆசிரியை திருமதி மகிழ்மௌ கிருஷ்ணானந்தம் என்றும் இவரின் நெஞ்சில் உறைந்துள்ளார். பாடசாலை தரம் உயர்த்தப்பட்டது. கிராம மக்களின் கல்விக் கண் திறக்கப் பட்டது. மைமுனா தமது திறமையால் தொடர்ந்து முன்னேறி 1950இல் சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பரீட்சையில் (S.S.C)

திறமையாகச் சித்தி பெற்று பாடசாலைக்கு முதன்முதல் சித்தி பெற்ற பெருமையையும் தேடித் தந்தார்.

அக்காலத்தில் தமிழ் கற்ற மாணவர்களின் உயர்கல்வியாக அமைந்த ஆசிரியர் பயிற்சியைக் கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் 1951இல் இணைந்தார். “முயற்சி யுடையார் இகழ்ச்சியடையார்” என்னும் முதுமொழிக் கமைவாக யாழ்ப்பாணம் தமது கல்விச் சிறப்பில் பண்டிதர் பரீட்சையை வருடா வருடம் நடாத்தியது. மைமுனா தமது திறமையுடன் கோப்பாய் பண்டிதர் இராசையாவின் ஊக்கத் தால் பாலபண்டிதர் பரீட்சையில் முதற்பிரிவில் கற்றுத் தேறினார். முஸ்லீம் சமூகத்தில் முதன்முதல் பண்டிதர் தேர்ச்சி பெற்ற சாதனையையும் நிலைநாட்டினார். தமது இருபதாம் வயதில் (1952) பண்டிதர் தேர்ச்சியுடன் ஆசிரியர் பயிற்சி யையும் (1952 - 1954) நிறைவு செய்தார். இவரின் கல்வித் தகைமை பொத்துவில் சிரேஷ்ட பாடசாலையில் இதே வருடம் ஆசிரியர் நியமனம் பெற வைத்தது.

பாடசாலை அதிபராக

இவரின் அயராத் பணி அக்கால முஸ்லீம் பாடசாலை களின் அதிபர் பதவி தரவும் உந்தியதால் தமதூரில் தான் கற்ற பாடசாலையில் பாடசாலை அதிபராக 1959இல் நியமனம் பெற்றார். அக்காலத்தில் இவரின் சேவை பெரிதாகக் கணிக்கப் பட்டது. பாடசாலையில் மாணவர் கூடவும், மாணவர்களின் கல்வித் தரம் உயரவும் ஊர் மக்கள் பெருமையுடன் தமதூரில் படித்த பாடசாலையின் முதலாவது முஸ்லீம் பெண் அதிபராக அமைந்ததையிட்டு யாவரும் பெருமைப்பட்டனர். இவர் நிந்தவூர் பெண்கள் பாடசாலையின் அதிபராக நியமனம்

பெற்றதும் தமது சொந்த விடயங்களுக்கு முன்பாக அப் பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்கே முதலிடம் கொடுத்தார். மாணவரின் கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்தினார். பிள்ளைகளின் வரவிற் கேற்ப கட்டட வசதிகள், தளபாடங்கள் இதர வசதிகளை ஏற்படுத்தினார். 1954இல் ஆசிரியர் பதவி ஏற்று 1959இல் அதிபராகி 1992 வரை 38 வருடங்கள் கல்விச் சேவைக் காகத் தன்னை அர்ப்பணித்தார். இதனால் பொது மக்களும் இவரை உற்சாகப்படுத்தியதுடன் பாடசாலை முன்னேற்றத்திற் கான்டூரணை ஒத்துழைப்பையுந்தந்தனர்.

அதிபரின் பணிச்சிறப்பு

நி�ந்தாவூர் பெண்கள் பாடசாலை தரமுயரவும் நி�ந்தாவூர் அல் மஸ்ஹூர் பெண்கள் உயர்தரப் பாடசாலையானது. பாடசாலையின் பொன் விழாக் கொண்டாடப்பட்டது. இவரின் சேவைகருதி “தியாகி” என்னும் நூலை பாடசாலைச் சமூகம் எழுதிப் பெருமைப்படுத்தியது. மேலும் நாலாம் வகுப்பு வரை மட்டும் போதித்த சிறு பாடசாலை இவரின் அர்ப்பணிப்பான மூன்று மாடிக் கட்டடம் ஏனைய சகல வசதி கொண்ட மகாவித்தியாலயமாக உயர்ந்தது. ஐந்தாம் ஆண்டுப் புலமைப் பரிசில் பரீட்சை சாதாரண, உயர்தர மாணவர் பரீட்சைகளில் மாணவர்களின் சிறப்பான சித்திகள் யாவும் இவரின் அர்ப்பணிப்பால் நி�ந்தாவூருக்குக் கிட்டியது. இவ்வளவு சேவை மூப்பில் இவர் சமய ஆர்வத்தினால் உயர்வான ஹஜ் யாத்திரை செய்த பயனுடன் பண்டிதர் மாதரசி ஹாஜியானி மைழுனா செய்னுலாப்தீன் என்னும் நிறைவான குடும்பப் பெண்ணாகப் பிரகாசித்தார்.

இலக்கியப் பணி

நிந்தாவூர் பிரதேச செயலகத்தால் வெளியிடப்பட்ட “நிந்தாவூர் வரலாறு” என்னும் நூலில் ஆசிரியராக இருந்து சிறப்புடன் வெளிவர உதவினார். இந்த நூலில் இவ்வூரின் வளங்கள், சிறப்புகள், கல்வி வளர்ச்சி போன்ற சிறப்புகளும் இவரின் பெருமுயற்சியால் அமைந்தன. மேலும் நிந்தாவூரின் பல துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கிய பெரியார்களின் பெருமையைக் குறிப்பிட்டு “முதல்வர்கள்” என்னும் வரலாற்று நூலையும் எழுதினார். மேலும் கிழக்குப் பிராந்தியத்தின் கல்வி வளர்ச்சியில் அரும்பாடுபட்டவரும் சாதாரண சிறுமியான தன்னை கல்விப் பாதையில் முன்னேற ஏணியாகவும் உறுதுணையாகவும் உதவிய தமது குருநாதரான யாழ்ப்பானத்தைச் சேர்ந்த திருமதி.மகிழம்மா கிருஷ்ணானந்தம் அவர்களின் கல்விப் பணியைப் புகழ்ந்து அவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் நூலாக எழுதித் தமது நன்றிக் கடனை நிலைநாட்டினார்.

மேலும் மைமுனா சிறந்த கட்டுரைகள், மரபுக் கவிதைகள் யாவற்றையும் நாளேடுகள், நூல்கள், சஞ்சிகைகளில் வெளிவர உதவினார்.

பெற்ற விருதுகள்

இவரின் கல்வி, இலக்கிய சமூகப் பணிக்காகப் பலவிருதுகளைப் பெற்றார்.

1. அரசுயர்விருது - கலாடூஷணம் - 2012
2. தேசமான்ய, தேசகீர்த்தி விரதுகள் - 2012
3. சிரேஷ்ட பிரசைகளுக்கான விருது - 2012, 2014
4. மகாத்மா காந்தி நினைவுதினி இரத்தினதீப விருது - 2011
5. சாமஸ்ரீ விருதுகள் - 2011, 2012

இவர் தமது முதுமையிலும் (என்பது தாண்டி) தாம் சாதித்த அத்தனை சாதனைகளையும் செய்ததாகவோ விருது களைப் பெற்றதாகவோ பெருமைப்படவில்லை. தன் பணி தொடர வேண்டுமென்னும் உணர்வால் தமது ஆத்ம சக்தியால் செய்தவை யாவும் தாம் பிறந்த மண்ணிற்கும் தமது சமூகத் திற்கும் தன்னாலானதையே செய்தேனென்பார். வளம் குறைந்த பின்னடைந்த ஏழை மக்கள் வாழும் நிந்தாவூர் கல்வியால், சமூக, சமய, பொது நலப்பணியால் உயரவும் அயராது உழைத்து உயர்த்திய மாதரசி ஹாஜியானி மைமுனா செய்னுலாப்தீன் என்னும் மூதாட்டி மாபெரும் சக்தியாகப் போற்றப்படுவது கிழக்கு மாகாண மூஸ்லீம் பிரதேசமான நிந்தாவூர் செய்த முற்றவப் பயனேயாகும்.

கலைச்சோலையில் பிரகாசித்த பெண்கள்

பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு பாரத நாடு. என இந்தியா போற்றப்பட்டாலும் தென்னிந்தியா ஆலயங்களின் பொலி விளாலும் அருளினாலும், இறைவனை இசைவிக்கும் இசையினாலும் எம்பெருமானே தில்லையிலும் அண்மையிலுள்ள ஜந்து இடங்களிலும் ஆடுகளம் அமைத்துத் திருநடனம் ஆடியதாலும் இசைநடன நிகழ்வுகளை அலங்கரிக்கும் அணி செய் பல்லிசைக் கருவிகள் மீட்டும் சிறப்பினாலும் உயர்வாகக் கணிக்கப்படுகிறது.

ஆரம்ப காலத்தில் தென்னாடு யாவும் ஓரே நோக்கில் ஆடல், பாடல் சேர்ந்த பல்சுவைக்கலைகள் தோன்றவும், அவை வளர்ச்சி பெறவும், இறையருளை வியந்து இறை வனையே இசைவித்தும் ஏழு ராகங்கள் என்னும் ஏழு இசை வாழ்ந்த பூமி. அன்று தென்னாட்டில் வாழ்ந்து பணியாற்றி யவர்கள் இன், மத பேதமின்றி இறைவனையே தலைவனாகவும், இறைவியாம் சக்தியை தாயான தலைவியாக எக்காரியம் செய்தாலும் மங்கள இசையுடன் ஆடல், பாடல் அரப்பணஞ் செய்து மகிழ்ந்தனர். அக்காலத்தில் அரசாண்ட மூவேந்தரான் சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் தாமே முன்னின்று விழாக்களைச் சிறப்பித்து அனைத்துக் கலைஞர்களுக்கும் பொன்னும் பொருஞும் வாரிவழங்கினர்.

சிறப்பான ஆலயங்களைக் கட்டி எழுப்பினர். வருடா வருடம் விழாக்கள் எடுத்தனர். விழாக்களில் ஆடல் பாடல் களுடன் சுலக கலைகளையும் வளர்த்தனர். இவை யாவும் இன்று போலன்றித் தெய்வீக்க கலைகளாகவே அமைந்தன. இறைவனைப் போற்றும் பாடல்களை அருளாளர்களும் சிவப்பணியையே நோக்கிய பெரியார்களும் பக்தியுடன் பாடினர். நல்லிசை கற்றவர்கள் இசையைப் பாட இறைவனே இசைந்தார். இசையில் இறைவன் மகிழ்ந்தது போல் கூடியோர் யாவரும் ஏழிசையில் மயங்கினர். மிருகங்கள், பறவைகள், ஊர்வன மட்டுமன்றி மரங்களும் இசையைக் கேட்டு மயங்கின. பயிர் வளர்ச்சியும் ஒங்கியது. யாவரும் ஆன்மிக நெறியில் உய்ந்தனர்.

ஒரு சமயம் அகத்திய முனிவர் பாடக் கல்மலை உருகியது. ஓளவையாம் தமிழ்ப்புலவர் பாடிப் பல அற்புதங்கள் நிகழ்ந்தன. ஓளவையின் பாடலில் பொன்னுரஞ்சல் அறுந்து விழுந்தது. இது போன்ற எண்ணிறைந்த அற்புதங்கள் நிகழ்ந்தன.

அன்று இயற்றமிழால் பாடிய புலவர்கள் இறைவனின் அடியவனாகத் தம்மை இணைத்தே பாடினர். அப்பாடல்கள் தெய்வீகப் பாடலாகவே அமைந்தன. தியாகராசா சவாமிகள் இராம பக்தர். இவர் இராம நாமத்தைக் கோடிக் கணக்கில் உச்சரித்துப்பாடி இராமனின் காட்சியை நேரிற் கண்டவர். இவ்வற்புத்தினால் மேலும் பலர் பாடி இசை உலகை பக்தி மயமாக்கினர். இப்பக்தி மயமான பாடல்களைப் பாட முன் வரும் இசை மேதைகள் தாழும் இறை தியானத்துடன் பக்திப் பாடல்கள் மூலம் கற்ற ஏழிசையையும் உரியமுறைப்படி நெறியாக்கி அதனைச் சாதனை செய்தனர்.

ஆடல் பாடல்களைத் தோற்றுவித்தவர் இறைவன். அதனை மேலும் தொடர்ந்து சங்கீத நுணுக்கங்களையும் சாகித்தியங்களையும் புகுத்தியவர்கள் இறைபக்தர்களான புலவர்கள். அவர்கள் தெய்வீகப் பாடல்களை உள்ளனர்போடு நேசித்து வாயார இறைவனைப் புகழ்ந்து உலகறியச் செய்ய வெனப் பாடியவர்கள் இறைவனால் ஆசி பெற்ற பாடகர்கள். இப்பாடகர்கள் யாவரும் அன்று இறையருள் ஞானம் பெற்று நற்குருவை நாடிக் குருகுலக் கல்வியாகக் கற்று குருவின் ஆசியுடன் இறையருளின் சித்தப்படி அரங்கேற்றங் கண்டனர். இதனால் அன்றைய இசை மேதைகள் இறைவனுக்கு முதற் பாடல் பாடி இறையருளை வியந்தே சங்கீத புலத்தில் பாடி மகிழ்விப்பர்.

இப்பாரம்பரியத்தில் அன்று வாழ்ந்து சங்கீத உலகை ஆக்கிரமித்த இசைமேதைகள் பலர். யாவரும் தமக்கென ஒரு பாணியை ஏற்படுத்தியே சிறப்படைந்தனர். இந்த வகையில் தமிழகத்திலிருந்து எண்ணிறைந்த இசைமேதைகளான பல பெண்கள் அன்று காட்டிய வெற்றிக்கொடி இன்னும் பட்ட டொளி வீசி யாவரையும் மயக்குகிறது. எத்தனையோ இசை மேதைகளான தமிழ்ப் பெண்கள் பாடி மகிழ்ந்தனர். இதே வரிசையில் அன்று எவரும் அனுக முடியாத இசை இன்பத்தை வழங்கிய மேதைகள் பலர் பிரகாசித்தனர். அவர்கள் நிழலில் தாழும் கற்று இன்றுவரை இசைமழை பொழியும் மேதைகளும் உண்டு. இசையைப் போல் இனமத பேதமின்றிப் பரதக் கலையும் தொடர இறையருள் கிட்டியது. இதனால் தெய்வீகக் கலைகளாக ஆடலும் பாடலும் உலகை வலம் வருகின்றன.

சைவம், தமிழ், கலைகள் யாவும் பின்னிப் பினைந்து பக்தி வயலில் பயிராகிக் கலைமேதைகளால் வளர்த்தெடுத்து இனமத பேதமின்றி ஆடல் பாடல் நிகழ்வுகளில் கலந்து

கேட்டின்பற்று மயங்கும் அனைவரும் இறைவனின் பக்தர்கள். இசை, நடனம், இதர கலைகளை உரியமுறைப்படி கற்று அடுத்தவர்கள் பயன்டைய வழங்குபவர்கள் இறைவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பெற்றவர்கள். அன்று முதல் இன்றுவரை இசை யுலகில் தடம் பதித்த ஒரு சிலரை மட்டும் சிந்திப்போம்.

(பெண் என்னும் மகாசக்தி என்னும் இந்நால் பல பிரிவுகளிலும் பிரகாசித்த ஒரு சிலரின் சிறப்பை மட்டும் இங்கு குறிப்பிடலாம். முழுவதையும் எழுதுவதானால் இந்த நூலில் தலையங்கம் பொருந்தாது)

4.1 மாதவி - நடனக்கலை

மாதவி கணிகையர் குலத்தவளானாலும் முன்னாளில் தேவர் குலத்தவளெனக் கருதினர். கோவலன், கண்ணகி, பாண்டிய மன்னன் ஆகியோரின் இறப்பிற்கும் அமர வாழ்விற்கும் மாதவியே காரணமென்பர். சிலப்பதிகாரம் என்னும் காப்பியத்தின் ஆக்கத்தில் மாதவி இன்றியமையாதவள். மாதவி இல்லையென்றால் சிலப்பதிகாரம் என்னும் சிறப்பான காப்பியத்தை நாம் அடைய முடியாது.

இக்காப்பியத்தின் தலைவன் கோவலன் கோவலனின் இணைத் தலைவிகள் கண்ணகியும் மாதவியுமாவார். கண்ணகி மறக்கற்பினன் மாதவி துறவுக் கற்பினர், கண்ணகியின் விபரங்களை முன்னர் அறிந்தோம் மாதவியின் சிறப்புக்களை யும் அறிவோம்.

மாதவியின் தோற்றம் (பதினோரு வயதில் ஆடற்கலை யிற் சாதனை படைத்தாள்)

முன்பொரு சமயம் அகத்திய முனிவர் இந்திர சபைக்கு வந்தார். அச்சபையில் ஊர்வசியின் நடனம் ஆரம்பமானது. இந்திரனின் மகன் சித்திரசேனன் பாடினான். இசைக்கருவி

களும் சிலரால் இசைக்கப்பெற்றன. நடன நிகழ்வில் இசைக் கருவிகள் ஓலிக்க சித்திரசேன் பாடவும் ஊர்வசியின் ஆடல் சிறப்புற்றதுடன் ஊர்வசியும் சித்திரசேனனும் மையவினால் ஒருவரை ஒருவர் நோக்கினர். தான் சுருதி தடுமாற ஆடலும் நெறி தவறியது. இசைக்கருவிகளும் ஓய்ந்தன.

ஆடல் பாடலை விருப்புடன் சுவைத்த அகத்திய முனிவர் ஏமாற்றம் பெற்றார். கோபங்கொண்ட முனிவர் யாவரையுச் சபித்தார். முனிவரின் சாபம் பெற்ற ஊர்வசி புவியிற் பிறந்தாள். அவளின் மறுபிறப்பாகத் தோன்றிய மாதவி கணிகையர் குலத் தவளானாள்.

முற்பிறவியின் தொடர்பில் மாதவி தனது ஐந்து வயது முதல் பன்னிரு வயது வரை ஆடலுடன் பாடல் முதலான ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கிணையும் ஐயந்திரிபு அறக் கற்றாள்.

மாதவி தனது முற்பிறவியில் கற்ற பயனாக இம்மையில் விருப்புடன் கற்ற ஆடல் வகைகள்

1. உமையவள் அருகே நிற்க இறைவன் ஆடிய கொடு கொட்டி ஆடல்.
2. பாரதி ஆடிய வியன் பாண்டரங்கமும்.
3. கஞ்சனின் வஞ்சனையால் வந்த யானையின் கொம்பு முறித்தாடிய அல்லியத் தொகுதியும்.
4. மாயோன் மல்லனாய் அவன்ரைக் கொன்ற மல்லின் ஆடலும்.
5. மாக்கடல் அரங்கில் சூரனின் வஞ்சனை அறிந்த முருகன் ஆடிய துடிக்கூத்தும்

6. படை வீழ அசுரர் துன்புற்றபோது முருகன் குடையை முன் சாய்ந்து ஆடிய குடைக்கூத்தும்
7. மாயோன் ஆடிய குடக்கூத்தும்
8. பெண்மைக்கோலத்தில் காமன் ஆடிய பேடென்னும் கூத்தும்
9. அசுரரின் வஞ்சனையில் கொடுந்தொழிலை பொறுக்காத துர்க்கை ஆடிய மரக்காற்கூத்தும்.
10. அவணரின் போரை ஒழிக்கத் திருமகள் ஆடிய பாவைக் கூத்தும்.
11. வாரணபுரத்தின் வடக்குவாசலில் வயலிடை இந்திராணி ஆடிய கடையற்கூத்தும் ஆகிய பதினொரு ஆட்டங்களு மாகும்.

மாதவி தான் கற்ற நடனக் கலையை அரச சபையில் ஆடி அரங்கேற்றங் காண முன் வந்தாள். அதற்கமைவாக நடன ஒழுங்குவிதிப்படி சகல இசைக்கருவிகளும் சேர்ந்து சுருதி கூட்ட அரங்கின் மீது வலக்கால் முன் மிதித்து ஏறி வலத்தாண் சேர்தல் வழக்கென்பதால் அதனுடன் சேர்ந்து நின்றாள்.

மாதவி தனது ஆடலும் பாடலும், அழகும் சிறப்புற அரங்கில் நிகழ்த்திய ஆடலை யாவரும் புகழ்ந்தனர். இதனால் விலை மதிக்க ஒண்ணாத பச்சை மாலையையும், தலைக்கோல் பட்டத்தையும் பெற்றாள். தலை அரங்கு ஏறிய மாதவிக்கு தலைவரிசையென நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்ட விதிக்கமைய ஆயிரத்தெட்டுக் கழஞ்சூ பொன் என்னும் பரிசம் பெற்றாள். அன்று முதல் நாடோறும் இதேயளவு பரிசம் பெறவும் தகுதி பெற்றாள். இதனால் இவளின் மாலைக்கு ஆயிரத்தெட்டுக் கழஞ்சூ பொன் யார் கொடுத்தும் மாலையைப் பெறலாம் என

மாதவியின் தோழி கூவினாள். அங்கு கூடி நின்றவர்களுள் கோவலன் ஆயிரத்தெட்டுக் கழுஞ்சீ பொன்னைக் கொடுத்து மாலையைத் தோழியிடம் வாங்கிச் சென்று மாதவியை அடைந்தான்.

காவிரிப்பும்பட்டினத்தில் நடைபெறும் மாதவியின் நடனம் சிறப்பான நிகழ்வாகும். இந்த நடனத்தைக் கண்டு களிக்க பல கலைஞர்களும், தேவர்களும் வந்து கூடுவர். ஏற்கெனவே கோவலன் மாலைக்கான பரிசம் கொடுத்து மாதவியை அடைந்தவன். மாதவியின் ஆடல் கடலாடு காதையில் விஞ்சையன் அவனிற் கோலமும் ஆடலும் அணியும் ஒரு சேர நயந்தான் கோவலன் ஊடல் கொண்டான். இதனால் மாதவியின் இறுதியான நடன நிகழ்வாக இது அமைந்தது.

மீண்டும் மாதவியை அடைவதன் பேரில் கோவலன் கண்ணகியின் சிலம்பைப் பெற்று விற்கச் சென்ற போது குறுக்கிட்ட பொற்கொல்லனின் சதியால் கோவலன் அரசனாற் கொல்லப்பட்டான். கோவலன் திரும்பி வரான் என்பதை உணர்ந்த மாதவி துறவை மேற்கொண்டாள். தன்னுடன் மகளான மணிமேகலையையும் அழைத்துச் சென்று துறவி களாயினர்.

நீதி கோரிய கண்ணகி தனது கற்புக்கள்ளால் நீதி தவறிய பாண்டிய மன்னனையும் மதுரையையும் அழித்தாள். பின் அமைதி கொண்டு தெய்வ மகளானாள். மாதவியும் மகளும் துறவறஞ்ச சென்றனர். இதனால் மாதவி சிலப்பதிகாரம் என்னும் காப்பியத்திலும் தனது கற்பின் சக்தியால் துறவியானாள்.

ஐஷ்வர்யை வழங்குவதே வெளியே வெளியே வெளியே வெளியே

4.2 இசை அரிசியான மாமேதை திருமதி எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி

அரிய பிறவியெடுத்த மனித குலம் ஓளவையின் கூற்றுப் படி சகல படிகளையும் தாண்டி ஞானமும் கல்வியும் நயத்தல் அரிது. இவை யாவும் அரிய பிறவிகளுக்கு இறைவனினால் வழங்கப்பெற்ற வரப்பிரசாதமாகும். இறைவனின் திருவளப் படி செய்ய இருக்கும் சாதனைகளுக்கான சகல ஏற்பாடுகளும் கருவிலமைந்ததாகும். முற்றவப் பயனும் நல்ல பெற்றோரின் வேண்டுதலுக்கமைய இறைவனின் திருவருளும் கிடைக்கிறது.

தமிழகத்தில் இசைவளம் சிறக்க இறையருள் தந்த தவப் பயனாக 1916 இல் அழகுப் பதுமையாக அவதரித்தவர் எம்.எஸ் சுப்புலட்சுமி என்னும் இசைமேதை. ஒரு நல்ல காரியம் ஏற்படும் போது சகல வசதிகளும் இணைப்புகளும் பெற்றோர் என்னும் பந்த பாசங்களும் நற்சகுனமாகவே அமைவது இயல்பு. இறையருட் சித்தம் பெற்றோரின் நாட்டம் சுப்பு லட்சுமிக்கு வாய்த்த நற்பேறாகும். பெற்றோரின் அரவணைப்பு கல்வி கலைகளின் நற்போதனை இறை பக்தியில் நாட்டம் கல்வி கலை விருப்புடன் கற்கும் உளப்பாங்கு கற்றதை மீட்டுத் தெளியும் நூண்மதி யாவும் சாதகமாகவே அமைந்தன.

இதனால் இளம் பருவத்திலேயே சிட்டாகப் பறந்து கற்ற கலையான இசையில் சாதனைகள் படைத்தார். இப்பருவ காலத்தில் சிறந்த மேதைகளிடம் துறைபோகக் கற்றதும் இறையருளால் கற்றதை மீட்டும் அதனைச் சாதனையாக்கியும் பெரும் புகழைத் தேடினார். சுப்புலட்சுமியின் திருமணம் 1940 ஆலை பத்தாம் நாள் நிறைவேறியது. இவரின் இனிய கணவன் சதாசிவம் அவர்கள் தமது பெயருக்கேற்ற பொறுமையும் கலையுணர்வின் திறமையும் நீடிய கால இணைவான இனிய வென் எனும் மகாசக்தி

இல்லறத்தின் பொறுப்பும் உணர்ந்தவர். இவர்களின் இனிய வாழ்வும் தெய்வீக சிந்தனையும் தூய அன்பும் நிலையான இல்லற வாழ்வில் 57 வருடங்களுக்கு மேல் இல்லறத்தில் நல்லற வாழ்வு வாழ இறையருள் பாலித்தது. இவர்களின் வாழ்வை நன்குணர்ந்த பல்துறையில் பிரகாசித்த பெரியார் இராச கோபாலச்சாரியார் (இராஜாஜி) அவர்கள் இவர்களின் வாழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு “குறையேதுமில்லை” என்றும் அரிய பாடலை இனிமையாக எழுதி வைத்தார். இப்பாடலை அம்மையார் தமது மிக விருப்பமான பாடலாகப் பாடுவார். இவ்வரிய பாடல் இவரின் சிறப்பான பாடல்களில் முதன்மையானது. நாம் கேட்கும் போதும் இனிமையாகவே ஒலிக்கின்றது.

திருமதி எம். எஸ். சுப்புலட்சுமியின் பாடல்களின் சிறப்பு, குரலினிமை, அழகை மேம்படுத்தும் அன்புப் புன்னகை, பண்பு யாவும் அவரின் இசையழகை அணி செய்தன. இனிய குடும்பம், அரிய பணி உயரிய எதிர்காலம், பாடலில் மயங்கும் ரசிகர்களின் ஆவல் யாவும் அம்மையாரை மெருகூட்டின. தென் னிந்தியாவில் இயல் இசை நாடகம் கொடி கட்டிப் பறந்த காலம். இதனால் முத்தமிழும் ஆன்மீக நெறியும் பிரகாசித்த வேளை, பொது மக்களின் எதிர்பார்ப்பை அணிசெய்ய சினிமா தயாரிப்பாளர்களும் உறுதி பூண்டனர். இன்று போலன்றி அன்று திரைப்படங்கள் சிறந்த பாடகர்கள் நடிக்கும் படங்களுக்கு நல்ல எதிர்காலமிருந்தது. சிறந்த குரலிசையில் உயர்ந்த சுப்புலட்சுமியை அணுகினர். சிறந்த காப்பியக் கதையான “சகுந்தலை” என்னும் கதையின் கதாநாயகியாக நடிக்குமாறு வேண்டினர். தம்பதியர் இருவரும் விருப்புடன் சம்மதம் தந்தனர்.

இவ்வரிய சந்தர்ப்பம் தமிழ்பேசும் மக்களின் பெரும் பேராகவே அமைந்தது. இப்படத்தில் அம்மையாரின் பாடல்களின் சிறப்பினால் அன்று பலமுறை படம் பார்த்தவர்கள் ஏராளம். இப்படம் மட்டுமல்ல மேலும் பல படங்களில் நடித்ததுடன் பாடலால் சிறக்கவைத்தார். இவரின் பாடல்கள் ஆலயங்கள், பெரு விழாக்கள், சபாக்கள், பெரு மன்றங்கள் போன்ற இடங்களைச் சிறப்பிக்கும். இதனை அனுபவிக்கவென்றே பெருங்கூட்டம் சேரும். இவர் சங்கீத உலகில் தெய்வீக இசை பாடியதால் தமது உள்ளத்தையும் கணியவைத்தார். இதனால் பல இடங்களில் நிதி உதவிக்கான கச்சேரிகளை நடாத்தி உதவியுள்ளார். இவர் இசை விழாக்களில் தவறாது பங்குபற்றுவார். சிறப்பான பாடகர்கள் பாடும் கச்சேரிகளுக்குச் சென்று அவதானிப்பார். இவர் மேடையில் பாடும் போது அதன் தொடக்கமாக பல இராகங்களிலும் தொட்டுச் சிறப்பிப்பார். ஏனைய ராகங்கள் அத்தனையையும் பத்து நிமிடங்களில் அலங்கரித்து உரிய பாடலை மெருகூட்டுவார்.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டக் காலங்களில் தொண்டர் களை ஊக்குவிப்பதன் பேரில் கச்சேரிகள் நடைபெறும் போது இவரின் குரல் ஒலிக்கும். தேசபிதா காந்தி இவரின் பாடலைக் கேட்டு மெய்மறந்தவர். ஒரு சமயம் ஒரு நாள் நிகழ்ச்சியும் இருந்த போது மேடைக்கு வந்த காந்தி இசைக்குயில் எங்கே என ஆவலுடன் கேட்டார். இதே போல இந்திய அரசியல் மற்றும் பல்வேறு துறைப் பெரியார்கள் சுப்புலட்சுமியின் பாடலைக் கேட்டு மகிழ்ந்ததுடன் ஆசீர்வாதமும் தந்து பெருமைப்படுத்தினர். எவருக்கும் இலகுவில் கிடைக்காத பெருமை இவருக்குக் கிடைத்ததாகும்.

எம்.எஸ்.சுப்புலட்சுமி அம்மையாரின் அதியுயர் சிறப்பில் சங்கீத கலாநிதி, பாரதரத்னா போன்ற பல விருதுகளும் பட்டங்களும் விலையுயர்ந்த பரிசில்களும் நல்லாசியும் கிடைத்தன. இவரின் ஆற்றலை உலக மயமாக்க எண்ணிய இறையருள் 1966இல் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் முதன்முதலில் ஒங்கி ஓலித்தது. அம்மையாரின் தீந்தமிழ் பேரிசை உலக மகாசபையில் (ஐ.நா.)வில் ஓலித்தமை அவருக்கும் பெருமை தமிழ் மன் சார்ந்த இந்தியாவுக்கும் மட்டுமன்றித் தமிழ் கூறும் நல்லு கெங்கும் பெருமை சேர்ந்தது.

சுப்புலட்சுமி அவர்கள் பாடிய பாடல்களும் இராஜாஜி எழுதிய “குறையொன்றுமில்லை” இராமவிங்க வள்ளல் எழுதிய “வானத்தின் மீது மயிலாடக்கண்டேன்”, “வெங்கடேச சுப்ரபாதம்”, “கிரிதர கோபாலா”, “காற்றினிலே வரும் கீதம்” போன்ற அநேக பாடல்கள் அதிமதுரச் சுவையானது யாவரை யும் மயங்கவைப்பது.

இம்மாமேதை சங்கீத உலகின் பேரொளியானார். உலகெங்கும் கர்நாடக இசை மூலம் நல்விருந்தளித்தார். எத்தனையோ இனிய புனித ஆத்மாக்கள் பூரிக்க இசைமாரி பொழிந்தார். இனிய குடும்பம் நல்வினைப்பயன் ஆன்மிக சிந்தனை அன்பின் உறைவிடம் அவரின் புன்சிரிப்பின் அடையாளமாக இறைவன் உறைந் துள்ள தூய உள்ளம் இப்பெருமாட்டியால் இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய முத்தமிழும் வளர்ந்தது. இப்புண்ணிய பணியால் நீடிய ஆயட் காலம் இனிமையுடன் வாழ்ந்து விண்ணுலகேகினார். 2016இல் இவரின் நாற்றாண்டு விழா வெகுசிறப்பாக அமைந்தமை இவரின் சீரிய பணியின் எச்சமாகும்.

இவரின் அனுவும் குறையாத மகாசக்தியின் பெருமையால் இனிய பாடல்கள் நூற்றாண்டு நிறைந்தும் மாற்றுக் குறையாத தங்கமாகவே ஓலிக்கிறது.

எம்.எஸ். சுப்புலட்சுமியின் அதிசக்தி வாய்ந்த அரிய சேவை என்றும் இம்மண்ணில் பிரகாசிக்கும்.

4.3 கொடுமூழ் கோகுலம் சுந்தராம்பாள்

“கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது
அதனினும் கொடிது இளமையில் வறுமை”

முருகப்பெருமான் ஒளவையாரின் இனிய தமிழைக் கேட்டறியும் நோக்கில் கொடியது யாது? எனக்கேட்டதும் ஒளவை பாடிய பாடலின் இரு வரிகள் எம்மை உனரவைக்கிறது. ஒளவையார் என்னும் திரைப்படத்தில் நடித்த முதாட்டியான கே.பி சுந்தராம்பாள் என்னும் பெண் தனது இளமைக் காலத்து நிலையை திரைப்பட நடிப்பின் மூலம் அக்கால வறுமையின் கொடுமையை இதயத்தில் வைத்தே பாடினார். நடிப்பு என்பது ஒரு திரைப்படம் அல்லது நாடகத் தின் பாத்திரத்திற்கேற்ப தமது ஆற்றலால் வெளிப்படுத்துவது ஒளவையாராக நடித்தவர் மேற்கூறிய வரிகளை தமது சொந்தக் குரலில் தமது இயல்பான வாழ்வின் அனுபவத்தால் பாடிய தாகவே அமைந்தது.

ஆரம்ப கால இளமையில் பட்ட துன்பங்கள் அவரைப் பிற்காலத்தில் ஆன்மீகவாதியாக சிறந்த கலைஞரானம் பெற்ற தமிழ் முதாட்டியாக முருகனுக்கு நடிப்பில் வழங்கிய செந்தமிழ் விருந்தை நாமும் கேட்டறியும் பக்தி ஞானப் பாடகராக அறிவுதுடன் அவரின் சாதனையின் சிறப்பையும் அறிவோம்.

இந்திய தமிழகத்தின் ஈரோடு மாவட்டத்தில் கருரை அடுத்த கொடுமுடி என்றும் கிராமத்தில் 1908.10.10 அன்று ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் தான் சுந்தராம்பாள் என்னும் ஏழிசை வள்ளல். சிறந்த புலவர் கலைஞரானம் மிக்கவர்களை வறுமையில் ஆழ்த்தி அதனை உணர்ந்து தனது இயலாமையை வெளிப்படுத்தி தன்னிடம் இருக்குமாறு இறைவன் காட்டும் திருவிளையாடலாகும். வறிய குடும்பம்; இளமையிலேயே தந்தை இல்லை; தாயார் என்ன செய்வார் மூன்று சிறு பிள்ளைகள் பசியால் வாட யாருதவுவார்?... தனது இயலாத உடலமைப்பையும் நோக்காது பிற இடங்க்கென்று தாயார் கூலி வேலை செய்து கிடைத்தத்தைப் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்து வந்தார். பிள்ளைகள் பசியால் பரிதவிக்கத் தனது உடல் நிலையும் இயலாததால் யாவரும் உயிர்விடுவதை விட அந்த ஏழைத் தாய்க்கு வேறு கதியில்லை. ஒரு நாள் பிள்ளைகளையும் அழைத்து கொண்டு செல்கிறாள். பிள்ளைகளும் தாய் ஏதும் பசிக்கு வாங்கித் தருவாரென நம்பிப் பின் தொடர்கின்றனர்.

ஓராற்றங்கரையை அடந்ததும் பிள்ளைகள் திடுக் குற்றனர். தாயாரின் திட்டப்படி முன்னொரு காலத்தில் இதே நிலையிலிருந்த நல்லதங்காள் என்பவள் ஏழு பிள்ளைகளையும் கிணற்றினுட்ட போட்டுத் தானும் குதித்தது போல் தாழும் நீரில் மூழ்கும் நிலை இருந்தது. தாயாரின் செயலை நன்குணர்ந்த பிள்ளைகள் தாயின் இரு கால்களையும் கட்டிப்பிடித்த வண்ணம் கண்ணீர் பெருக்கெடுக்க ஓவென்று கதறி அழுதனர். ஏழையானாலும் தாயுள்ளம் பிள்ளைகளை ஆறுதல்படுத்தி வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றாள்.

தமது அடுத்த முயற்சியாக ஏதாவது பிழைப்பை நாடிக் கருருக்கு புகைவண்டியில் சென்றனர். அச்சமயம் சுந்தராம்பாள் ஏழு வயது நிரம்பாத ஏழையானாலும் இறைவன் கொடுத்த

கொடையாக ஏழிசை பாடுவதில் நிகரற்றவர். சுந்தராம்பாள் தமது குடும்ப நிலையையும் பசியையும் உணர்ந்து கண்ணீர் சொரியக் கண்ணேரன்ற குரலில் இனிய பாடலைப் பாடினார். இவர்களின் நிலையை தமது அன்பு உள்ளத்திற் பதித்த அன்பர் ஒருவர் தம்முடன் அழைத்துச் சென்றார். பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பிப் படிக்க வைத்தார். அதுவரை பாடசாலையை நாடாத சுந்தராம்பாளுக்குப் படிப்பில் நாட்ட மில்லை. இருவருடகாலம் ஓடி விட்டது.

இரவில் படுக்க முன் நித்திரை வராததால் வீட்டு வாசலில் (தெருவோரம்) பாய் விரித்தபடி சுந்தராம்பாள் பாடிக் கொண்டிருந்தாள். தெருக்காவலுக்காக அவ்வழிச் சென்ற பொலிஸ் பரிசோதகர் தன்னை மறந்து பாடலைக் கேட்டின் புற்றார். அக்காலத்தில் இப்படிப் பாடுபவர்களுக்கு நாடகக் கொட்டடகைதான் தஞ்சமளிக்கும் என உணர்ந்தார். சுந்தராம் பாளை அழைத்துச் சென்று நாடகக்குழுவினரிடம் அறிமுகங்கள் செய்தார். சுந்தரம்பாளுக்கு ஏழு பிள்ளை நல்லதங்காள் நாடகத் தில் மூத்த மகன் ஞானசேகரனாக ஆண் வேடம் கிடைத்தது. அக்கட்டத்தில் பசியால் வாடி “பசிக்குதே வயிறு பசிக்குதே” என்னும் பாடல்பாடி நடிக்கும் தேவை இருந்தது. சுந்தராம் பாளின் இயல்பான கண்ணேரன்ற பிஞ்சக்குரலும் கண்ணீர் வடிய பாடும் போது இயற்கைக் காட்சியாகவே இருந்தது. சொந்த மான கண்ணேரன்ற குரல் கண்ணீருடன் மலரும் போது யாவரை யும் ரசனையில் ஆழ்த்தியது. இதே நாடக மூலம் சிறப்படைந்த சுந்தராம்பாள் தொடர்ந்து பல நாடகங்களிலும் நடித்தார். சாப்பாடு முதலான செலவினம் போக மாதம் 40 ரூபாய் சம்பளம் கிடைத்தது. இருவருடகாலத்தில் பின் 1917இல் இந்த நாடகக் குழுவினர் இலங்கையை நாடினர். பல சோக நாடகங்களில் நடித்ததால் சுந்தரம்பாளின் நடிப்புப் பலராலும் வயன் எனும் மகாசக்தி

போற்றப்பட்டது. பல நாடகங்களை இலங்கையில் நடித்துப் பெரும் புகழுடன் 1926இல் தாயகம் சென்ற சுந்தராம்பாள் இந்தியாவிலும் நாடகங்களில் நடித்தார்.

அந்தக்காலத்தில் நாடக நடிகணாகச் சிறந்து விளங்கிய எல்.ஜி. கிட்டப்பாவுடன் நடிக்கும் சுந்தரப்பம் கிடைத்தது. சுந்தராம்பாள் கிட்டப்பா சிறந்த சோடியாக யாவராலும் போற்றப்பட்டதால் இருவருக்கும் பெருமதிப்பு ஏற்பட்டது. இவர்களிருவரும் இலங்கையிலும் பல நாடகங்களில் நடித் தனர். கொழும்பு ஜிந்துப்பிட்டியில் நடந்த பூவீள்ளி நாடகத் தைத் தொடர்ந்து இருவரும் பலரின் வேண்டுதலுடன் கிட்டப்பா தான் கடைசி வரையில் விட்டுப்பிரிவதில்லை யென்ற வாக்குறுதியும் சுந்தராம்பாளை இல்லறத்தில் இணைத் தது. இதனால் இவர்களுக்கு ஒரு ஆண் மகவு பிறந்து சில நாட்களில் இறந்தது.

இக்கவலையால் சில மாதங்கள் இருவரும் நாடகத்தில் நடிக்காதிருந்தனர். கிட்டப்பா ஏற்கனவே திருமணமாகிப் பிள்ளைகளும் இருந்ததால் அக்குடும்பத்தினர் சுந்தராம்பாளை விட்டுப் பிரியுமாறு வற்புறுத்தி வெற்றி கண்டனர். இவர்கள் அக்காலத்தில் இந்தியாவில் வாழ்ந்தனர். கிட்டப்பா இவரை விட்டுப் பிரிந்து சென்றதால் வேதனையற்ற சுந்தராம்பாள் தனது சோகக்கதைகளைக் கண்ணீருடன் கடித மூலம் தெரிவித்தார். கிட்டப்பா தனது கவலையை நீக்க மதுவை நாடி னார். 24 வயதில் ஒரு நாடகத்தில் நடிக்கும் போது மயங்கி விழுந்து மரணமானார்.

கிட்டப்பாவின் பிரிவும் மரணமும் சுந்தராம்பாளை வாட்டியது. இனி நடிப்பதில்லை என ஒதுங்கினார். அப்போ அவரின் வயது 25 மட்டுமே அத்துடன் விதவைக்கோலத்தில்

வெள்ளைப் புடவை அணிந்து துன்பமே உருவாக இருந்தாள். இவரின் பாடல் சிறப்பில் சுந்தராம்பாள் மூலம் நந்தனார் என்னும் திரைப்படத்தைத் தயாரிக்கவென விரும்பிய வட இந்திய இயக்குனர் அசன்தாஸ் என்பவர் இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் சத்தியழுர்த்தியுடன் சுந்தராம்பாளிடஞ் சென்றனர். அச்சமயம் சுந்தராம்பாள் அங்கு இல்லை. தாய் மாமன் சுந்தராம்பாள் நடிக்க மாட்டாள் என்றார். அவர் எப்படியாவது நடிப்பிக்க வைக்க முயன்றார். மாமனார் சுந்தராம்பாள் நடிப்பதாயின் ஒரு லட்சம் சம்பளம் கோரினார். இயக்குனர் மறு பேச்சில்லாமல் 25 000 ரூபா முற்பணம் கொடுத்து விட்டுச் சென்றார். அக்காலத்தில் ஒரு படம் நடிக்க ஒரு லட்சம் ரூபா பெற்ற முதற்பெண் நடிகை சுந்தராம்பாளே. கிட்டப்பா மறைந்ததும் நடிப்பதில்லை என எண்ணியவர் நந்தனார் ஆண் துணையற்ற படமானதால் ஏற்று நடித்தார். படம் நன்கு சிறப்படைந்தது. அதன் பின் சுந்தராம்பாள் அதே சம்பளத்தில் மணிமேகலை போன்ற படங்களில் நடித்துத் தனது கவலை யையும் வறுமையையும் போக்கியதால் கூடுதலான பொழுதை இறைபக்தியில் செலுத்தினார்.

மணிமேகலைப் படத்தில் “சிறைச்சாலை என்ன செய்யும் என்னும் பாடல் தேசிய விடுதலைக் காலத்தில் நல்ல வர வேற்பாக இருந்ததால் கூட்ட ஆரம்பத்தில் இப்பாடல் கூடுதலாக ஓலித்தது. சுந்தராம்பாளும் பல மேடைகளிற் தோற்றித் தேசபக்திப் பாடல்களைப் பாடி உதவினார். இதனால் நீடிய காலம் நடிக்காது மேடைகளில் பக்திப் பாடல்களைப் பாடி யாவரையும் நெகிழி வைத்தார். இவர் பாடிய தேசபக்திப் பாடலில் மயங்கிய அறிஞர் அண்ணாத் துரை இவரைக் “கொடுமுடிக்கோகுலம்” என வாழ்த்தினார். இவர் பின்னர் பல படங்களில் நடித்தபோது பல பக்திப்

பாடல்களைப் பாடினார். “ஞானப்பழுத்தைப் பிழிந்து”, “பழம் நீ அப்பா”, “அரியது அரியது”, “வாழ்க்கை என்னும் ஓடம்”, “தப்பித்து வந்தேனம்மா” “மயிலேறும் வடிவேலனே இந்த வயதான கிழவி முன் வாதாட வந்தாயோ” (ஓளவையாராக) போன்ற பல பாடல்களைப் பாடி யாவரையும் மகிழ் வைத்தார். இவரின் பாடல்கள் இன்று வரை நிலை பெற்றுள்ளன.

பாடல்களுக்காக இவருக்கு இருமுறை தேசிய விருது கிடைத்தது. 1966இல் தமிழிசைச் சங்கம் தமிழிசைப் பேரறிஞர் விருதை வழங்கினார். 1970இல் இந்திய அரசு பத்மஸீல் விருதை யும் சிறந்த பெண் பின்னணிப் பாடகர் (துணைவன் படம்) விருதையும் வழங்கிக் கொரவித்தனர். 1966 இல் காமராசர் ஆட்சிக் காலத்தில் சட்ட சபை உறுப்பினராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

சிறுநீரக மற்றும் இதயக்கோளாறு காரணமாக 72 வயதில் (1980) இறைவனடி சேர்ந்தார். (19-09-1980) அக்கால முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர் தேசிய நடிகை என்னும் கொரவ அந்தஸ்தை வழங்கி அரசு மரியாதையுடன் இறுதிச் சடங்குகளை நடாத்தினர்.

தமிழ்ப்புலவர் என்றெண்ணும் ஓளவையாராக நடித்த சுந்தராம்பாள் தன் நடிப்பால் மட்டுமன்றி நடை உடை பாவனை மற்றும் பாடல் சிறப்பால் ஓளவையாராகவே எமது கண் முன்காட்சி தருகிறார். கலை வளத்தால் உயர்ந்த சக்தி மேம்பட்டால் உலகம் போற்றும் உத்தமியான சுந்தராம்பாள் எம்மைவியக்க வைத்தார்.

4.4 சங்கீதரத்தினம் ஈசையிரத்னம்மாள்

தென்னிந்திய புகழ் பூத்த வீணை தனம்மாள் அம்மையாரின் மூத்த இரு பெண்களான ராஜலக்ஷ்மி, லக்ஷ்மிரத்தினம் இருவரும் தமது வாய்ப்பாட்டிசையால் தாயாரின் சிறப்பிலும் மேலாகப் பிரகாசித்தனர். இவர்கள் இருவரும் யாவராலும் கவரப்பட்டு “தனம் பெண்கள்” என அழைக்கப் பெற்றனர்.

தஞ்சாவூரில் பல வளங்களின் பெருமைகளுக்கு அணி சேர்த்தாற் போல ராஜலக்ஷ்மியும் லக்ஷ்மிரத்தினமும் தமிழிசையில் மாரி மழை போல் பொழுந்து தமது வித்துவத்தன்மையையும் தஞ்சாவூரின் மண்வாசனையையும் சிறப்பிக்கும் பேறு பெற்றனர். தஞ்சாவூரிற் தோன்றி பல அழுர்வக் கலைஞர் களிடையே “தனம் பெண்கள்” இருவரும் வேறுபட்ட சிறப்புடையவர்கள். குறிப்பாக லக்ஷ்மிரத்தினம் சிறுவயதிலிருந்தே தகுதி வாய்ந்த வித்துவான்களிடமிருந்து துறைபோகக் கற்றாலும் மேன்மேலும் கற்கும் ஆவலுற்றார். இவர் போதிய தகுதியிருந்தும் மேன்மேலும் சங்கீதத் துறையில் கற்கவும் தாம் கற்றதை ஏனையவருக்கும் ஒழிவு மறைவில்லாமல் கற்பிக்கவும் ஆவல் கொண்டவர்.

இசையுலகில் யாவரும் இலகுவில் கண்டறியாத இசை நுட்பங்களை தேடிக் கற்கவும் அதனை நன்கறிந்து திருப்தி கண்டதும் அத்தனை நுட்பங்களையும் மாணவர்களுக்குக் கற்பித்த வண்ணமிகுந்தார். இதனால் இவர் சங்கீதத்தில் ஒன்றியவராக, இறுதிவரை கற்பவரகாவும் கற்பிப்பவராகவும் இருந்தார். ஆரம்பத்திலிருந்தே பதம், ஜாவளிகள் ஆகியவற் றோடு தீட்சிதர், சியாமா சாஸ்திரிகள் போன்ற இசைமேதை களின் உருப்படிகளைத் தாயாரிடமும் கற்றார். தொடர்ந்து காஞ்சிபுரம் நயினாப்பிள்ளை, மைசூர் கிருஷ்ண ஜயங்கார்,

டைகர் சுகோதரான புளியோரை கிருஷ்ணமாச்சாமி பட்டாபி ராமையா போன்ற வித்துவான்களிடம் கசடறக் கற்றவர் இதற்கும் மேலாக பல்வேறு இராகங்களையும் சாகித்தியங்களையும் ஐயந்திரிபறக்கற்று தமது இசை அனுபவத்தை மேலோங்கச் செய்தார்.

அக்காலத்தில் சங்கீத வித்துவான்கள் சிறப்பான தெலுங்குப் பாடல்களின் சிலவற்றையாவாது பாடினால் தான் கச்சேரி சிறக்கும். தமிழில் ஆர்வமும் பக்தியும் நிறைந்த வகுமிரத்தினம் அம்மையார் தாம் தெலுங்கில் பாடித் தம் பெருமையையர்த்த வேண்டுமென்பதை நாடவில்லை. இவர் டி.கே ஐயங்காரரிடம் சிறப்பாகவும் கூடுதலாகவும் கற்றுக் கொண்ட தமிழ்ப்பாடல்களையே தமது இசைச் சிறப்பால் பாடி யாவரையும் கவர வைத்துத் தமக்கென ஒரு முன் மாதிரியை ஏற்படுத்தினார்.

தாம் தேடிக்கற்ற வற்றாத ஊற்றான இசைச் செல்வத்தை யெல்லாம் காங்கிரஸ் பொன் விழா மற்றும் விசேட விழாக் களில் பாடி நன்மதிப்பையும் பெற்றுக் கொண்டார். இவரிடம் கற்ற பலர் மிகப் பிரபலமடைந்த இசை மேதைகளாக நிலை பெற்றனர். இவர் இல்லறம் நடாது சங்கீத முழுமூர்த்தி களிலொருவரான தியாகராச சுவாமிகளிடம் மிகுந்த பக்தி ழுண்டவர். அடிக்கடி திருவையாறு சென்று சுவாமிகளை வணங்கி இசையார்ப்பணஞ்சு செய்து வருவார்.

ஒரு சமயம் இவர் தியாகராஜ் சுவாமிகளைத் தரிசிக்கச் சென்றார். ஆசாரசீலம் நாடி காவிரியில் நீராடச் சென்றார். இவருடன் சென்ற இரு மாணவர்களும் நீராட முன் வந்தனர். அன்று வெள்ளம் மிகுந்து ஆறு பெருகியது. மூவருக்கும் நீச்சலடிக்கத் தெரியாததால் நதி வெள்ளம் இவர்களை

அடித்துச் சென்றது. லக்ஷ்மிரத்தினம் நீரில் தத்தளித்த போது பக்தியுடன் பாடிப் பிரார்த்தித்தார். இறையருட் துணையால் கரை சேர்ந்தனர். இச்சம்பவத்தின் பின் தியாகராச சுவாமி களிடம் கூடிய பக்தியும் பெருமதிப்பும் வைத்துக் கொண்டார். தமக்குதவிய இளையோருக்கும் நன்றி கூறினார்.

இவர் ஏற்கனவே சங்கீத அனுபவக் களஞ்சியமாக இருந்தார். ஒருமுறை கேஷஷ் ஜயங்காரிடம் பாடம் கேட்டிருந்த வேளை தாம் பாடும் போது ஏதும் தவறுகளிருந்தால் அதனைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டித் திருத்தஞ் செய்யுமாறு பணிவுடன் கேட்டார். அச்சமயம் ஜயங்கார் தாம் பாடுதை அப்படியே ஒற்றுத் தாளால் ஒற்றியது போல ஒன்றிப் பாடும் போது எப்படிக் குறை காண முடியும் எனக் கூறினார். இந்த நிகழ்வு மூலம் அம்மையாரின் பணிவும் அதிகம் கற்றதென்ற தற் பெருமையற்ற நிலையும் குருபக்தியும் சான்றாகும்.

சங்கீதத் துறையில் இறுதிவரை கற்றும் போதிய மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தும் கச்சேரிகள் சபாக்களில் நிகழ்வு களிற் பங்கேற்றும் உண்ண உறங்க நேரமின்றி வாழ்ந்ததால் 42 வயதிற்குப் பின் தேகநலம் குன்றியது. இக்காலத்திலும் நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும் சிவன் தாள் நினை ஏற்றாற் போல பத்து வருட காலங்கள் நோயினால் துண்புற்ற போதும் சங்கீத வளர்ச்சியை விடவில்லை. பெரிய சபாக்கள், நிறுவனங்கள் அரசர்களின் அரண்மனைகள், ஆலய விழாக்கள், திருமண வைபவங்கள் போன்ற அதியுயர் வைபவங்களின் இசை ரசிகர்களின் வேண்டுதலுக்கேற்ப ஓயாது மேடைகளை அலங்கரித்தார்.

எதிர்காலச் சமூகத்தினரின் நலன் கருதித் தாம் ஆவலுடன் கற்ற வளப்படுத்திய அழுர்வ பாடல்கள் பலவற்றை இசைத்

தட்டுகளிற் பதிப்பித்தார். 1939இல் நடைபெற்ற தியாகராச சவாமிகளின் நினைவாகத் திருச்சி வானோலி நிலையத்தினர் ராம நாடகமான 50/60 பாடல்களைப் பாடி ஓலிப்பதிவு செய்ய ஏற்பாடு செய்தனர். இந்த நிகழ்வில் தமது நெஞ்சிற்கு குடிகொண்ட தியாகராச சவாமி களின் பக்தி மிகுதியால் தாம் எழுந்திருக்க முடியாத உடல் நிலை இருந்த போதும் சில பாடல்களைப் பாட முன் வந்தார். உடல் நலமின்றி இருந்ததால் பாடும் நிலையத்திற்கு படுத்த படுக்கையில் காவிச் சென்று சேர்க்கவேன ஓலிரப்பு நிலையத்தாரின் அனுமதியும் பெற்றனர்.

இந்த நிகழ்வில் ஏற்பாடான ராம நாடகத்தில் 50/60 பாடல்களை டி.கே. பட்டம்மாளும் வேறு சில மேதைகளும் பாட ஏற்பாடாக இருந்தது. இதில் 20/25 கீர்த்தனைகளின் உரிய சிறப்புடன் பாடுவதில் ஏற்பட்ட குறையை வகுஷ்மிரத்தினம் அவரகள் தாம் பாடுவதாக ஏற்றுக் கொண்டார். தியாகராச சவாமிகளை எண்ணித் தியானித்ததும் எதுவித ஒத்திகையு மின்றிப் படுத்த படுக்கையிலிருந்தே வழை போலப் பாடி முடித்தார்.

இந்நிகழ்வை ஏற்பாடு செய்தவர்கள் ஏனைய மேதைகள் உடனிருந்தோர் யாவரும் வியந்து பாராட்டினார். இவருக் கென வழங்கப்பட்ட 90 நிமிடங்களில் பாடலின் அசைவு அலங்காரங்களுக்கு நேரம் போதாமையால் மேலும் 45 நிமிடங்கள் வழங்கப்பட்டது. அதிகூடிய நேரத்தில் தியாகராச சவாமிகள் மீதிருந்த ஆழ்ந்த பக்தியும் அம்மையாரின் அதியுயர் புலமையும் நிகழ்வை நன்கு சிறப்பித்தது.

பெற்ற தாயின் சங்கீதச் சிறப்பும் பிறந்த பொன் நாடாம் தஞ்சாவூரின் கலைவளமும் ஊற்றாக அமைய சங்கீதத் துறையில் தமக்கென அற்புதமான உத்தியை வகுத்து

இறுதிவரை கற்றும் கற்றவற்றைக் கற்பித்தும் சிறப்படைந்தவர். ஒய்வின்றித் தியாகராச சுவாமிகளைச் சிந்தையிலிருத்திச் சங்கீதப் புலம் சிறக்க இசைப் பணியாற்றியவர். 42 வயதில் நோயற்ற போதும் பத்து வருடங்கள் நோயையும் நோக்காது அரும்பணியாற்றி 52 ஆம் வயதில் இறைவனடி சேர்ந்தார். தமது இறுதிப் பணியாக தியாகராச சுவாமிகளின் நினைவு நாளில் திருச்சி வாணோலி தயாரித்த ராம நாடகத்தில் 25 பாடல்களை எழுந்திருக்க முடியாத நிலையில் படுத்திருந்து படியே சங்கீத வரையறைப்படி இராக தாள நடைகள் யாவும் வெகுசிறப்புடன் அமையத் தனது கற்ற வித்துவத்தன்மையை நிலைநாட்டினார்.

சங்கீத ரத்தினம் என்னும் சிறப்பால் இசைமேதை லக்ஷ்மிரத்தினம் அம்மையார் தமது பெண் என்னும் மகா சக்தியால் அரிய சாதனை படைத்து இசைத்துறையாம் கலை வளர்த்த மேதையாக இன்றும் நினைவுகூரப்படுகிறார்.

பல்கலைகளிற் சிறந்த சமுத்துப் பெண்கள்

மனித சமுதாயத்தில் ஆன்மிக நெறி, கல்விநெறி, சமய, சமூக, பொது வாழ்வில் உதவிடும் தொண்டு நெறி பொது வாழ்வில் எம்மையெல்லாம் களிப்புடன் வாழுவைக்கும் ஆடல் பாடல் இசைக்கருவிகள் ஒலிக்கும் கலை மரபு யாவும் இன்றியமையாதவை. நாளாந்தக் கடமைகளில் நலிந்து போன எமது சமுதாயத்தில் மகிழ்ச்சியை ஊட்டும் பல்சுவைக் கலைகளும் பிரதான வகிபாகத்தை எடுத்துள்ளது. காலத்துக் குக் காலம் நடைபெறும் கலை விழாக்கள் மற்றும் இதர நிகழ்வுகளில் விழாவைச் சிறப்பிக்கும் நோக்கில் கலை நிகழ்வுகள் இன்றியமையாதுள்ளது.

மனித சமுதாயத்தில் வெவ்வேறு துறையில் மனிதன் நாட்டங்கொள்கிறான். ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவில் வெகு சிலரே உயர்வு பெற்றுப் பல்லோராலும் போற்றப்படுகின்றனர். பல்சவைக் கலைகளை நோக்கினால் இலங்கையில் கர்நாடக சங்கீதம் பரதநாட்டியம் மிருதங்க இசை மற்றும் இதர கருவி இசைகள் யாவற்றிற்கும் உறைவிடம் தென் இந்தியாவாகும். கலைத்துறை இசை நடனம் அன்று இலங்கையில் போதிக்க வல்ல கலைஞர்கள் உருவாகவில்லை. பல்சவைக் கலைகளிலும் ஆர்வமுடையோர் இலங்கையில் இசை நடனத்தில் (80 வருடங்களுக்கு முன்) ஆரம்பித்தாலும் தென்னிந்தியா சென்று குருகுலக் கல்வியாகவும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் தனியார் கலை போதிக்கும் நிறுவனங்களிலும் பயன்று வந்தனர்.

அவ்வாறு சென்றவர்களுள் வெகு சிலர் இறையருளும் தமது பெருமுயற்சியும் கைகூடப்பட்டங்கள் பெற்று அவ் விடத்திலேயே சாதனைகள் செய்து இலங்கைக்கு வந்தனர். அவர்களின் திறமை பிரகாசித்ததுடன் தமது விடாழுமுயற்சியால் தமது கலைகளை எம்மண்ணில் விதைத்தனர். அவர்களின் பெருமுயற்சி இன்று இலங்கையில் இசை நடனப் பள்ளிகள் கல்விப் பீடங்கள். பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பீடங்களில் கற்றறிந்த பல நூற்றுக்கணக்கான பெண்கள் இத்துறையில் படித்துப் பட்டங்கள் பெற்றுச் சாதனைகள் செய்து எம் மண்ணில் ஆடல் பாடல் மட்டுமன்றிப் பல் கலைகளிலும் பல பெண்கள் பிரகாசிக்கின்றனர்.

இவ்வாறு 20ஆம் நூற்றாண்டில் இசை, நடனம் மற்றும் கருவி இசை மீட்டும் கலைஞர் வரிசையில் ஒரு சில சக்தி வாய்ந்த பெண்கள் உளர். இலங்கையில் பல்சவைக் கலைகளில் கற்றுத் தெளிந்து பட்டங்களையும் பெற்றுச் சாதனை புரிந்த சிலரை அறிவோம்.

4.5 பல்சுவைக் கலை வித்தகி விஜயலட்சுமி சண்முகம்பிள்ளை

பாரெல்லாம் பரந்து வாழும் தமிழர் தம் அழுரவமான பாரம்பரிய கலைகளான கர்நாடக இசை, பரத நாட்டியம், மிருதங்கம், புல்லாங்குழல் போன்ற கருவி இசை இலங்கையில் வளர்ச்சி பெறத் தம்மை இணைத்த பல கலைஞர்களில் விஜயலட்சுமி சண்முகம்பிள்ளை சிறப்பானவர்.

அன்று எம்மண்ணில் வாழ்ந்த பெண்களின் இராச்சியம் அடுப்பங்கரையாகவே இருந்தது. அழுதாலும் அகப்பை பிடிப்பதையும் அடுப்பு ஊதுவதையும் தஞ்சமென வாழ்ந்த காலம். இனிய குரல் வளம் கிடைத்தாலும் சமையற் கூடத் திலும் பிள்ளைகளைத் தாலாட்டவும் பிற்காலத்தில் இறுதிக் கால நிகழ்வில் ஒப்பாரி பாடவும் முடிந்தது. பாரதி போன்ற புரட்சிக் கவிஞர்கள் நல்லெண்ணமும் முற்போக்குச் சிந்தனை படைத்த பெரியார்களின் அறைக்கலை பெண்கள் நற் கல்வி, கலைகள் கற்கவும் ஆடிப்பாடி மகிழ்வும் சுலப பணிகளிலும் சரிநிகர் சமானமாகச் செயற்படவும் விடிவு கிடியது.

அதன் பின் கல்வி கலைகளில் நன்கு கற்றுத் தேவும் பட்டங்கள் பெற்றுக் கலை நிகழ்வுகளில் முன்னிலை பெறவும் முடிந்தது.

இந்த வகையில் யாழ் மண்ணின் பெருமை துலக்கவென அன்று திகழ்ந்த இசைவேளாளர் குலத்தவரான விஜயலட்சுமி அம்மையார் தனது உடலமைப்பும், முகவெட்டும், பேரழகும் கருவில் உருவாக கலை ஆர்வமும் தூண்ட ஆடல், பாடல் யாவற்றையும் சாத்திரிய முறைப்படி அதன் நுணுக்கங்களை யும் கற்றுத் தேறினார். தம் கலையின் ஆர்வத்தால் தென் னகத்தேயுள் அன்றைய புகழ் பூத்த கலைஞர்களிடம் குரு

குலக்கல்வி மூலம் கற்றுப் பிரபலமடைந்தார். இவரைப் போதித்து நெறிப்படுத்திய குருவான கலைஞர்களின் ஆசீர் வாதத்துடன் தென்னகத்திலேயே சாதனைகள் படைத்துப் பெருமகிழ்வுடன் பிறந்தகத்தை நாடினார்.

இங்கு வந்ததும் அன்று முதல் பிரபலமான வெள்ள வத்தை சைவமங்கையர் கழக, கலாஸ்யா இசை நடனக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் முதலாவது நடன ஆசிரியராகக் கடமை ஏற்றார். சைவமங்கையர் கழகம் தமது சிறப்பினால் முதன் முதல் நாட்டிய நாடகம் (ஸ்ரீ ஆண்டாள்) மேடையேற்றிப் பாராட்டப்பட்டது. மேலும் தமது நடனப்பள்ளி மூலம் பல நாட்டிய நாடகங்களை மேடையேற்றிய வேளை இவர் நடன நட்டு வாங்கம் செய்யும்போது தாமே இசை பாடியும் சிறப்புடன் அலங்கரித்தார். இவர் இசை நடனம் ஆகிய துறைகளில் நன்கு பிரகாசித்தார்.

1940 அளவில் இலங்கை வாணோலி இசை நடனத் தொகுப்புக்கள் மற்றும் பல்கலை கலை நிகழ்வுகளில் தென் கிழக்காசியாவிலேயே பிரகாசித்தவேளை விஜயலட்சுமியின் கலைஞர்களுக்கான பிரவேசமும் அமைந்தது. அதியுயர்தரப் பாடகியாக அமைந்தார். இவர் பாடகியாக மட்டுமன்றி இலங்கை வாணோலியின் பிரகாசத்திற்கான நிகழ்ச்சித் தொகுப்புகளிலும் சிறப்படைந்தார். இதனால் விஜயலட்சுமியின் அதிமதுர இசை காற்றினில் பறந்து தமிழ் கூறும் நல்லுலகெங்கும் ஒலித்தது. இவரின் திறமையும் ஓங்கியது. இவர் சென்னை கர்நாடக இசைக் கல்லூரியிலும் பிரபல சங்கீத மேதைகளிடமும் கற்று சங்கீத வித்துவான் பட்டமும் பல நுணுக்கங்களும் இவரின் புகழுக்கு வித்திட்டது. இச்சிறப்பு களுடன் வாணோலி நிகழ்ச்சி அமைப்பிலும் மேற்கொண்ட திறமை நன்கு பிரபல்யமடைந்தது.

இவர் தமது கலைத்தாகத்தால் பணியேற்ற இடங்களில் மட்டுமன்றி வளரும் சமூகத்திலும் சிறார்களுக்கு இசை நடனப் பள்ளி அமைத்துப் போதித்தார். அவர்களைத் தாம் செல்லும் கலை நிகழ்வுகளின் விழாவுக்கும் அழைத்துச் சென்று அவதானிக்க உதவினார். இவரிடம் பல மாணவிகள் இன மத மொழி வேறுபாடின்றிக் கற்று மேலோங்கினர். இவர் மூலம் பல நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் இசை, நடன அரங்கேற்றங் கண்டனர். இவரின் மூத்த மகள் பிரகதாவும் அவர்களுள் ஒருவராவார்.

சிறப்புநிகழ்வாக இவரது நடனப் பள்ளி மாணவியர் 1948 இலங்கை சுதந்திரக் கொண்டாட்டம், 1958இல் இந்தியப் பிரதமர் நேருவின் முதலாவது இலங்கை விஜயம் ஆகிய நிகழ்வுகளிற் கலந்து பாராட்டுப் பெற்றனர். பிரதமர் நேரு இக்குழுவினரை அழைத்து நேரிற் பாராட்டினார். கொழும்பு தியாகராஜ் சமாஜம் இவரைப் பாராட்டி “நர்த்தன வாரிதி” என பட்டம் வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தினர்.

விஜயலட்சுமியின் கணவர் சண்முகம்பிள்ளை இலங்கை வானொலியின் பிரபல அதி சிறப்புத்தர மிருதங்கக்கலைஞர். இவரின் பூரண ஆகரவும் ஒற்றுமையும் விஜயலட்சுமியின் உயர்விற்கும் சிறப்பிற்கும் உறுதுணையாக இருந்தன. இவர் களின் குடும்ப உறுப்பினர் யாவரும் அதி சிறப்பான கலைஞர் கள். விஜயலட்சுமியும் கணவரும் ஓலிபரப்புக்குச் சிறப்பான கலைஞர்கள் மட்டுமல்ல வெளி நிகழ்வுகளிலும் தமது கலை களால் யாவரையும் கவர்ந்தனர். இவரிடம் பயின்று அரங்கேற்றங்கண்ட இரண்டாவது மகள் வாசகி நடனத் துறையில் பிரபலமடைந்து “நடன கலா மந்திர்” என்னும் நடனப் பள்ளி அமைத்தார். இப்பணி மூலம் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பல்லின

மத மாணவியரை நடன அரங்கேற்றங் காண வைத்தார். இவர் களே பல்வேறுடங்களில் பிரபலமடைந்து தாமே போதிக் கின்றனர்.

விஜயலட்சுமியின் சேவை முழுமையானது. முதன்மையான சிறப்புகளால் மேம்பட்டன. இவரே முதன் முதல் கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் இசைநடனப் பாடசாலைகளை நிறுவிப் போதித்துப் பெருமை பெற்றார். முத்தமகளும் (திருமதி பிரகதா தில்லை நடராசா, நடன ஆசிரியர் பணி புரிந்து அமரராணார். வாசுகி (இரண்டாவது மகள்) ஜூகதீஸ்வரன் கொழும்பில் நடனப்பள்ளி நடாத்தி வருகிறார். விஜயலட்சுமியின் மகனான விசுவநாதன் கலைச்சிறப்பால் இலங்கை ஒலிபரப்பு நிலையத்தில் இணைந்து பணிப்பாளராகி ஒய்வு பெற்றார். தமிழ் மண்ணின் தமிழ்ப் பாரம்பரிய இசை நடனத்துறையில் பட்டம் பதவிகளுடன் சேவையில் சிறப்பையும் குடும்பமே இசை நடனம் மற்றும் கருவி இசை மீட்டும் சேவையில் இணைந்து இலங்கை மாதாவின் மண்ணிற் குப் பெருமை தேடியது. பல்கலை வித்தகி விஜயலட்சுமி நுண்கலைகளை மெருகூட்டி வளர்த்து மண்ணிற்குப் பெருமை தேடியவர்.

இவரின் இறைபக்தியும் குருவருஞும் பதிபக்தியும் நுண்ணறிவும் விடாழுயற்சியும் கலைத் தேவியின் ஆசீர்வாத மும் கிடைத்த பெருமையுடன் 1987இல் மறுமை எய்தினாலும் தமது சேவையின் மங்காப் புகழால் பெண் என்னும் மகா சக்தியாகவே பிரகாசிக்கிறார்.

“தக்கார் தகவிலார் என்பது அவரவர்

எச்சத்தார் காணப் படும்”

(திருக்குறள் 114)

4.6 நாட்டிய தாரகை

திருமதி ஹேமலதா மிராண்டா

நடனக்கலையை முதன்முதல் ஆடி உலகத்தையே ஆட்டு விப்பவர் ஆடப்பிரான். சைவசமயத்தின் மூலாதாரமாக விளங்கும் சிவபிரான் தமக்கே உரிய முறையில் சகல புவனங்களையும் ஆட்டுவிக்கவென்றே ஆடிக் காட்டினார். நாமும் ஆடுகின் ரோம். பிற்காலத்தில் இந்த நடனத்தை சாத்திரிய முறைப்படி பல்வேறு பிரிவில் ஆடி மகிழ்வைத்தார்.

நடனத்திற்கு ஆணிவேராக அமைவது அன்பினால் உள்ளத் தூய்மையும் முறைப்படி ஆடும்போது அங்க அசை வினால் உடற்பயிற்சியும் தானாகவே கைகூடுகிறது. இதை அற்புதமான கலையாக நோக்கி ஆடுபவரின் உடலும் உள்ள மும் தூய்மையடைவதுடன் இதனை நோக்குவோருக்கும் கலைநிகழ்வாக அமைந்து பார்ப்போரின் உள்ளத்தையும் நெகிழி வைக்கிறது. இன்று பரதம், கதகளி, மணிப்புரி, கண்டிய நடனம் எனப் பல்வேறு வகைகள் நடைமுறையில் உள்ளன. இவைகள் யாவும் இந்திய மாநிலங்களில் ஆடப்படும் அந்தந்த இடங்களின் தொடர்பில் நடனத்திற்கும் பெயர் அமைந்தன. கண்டிய நடனம் இலங்கையின் பிரதான நடன வகையாகும். பரதம் பாரத நாட்டின் சிறப்பான நடனமாகும்.

தென் மாநிலங்களில் குறிப்பாகச் சிதம்பரம், மதுரை ஆகிய இடங்களில் ஆடல் பிரான் அரங்குகளில் ஆடினார். பரத நாட்டியத்தை அணி செய்யும் “ஆடுகின்றானெடி தில்லை யிலே” என்னும் பாடல் மூலம் ஆடல்பிரானின் நடனச் சிறப்பை அறியலாம். தமிழகத்தில் பரதக்கலை சிறப்பாகப் போதிக்கப்படுகிறது. யாவரும் பயில உதவுகிறது. இப்பரத

நாட்டியத்தில் சின்னஞ்சிறு சிட்டுகளான சிறுமிகள் பயின்று துள்ளித்திரியும் பருவத்தில் நடனமாடும் போது இளம் பராயத் தினருக்கும் ஆடவேண்டும் என்னும் ஆவல் உண்டாகிறது.

இவ்வற்புதமான நடனக்கலையில் இன, மத, மொழி வேறுபாடு ஏதும் அற்ற நிலையில் தம்மை அர்ப்பணித்தே பயில்வதால் பிற்காலத்தில் அன்பும் இன ஒற்றுமையும் சமூக உறவும் மேலோங்குகிறது. இத்தெய்வீகக்கலை மூலம் வன்செயலற்ற மனிதப் பண்பு மலர்கிறது. உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் பலர் இக்கலையை முறைப்படி கற்று மேலும் தமது கலைப்பணி மூலம் நடனக் கலையை வளர்க்கலாம். இதனால் கலை வளர்வதுடன் கலைகள் மூலம் மனிதநேயம் சமூக உறவு தெய்வீக சிந்தனை மலர்கிறது.

திருமதி. ஹேமலதா மிராண்டா

ஏறத்தாழ எழுபது வருடங்களுக்கு முன் பாணந்துறை யைச் சேர்ந்த சிங்கள இனச்சிறுமி இளஞ்சிட்டாக ஓடியாடிப் பறந்த காலம். தந்தையார் தமிழ் சமூகத்தினருடன் வேலைத் தளத்தில் கடமை புரிந்தவர். சிறுமியின் ஐந்து வயதிலும் தந்தையுடன் பாச உணர்வில் பழகியவர். தமிழ் பேசும் நண்பர் களின் ஏற்பாட்டில் நடந்த பொங்கல் விழாவிற்குச் சென்ற போது மகளும் தந்தை உடன் சென்றாள். பொங்கல் விழாவின் நிகழ்வொன்றில் பிஞ்சுப் பாலகியான தமிழ்ச் சிறுமியின் நடன நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்றது. சின்னஞ்சிறு வயதில் சிறுமி ஆடிய ஆட்டம் ஹேமலதாவையும் வெகுவாகக் கவர்ந்தது. இறையருட் சித்தம் கைகூட்ட எவரதும் அனுமதியைக் கோராது தானும் நடனம் பயின்று ஆட வேண்டுமென்ற அவா தூண்டியது.

அன்று வீடு சேர்ந்ததும் தானும் நடனம் பயில வேண்டு மெனப் பரிந்து கேட்டாள். தாயார் மறுத்தாலும் நடனம் பழகும் வாய்ப்பு இறைவனாற் தரப்பட்டது. அப்பிரிவிலுள்ள கலாலயா என்னும் நடனப்பள்ளியில் சேர விண்ணப்பம் கோரினார். தெரிவானார். தமிழ் மாணவரிடையே தனியொரு சிங்களச் சிறுமியாககச் சேர்ந்தாள். இவளின் முதற்குருவாக ஷேஷா பணிஹக்கார அமைந்தார். நடனப் பயிற்சியும் வேறாக ஓய்வு நாட்களில் நடைபெற்றது. பாணந்துறை நல்லாயன் பாடசாலையில் கல்வியும் தொடர்கிறது. பள்ளிப் படிப்பும் திறமையும் மேடைப்பேச்சும், விளையாட்டுப் போன்ற பல துறைகளிலும் ஹேமலதா சிறப்புற்றாள். ஆனால் தான் நடனத்தைப் பயின்று மேலோங்குவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு நடனத்தில் நன்கு முன்னேறினாள். தகைமையும் பெற்றாள்.

நடனத் தேர்ச்சியின் பயனாகப் பொல்கொலையிலுள்ள ஆசிரியப் பள்ளியில் நடனம் கற்பிக்கும் பேறு பெற்றாள். அச் சிறப்புடன் முதன் முதல் மாணவர்களைத் தேர்ச்சியடையச் செய்து நடன நிகழ்வை ஏற்படுத்தினாள். இவளின் ஆற்றலால் 1957இல் “வசந்த திலக்க” என்னும் நடன நிகழ்வு மேடை யேறியது. இந்த நிகழ்வின் சிறப்பினால் கொழும்புத் திட்ட ஏற்பாட்டில் இந்திய தமிழக “கலாசேத்திரா” நடனக் கல்லூரி யில் நடனக்கலை பயிலும் அனுமதி கிடைத்தது. இதன்பேறாக அடையார் கே. வக்ஸமணனிடம் ஐந்து வருடப் பயிற்சி கிடைத்தது. ஆனால் சிங்களப் பெண் அவர்கள் போதிக்கும் தமிழ் தெலுங்கு தெரியாததால் ழூரண பயிற்சியின்றி ஒரு சில பயிற்சியே கிடைக்குமெனத் தெரிவித்தனர்.

ஹேமலதா இயல்பாகவே நுண்மதியும் மேடைப்பேச்சும் கைவந்த கலையின் வாய் வீச்சுத் தன்மையால் டில்லி வரை சென்று தமிழ் தெலுங்கை தேவைக்கேற்பக் கற்பதாகவும் நடனக் கல்லூரியில் நிறைவான ஐந்து வருடப் பயிற்சி பெறவும் ஏற்பாடானது. இப்பயிற்சிக் காலத்தில் பரதம், கதகளி, மணிப்புரி ஆகிய நடன வகைகளையும் துறைபோகக் கற்றார். இப்பயிற்சிக் காலத்தில் இவருக்குப் பண நெருக்கடிகள் வந்த போதும் சிக்கனம் பேணி பயிற்சியில் திறமை பெற்றார்.

இவர் நடனப் பயிற்சியில் திறமையாகச் செய்வதை மதுரையைச் சேர்ந்த கிருஷ்ணன் என்னும் கனவான் சிங்களப் பெண்ணான இவரின் சிறப்பை அவ்வூரில் காண்பிப்பதன் பேரில் கல்லூரி அதிபருடன் சந்தித்து இவரது நடனத்தை நாற்பது நிமிடமாக அவதானித்து மனநிறைவடைந்தார். இதன் பேறாக முழுச் செலவையும் தாமே ஏற்று ஹேமலதாவின் நடன அரங்கேற்றத்தை மட்ராஸ் மியூசிக் அக்கடமியில் நிகழ்த்தவும் ஏற்பாடு செய்தார். ஒரு சிங்களப் பெண் தமிழ் மாணவிகளுடன் பயின்று இவ்வளவு திறமையாக நிகழ்வுகளைப் படைத்தார். என்னும் பெருமையுடன் பாராட்டி மகிழ்வித்தார். இச் செய்தியை இந்திய இலங்கை நாளேடுகளில் நடனத்தின் சிறப்பைப் பாராட்டிப் பிரசரித்தனர். இதற்கமைய ஹேமலதா பல இந்திய மேடைகளை அலங்கரித்தார்.

அரங்கேற்றத்தின் மறுநாள் நண்பியுடன் தமது ஊருக்குத் தேவையான பொருட்களை வாங்கச் சென்றபோது இவரின் அரங்கேற்றத்தை ஒரு கடையில் சிறப்பாகப் பேசிக் கொண் டிருந்த போது இவரின் நண்பி மூலம் அறிமுகஞ் செய்யப் பட்டார். இதனால் 150 கிலோ பொருட்களுக்கும் பத்துவீத விலைக்கழிவு தந்தனர். இவர் தமது தாயகம் வந்ததும் நடனப்

பள்ளியை நிறுவி நடனத்தைப் பயிற்றுவித்தார். 2010 வரை இவரிடம் கற்ற 104 மாணவியர் அரங்கேற்றங் கண்டனர். இவர் தமிழ் மூலம் நடன அசைவுப் பதங்களைக் கற்றதால் கூடுதலாகத் தமிழிலும் புரியாதவர்களுக்குச் சிங்கள மொழி மூலமும் மிகச் சாதுரியமாக நெறிப்படுத்தினார்.

இவர் தமது சாதனையையிட்டுக் கூறும்போது இன்று மேற்கத்திய நடனம் இந்திய திரைப்படத்தின் குத்தாட்டம் போன்ற கீழ்த்தர நடனங்களையே இன்றைய சமுதாயம் நாடுகிறது. ஆனால் பரதம் கதகளி கண்டிய நடனம் தெய்வீக மானது. பக்தி, அடக்கம், ஒழுக்கம், கலாசாரம் யாவும் நிறைந்த பாரம்பரியக்கலைகளாகும்.

ஹேமலதா தமது முதுமையிலும் கலைத் தொண்டின் பற்றுறுதியால் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் தமது படைப்புகளான “தீவிரிகீத்திய”, “ஹெக்”, “தண்ணாஹாஷா”, சுவர்ணதிலக”, “சிகிரிசிஹினய” ஆகிய நிகழ்வுகளை மேடை யேற்றி நடனக்கலைக்குப் புத்துயிருட்டினார்.

தம்மையே அர்ப்பணித்து சிறுவயது முதல் பல நெருக் கடிகளுக்கு மத்தியில் சிறப்பான பயிற்சியில் நடனக்கலையின் அதியுயர் சிறப்பைத் தேடிய ஹேமலதா மிராண்டா என்னும் சிங்களப் பெண் என்னும் மகாசக்தி இலங்கையின் இன மத ஒற்றுமைக்கும் பயனுள்ள சிறப்பை நடனக்கலை மூலம் ஏற்படுத்தினார்.

அறப்பணியால் உயர்ந்த அன்னையர்

5.1 அருட்பணியால் உயர்ந்த அன்னை தெரேசா

பாரெல்லாம் போற்றும் பொது நலத் தொண்டால் உயர்ந்து உலகெலாம் பெற்றகரிய உயர் விருதுகளையும் பட்டங்களையும் பெற்று, ஏதிலிகளின் உள்ளமெலாம் சேவையால் நிறைந்து மறுமையின் பின் புனிதர் என்னும் பட்டத்தையும் பெற்ற அன்னை தெரேசா சக்தி வடிவமாகப் போற்றப்படுகிறார்.

இவர் ஜூரோப்பிய நாடான மசிடோனியாவில் ஸ்கோப்ஜி நகரில் வாழ்ந்த கட்டட ஒப்பந்தகாரரின் மகளாக 26.08.1910 இல் பிறந்தார். இவரின் இயற்பெயர் அக்னஸ்கோஞ்சே பொயாஜியு என்பதாகும். இவரின் தாயார் பெண்களுக்கே இயல்பான இறைபக்தியும், கருணை உள்ளமும் நிறைந்ததால் இல்லற வாழ்வில் நல்லறம் காத்தார். தெரேசாவின் உடன் பிறப்புகளாக ஒரு அண்ணனும் ஒரு சகோதரியும் குடும்பத்தை அலங்கரித்தனர். இவரின் முற்றவப் பயணாகத் தேடிய தேட்டம் சிறுவயதிலேயே கல்வியின் ஆர்வத்தால் யாவற்றையும் நன்கு கற்றுத் தேறினாள். இவரின் தந்தை குறுகிய காலத்தில் மறுமை எய்தினார். தாயார் இறையருளைத் துணைக் கொண்டு கடின முயற்சியால் குடும்பத்தை இயக்கினார்.

இவர் தமது பன்னிரண்டாம் வயதில் சமூக சேவையில் ஆர்வங்கொண்டு கன்னியர் மடத்தில் துறவுச் சபைச் சோதரிகள் மூலம் இந்தியாவிற்குப் பணியாற்றக்கூடிய விபரங்களைக் கேட்டறிந்துள்ளார். சமூக சேவையையே நோக்காகக் கொண்டதால் “மரியாளின் பிள்ளைகளின் ஒருமைப்பாடு” என்னும் அமைப்பில் இணைந்தார். இதனால் தாழும் துறவியாகிச் சேவை செய்யவேண்டுமென உறுதி பூண்டார். முதலில் தாயாரிடமும் சோதரரிடமும் அனுமதியையும் ஆசிரியையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

1928இல் அயர்லாந்திலுள்ள “சிஸ்டர்ஸ் ஓவ்லொ ரேட்டோ” என்னும் கன்னியர் இல்லத்தில் இணைந்தார். தமது வெளியுலகத் தேவைக்காக ஆங்கிலமொழியைக் கற்று தேர்ச்சி பெற்றார். தமது சமூக சேவைக்கான பல்வகைச் சேவைகளையும் நன்கு கற்றறிந்தார்.

1929இல் இவர் மேற்கு வங்காள நகரான கொல்கத்தாவிலுள்ள கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் விதிகளுக்குமைய தமது பெயரைத் “தெரேசா” என மாற்றிக் கொண்டார். தமது பணியை ஏற்கு முன் அந்நகரின் மக்களது வாழ்க்கைநெறி, சுற்றுச்சூழல், சுகாதாரம், வாழ்வாதாரம், கல்வி நிலையாவற்றையும் நன்கு கற்றறிந்தார்.

இவருக்கு பாடசாலையில் ஆசிரிய நியமனம் கிடைத்தது பாடசாலையில் குழந்தைகளுடன் அன்பாகவும் ஆதரவாகவும் பழகினார். பாடங்களைக் கற்பித்ததுடன் நல்ல பழக்க வழக்கங்களையும் புகட்டிக் கண்டிப்பான ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார்.

தமது சமூகப்பணி கருதிச் சேவைக்கான தாதியர் பயிற்சி யைப் பட்னாவிலுள்ள சென் பமிலி மருத்துவமனையில் பயிற்சி பெற்றார். தம்பணி சிறக்கத் தமக்கிசைவான பத்து கண்ணி யாஸ்திரிகளுடன் இணைந்து சேவைக் குழுவாக இயங்க முற்பட்டனர்.

தமது 39 வயதில் கொல்கத்தாவிலுள்ள பின் தங்கிய இடமான மோத்திஜில் கிராமத்தில் தமது சேவையின் ஆரம்ப மாகத் தமது கல்வி போதிக்கும் பணியை ஆரம்பித்தார். முதலில் ஐந்து குழந்தைகளே இணைந்தனர். இவரின் கல்விச் சேவையின் சிறப்பால் குறுகிய நாட்களில் 46 குழந்தைகள் சேர்ந்து கொண்டனர். 1950இல் “மிசனரிஸ் ஒப் சாரிட்டிஸ்” என்னும் அறக்கட்டளையை நிறுவினார்.

இவ்வறக்கட்டளை மூலம் பசியால் வருந்து வோர், வீட்டு வசதியற் றோர், கண்பார்வை, செவிப்புலனற் றோர், உதவ எவருமில்லாது தவித்த முதியோர் ஆதரவற்ற தொற்று நோயாளிகள் யாவருக்கும் உதவி வந்தார். உறவினரால் புறக்கணிக்கப் பெற்ற முதியோர்களைப் பராமரிப்பதற்கான “கருணை இல்லம்” என்னும் விடுதியை ஏற்படுத்த முன் வந்தார். முதியோர் இல்லம் நிறுவுவதற்கான அரசு அனுமதி பெற்று “காளிகட்” என்னுமிடத்தில் “நிர்மல் ஹிருதய” என்னும் முதியோர் இல்லத்தை நிறுவிப் பணியை ஆரம்பித்தார்.

23.09.1955இல் ஊனமுற்ற குழந்தைகள் மனவளர்ச்சி குற்றிய பிள்ளைகள் கண்ட இடங்களிலும் அநாதரவாகத் திரிந்த பிள்ளைகள் அனைவரையும் ஒருங்கமைத்து “சிசு பவனை” என்னும் சிறுவர் இல்லத்தை நிறுவி இயக்கினார். 1957இல் தொழுநோயாளர்களுக்கான மருத்துவ நடமாடும் சேவையை ஆரம்பித்தார். மேலும் நோயாளிகளின் அவசிய தேவை கருதி “காந்தி பிரேம் நிவாஸ்” என்னும் தொழு யைன் எனும் மகாசக்தி

நோயாளர் மருத்துவ மனையையும் ஆரம்பித்தார். இம்மருத் துவ மனையின் வளர்ச்சி கருதித் தொழுநோயாளர் தினம் ஒன்றைப் பிரகடனப்படுத்தி நாட்டில் தொழுநோயில் தாக்கம் பற்றிய விழிப்புணர்வுப் பிரசாரத்தையும் ஏற்பாடு செய்தார்.

மேற்கூறிய சேவைகள் நன்கு இயங்க வேண்டிய நிலை கருதி அதிகாலையில் நீராடி விட்டு இறைவணக்கத்தையும் மேற்கொள்வார். நிதி உதவிகோரி தெருவில் இறங்கி வீடுகள் மற்றும் கடைகள் தோறும் சென்று கைநீட்டி யாசகள் செய்தார். ஒரு நாள் ஒரு வசதி படைத்த வர்த்தகரிடஞ் சென்று வலது கையை நீட்டி யாசகம் கேட்டார். வர்த்தகர் சினத்துடன் அன்னையைப் பார்த்தபடி தமது வாயிலிருந்த வெற்றிலை எச்சிலை அன்னையின் புனிதமான திருக்கரத்தில் உமிழ்ந்தார். அன்னை ஏதும் பதற்றமின்றிப் புன்மறுவவுடன் அவனுக்கு நன்றி கூறினார். இப்போ நீங்கள் எனக்குத் தந்தது திருப்தி யானது என்று கூறினார். வலது கையைப் பின்னால் வைத்துக் கொண்டு இடது கையை நீட்டி என் விடுதியிலிருக்கும் சூழ்நிலைக்காக ஏதாவது தாருங்கள் என்று கனிவாகக் கேட்டார். அன்னையின் பொறுமையும் கனிவான வார்த்தை யும் கல்நெஞ்சம் படைத்த வர்த்தகரின் இழகாத நெஞ்சத்தை உருக்கியது. இவ்வாறு சகிப்புத் தன்மை கொண்ட ஒரு பெண்ணை நான் இப்பொழுதான் சக்தி வடிவில் கண்டேன் எனக் கூறிவிட்டுத் தன் கடையிலிருந்த முழுப்பணத்தையும் வாரி வழங்கினான். மேலும் தான் செய்த தவறுக்காக வருந் தியதுடன் அன்னையிடம் மன்னிப்புக் கேட்டான். அன்னை இறைவனிடஞ் சொல்லுங்கள் என்று கூறியதும் மனநிறை வடைந்தான்.

“அன்னையின் அடக்கமான உள்ளத்தின் ஆழம் கடலின் ஆழத்திலும் மேலானது. பெண்களுக்கே உரியதான் இந்த நிகழ்வு இன்றைய காலத்தில் நிகழ்ந்ததால் “சட்டி சட்டத்தா கைவிட்டத்தா” என்றாற் போல் பெண் பத்திரகாளி வேடம் போட்டிருப்பாள். மேலும் காவல் துறையினர் வேடிக்கை பார்ப்போர் எனப் பலர் கூடி பெரிய போராட்டமே நடந்திருக்கும்.

திரேசா அம்மையாரோ கடினமான வன்மைகளையும் மன்னிக்கும் ஆழமான கடலில் வீசிவிட்டு பெண்களுக்கே உரியதான் புன்சிரிப்புடன் கூடிய சகிப்புத் தன்மை என்னும் அன்பினால் சாதித்த நிகழ்வு பெருவெற்றியைத் தந்தது. அன்றே அன்னையின் சேவை பிரபலமடைந்தது.

இதே போன்ற பல்வேறு வெற்றிகளுக்கும் முன்னேற்றத் திற்கும் முன்னால் அன்னையின் வாழ்வில் பலமேடுபள்ளங்கள் பவனி வந்தன. அன்னையின் தூய உள்ளத்தில் உறைந்த உன்னத சேவை குடிகொண்டதால் அன்னை எதையும் பொருட்டாக எண்ணவில்லை. “மெய்வருத்தம் பாரார், பசி நோக்கார், கண் துஞ்சார், எவ்வவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார். தம் கருமமே கண்ணாயினர்” என்னும் அமுத வாக்கு அன்னையின் சேவைக்கு அணிகலனாக அமைந்தது. இதே போல மேலும் பல அர்ப்பணிப்புக்களையும் தாங்கிய அன்னை தூய சேவைக்கான அன்பளிப்புக்களையும் பலவாறு பெற்றுள்ளார். தமக்குக் கிடைக்கும் பொது வரவுகளை அன்னை ஏற்கெனவே நிறுவிய அறக்கட்டளையில் சேர்த்து விட்டார்.

ஒரு சமயம் முன்னாள் பாப்பரசர் இரண்டாம் அருளப்பர் சின்னப்பர் இந்தியாவுக்கான திருப்பயணத்தை மேற்கொண்டார். நாட்டு மக்களின் தேவைகள், வாழ்வாதார நிலை,

அன்னை திரேசாவின் தூய பணி, சேவையின் சிறப்பு யாவற் றையும் நேரிற் கண்டார். இறைவன் திரேசாவை ஆசி கூறியது போல் அன்னையை மெக்சினார். அரிய பணி தொடரட்டும் ஆண்டவன் ஆசீர்வதிப்பான் என்று கூறியதுடன் தான் பவனி வந்த வெகு விலையுயர்ந்த காரினை அன்னைக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார். அன்னையும் அதனை நன்றியுடன் ஏற்றுக் கொண்டார்.

ஏழூரைக்காக எதனையும் எட்டி அடி வைத்து ஏளன்த்தையும் பொருட்படுத்தாது பிச்சையை ஏற்று ஏதிலி களை மனநிறைவுடன் வாழ வைப்பவர் அன்னை திரேசா. அவருக்கு ஏன் இந்த ஆடம்பரப் பவனிக்கான கருவி. சிந்திக் கிடந்த ஏழூ நெஞ்சங்களை ஏக்கமின்றி வாழ வைப்பதற்காக ஏங்கித் திரிந்த அன்னை அன்புடன் ஏற்ற கார் தனை ஏலத்தில் விற்று அதியுயர்ந்த பெருநிதியைத் தமது அறக்கட்டளையிற் சேர்த்தார். அவரின் தூய பணிக்கான பரிசில்கள் யாவும் பணியைப் போற்றியதால் அறப்பணி உயர்ந்தது. உலகம் முழுவதும் அன்னையின் சேவைக்கான புகழ் வளர்ந்தது.

உலகத்தாரின் அரவணைப்பால் திரேசா அன்னையின் சேவைப்பணிகள் உலகெலாம் பரவ 123 நாடுகள் கொடுத்த நிபந்தனை இல்லாத ஊக்கம் அறுநாறு சேவை மையங்களை ஆங்காங்கே நிறுவ அன்னைக்கு ஆண்டவன் அருள் வழங் கினார். அன்னையின் சேவையால் அகமகிழ்ந்து தாழும் சேவையால் முன்னேற்ற துடித்த நாலாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தன்னார்வத் தொண்டர்கள் தம்மைப் பொதுச்சேவைக்கே அர்ப்பணித்துச் செயலாற்றினர். அன்னையின் தூய உள்ளாம் இவர்களையெல்லாம் கவர்ந்த இறையருட் சக்தி செயற் பட்டது.

இறைவளால் தெரேசா என்னும் ஏழைச்சிறுமியைத் துரும்பாக வைத்துக் கொண்டு அறுபது வருடங்களுக்கு மேல் அளப்பரிய அருட்பணியை ஆண்டவரே செய்தார். அத்தனை அன்பு உள்ளங்களும் வாரி வழங்கின. ஆண்டவரின் அருட்பிரதிநிதி அருளப்பர் சின்னப்பர் தனது பெறுமதியால் உயர்ந்த பரிசையும் நல்கினார். நலிவுற்றோருக்கான நன்கொடையால் தமது உடல் உள் வளர்ச்சித் தேவைக்காக ஏங்கிய ஏழை நெஞ்சங்களை ஏற்று நிம்மதியடைந்தார். அனைத்தும் அவன் செயலாகும். 68 வருடங்களாக அருட் பணி செய்த அன்னையால் 87 அகவை தாண்டிய உடல் நிலை முன்போல ஓடி ஆடி வல்லமையுடன் செயற்பட முடியாத உடல் நிலைக்கு ஓய்வு தேவைப்பட்டது. இத்துமாற்றம் அன்னையின் இறுதிக் காலத்திற்கான கட்டியம் கூறுவது போல அமைந்தது. அருஞ் சேவைக்கென்றே அவதாரம் எடுத்த அன்னை தெரேசா ஆரம்ப காலத்தில் உயர்பணிக்கு ஈர்த்த உடல் உள் இசைவு தணியாது வெளித்தோற்ற அமைவுக்குகேற்ப 13.4.1997 அன்று முதுமை என்னும் முதுரைக்கிணங்கினார். தமது சகல முகாமைத்துவ பொறுப்புக்களையும் தொய்யவிடாது தொடரவல்ல அருட்சுகோதரி நிர்மலாவிடம் ஓப்படைத்தார்.

தாம் தொடங்கிய பணியை இறுதி மூச்சவரை கண்ணார்க் கண்டின்புறவேண்டிய பெரு விருப்பால் சாதாரண தொண்டராகப் பணியேற்றார். அன்னையைச் சாதாரண பணித் தொண்டராகப் பணியாற்றுவதை விரும்பாத இறையருள் அப்பணியில் நீடிய காலம் தொடர விட விரும்பவில்லை. அன்னைக்குப் பூரண ஓய்வும் நித்தியமும் வேண்டுமென விரும்பிய இறையருள் 05.09.1997 அன்றிரவு 9.30 மணியளவில் அன்னை மேரி தெரேசா அம்மையாரைத் தமது திருவடியில் இணைத்து பூரண நித்திரை செய்ய அருள்பாலித்தது.

புனித உள்ளமும் புனித பணியும் அன்னையைப் புனிதர் ஆக்கியது. இவரின் ஆன்மா இறைபதம் அடைந்தாலும் பெண் எனும் மகாசக்தி

ஆன்மாவைத் தாங்கி வழிபட்ட புனித உடல் உரிய முறைப்படி நல்லடக்க சேவைகளை புனிதமாகச் செய்யும் காலநேரம் உலகெங்கும் பரவியது.

இப்புனித பணிக்காக கத்தோலிக்க பாப்பரசர் தாம் நேரடியாக வர முடியாத போதும் தமது விசேட பிரதி நிதியை அனுப்பி வைத்தார். அமெரிக்க முன்னாள் ஐனாதிபதியின் பாரியார் ஹிலாரி, இங்கிலாந்து, அரசியின் பிரதிநிதி மற்றும் பிரபல நாடுகளின் அரசிமார், அரச பிரதானிகள் பலர் சமூக மளித்தனர். இந்திய மக்கள் கூடுதலாகக் கலந்து கொண்ட துடன் இந்தியத் தேசியக் கொடி அன்னையின் உடலின் மீது போர்க்கப்பட்டு இராணுவ வண்டியில் உடல் வைக்கப்பட்டு ஊர்வலமாகக் கொல்கத்தாவில் பூரண அரச மரியாதையுடன் நல்லடக்கஞ் செய்யப்பட்டது.

அன்னை மறைந்தாலும் அவரின் தன்னலமற்ற சேவை இந்திய மண்ணில் ஆரம்பித்து ஆல்போல் தழைத்து அறுகு போல் வேறுன்றி வசதி குறைந்த மக்களுக்காக 68 நீடிய வருடங்கள் நிலைபெற்றன. அன்னையின் புனித சேவை இந்தியா மட்டுமன்றி உலகின் 123 நாடுகளிலெங்கும் வியாபித்தது. அன்னையின் மறைவையொட்டி 2003இல் கத்தோலிக்க சமூகம் அருளாளர் பட்டமும் (வத்திக்காளில்) சென்ற வருடம் புனிதர் பட்டமும் வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தினர். அன்னை தெரேசாவின் சேவைக்கு நோபல் பரிசும் கிடைத்தது. மனித குலத்தில் மாணிக்கமாகப் பிறந்து இன மத பேதமின்றி ஏழைகள், நோயாளிகள் வாழ்க்கையில் நலிவுற் றோரின் கண்ணீரைத் துடைத்து 68 வருடங்கள் அருஞ்சேவையாற்றிய அன்னை தெரேசா உலகத்தோரின் நெஞ்சங்களில் மகாசக்தியாகவே போற்றப்படுகிறார்.

தவமும் தவமுடையார்க்காகும்.

5.2 கண்ணாளி அற்றோரை அகவொளி காட்டி உய்வித்த அன்னன அன்னலட்சுமி

மாவிட்டபுரக்கந்தன் பெருமையால் இம்மண்ணில் தோன்றி ஆன்மிகநெறியால் அருளொளி பரப்பிய யோக சவாமிகள் தம்பெருமையைப் புலப்படுத்தினார். ஆன்மிக சக்தியுடன் கல்வியால் சமய, சமூக, கல்வி அறப்பணிகளால் யாவராலும் கவரப்பட்டவர் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அம்மையார். கண்ணாளியற்றவர்களை அன்பினால் அறிவுட்டி அகவொளி காட்டி உலகத்தை அறிய வைத்தவர் அன்னன அன்னலட்சுமி. இவர்கள் மூவரும் தமது இறைபக்தி யால் வரையறுக்கப்பட்ட சேவையால் உயர்ந்து உலகமக்களி னாற் கவரப் பெற்று மாவை மண்ணிற்குப் பெருமை சேர்த்த உத்தமர்களாவர்.

முற்றவப்பயனால் இம்மையில் தாம் நாடிய சேவைக்காக இம்மூவரும் இல்லறம் நாடாது சொல்லறம் காத்து அன் பென்னும் உயர் பண்பினால் தம்பணியை அணி செய்தனர். இவர்களின் தோற்றத்தால் தமிழ் மண்ணில் விளைந்த சிறப்பான மூவகைப் பணிகளும் உலகை வலம் வருகின்றன.

அன்னன அன்னலட்சுமியின் வாழ்க்கைவந்தி

இவர் பிறந்த மண்ணின் பண்பிற்கேற்ப ஆன்மிக நெறியையும் அன்பையும் தன் சுயநலம் நாடாது அடுத்தவரின் துயரங்களை அறிந்து அரும்பணியாற்ற முன் வந்தவர். தமது வாழ்வாதாரம் நாடி ஆசிரியர் பணி ஏற்றவர். கொழும்பில் பணியாற்றிய காலத்தில் இன மத மொழி வேறுபாடின்றி பொது நலனை விரும்பினார். வசதி படைத்தோரை விட ஏழைகளின் குடிசைகளில் கண் பார்வையற்று வெளியுலகை அறியாத இளம் பிஞ்சுப் பாலகர்களை அன்புடன் நோக்கினார்.

அவர்களை வெளியுலகை அறியச் செய்ய முன் வந்தார். கண் பார்வையற்றோரை கல்வி மூலம் சிறப்பிக்க எண்ணியதால் இவரின் கற்கை நெறி உதவியது. தம்பணியை ஆரம்பித்தார்.

இடமாற்றம் பெற்று யாழ் மண்ணில் கால் பதித்ததும் கண்பார்வையற்ற மாணவச் சமுதாயத்தை வீடு வீடாகத் தேடி அகவொளி மூலம் வெளியுலகிற்கு அழைக்க முன்வந்தார். இவரின் சிறப்பான பணிக் காலம் எம்மண்ணின் சாபக்கேடான யுத்த காலமாகும். ஓரேயிடத்திலிருந்து பணியாற்ற முடிய வில்லை. மக்களும் சிந்திச்சிதறி அலைந்ததால் கண் பார்வையற் றோரைக் கண்டறிய முடியவில்லை. கண்டறிந்தாலும் ஓரிடத் தில் வைத்து அரவணைக்க முடியவில்லை. எம்மவரின் பற்றாக் குறையான சகலதும் அன்னை அன்னலட்சமியின் பணிக்கு இடையூறாக அமைந்தன. மக்களின் இடம் பெயர்வால் பிள்ளைகள் சீரான கல்வியைப் பெற முடியாதிருந்தது. அச்சுழ் நிலையிலும் பிள்ளைகள் படிக்கும் பாடசாலைகளை நாடி (பகுதிநேரம்)க் கற்பிக்கும் நிலை இருந்தது. பாடசாலை நாட் களில் மூன்று பாடசாலைகளுக்கும் மூன்று பேருந்துகளில் மாறிச் சென்றே பணியாற்றினார்.

யாழ் மண்ணில் வெய்யிலின் வெம்மை, பற்றாக்குறை உணவால் பசி, தாகம் பிரயாண நெருக்கடி யாவும் வாட்ட மதியவேளை பேருந்திலிருந்து இறங்குவார். இவர் தம்முடன் வசதிகளற்ற பிள்ளைகளின் நலன் கருதி விடுதியொன்றை அமைத்துத் தம்பணியைச் சிறப்பிக்க எண்ணினார். அரசு அரசு சார்பற்ற வசதி படைத்த பெரியார்களை நாடினார். அவர்கள் விடுதி அமைக்க நிலம் தேவையென்றார்கள். இவ்வாறு பல இன்னல்களின் மத்தியில் வெகுவாகச் சிரமப்பட்டார். பாடசாலைகளின் கற்பித்தல் முடிந்து தங்குமிடச்சுழலில் ஒரு நாள் பேருந்து மூலம் வந்திறங்கினார். அவரின் அன்றைய தோற்றம் மெலிந்த குறுகிய உருவமைப்பை அவரது புன்முறு வலும் சிறுகுடையும் அலங்கரிக்கும். அவரை அடையாளம்

கண்ட செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு.திருமுருகன் அவரை அனுகியபோது தமது இன்னல்களைக் கூறி விடுதியமைக்க நிலமொன்றைப் பெற உதவுமாறு விநியமாகக் கோரினார்.

இறைவன் திருவருஞும் அன்னையின் அன்றைய பரிதாப நிலையும் கைகூட்ட திருமுருகனின் அறப்பணியில் சிறப்பால் உரிய நிலம் கிடைத்தது. இனுவில் வடகிழக்குக் கிராம எல்லையான உறட்டியாலடியிலிருந்து சபாபதிப்பிள்ளை வீதியின் தென் பகுதியில் $14 \frac{1}{2}$ பரப்பு நிலம் அமைந்தது. அனைவரதும் பெரு முயற்சியும் அன்பு உள்ளங்களின் புனிதமான அன்பளிப்பும் கைகூட நவீன முறையில் பல வசதிகளுடனமைந்த இன்றைய “வாழ்வகம்” என்னும் பணிமையம் அமைந்தது.

இறையருளை நாடிய அன்னைக்குப் பணியை மேம் படுத்தவெனப் பல வகையிலும் உதவிகள் கிடைத்தன. அன்னையின் இயல்பான அன்பும் அரவணைப்பும் கட்டுலன் அற்றவரை அகவொளி காட்டி வெளியுலகை அறிமுகப்படுத்தும் நற்கால மும் கிடைத்தன.

இக்காலத்தில் ஐம்பது வயது கடந்த அன்னைக்கு ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட கண்பார்வையற்ற வசதி குறைந்த அன்புச் செல்வங்கள், பெற்றால் தான் பிள்ளையா? சுவாமி இராம கிருஷ்ணர் அன்னை சாரதாதேவிக்குக் கூறிய அருளுபதேசம் “தாயே நீ மகாசக்தி இப்பாரெலாம் பரந்து வாழும் யாவரும் உன் பிள்ளைகளே! அரவணைப்பாயாக” என்பதாகும். இதனைச் சிந்தையில் ஏற்றார் அன்னை. அன்பின் உறைவிடம் தூய உள்ளம் தூய பணியை நாடியதால் இன மத சாதி பேதமற்று யாவரையும் இரு கையாலும் வாரியணைத்து ஊன், உடை, ஏனைய வசதிகளை மறுபேரிடம் இரந்து தமது பிள்ளைகளுக்கு வழங்கினார். அன்பும் அரவணைப்பும் வழங்கிய போதும் பண்பாட்டு ஒழுக்கங்களில் கல்வி உயர்வில் ஏனைய திறமைகளில் முதலில் தாம் போதித்தவற்றை செயற்

படுத்தாதோரிடம் கண்டிப்பையும் நடுவு நிலைமையையும் நிலைபெறச் செய்தார். மேலும் இன்றைய சமூகத்தின் நடை முறைக்கமைய மாணவர்களுக்கு நுண்கலைகளான சங்கீதம், பரதம், வாத்தியக் கருவிகள் மீட்டல், நடிப்பு யாவற்றையும் கற்பித்து மேடையேற்றிஉள்ளூர், வெளியூர் தேசிய மட்டத்தில் முதன்மையடையச் செய்தார். யாவரும் விரும்பிக் கற்றனர். அன்னையின் சொற்படி ஒழுகினர். இதனால் அன்னை பூரித்தார். காலங்கள் செல்லவும் அன்னையின் வழிகாட்டலில் மாணவர்கள் அகக்கண் திறந்து தமக்கேயுரிய “பிறையிலி” முறையில் கற்று ஏனைய மாணவர்களுடன் போட்டி போட்டுச் சாதனை செய்தனர். இன்று உலகமைமான கணினியையும் கற்று வருகின்றனர்.

அன்னையின் வழிகாட்டலில் ஐந்தாம் ஆண்டு புலமைப் பரிசில் பரீட்சை முதல் இடைநிலைக் கல்வியில் மேம்பட்டு பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டம் பெற்று ஆசிரியர்களாக இதர அரச பணியாளராக சட்டத்தரணியாக தொழில் விற்பனைர் களாக இலங்கை முழுவதும் பணியாற்றுவதும் சிறப்பைத் தருகிறது. அன்னை தமது நிறுவனத்தின் எதிர்காலப் பணி தொடர அவரின் மாணவன் இரவீந்திரன் (கல்வியற்கல்லூரி விரிவுரையாளர்) பணியேற்று நடாத்துகிறார். அன்னையின் மாணவன் இரவீந்திரனும் அவர் தம் பாரியாரும் அன்னையின் பணியை இன்று மெருகூட்டுவது போற்றத்தக்கது.

இன்று வாழ்வகம் ஏனைய பொது நிறுவனங்களுள் சிறப்பாக இயங்குகிறது. இதனை வித்திட்டு நிறுவி இரந்து வாழ வைத்து யாவரையும் கல்வியால் கலைகளால், பண்பால் உயர்வடையச் செய்த அன்னையின் சேவை நிலை நாட்டப் பட்டுள்ளது. இவரின் சேவைச் சிறப்பை மதித்த யாழ் பல் கலைக் கழகம் (மறுமையின் பின்) கெளரவு கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கியது சேவைக்கான பெருமையின் சின்னமாகும்.

அரும்பணியாற்றி மறைந்தும் உறைந்த இடத்தில் பெருமை துலக்க அன்னையில் நினைவு மண்டபம் முழு உருவச்சிலை நிறுவிய அன்புத் தமிழ் உள்ளங்களில் அன்னையான மாதரிசி செல்வி.கலாநிதி அன்னலட்சுமி சின்னத்தம்பி அம்மையார் உலகளாவிய மகா சக்தியாக எம்மண்ணில் திகழ்கிறார்.

அன்பும் அடக்கமும் ஊக்கமும் சேவையின் சின்னமாகும்.

5.3 குழந்தைகளைக் காப்பாற்றும் நோக்கில் பிரேதப் பெட்டியிலடைத்த தாதி

இரினா சென்ட்லர் (1910.02.15 - 2008)

போலந்து நாட்டின் கருணை உள்ளங்கொண்ட மருத் துவர் ஒருவர் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்தார். இவரின் மகளான “இரினா சென்ட்லர் 1910.02.15 இல் அவதரித்தார். தந்தை தமது மகனுக்குப் பல நற்கருத்துக் களைக் கடைப்பிடிக்குமாறு உபதேசித்தார். ஏழு வயது வரை தாம் கேட்டவைகளில் “ஏழைகளுக்கு உதவி செய்தல்” என்னும் ஒரே கருத்தை மட்டும் கருத்தறிந்து செயலாற்ற உறுதி பூண்டார். இரினாவின் ஏழு வயதில் தந்தை மறுமை எய்திய தால் தமது பூரண சேவை (மருத்துவராக) செய்ய முடியாமற் போனது.

இரினா தந்தை வழியான மருத்துவத் தாதியாகப் பணியேற்றார். சமூக நல வாழ்வு அமைப்பு மூலம் ஏதிலிகளுக்கு உணவு உடைகள் வழங்கி வந்தார். அக்காலத்தில் இரண்டாவது உலக மகாயுத்தம் உலுக்கிய காலமாகும். யுத்த காலத்தில் யூதர்கள் மற்றும் நாசிப் படைகளுக்கிடையே பெரும் போர் சூழ்ந்தது. பல இலட்சம் யூதர்களை நாசிப்படையினர்

கெட்டோ என்னும் சிறுபகுதிக்குள் சிறைப்படுத்தி அடைத்து வைத்திருந்தனர். இடநெருக்கடியில் பசி பட்டினியால் வாடிய மக்கள் பெரும் துயரடைந்தனர். மேலும் தொற்று நோய்களும் பரவின.

அச்சமயம் ஜேரமனியின் முற்றுக்கையிலிருந்த போலந்து மக்களுக்காக இரினா சென்டலர் உதவ முன்வந்தார். யுத்த நெருக்கடியில் தமது உயிரையே துச்சமென எண்ணி அருஞ் சேவைக்காகத் தியாகஞ் செய்ய முற்பட்டார். இவருடன் வேறு சிலரும் இணைந்தனர். கெட்டோ என்ற பகுதியில் உயிருக்காகப் போராடி நலிந்த சிறார்களை வெளியேற்ற முன்வந்தார். இரினா நாசிப் படைகளின் கண்காணிப்புக் கெடுபிடியில் அவதியற்று கடும் நோயால் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளை அழைத்துச் செல்வதன் பேரில் குப்பைகள், ஆடைப் பொதிகள், பிரேதப் பெட்டிகளில் அடைத்து வெளியேற்ற முன்வந்தார். இவ்வாறு இரண்டாயிரத்தைந்நூறுக்கும் மேற்பட்ட குழந்தைகளை வெளியேற்றிக் காப்பாற்றினார்.

இச்செயல் மூலம் இரினா யூதக் குழந்தைகளைப் பாதுகாப்பான இடங்களுக்கு இடம்மாற்றுகிறார் என அறிந்த நாசிப்படையினர் இரினாவைக் கைது செய்தனர். சிறையிலிலடைத்து உண்மை நிலையை அறியும் நோக்கில் இரினா வைப் பலவாறு சித்திரவதை செய்தார்கள். கைகளை எல்லாம் உடைத்துத் துன்புறுத்தினர். ஆனால் தமக்குக் கிடைத்த தண்டனைகளை இறைவனிடம் பாரம் கொடுத்தார். தாம் தாதிப் பணியாற்றிய வேளையில் நோயால் வருந்திய சிறார்களிற் சிலரை மருத்துவ (தாதி) உதவி செய்ததாகவும் தீங்கான வேறெதும் செய்யவில்லையென்றும் கூறினார். ஆனால் நெஞ்சிற் குடிகொண்ட கருணையால் வெளியேற்றிய பிள்ளைகளின் விபரம் ஏதும் தெரியாதென உறுதிபடக் கூறினார்.

சிறிது நாட்களில் நாசிப் படைகளின் பிடியிலிருந்து தெய்வாதீனமாகத் தப்பி மாற்றுருவில் நடமாடினார். போர் முடிவடைந்ததும் பிள்ளைகளின் தகவல்களைனத்தையும் எல்லாப் பெற்றோருக்கும் வழங்கி மகிழ்வித்தார். பாரிய யுத்த நெருக்கடி, கொடிய சிறைவாசம், சிறையில் கிடைத்த சித்திர வதைத் தண்டனை யாவற்றையும் இறைவனிடம் ஏற்கனவே பாரம் கொடுத்ததால் அவரின் மனவேதனையின் பாரம் இறங்கியது.

ஏங்கிய பெற்றோர் பிள்ளைகள் இருக்குமிடமறிந்து ஒன்றுசேர்ந்து இன்புற்றனர். இறையருள் கைகூட்ட ஆற்றிய சேவை உரமுட்ட மனதிறைவடைந்தார். தமது திருமணப் பருவத்தே திருமணஞ் செய்தார். ஆயிரக்கணக்கான பிள்ளைகளை நேசித்து அவர்களைக் காப்பாற்றிய கருணைக்காக உதவிய இரினா மூன்று பிள்ளைகளின் அன்புத் தாயானார். ஒரு பெண் இன்புற்று வாழ இல்லறம் என்னும் நல்லறம் நிலையான இன்பத்தைத் தரும். அதே இன்பத்தில் கிடைத்த மூன்று மழலைகளும் இரினாவின் இணையற்ற செல்வங்களாகும். இவ்வாறு மகிழ்ந்த இரினா தனது நிலையான இன்பழுட்டும் சமூகப் பணியில் இணைந்து தந்தையின் உபதேசமான ஏழைகளுக்கு உதவும் அன்பிற்கரசியாக சமூக சேவையின் மகாக்கதியாக இன்புற வாழ்ந்தார்.

இரினா அம்மையார் உள்மாரப் பணியாற்ற வேண்டு மென்று விரும்பிய இறையருள் 98 வயது வரை நலமுடன் வாழ வைத்தது சிறப்பாகும். இரினா தமது 98 வயதில் இறைவனாடி சேர்ந்தார்.

“செயற்கரிய செய்வர் பெரியர்”

கற்புடை மகளிர்

6.1 சாவித்திரி

மகாசக்தியின் ஓரம்சமான சாவித்திரிதேவி அற்புதங்கள் நிறைந்தவர். முன்னொரு காலத்தில் மந்தரதேசத்து மன்னன் அசுவபதி என்பவன் மழலைச் செல்வமின்றிச் சாவித்திரி தேவியை வழிபட்டு யாகன் செய்தான். சக்தியின் அருளால் கிடைத்த மகவக்குச் சாவித்திரி எனப் பெயரிட்டான். சாவித்திரி கல்வி கேள்விகளிலும் அரசாட்சிக்கு வேண்டிய பயிற்சிகளையும் கற்றுச் சிறப்படைந்தாள். திருமணப்பருவம் வந்ததும் தந்தையின் அனுமதிப்படி சிறந்த கணவனைத் தேடிச்சென்றாள். சேடியர் மற்றும் பாதுகாவலருடன் காட்டில் வாழ்ந்த இளவரசனான சத்தியவானைத் தெரிவு செய்தாள். தந்தையிடம் வந்தபோது அச்சமயம் நாரத முனிவரும் அங்கிருந்தார்.

காரடையா நோன்பு

சாவித்திரி சத்தியவானையே தெரிவு செய்ததாகக் கூறி னாள். நாரத முனிவர் சத்தியவானின் எதிர்காலம் ஒருவருடம் தான் என்றும் சாவித்திரி சகல சிறப்பும் இருப்பதால் சாவித்திரி தேவியைக் குறித்து காரடையா நோன்பிருந்து இயமனையும் வெல்லுவாள் என ஆசி கூறினார். சத்தியவான் சாவித்திரியின் திருமணம் நடைபெற்றது. சாவித்திரி சத்தியவானுடன் கானகஞ் சென்று வாழ்ந்தாள். பதிவிரதையான சாவித்திரி காரடையா நோன்பு விரத்தைக் கையாண்டாள். (கார் அரிசி

என்னும் தவிட்டுப் பச்சரிசியை நண்யவிட்டு தேங்காய், உப்பு, சர்க்கரை சேர்த்து அரைத்து அடைதட்டி நீராவியில் வேக வைப்பது காரடையாகும்.) கணவனின் ஆயுட்காலத்தை நாளடைவில் குறித்து வந்தாள். உரிய நாளின் முதல் நாள் உபவாசமிருந்து மிகப் பக்தி பூர்வமாகச் சாவித்திரியை வேண்டினாள். குறித்த நாளன்று காலை சத்தியவான் காட்டிற்கு விறகு வெட்டச் சென்றான். சாவித்திரியும் முதல் நாள் நோன்பிருந்து காலையில் பாரணை செய்யாது காலை நீராடி ஆசார சீலமாகத்தானும் சென்றாள். அன்றைய தினம் தன்னையே அர்ப்பணித்துத் தேவியைப் பிரார்த்தித்தாள். கணவன் காட்டில் ஒரு மரக்கிளையை வெட்டியதும் மயங்கி வீழ்ந்தாள். சாவித்திரி அவனின் தலையைத் தன்மடியீது வைத்திருந்தாள். அச்சமயம் இயமன் வந்து சத்தியவானின் உயிரைக் கவர்ந்து சென்றான். சாவித்திரி இயமனைப் பின் தொடர்ந்தாள். அவள் வருவதைக் கண்ட இயமன் பெண்ணே! என்னை எவரும் காணமுடியாது. நீ கற்புடையவளானதால் உன்னாற் காணமுடிந்தது. உன் கணவன் உயிரைத் தவிர வேறு வரம் கேள் என்றான். சாவித்திரி வேறு சில வரங்களுடன் தமக்கு மழலைச் செல்வம் வேண்டுமென்றாள். இயமன் வரங்களைத் தந்ததும் புறப்பட்டான். சாவித்திரி மேலும் பின் தொடர்ந்தாள். இயமன் தொடர்ந்து சாவித்திரி வருவதன் காரணம் கேட்டான். சாவித்திரி உள்ளத் துணிவுடன் இயம தர்மராசாவே! உங்கள் வரம் சித்திக்க வேண்டுமாயின் கற்புடைய பெண்ணாகிய நான் கணவனையின்றி மழலைச் செல்வத்தை அடையலாமா? எனப்பரிந்து கேட்டான். இயமன் தான் விட்ட தவறை உணர்ந்ததும் சத்தியவானின் உயிரை விட்டு “நீங்கள் இருவரும் நீடிய வாழ்வுடன் சகல வரங்களையும் அனுபவிப்பீர்களாக” என ஆசிகூறி விடைபெற்றான்.

சாவித்திரி ஓடோடி வந்து கணவன் சாய்ந்த இடத்திற்கு வரவும் சத்தியவான் துயிலெழுந்தது போல எழுந்தான். சாவித்திரி நடந்த சம்பவத்தைக் கூறிச் சாவித்திரி தேவியைப் போற்றி வணங்கினாள். இருவரும் தமது வசிப்பிடம் வந்து யாவருக்கும் சகல விபரங்களையும் தெரிவித்து மகிழ்ந்தனர். சாவித்திரி தனது விடாமுயற்சியுடன் சாவித்திரி தேவியின் காரடையா நோன்பிருந்து மதியூகத்தால் இயமனை வென்று சத்தியவானின் உயிரை மீட்டாள். ஒரு பெண்ணாக இருந்து தம்மை அர்ப்பணித்து செயற்கரிய செயலால் மகாசக்தியா னாள். சாவித்திரி கடைப்பிடித்த காரடையா நோன்பின் மகிழ்மையால் இன்றுவரை எம்மண்ணில் சைவத் தமிழ்ப் பெண்கள் இவ்விரதத்தைக் கடைப்பிடிப்பது விசேடமாகும்.

6.2 கற்பின் பெருமையால் பொழுதை

விழியாதிருக்கச் சபித்த நளாயினி

முன்னொரு காலத்தில் நளாயினி என்னும் கற்புக்கரசி தமது கணவனுடன் இனிது வாழ்ந்தாள். கணவனுக்கு முற் பிறவியின் கன்ம விளையால் தொழுநோய் ஏற்பட்டது. தொழு நோய் காரணமாகப் பிற்காலத்தில் அவரால் நடமாட முடிய வில்லை. அவரின் அங்கு மனைவி கணவன் மீதிருந்த பதி பக்தியால் கணவனுடைய சகல பணிவிடைகளையும் எதுவித சலிப்புமின்றித் தன்னை அர்ப்பணித்தே செய்து வந்தாள். அவள் கணவன் எதைக் கூறினாலும் மறுவார்த்தை பேசாது விருப் புடன் செய்து வந்தாள். அவளின் தூய சிந்தனையில் பதிபக்தி பதிந்ததால் யாவற்றையும் திறம்படச் செய்த கற்புக்கரசி யானாள். ஒரு கற்புக்கரசி எவர் மீதும் எது கூறினாலும் சித்திக் கும் மகிழ்மையை இறைவன் இவர்களுக்குக் கேட்காமலே கொடுத்தவரமாகும்.

ஒரு நாள் முன்னிரவு கணவன் குறிப்பிட்ட ஓரிடத்திற்குச் செல்ல விரும்பினார். கணவனின் விருப்பத்தை ஏற்ற நாளாயினி ஒரு பிரம்புக் கூடையில் கணவனை இருத்தித் தலையிற் சுமந்து கொண்டு வீதி வழியே சென்றாள். கற்புடைய பெண்கள் பாதையிற் செல்லும் போது தமது உறவான பூமாதாவையே நோக்கிய வண்ணம் செல்வர். அதே போல நாளாயினியும் தலையிற் கூடை இருந்ததாலும் தமது கற்பின் மரபினாலும் கீழ் நோக்கிய பார்வையிற் சென்றார்.

அச்சமயம் ஒரு வீதியினருகே நாட்டப்பட்டுள்ள கழு மரத்தில் மாண்டல்ய முனிவர் ஏற்கனவே செய்த அரச நீதிக்கு புறம்பாகச் செய்த குற்றத்திற்காக கழுவில் ஏற்றி வைக்கப் பட்டிருந்தார். அதனால் அவர் வேதனையுடன் இருந்தார். நாளாயினி தனது கணவனைச் சுமந்து சென்ற போது கூடை முனிவரின் காலை இடறி விட்டது. வேதனையுடன் சினமும் கொண்ட முனிவர் நளாயினியை நோக்கி “இன்றைய பொழுது விடியு முன் உன் தாலி அறுந்து விழுக்கடவது” எனச் சாப மிட்டார். இதைக்கேட்டதும் தனது பதிபக்தியால் தனது கற்பின் துணிவுடன் “அப்படியாயின் இன்று பொழுது விடியா திருக்கக் கடவது” என்று நாளாயினியும் சாமிட்டாள். உரிய நேரம் வந்தும் பொழுது விடியவில்லை. தேவர்களும் முனிவர் களும் மற்றுமுள்ளோரும் இறையருளைநாடினர்.

அச்சமயம் யாவரும் சாபமிட்ட இருவரையும் பொழுது விடிவதன் தேவையை எடுத்துரைத்து இருவரிடமும் பரிந்து பேசிச் சமரசநிலையை ஏற்படுத்தி மறு சாபமிடச் செய்து நிலைமையை வழுமைக்கு திருப்பினர். கற்பிற்கரசியான நளாயினி பதி பக்தியால் தமது கற்பின் மூலம் பொழுது விடியாதிருக்கச் செய்த மகாசக்தியாளானாள்.

6.3 கற்பின் பெருமையை நிலைநாட்டிய வாசகி

திருக்குறள் என்னும் அரிய பெரிய கல்விக் களஞ்சியத்தை எழுதிய திருவள்ளுவர் ஆரம்பகாலத்தில் நெசவாளராகப் பணியாற்றினார். தமது வாழ்க்கைத்துணை நாடி வாசகி என்னும் உத்தமியைத் திருமணஞ்ச செய்தார். இயல்பாகவே வாசகியின் கற்பைச் சோதிக்கவெண்ணிய வள்ளுவர் தமது இல்லற வாழ்வில் முதன் முதல் சமையல் செய்ய வேண்டிய வேளை வந்தது. வாசகியிடம் ஒரு பிடி மனைவைக் கொடுத்துச் சோறு சமைக்குமாறு தெரிவித்தார். வாசகி பதிபக்தி மேலிடத் தமது கற்பை நிலைநாட்ட இறையருள்உதவியது.

கணவனின் வேண்டுதலை அடுத்து உலையைக் கொதிக்க விட்டுத் தமது கற்புநெறியின் பெருமையை உலகறியச் செய்ய மாறு இறையருளை வேண்டி அவர் தந்த மனைவை உலையில் இட்டாள். உரிய நேரம் வந்ததும் பார்த்தபோது தூய அரிசிச் சோறு கிடைத்தது. அதனைக் கறி வகைகளுடன் சேர்த்துக் கணவனுக்குப் பரிமாறினாள். திருமணமாகி முதன்முதல் வாசகி சமைத்துப் பரிமாற வந்தபோது இலையருகே ஒரு குவளையில் நீரும் ஒரு ஊசியும் வைக்குமாறு பணித்தார். கற்பும் பதிபக்தியும் மிகுந்த வாசகி கணவனின் வார்த்தைக்கு மறுவார்த்தையின்றி வைத்தாள்.

தினமும் உணவு பரிமாறு முன்னே வழைமைபோல இலையருகே ஊசியும் குவளையில் நீரும் வைக்கப்படும். ஆனால் வாசகியின் இறுதிக்காலம் வரை அவை பயன்படவில்லை. வாசகியின் பணிவிடையையும் பண்பையும் எண்ணித் தம் அகத்துள்ளே பெருமை கொண்டார். வாசகி மரணப்படுக்கையில் இருந்தபோது வள்ளுவர் அவளுகே சென்று தான் உணவருந்தும் போது ஊசியும் நீரும் வைக்கச் சொன்ன காரணத்தைக் கூறினார்.

“எந்தப் பெண்ணும் உணவு பரிமாறும் போது ஒரு பருக்கையேனும் கீழே சிந்தும். அதனை ஊசியால் குத்தி எடுத்து குவளையிலுள்ள நீரில் அலம்பிய பின் தமது உண வடன் சேர்க்க எண்ணியே ஊசியையும் நீரையும் வைக்கச் செய்தேன். ஆனால் வாசகி தமது அடக்கம், அவதானம், நிதானம், அமைதி பேணிப் பதிபக்தியைக் காண்பித்துக் கற்புநெறியை அணி செய்ததால் வாசகியின் சீவிய காலத்தில் என்றேனும் ஒரு பருக்கை தானும் சிதறவில்லை. இதனால் ஊசியும் நீரும் பயன் பெறவில்லையென்றார். மேலும் வாசகியின் பதிபக்தியை வியந்து பின்வரும் பாடலைப் பாடினார்.

“அடிசிற் கினியாளே அன்புடைய மாதே
படிசொற் தவறாத பாவாய் - அடிவருடிப்
பின்தாங்கி முன்னெழும் பேதையே போதியோ
என்தாங்கும் என்கண் இரா”

இயல்பாகவே தெய்வப்புலவரான வள்ளுவர் கவி ஆற்றல் மிக்கவர். தமது பணியாளரின் வேண்டுதலை அடுத்தே வள்ளுவர் திருக்குறள் என்னும் நூலை எழுதினார். நூலின் கருப்பொரு ளாக வாசகியின் கற்புநெறியும் வாழ்க்கைத் தடங்களுமே அமைந்தன.

இவ்வரிய குடும்பமான வள்ளுவர் வாசகியின் வாழ்வில் என்றும் அமைதியும், பண்பும் செயற்றிறனும் கற்புநெறியை உலகறியச் செய்தது. ஒரு அரிய நூல் எழுதி வெற்றிகரமாக வெளிவர வள்ளுவருக்கு அரும்பணியாற்றித் தமது கற்ப மேலீட்டால் பதிபக்தியை நிலை நாட்டியமை உந்து சக்தியாக அமைந்தது. வாசகி தமது பதிபக்தி மேலிடச் செய்த வேறொரு நிகழ்வையும் அறிவோம்.

ஒரு நாள் வாசகி தமது தேவைக்காகக் கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ளிக்கொண்டிருந்தாள். அச்சமயம் வள்ளுவர் அழைத்த போது தண்ணீர் அள்ளிய துலாக்கயிற்றை அப்படியே விட்டுக் கணவனிடம் சென்றாள். வள்ளுவர் கூறிய பணிவிடையைச் செய்த பின் கிணற்றடிக்கு வந்தாள். வாசகியின் கற்பின் மகிழ்மையால் துலாக்கயிறு விட்ட இடத்திலேயே இடை நடுவில் துலாவுடன் நின்றது. வாசகியின் கற்பு மகிழ்மையும் குடும்ப இனிய வாழ்வும் யாவராலும் போற்றப்பட்டது. கற்பு நெறியும் பதிபக்தியும் மேலோங்கியதால் உலகம் போற்றும் உத்தமியான வாசகி என்னும் பெண் மகாசக்தியானாள்.

6.4 பதிபக்தி விரதம் பூண்ட சந்திரமதி

சத்தியம் காத்த அயோத்தி மன்னனின் சத்திய விரதத்திற்கு அச்சாணியாக வாய்த்த தர்மபத்தினி சந்திரமதி என்னும் மாதரசி. அரிச்சந்திரன் தான் பூண்ட சத்தியநெறிக்கமைய அயோத்தியில் செங்கோலோச்சினான். இவன் அரசனாக வந்ததும் தமது வாழ்வில் உயர்நெறியான சத்திய வாக்கை நெறிப்படுத்தினான்.

இந்திரலோகத்தில் சந்தித்த வசிட்டமுனிவரும் விசவா மித்திர முனிவரும் தம்மிடையேயான போட்டி பொறாமை என்னும் தீயநெறியால் வாதிட்டனர். வசிட்டர் அரிச்சந்திரன் பொய்யேதும் கூறாது சத்தியவிரதம் காப்பவளென்றார். விசவாமித்திரரோ அரிச்சந்திரன் மூலம் ஒரு பொய்யாவது கூறச் செய்வதாகச் சபதமிட்டார். இதனால் அரிச்சந்திரன் தன் வாழ்வில் பலவற்றையும் இழந்து மனைவி மக்களையும் துன்பத்துக்காளாக்கிச் சோக வலையில் ஆழ்த்தினான். இறுதி யில் சத்தியமே வெல்லும் என்பதை நிலை நாட்டினான்.

விசிட்ட முனிவருடன் விவாதித்த விசவாமித்திரர் தாம் கூறிய சபத்தை நிலை நிறுத்த எண்ணினார். ஒரு சமயம் அரிச்சந்திரன் வேட்டைக்காகத் தனது சேனைகளுடன் காட்டிற்குச் சென்ற சமயம் விசவாமித்திரர் அரிச்சந்திரனை தனிப்படுத்தி அலைய விட எண்ணினார். தவ வலிமையால் ஒரு பன்றியைத் தோற்றுவிக்கவும் அரிச்சந்திரனை நடுக்காட்டிற்கு ஏமாற்றி அழைத்து சென்றதால் பாதையையும் கூட வந்தோரை யும் தவற விட்டுத் தவித்தான். அச்சமயம் முனிவர் அந்தனை வடிவில் வந்து தாம் பாதையைக் காண்பபிப்பதாகவும் தனது மகனுக்குத் திருமணம் நடைபெற இருப்பதால் உதவுமாறு கேட்டதும் அரிச்சந்திரன் தனது சேனைகள் நாடு இராச்சியம் முழுவதையும் தருவதாக வாக்களித்தான். பின்னர் முனிவர் கொடுத்த தானத்திற்கான தட்சினையாக இரண்டரைப்பாரம் பொன் கேட்டார். இராச்சியம் யாவும் வழங்குவதாகக் கூறிய பின்தட்சினையாக கொடுப்பதாக வாக்களித்தான்.

இராச்சியம் யாவும் தருவதாகக் கூறிய அரிச்சந்திரன் தனது சத்திய வாக்கை நிலை நிறுத்தும் நோக்கில் மனைவி மகனுடன் ஏதிலியாக நாட்டை விட்டேகினர். ஏற்கெனவே கூறியபடி இராச்சியத்திற்கு மேலாகத் தட்சினை கொடுக்க முடியாத நிலையில் வருந்தினான். கூறியபடி பணம் கொடுக்க முடியாதெனக் கூறினால் இராச்சியத்தையும் விட்டுச் செல்லத் தேவையில்லை என்று முனிவர் கூறினார்.

அரிச்சந்திரன் அதுவரை கடைப்பிடித்த சத்திய விரதத் தைத் தொடர்ந்து காப்பாற்றுமாறும் தாம் வெளியேறி வேறு வகையில் தட்சினையைக் கொடுக்கலாம் என்னும் நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. இச்சமயத்தில் பதிப்பதி கொண்ட சந்திரமதி எத்துயரம் வந்தாலும் சத்தியவிரதத்தை விடக்கூடாதென்றாள். தாம் துயரடையவும் வாக்கைக் காப்பாற்றவும் உதவ முன் வந்தாள் சந்திரமதி.

அரண்மனை வாழ்வில் அரசுபோகத்தில் வாழ்ந்த மூவரும் தமது வாக்கைக் காப்பாற்ற ஏதிலியாகப் புறப்படுகின்றனர். வீதி வழியே சென்று துன்புற்றனர். அச்சமயம் முனிவர் தமது தட்சிணையைத் தருமாறு வற்புறுத்தவும் அரிச்சந்திரன் மனைவி மகன் உடன் வர ஒருமாத கால அவகாசம் கேட்ட வாறு காசி மாநகரை அடைந்ததும் கணவன்படும் துன்பத்தைக் கண்ட சந்திரமதி தன்னை அடிமையாக விற்று முனிவரின் கடனைச் செலுத்தச் செய்தாள். அரிச்சந்திரன் பெருங் கவலை யுடன் காசிமாநகரில் நின்று தனது மனைவியை அடிமையாக விற்பதாகச் சொல்லிக் கூவி அழைத்தான்.

அச்சமயம் வேதியர் வடிவில் வந்த விசவாமித்திரரிடம் சந்திரமதியையும் மகன் லோகிதாசனையும் பத்துக்கோடி ரூபாவிற்கு விற்று அப்பணத்தைக் கூட வந்த அந்தனரிடம் கொடுத்தான். அவ்வந்தணன் மிகுதிப் பணத்தையும் விரைவில் தருமாறு கூறிப்போனான். சந்திரமதியையும் மகனையும் வாங்கிய வேதியன் இருவரையும் கயிற்றினாற் கட்டி இழுத்துக் கொண்டு வீடு சென்றதும் பலவாறு துன்புறுத்தி அடிமை வேலைகளைச் செய்ய விட்டான். மனைவியையும் மகனையும் அடிமையாக விற்றுப் பிரிந்த கவலை நிலைமாறு முன் மிகுதிப்பணத்திற்கான வேதியனின் நச்சரிப்பால் தன்னையும் அடிமையாக விற்கத் தெருவில் நின்று கூவினான். அச்சமயம் ஒரு சண்டாளன் வாங்க முன்வந்தான். சண்டாளன் வாங்க முடியாததால் விசவாமித்திரரே பத்துக்கோடி பொன் கொடுத்து தனது ஆணைப்படி சண்டாளனிடம் அடிமை வேலை செய்யச் சொன்னார். அச்சமயம் “அரிச்சந்திரா! நீ கடனிலிருந்து விடுபட்டாய் முனிவருக்கு தருவதாகக் கூறிய பொன் கொடுபட்டது” என அசரீரி ஒலித்தது. அச்சமயம் சுடலைப் புலையன் அரிச்சந்திரனை தடியால் அடித்து

அடிமையாகச் சுடலை காக்க இழுத்துச் சென்றான். அரிச் சந்திரன் தன் பணியை ஏற்றுத் தன் விதியை நொந்து கடமையிற் கண்ணாயிருந்தான்.

வேதியனால் அழைத்துச் செல்லப்பட்ட சந்திரமதி தன் விதிப் பயனை எண்ணியதுடன் தனது சிறு பிள்ளையும் தானும் இரவு பகலாக நீண்ட நேரம் வேதியனின் கடின வேலைகளைச் செய்தனர். தன் கணவன் காத்த சத்திய விரதத்திற்காகத் தமது சுகபோகமிழந்து அடிமையாக அல்லற்படுவதை எண்ணி வருந்தினாள். வேதியரின் கட்டளைப்படி லோகிதாசன் காட்டுக்குச் செல்லும் அயற் பிள்ளைகளுடன் சென்று தர்ப்பைப்படுல் வெட்டிக்கொண்டும் ஓமச் சள்ளிகள் பொறுக்கி வரவும் அனுப்பப்பட்டான். சள்ளி யாவும் எடுத்துக் கொண்டு வெட்டிய புல்லை எடுக்கும்போது முனிவரால் ஏவப்பட்ட பாம்பினாற் கடிபட்டு இறந்தான்.

காட்டுக்குப் போன மகன் வராததால் பதைபதைத்த சந்திரமதி ஏங்கினாள். வெகுநேரத்தின் பின் அயற்பிள்ளைகள் வந்து லோகிதாசன் பாம்பு தீண்டி இறந்தான் எனக் கூறினர். மகனைப் பார்த்து வரச் சந்திரமதி முயன்ற போது இட்ட பணிகளை முடித்துச் செல்லுமாறு வேதியன் பணித்தான். வேலைகள் முடிய நடுநிசியானது. கடும் இருள், பசியும் கவலையும் உடன் செல்ல காட்டில் எங்கும் தேடினாள். கடைசியில் இறந்த மகனைக் கண்டதும் கட்டி அணைத்துக் கதறி அழுத வண்ணம் பரிதவித்தாள். அவ்வழியே வந்த நகர் காவலர்கள் சந்திரமதி பிள்ளையைக் கொண்று விட்டு பாசாங்கு காட்டுகிறாள் எனக்கூறி அழைத்துச் சென்று சுடலைப் புலையன் வீரவாகுவிடம் ஒப்படைத்தனர். வீரவாகு சந்திர மதியை சுடலை அடிமையான அரிச்சந்திரனிடம் கொடுத்து அவளின் தலையை வெட்டப் பணித்தான்.

அரிச்சந்திரன் பெண்களைக் கொல்வதில்லை என்ற விரதம் பிடிப்பதால் இவளைக் கொல்ல மறுத்தான். அச்சமயம் சுடலைப் புலையன் நீ அடிமை நான் செல்வதைச் செய்யெனப் பணித்தான். அடிமை ஏங்கிய வண்ணம் என் விரதத்தைக் கெடுக்க வந்த பெண்ணே தலையைக் குனி என்று கூறிய வண்ணம் கத்தியை ஒங்கினான். அச்சமயம் அவள் கொலைப் புலையனே! எனக்குச் சாவதில் ஆட்சேபனை இல்லை. உனக்குப் பெண்களைக் கொல்வது பாவம் என்பதை அறிவது போல நானும் இறந்த பிள்ளையைத் தகனஞ் செய்யாது சாவதும் பாவம் என்பதால் இப்பிள்ளையைத் தகனஞ் செய்ய அவகாசம் கேட்டாள். அரிச்சந்திரன் சற்று நேரம் காத்திருந்தான். சந்திரமதி மகனின் மீது புரண்டமுது மகனே லோகிதாசா என்னெந்த தவிக்க விட்டாயே எனக் கதறி அழுதாள். அரிச்சந்திரன் பிணத்திலிருந்த ஆடைகளைக் களைந்ததும் இறந்தது தன் மகனென்றும் வந்தது மனைவி சந்திரமதி என்றும் உணர்ந்து மயங்கி விழுந்தான். சந்திரமதி தன் கணவனே புலையனாக நிற்பதையும் அறிந்து அவளும் மயங்கி வீழ்ந்தாள்.

சற்று நேரத்தில் இருவரும் மயக்கம் நீங்கி எழுந்து பலவாறு புலம்பி அழுதனர். இருவரும் தமது விதியை நொந்து அழுதுவிட்டு லோகிதானின் உடலுக்குத் தீழுடடி விட்டு இருவரும் தீயில் விழுவதாக உறுதி பூண்டனர். விறகுகளை அடுக்கி அதன் மீது மகனை வளர்த்திவிட்டு இருவரும் இறையருளை வேண்டி வலம் வந்தனர். அச்சமயம் இந்திரன், எமதர்மன் பிரம்மாதி தேவர்கள் விசுவாமித்திரர் ஆகியோர் அவர்கள் முன் தேர்ன்றினர். யாவரும் அரிச்சந்திரனையும் சந்திரமதியையும் நோக்கி உங்களை வாழ்த்தவே வந்தோம் என்றனர். விசுவாமித்திரர் அரிச்சந்திரன் சந்திரமதியினர் மீது பரிவும் பெருமதிப்பும் கொண்டதாகக் கூறினார். எமன் தான்

சுடலைப் புலையனாக வந்து அடிமையாக வாங்கினேன். உன்னைச் சோதிக்கவே நாம் நாடகமாடி னோம் எனப் பரிந்துரைத்தனர்.

இந்திரன் லோகிதாசன் மீது அழுதினைச் சொறிந்ததும் அவன் எழுந்தான். மூவரையும் தேவலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதாகக் கூறினர். அரிச்சந்திரன் இயமனிடம் தன்னை விடுவிக்குமாறு கூறிவிட்டு அயோத்தியை நாடினர். லோகிதாசனுக்கு முடிகுட்டி அரசை ஒப்படைத்தான். பின் எல்லோரிடமும் விடைபெற்ற அரிச்சந்திரனும் சந்திரமதியும் விண்ணகம் புக்கனர்.

அரிச்சந்திரன் நீதி தவறாது சத்திய விரதம் காத்துச் செங்கோலாட்சி செய்தான். சந்திரமதி கற்புநெறி ழுண்டு பதிபக்தியாக இருந்தவள். கணவனின் வாழ்விலும் தாழ்விலும் சரிநிகர்ச்சமானமாகத் தனது தூய கற்பைப் பேணிப் பதிபக்தி விரதமேற்றாள். இவர்களின் முன்செய்த தீவினைப்படி விபரீத மான நிகழ்வுகள் நேர்ந்தது. கணவனின் சத்திய விரதம் கான் பதற்காகத் தனது கற்புநெறி துலங்கப் பதிபக்தி விரதத்தை மேற்கொண்டாள். விதியும் தீயோர் மதியும் செய்த சதியால் இன்னலுற நேர்ந்தது. செங்கோல் மன்னனின் அரவணைப்பில் இராசபோக வாழ்வ வாழ்ந்து அதை இழந்து அடிமையாக கீழ்த்தரமான அடிமைத் தொழிலை உளமார ஏற்றனர். வேதியரின் கடுந்தண்டனையை ஏற்றாள். பிள்ளை இறந்ததும் உரிய கிரியை செய்யமுடியாது இன்னலுறவும் சுடலைக் காவலனான கணவன் படும் கஷ்டத்தை நோக்கியும் பெரிய துன்பப்பட்டாள். இதற்கு மேல் எந்தத் துன்பத்தையும் தாங்க முடியாத வேதனையடைந்த போதும் தமது கற்பை அலங்கரிக்கும் பதிபக்தி விரதத்தைக் கடைப்பிடித்தாள்.

வேண்டுமெனச் சதிசெய்தோர் பணியவும் மனித வாழ் வின் அதியுயர் பதவியான தேவலோகம் செல்லவும் உறுதி செய்தது. அரிச்சந்திரனின் சத்திய விரதமும் சந்திரமதியின் பதிபக்தி கூறிய கற்புமே இறுதியில் உண்மை நிலையைத் தந்தது.

இக்காவிய மூலம் இவர்களின் நெறியை எவர் கைக் கொண்டாலும் யாவராலும் இறைவனாலும் ஆசீர்வதிக்கப் படும் பேறு உண்டாகும்.

6.5 தமயந்தியின் கற்பு நெறி பூண்ட பதிபக்தி

செந்தமிழை அலங்கரிக்கும் அரிய காப்பயிங்களிலொன்று நைடதம் என்னும் நளன் தமயந்தி வரலாற்றின் சிறப்பாகும். நளன் தமயந்தி ஆகிய இருவரும் (இவ்வரலாற்றில் தமயந்தி பல இடங்களில் தமது துண்பியலின் காரணம் தமது முன்வினைப் பயனெனக் கூறினாள்) முற்பிறப்பில் பெருங்காட்டில் வாழ்ந்து இறந்தபோது இறப்பிற்குக் காரணமானவரே இம்மையில் இருவரையும் இணைத்ததையும் அறிவோம்.

முன்வினைப்பயன்

பெரும்கானில் முன்னொரு காலத்தில் இளம் வேடுவத் தம்பதியினர் வாழ்ந்தனர். அவர்கள் வாழ்ந்த காட்டில் கொடிய வனவிலங்குகளின் பரம்பல் கூடுதலாக இருந்தது. அன்றொரு நாள் முனிவரோருவர் மாலைவேளை வேறொரு நாட்டை நாடி அவ்வனத்தினாடாகச் சென்றார். அச்சமயம் (வேடனாக இருந்தாலும் கருணை மிக்கவன்) அவ்வேடன் முனிவரை வணங்கி ஐயா இக்காட்டில் கொடிய வன விலங்குகள் உண்டு இரவில் தனியே சென்றால் அபாயம் ஏற்படலாம். இன்றிரவு இவ்விடத்தில் தங்கி விட்டுக் காலையில் செல்லாமென அன்புடன் கேட்டான்.

முனிவரும் சம்மதித்தார். வேடன் உடன் சென்று நறுங் கனிகளையும் தேனையும் தேடி எடுத்து வந்து உபசரித்தான். வேடனானாலும் மிருகங்களுக்குப் பயந்து தாம் உறங்கு வதற்காகச் சிறிய குகையொன்றை அமைத்து அதில் இருவரும் உறங்கி வந்தனர். அன்று முனிவரைத் தங்க வைப்பதன் பேரில் (இருவர் மட்டும் தங்கக் கூடிய) அக்குகையில் மனைவியுடன் முனிவரையும் உறங்க வைத்தான். தான் கையில் வில் அம்பு ஏந்தியவாறு வெளியே இருந்தான். நள்ளிரவில் உறங்கி விட்டான். அவன் உறங்கியதும் வில் சாய்ந்தது. வந்த புலி ஒன்று அவனைக் கொன்று தின்றது.

அதிகாலையில் வெளியே இருந்த கணவனின் நிலையைக் கண்டதும் அவன் மனைவி கதறி அழுது கணவனின் எஞ்சிய உடலின் மீது விழுந்து அழுதழுது தானும் இறந்தாள். முனிவர் வெளியே வந்து பார்த்தார். வேடன் இளம் குடும்பம். தன் மீது இரங்கியதால் தனக்கு பாதுகாப்புத் தேடித் தந்து தான் புலியாற் கொல்லப்பட்டான். அதைக்கண்டதும் பதிபக்தி மிகுந்த இளம் பெண் அவனது உடல் மீது விழுந்தழுதபடி இருவரும் மறுமை எய்தினர். என்னால் இவர்கள் இணை பிரிந்தனர். எனவே இவர்களின் இரு உடல்களையும் தீயிலிட்டு அவர்களுடன் தாழும் தீயுட் புகுந்தால் மூவரும் அடுத்த பிறப்பில் பிறந்ததும் இவர்களிருவரையும் ஒன்றிணைந்து விடவும் என்னித் தீயில் சங்கமமானார்.

முந்பிறவியில் காட்டில் இன்புற்று வாழ்ந்த வேடனும் மனைவியும் செய்த நற்பணி காரணமாக வேடன் நிடத நாட்டில் நள்ளாக அவதரித்தான். மனைவி விதர்ப்ப நாட்டு மன்னான் வீராசனின் மகள் தமயந்தியாகவும் அவதரித்தனர். முனிவர் தமது தவ வலிமையால் முன் கருதியது போல் இருவரையும் இணைத்து வைக்கும் அன்னப் பறவையாகவும் தோன்றினார்.

எல்லா வளங்களும் நிறைந்த நளன் தமது நல்வினைப் பயனாக நிடத் நாட்டில் அரசகுமாரனாகப் பிறந்து நற்கல்வி கலைகளிலும் அரசனுக்கான பல பயிற்சிகளிலும் சிறந்து விளங்கினான். நற்பண்பும் சத்தியமும் காத்து அறவழிச் சென்று செங்கோலாட்சி செய்தான்.

தமயந்தி இளவரசியாக அவதரித்தவள் வேண்டிய நற் கல்வி கலைகள் கற்றுத் தமிழ் பாரம்பரியமான பெண்களுக்கே உரிய சகல நற்குணங்கள், ஒழுக்கம், பண்பு, அன்பு யாவற்றிலும் சிறப்பாக அமையப் பெற்றவள். அரசகுமாரியாகத் தோன்றி னாலும் திருமகள் போன்ற தேவ மாதர்களிலும் சிறப்பான அழகினால் யாவராலும் போற்றப்பட்டாள்.

நளமகாராஜனின் புஜபல பராக்கிரமத்தையும் செங்கோலாட்சியையும் மெச்சாதாரில்லை. அதேபோல தமயந்தி யும் தனது பேரமுகுடன் தமது குடும்ப நெறிக்கான சகல இலட்சணங்களினுறைவிடமாக அனைவரையும் வியக்க வைத்தாள். இதே சமகாலத்தில் அன்னப்பறவையாக உருவெடுத்த முனிவர் தமது முன்பெற்ற நன்றிக்கடனை இம்மையில் நிலைநிறுத்த முற்பட்டார். இருவரும் நல்ல பருவம். ஒருவருக்கொருவர் தகுந்தவரென எவரும் சொல்லுவர். அன்னப் பறவையானது நளன் தமயந்தியை காதல் என்னும் வலையில் சிக்க வைத்துத் திருமணத்தில் நிறைவு செய்ய முன் வந்தது.

முதலில் நளமகாராசனிடஞ்ச சென்று தமயந்தியின் அழகு, சிறப்பான குணங்கள், பண்புகள் யாவற்றையும் கூறியதுடன் நளனின் திறமைக்கு ஏற்றவள் தமயந்தியென மையல் வலையை விரித்தது. அதேசமயம் தமயந்தியின் அழகைப் புகழ்ந்து ஏற்ற கணவனாக நளமகாராசன் அமையக் கூடியவரெனக் கூறிய துடன் நளனின் நாட்டு வளங்கள் செங்கோலாட்சி வீரம் பற்றி

யும் சிறப்பித்துக் கூறியது. இப்பிறவியில் உரையாடல் மூலம் நளன் தமயந்தி இருவரும் தம்மிடையே அடுத்தவர் மீது பாச உணர்வையும் மோக உணர்வையும் ஏற்படுத்தியது. இதே உரையாடலில் அடுத்த தடவை சென்று தமயந்தி நளமகாராச னின் அன்பிற்காக ஏங்குகிறாள் என்று கூறியது.

நளனிடஞ் சென்று தமயந்தி நளனின் சிறப்பை அறிந்த தும் மாறாத மையவினால் வருந்துகிறாள் என்றதும் காந்தம் கவரும் இரும்புத் துண்டங்களைப் போலக் கவர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

தமயந்தியின் மன்றிலையைச் சேடியர் அரசியிடம் தெரிவித்தனர். அரசி கணவனிடம் கூறினாள். வீமராசன் தமயந்திக்குச் சுயம்வரம் எனத் தெரிவித்தான். தூதுவர்கள் மூலம் சகல அரசர்களுக்கும் சுயம்வரத்திற்கான அழைப்பு அனுப்பப்பட்டது. நாரதர் மூலம் இந்திரனுக்கும் தகவல் வந்தது. இச்சுயம்வரத் தகவல் கிடைத்ததும் அன்னப்பட்சி மீண்டுமொருமுறை நளனிடஞ் சென்று சுயம்வரத்தில் இணைய மாறு கூறியது. முதல்நாளே எல்லாத் தேசத்து அரசர்களும் அங்கு வந்து சேர்ந்து ஆங்காங்கே தங்கியிருந்தனர். அன்றே இந்திரன், இயமன், அக்கினி, வருணன் ஆகிய நால்வரும் தம்மில் ஒருவருக்குச் சுயம்வரத்தின் போது மாலையிடுமாறு தமயந்தியிடம் நளனைத் தூது அனுப்பினர். நளன் சென்ற போது (ஒருரை ஒருவர் காணாத போதும்) நளனைத் தன் இதயத்தில் வைத்திருப்பதால் வேறெவருக்கும் மாலையிட மறுத்தாள்.

மறுநாள் சுயம்வரத்தின் போது தேவர்கள் நால்வரும் நளனின் உருவத்தில் வந்திருந்தனர். அச்சமயம் இறையருளை வேண்டித் தனது நுண்ணறிவு மூலம் (தேவர்கள் கண் இமைக்க

மாட்டார்கள், கால் நிலத்தில் படாது, பூமாலை வாடாது) நளனை உள்ளத்தாற் கண்டறிந்து மாலையிட்டாள். இதனால் தமயந்தியின் காதற்கற்பு நிலை பெற்றது.

தமயந்தி நளனுக்கு மாலையிட்டது கண்ட அங்கு வந்த யாவரும் அவ்விடம் விட்டகன்றனர். இந்திராதி தேவர்களும் மீண்ட போது இடைவழியில் தென்பட்ட கலிபுருஷன் நளன் தமயந்திக்குத் தீங்கு செய்வதாகக் கூறி முற்பட்டான்.

ஒரு சுபநாளில் நளன் தமயந்தியின் திருமணம் வெசுகிறப் பாக நிறைவடைந்தது. ஆசாரசீலனான நளன் வழைமைபோல ஒருவித குறைகளுமின்றி ஆசாரம் ஒழுக்கம் விதிமுறைகளை 12 வருடங்கள் கடைப்பிடித்து இன்புற்று வாழ்ந்தனர். நளனின் குறைகண்டு அவளைப் பிடிப்பதற்காக வந்திருந்த கலிபுருஷன் 12 வருடங்கள் காத்திருந்தான். இச்சமகாலத்தில் நளன் தமயந்தி யின் நல்லறம் காத்த இல்லறப் பயனாக இரு மழலைச் செல் வத்தை அடைந்தனர். தம்பதியினர் மழலைச் செல்வங்களுடன் நல்வாழ்வு வாழ்ந்தனர்.

கலிதொப்பு காண்டம்

நளன் தமயந்தியின் நல்லற வாழ்வில் தனது சினம் தீர்க்க வென்று அரச களம் புகுந்த கலிபுருடன் தனது காரியஞ் செய்யக் காரணமின்றி வஞ்சனையின் ஆரம்பத்திற்காகப் பன்னிரு ஆண்டுகள் மறைந்து காத்திருந்தான். நளனும் தனது சகல நடைமுறையிலும் வழுவாதிருந்தான். ஒருநாள் மாலைநேர வழக்கமாக கால் அலம்பும் போது ஒரு காலில் சிறு புள்ளியில் நீர்ப்படாத இடத்தில் கலிபுருடன் ஓட்டிக் கொண்டான்.

இதற்கமைவாக புட்கரன் என்னும் அரசனிடம் சென்று நெறி தவறும் நளனின் அரசை வென்று தருவேன். நளனிடம் நெறிமுறையற்ற சூதாட்டத்திற்கு அழை எனக் கூறினான். அவ்வாறு புட்கரன் நளனிடம் வந்து சூதாட வருமாறு அழைத்தான். சூதாட்டம் தவறு என அறிந்தும் எதிரி வந்து அழைத்தால் போகாவிடின் வீரனுக்கு இழுக்கு என எண்ணிச் சூதாடினான். புட்கரனின் சார்பாக காய்களைப் புரளவிட்டான் கலி. நளன் தனது நாடு, நகர், அரசு, செல்வங்கள், பணியாட்கள் அத்தனையும் இழந்தான். எஞ்சிய பொருளாகிய தமயந்தியைப் பணயமாக வைக்குமாறு கேட்டான் புட்கரன்.

நாட்டவிட்டு வெளியேறல்

நளன் தனது சூதாட்டத்தை நிறுத்தி விட்டுத் தமயந்தியை யும் பிள்ளைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு நிடத் நாட்டை விட்டு வெளியேறினான். அரசமனையில் கரடுமுரடான் எதையும் எட்டாத பிள்ளைகளும் தெருவீதியில் நடந்து செல்ல வருந்துவர். பிள்ளைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு பெற்றோ ரிடஞ் செல்லுமாறு நளன் கூறினான். காதலாகிக் கடிமணம் புரிந்து ஆண்டுகள் பல கடந்தும் இணைபிரியாது வற்றாத அன்பினால் இன்ப சுகங்கண்டு பதிவிரதையான தமயந்தி தனது கற்பொழுக்கத்திற்கமைய மறுத்தாள். கணவனின் வாழ்விலும் தாழ்விலும் இணைபிரியாது சகித்துக் கணவன் பணிசெய்வதே கற்புடைய மனவியின் கடமையாகும். இதுவே பதிபக்தியு மாகும். ஒரு பதிவிரதையின் இலக்கணத்திற்கமையத் தமயந்தி செயலில் இறங்கினாள்.

நொந்து சுமந்து பெற்றெடுத்த மழலைகளின் பாதம் நோகாது தனது கண்களில் அவர்களின் பாதத்தை ஒற்றியவள். கருவில் சுமந்து பெற்ற பின் மார்போடனைத்து இன்பங்

கண்டவள். கொஞ்சிக்குலாவி மழைலை மொழி கேட்டவள். மழைலைகளின் ஓவ்வொரு அசைவிலும் இசைவாக இருந்து இன்புற்றவள். பஞ்ச போன்ற மென்பாதங்களை அரண்மனை யின்றி வேறெங்கும் பதியவிடாது காத்து இன்ப வாழ்வில் பெருமிதமடைந்தவள் தமயந்தி. தமது பிள்ளைகள் சொகுசு வாழ்வை விட்டகன்று வீதி வழியே பாதந்தேய நடக்கப் பொறுக்காது இதய வேதனை அடைந்தாள். பிள்ளைகள் இருவரையும் தமது தாய் மனைக்கு அனுப்ப வேண்டியன செய்தாள்.

தமயந்தி தனது கற்புநெறியை அலங்கரிப்பதன் பேரில் நளன் அவளின் பெற்றோரிடஞ் செல்லுமாறு கூறியபோது கொற்றவனே! நற்குலநெறியடைய பெண் பழுதில்லாத அழகிய தோற்றத்தையும் மழைலைச் செல்வங்களையும் மீண்டும் பெறலாம். ஆனால் காதலனைப் பிரிய முடியாது. அவள் தனது கற்பின் சின்னமான கணவனை நீங்கினால் ஆகுமோ என்று கூறிக் கணவனுடன் செல்லவும் எத்துயரையும் அடைவ தாகவும் கூறிக் கண்ணீரால் நீதி கேட்டாள். பிள்ளைகளிவரும் விதர்ப்ப நாட்டை அடைந்தனர். நளன் தமயந்தியினர் மீளாக கவலையுடன் ஒருவரை ஒருவர் நோகாது தமது ஊழ்வினைப் பயனை நொந்தவாறு நெடுந்தூரம் செல்கின்றனர்.

மூசையால் வந்த வினையால் மூடையும் அகன்றது

கலிபுருடன் தனது நாடகத்தில் சாதிக்க வேண்டியதைச் சாதித்தபோதும் நிறைவடையாத நிலையில் சோதனை புரிய முற்பட்டான். ஏதிலிகளான நள தம்பதியினரின் பார்வையிற் படும் வண்ணம் அழகிய பொன் வண்ணப் பறவை காட்சி தந்தது. தமயந்தி பெண்ணினத்தின் சாபக் குணமான தீராக் கவலை வந்துற்றபோதும் ஒரு பொருளைக் கண்டதும் இச்சை

கொள்ளும் சாபக்கேடாக நளனிடம் அப் பொன்வண்ணப் பறவையைப் பிடித்துத் தருமாறு வேண்டினாள். தமயந்தியின் ஆசையை நிறைவு செய்ய முற்பட்ட நளன் அப்பறவையால் ஏமாற்றப்பட்டான். நிறைவில் தனது மேலாடையை எடுத்து அதன் மீது போட்டான். கலிபுருடனின் சித்தப்படி பறவை நளனின் மேலாடையுடன் பறந்து மறைந்தது.

நளன் தமயந்தியிடம் வந்து அவளின் மேலாடையில் இருவரும் பகிர்ந்து இணைந்து சென்றவழி கரடுமுரடான நெடிய காடு; காரிருள்; கொடிய சுவாத்திய நிலை; கொடிய வண்டினங்கள் கொசுக்களின் உறைவிடம்; மேலும் நகர முடியாது; தெரிந்த பாழ்டைந்த கட்டடத்தில் தங்கினர். இருவரும் தமது தீவினைப் பயனை உணர்ந்து புலம்பினர். அன்ன நடை நடந்தவள் துன்பம் தரும் கொடும் பாதைவழி வந்த களைப்பால் உறங்கிவிட்டாள். நளன் கலி புருஷனின் சித்தப்படி காதலியைக் காரிருளில் கானகத்தே கைவிடும் பாதகன் என்னும் நிலையை ஏற்றான். தான் பிரிந்தால் தமயந்தி பெற்றோரை நாடட்டும் என்றெண்ணினான். அச் சமயம் கலிபுருடன் கொடிய இருளிலும் ஒளி வீசும் அரி வாளாகத் தென்பட்டான். அதனால் தம்மிருவரதும் ஒரே ஆடையில் பாதியை அரிவாளால் வெட்டிவிட்டு அதிகொடிய இருளில் அகன்றான். அவ்வழியில் அக்கினி தேவர்கள் தீயில் எரியும் பாம்பாக் காட்சி தந்தனர். நளன் பாம்பைக் காப் பாற்றினான். கார்க்கோடகன் என்னும் அப்பாம்பு நளனைக் கடித்துவிட்டது. அதனால் நளன் கரிய உருவம் பெற்று வருந்தினான். அப்பாம்பு நீ மனவியை விட்டுப் பிரிந்து வாழ உன் சூய வடிவம் உதவாது. இந்த மாற்றுருவில் இப்போ நட மாடலாம். எப்போது உனக்குச் சுயவடிவம் தேவையோ அப்போது இந்த வெண்டுகிலை அணிந்து சுகம் பெறுவாய் எனக் கூறி ஒரு வெண்டுகிலை வழங்கியது.

நளன் தனது ஊழிவினைப்படி துண்புற்று வருந்தி அப்பாற் சென்று அயோத்தி மன்னிடம் விசேட சமையற்காரனாகவும் தேரோட்டியாகவும் பணியாற்றினான்.

தமயந்தியின் கவலையும் அவதிநிலையும்

கணவனாற் கானகத்தே கைவிடப்பட்ட தமயந்தி அழுது புலம்பினாள். ஒற்றைத் துகிலாடையுடன் வெளியே வந்தாள். கணவன் விட்டுப் பிரிந்த நிலையில் தன் சுயசிந்தனையிழந்து கவலையுடன் இருந்தவேளை ஒரு மலைப்பாம்பு தமயந்தியை விழுங்கியது. கால்ப்பக்கமாக மார்பு வரை விழுங்கியதை உணர்ந்தவள் உதவி கோரிக் கதறினாள். அச்சமயம் அக்காட்டி லுள்ள வேடன் வந்து பாம்பிடமிருந்து தமயந்தியைக் காப் பாற்றினான்.

அவ்வேடன் தமயந்தியின் அழகைக் கண்டு மயங்கித் தன்னுடன் வருமாறு அழைத்தான். தமயந்தி தனது கண்ணால் அவளை உற்று நோக்கியதும் அவளின் கற்புக்கனலால் ஏரிந்து சாம்பலானான். தமயந்தி தனது பழைய வினைப் பயனால் வருந்துவதாகக் கூறி வீதியருகே புலம்பிய வண்ணமிருந்தாள். அவ்வழிச் சென்ற தர்ம சிந்தனையுள்ள வணிகளொருவன் அவளை அழைத்துச் சென்று சேதி நகரிற் சேர்த்தான். அச் சமயம் சேதிராசனின் மனைவியிடம் தமயந்தி தமது வரலாற் றைத் தெரிவித்ததும் அவளின் கணவன் வந்து அழைத்துச் செல்லும் வரை தனது அரவணைப்பில் இருக்குமாறு ஆறுதல் கூறி உபசரித்தாள்.

பிள்ளைகளையும் பிரிந்த தமயந்தி நளனுடன் எங் குற்றாள். அவர்களைத் தேடிக் காண்பதற்கேற்ப ஒரு அந்தணன் சேதிநாட்டிற்கு வந்ததும் தமயந்தி நிற்பதை அறிந்து பெருங்கவலையுடன் இருப்பதை அறிந்து அவளைப் பெற்றோ

ரிடம் விதர்ப்ப நாட்டிற் சேர்த்தான். தமயந்தியின் துயரை நோக்கிய பெற்றோர், சுற்றத்தார், அரச பிரதானிகள் யாவரும் அழுது புலம்பித் தமது கவலையை வெளியிட்ட பின் சில நாட்கள் சென்றதும் உள் மனதில் குடிகொண்ட பதிபக்தி தூண்டத் தமது கவலைகள் சற்றுத் தனிந்த சந்திரமதி தந்தையின் புரோகிதரான அந்தனரை நோக்கினாள். எல்லாம் வல்லவரான ஒருவர் காரிருளில் கானகத்தே காதலியைக் கைவிட்டமை அழகாகுமோ? என்று சொன்னால் அதனைக் கேட்டு மறைமுகமாகவேனும் வந்து யாரும் பதிலுரைப்பின் அறிந்து வருமாறு தூதனுப்பினாள். அப்புரோகிதனும் அவ்வாறு சென்ற போது அயோத்தி மன்னனிடம் கேட்டான். அச்சமயம் தேர்ப்பாகனாக இருந்த நளனும் அதனைக் கேட்டு முன்வந்தான். நளனான தேர்ப்பாகன் யாவும் விதியின் பயனே என்றான். இதைக்கேட்டதும் புரோகிதன் தமயந்தியிடம் வந்ததும் பேச்சும் குரலிலும் ஒத்திருந்த போதும் உருவம் மாறி இருப்பதாகக் கூறினான். அதே புரோகிதன் மூலம் அயோத்தி மன்னனிடம் வீமராசனின் மகளிற்கு இரண்டாவது சுயம்வரம் எனவும் தெரிவிக்குமாறு அனுப்பினாள். புரோகிதனும் அயோத்தி மன்னன் இருதுபர்ணனிடம் தெரிவித்ததும் அவன் தனது தேரில் விதர்ப்ப நாட்டிற்குப் புறப்பட்டான்.

தமயந்திக்கு கூரண்டாவது சுயம்வரம்

தமயந்தியின் இரண்டாவது சுயம்வரம் என்றறிந்ததும் அயோத்தி மன்னன் தேர்ப்பாகனான நளனின் அதி உயர்வான தேரோட்டச் சிறப்புடன் விதர்ப்ப நாட்டை வந்தடைந்தான். இதேவேளை கலிபுருடனும் நளனை விட்டகன்றாள்.

அயோத்தி மன்னனான இருதுபர்ணன் தேரை வீமராசனின் அரண்மனை வாசலில் நிறுத்தி விட்டு வீமராசனைக் காண

வந்தான். அச்சமயம் தமயந்தி தன் கணவன் சமையலில் வல்லவன் என்பதைக் கூறித் தகவல் அறிந்து வருமாறு கூறிச் சேடியரை அனுப்பினாள். தனது பிள்ளைகளை நேரிற் சென்று விளையாடி வருமாறு அனுப்பினாள். அவர்கள் நளனுடன் உரையாடலுடன் பழகிய முறைகள் மூலமும் தேர்ப்பாகனாக வந்தவன் நளனேயென அறிந்தாள். தனது முன்பட்ட துன்பங்களையிட்டுக் கதறி அழுதாள். பின் தாய் தந்தையரிடமும் தேர்ப்பாகனாக வந்தது எம்மையெல்லாம் ஒன்று பட்ட குடும்பமாக்கியது தமது கணவனே எனக் கூறினாள். வீமராச னும் நேரிற் பேசிஉறுதிப்படுத்தினான்.

அதே சமயம் தனக்குக் கார்க்கோடகன் சொன்னபடி கூறித் தன்னிடமுள்ள வெண்டுகிலை அணிந்தான். முன்பிருந்த சுயவடிவிற் காட்சி தந்தான். யாவரும் ஒருவரை ஒருவர் கட்டித் தழுவியும் வணங்கியும் இன்புற்றனர். அயோத்தி மன்னன் யாவரையும் வாழ்த்தி விடைபெற்றாள். கலிபுருடன் அவர்கள் முன் தோன்றினான். நளனை நோக்கிக் காவலனே! நின் தேவியாகிய தமயந்தியின் கற்பிற்கும் நின் செங்கோலாட்சிக் கும் இப்பூவலகில் ஒப்பார் யாருமில்லை. மேலும் விரும்பிய வரங்களையும் தந்து விடைபெற்றான்.

இவ்வரிய வரலாற்றில் நளனின் சத்தியம் தவறாத உண்மையான நெறியையும் முன் விணைப்படி பல துன்பங்களை அடைந்தபோதும் தனது கற்புநெறியில் பதிபக்திபூண்டு வாழ்ந்து காட்டியும் என்றும் தமிழ் மரபைத் துலக்கும் காவியத் தலைவர்களான நளன் தமயந்தியின் வாழ்க்கை நெறி பல நூற்றாண்டுகள் கடந்தும் உண்மையை உணர்த்துகிறது.

புதிய வரலாறு படைத்த தமயந்தி, சந்திரமதி, கண்ணகி போன்ற உத்தமிகளின் வாழ்க்கை வரலாற்றால் எம்மன் புனிதமடைகிறது.

6.6 சுகுந்தலை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அமைந்த மகா காப்பியங்களிலொன்றான சுகுந்தலை சரிதம் சிறப்பானது. சுகுந்தலையின் கதைநடை யாவும் பல்வேறு திருப்புமுனையில் அமைந்து சிறப்பிக்கிறது. இக்காப்பியத்தில் முனிவர்கள் சினத்தினால் இட்ட சாபம், வேறொரு முனிவரின் இயல்பான நற்பண்பு, சினங்கொண்ட முனிவர் இட்ட சாபத்தினால் ஏற்பட்ட விளைவால் கதாநாயகி படும் துயரம் நிறைவான உண்மை நிலை வெளிப்படுகிறது. இக்கதாநாயகியின் வரலாற்றில் அவளின் கற்புநெறியை நோக்கியே காப்பியம் சிறப்பாக ஏற்கப்பட்டதென அறியலாம்.

சுகுந்தலையின் பிறப்பு

கௌசிகராசா எனப் பெயர் கொண்ட அரசன் வேட்டையாடச் சென்றபோது வசிட்ட முனிவர் தமது தெய்வீகப் பசுமூலம் உணவு தந்து உபசரித்தார். இதனால் அரசன் அப்பசுவைக் கவர முற்பட்ட போது வசிட்டரின் தவ வலிமையால் பசுவிலிருந்து வெளிவந்த போராளிகளால் தோற்கடிக்கப் பட்டவன் தான் தவஞ் செய்து சிறப்படைய முன் வந்தான். அரசன் விசுவாமித்தர் என்னும் பெயரில் தவஞ் செய்தபோது இந்திரன் விசுவாமித்திரரின் தவத்தைக் கலைக்கவென மேனகை என்னும் தேவ கன்னிகையை அனுப்பினான். மேனகையின் அழகில் மயங்கிய முனிவர் தவத்தை விட்டு மேனகையுடன் உறவாடினார்.

இச்சந்தரப்பத்தினால் மேனகைக்குப் பெண்மகவு கிடைத்தது. மேனகை தனது பெண் மகவை விசுவாமித்திரரிடம் கொண்டு சென்ற போது அவர் அப்பிள்ளையை ஏங்க மறுத்தார். மேனகை

அச்சுழலில் புல்லுப்படுக்கையில் வளர்த்தி விட்டுத் தேவ லோகஞ் சென்றாள். இறையருளால் அப்பிள்ளையை அங்கிருந்த சாகுந்தப் பறவை தனது இறைகை விரித்துக் காப்பாற்றியது. அவ்வளத்திடை வந்த கண்ணுவ முனிவர் அப்பிள்ளையை எடுத்துச் சென்று தமது ஆச்சிரமத்தை அடைந்தார். அப்பிள்ளையைச் சாகுந்தப் பறவை காப்பாற்றியதால் அப்பிள்ளைக்குச் சகுந்தலை எனப் பெயரிட்டார். இவரது ஆச்சிரமத்தில் வேறு முனிவர்களும் வாழ்ந்தனர். அவ்விடத்தில் அனகுயை, பிரியம்வதை ஆகிய சிறுமியரும் அடங்கலாக முனிவர்களும், முனிபுத்தினிகளும், முனிபுத்திரர்களும் வாழ்ந்தனர். இவ்வாச்சிரமங்களின் பாதுகாப்பான தாய் வடிவில் கௌதமி என்னும் மூதாட்டியும் வாழ்ந்தனர்.

கண்ணுவர் பிரம்மச்சாரி. தனியான பன்னசாலையில் தவஞ் செய்வார். வெவ்வேறு பன்னசாலைகளில் இதர முனிவர் கள் வாழ்ந்தாலும் முனிபுத்திரர்கள் கண்ணுவரிடம் பாடம் கேட்டும் சீட்ர்களாகவும் வாழ்ந்தனர். இவர்கள் யாவரும் வெவ்வேறு பன்னசாலையை ஒரே இடத்தில் அமைத்து தூரநோக்கில் கூட்டுக் குடும்பமாக வாழ்ந்தனர். முதியவர்கள் யாகஞ் செய்ய வயதில் குறைந்தோர் வேள்விக்கான விறகும் மற்றும் பழவகை தேடவும், முனிபுத்திரர்கள் கண்ணு வரிடம் பாடங் கேட்டும் வந்தனர். சகுந்தலை வளர்ந்து பேரழகுடைய பருவ மங்கையானாள். அனகுசையும் பிரியம்வதையும் சகுந்தலையின் தோழியராக மான்களுடன் விளையாடியும் மலர்ச்செடிகள் நட்டு நீரூற்றியும் விளையாடியும் மகிழ்ந்தனர்.

துஷ்யந்தனின் தொடர்பு

அச்சமயம் அத்தனாபுரத்தையாண்ட துஷ்யந்தன் என்னும் அரசன் வேட்டைக்கு வந்தபோது சகுந்தலையின் அழகில் மயங்கினான். அவளுடன் மையல் கொண்டு கடி மணம் புரிந்தான். தனது அன்புச்சின்மாகத் தனது பெயர் பொறித்த முத்திரை மோதிரத்தைக் கொடுத்தான். தான் நகரஞ் சென்று சில நாட்களில் வருவதாகக் கூறிச் சென்றான். சகுந்தலையிடம் கருவும் உருவானது.

துஷ்யந்தன் பிரிந்து சென்றதும் சகுந்தலை அவனின் நினைவில் ஆழ்ந்திருந்தாள். அச்சமயம் தூர்வாசமுளிவர் அங்கு வந்தார். தம்மை உபசரிக்காததால் சினங் கொண்டார். தன்னை வரவேற்று உபசரிக்காது யாரை நினைந்து கொண்டிருக் கிறாயோ அவன் உன்னை நினையாதிருப்பானாக என்று கொடுஞ் சாபமிட்டார். இதைக்கேட்டதும் சேடியர் ஓடிவந்து முனிவரை வணங்கி மன்னிக்குமாறு பணிந்தனர். சற்று மனமிரங்கிய முனிவர் துஷ்யந்தனால் வழங்கப்பட்ட முத்திரை யைக் காண்பித்தால் சாப விமோசனம் பெறலாம் எனக் கூறிச் சென்றார்.

சகுந்தலை துஷ்யந்தனை நாடு அத்தினாபுரங் செல்லுதல்

கண்ணுவ முனிவர் சகுந்தலையின் கடிமணம், கர்ப்ப மடைந்தமை, தூர்வாச முனிவரின் சாபம், சகுந்தலையின் கவலை யாவற்றையும் முன்னர் அறிந்தவர். அனகுயை பிரியம் வதை இதனைத் தீர்த்த யாத்திரை செய்து வந்த கண்ணுவ முனிவரிடம் தெரிவித்தனர். இதற்கு முன்னதாகவே கண்ணுவ முனிவர் அசரீரி மூலமாக அறிந்ததும் சகுந்தலையை நாடிச்

சென்று அவளைத்தேற்றி அத்தினாபுரம் அழைத்துச் செல்ல ஏற்பாடு செய்தார். தோழியர் அதிகாலையிலேயே வேண்டிய அலங்காரங்கள் செய்ய முற்பட்டனர். சகுந்தலை நீராடச் செல்லவும் முனிபுத்திரர்கள் மலர் பறிக்கச் சென்ற வேளை மலர் தரும் மரங்களில் வெவ்வேறாக வெண்பட்டாடையும், ஆபரணங்களும், செம்பஞ்சுக் குழம்பும் இறையருளாற் தொங்கின. அவற்றை அவர்கள் எடுத்து வந்து ஆச்சிரமத்தாயிடம் தந்தனர். யாவரும் இதனை நல்ல சகுனமென என்னி வியந்தனர். சகுந்தலையின் பன்னசாலையிலணியும் மரவுரி நீக்கி வெண்பட்டாடை ஆபரணங்கள் அணிந்து அலங்கரித்தனர். துஷ்யந்தனின் முத்திரை மோதிரத்தையும் அணி வித்தனர். அழகுப் பதுமையான சகுந்தலை அத்தினாபுரஞ் செல்ல முன்வந்தவேளை ஆச்சிரமத்துத் தாயார் உடன் செல்ல கண்ணுவ முனிவர் பேருவகையுடன் வாழ்த்தி வழியனுப்பினார். கண்ணுவரின் மாணவர் சாரங்கரவன் முன்சென்று வழித்துணையாக அமைந்தான்.

சகுந்தலை வேள்வித் தீயை வலம் வந்து கண்ணுவரை வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெற்றதும் தோழியர் ஆச்சிரமவாசிகள் மற்றும் தாம் வளர்த்த மான்கள், மலர்ச்செடிகள் யாவற்றையும் வணங்கி விடைபெற்றாள். நெடுந்தூரஞ் சென்றதும் யாவரும் வழியிற் தெண்பட்ட நதியில் நீராடும் போது சகுந்தலை அணிந்திருந்த மோதிரம் நீரில் விழுந்ததை அவள் அறிய வில்லை. சகுந்தலை உடன் வந்தோருடன் துஷ்யந்தனிடஞ் சென்றாள்.

சகுந்தலை துஷ்யந்தனைக் காணுதலும் ஏமாற்றமும்

கண்ணுவ முனிவரின் செய்தியுடன் வந்ததையறிந்த துஷ்யந்தன் முதலில் யாவரையும் வரவேற்றான். சகுந்தலை யைக் கண்டதும் (ஏற்கனவே துர்வாசர் இட்ட சாபப்படி யாவற்றையும் மறந்தான்) அவன் தமக்கேதும் தெரியாதெனவும் கூறிச் சகுந்தலையை ஏற்க மறுத்தான். அச்சமயம் தனது முத்திரை மோதிரத்தை ஆதாரமாகக் காட்ட எண்ணியபோது மோதிரம் மறைந்ததை அறிந்தாள். கர்ப்பவதியான பெண் ஜைக் கணவன் சாபக்கேட்டினால் மறந்து ஏற்க மறுத்தான். சினமுற்ற முனிபுத்திரன் தமது கடமை சகுந்தலையை துஷ்யந்தனிடஞ் சேர்ப்பது தான் அவன் மறுத்தால் உண்மையான பலனை அனுபவிக்கட்டும் என்று கூறிக் கொதமித் தாயையும் அழைத்துச் சென்றான். சகுந்தலை நிராதவாக நின்றபோது அரண்மனைப் புரோகிதர் சகுந்தலையின் மகப்பேறு முடியும் வரை தனது பாதுகாப்பில் வைக்கத் தமதில்லத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்.

அச்சமயம் சகுந்தலை “ஓ பூமாதேவியே! நீ வெடித்து என்னை ஏற்றுக் கொள்” என்று கூறித் தன் இரு கைகளையும் தூக்கி ஒலமிட்டாள். அப்பொழுது ஒரு பெண் வடிவமான ஒளி தோன்றி அவளை ஆகாய மார்க்கமாகத் தூக்கிச் சென்றது. இதனைக் கண்ணுற்ற புரோகிதன் நடந்த சம்பவத்தை அரசனிடம் தெரிவித்தார். இதனால் துஷ்யந்தன் மேலும் கவலையுற்றான்.

துஷ்யந்தனிடம் மோதிரம் வந்ததைந்தது

ஏற்கெனவே சகுந்தலையின் கையிலிருந்த முத்திரை மோதிரம் நீரினுள் அமிழ்ந்த போது ஒரு மீன் அதனை விழுங்கியது. அது செம்படவனின் தூண்டிலில் அகப்பட்டது.

அந்த மீன் சிவந்த நிறமாக இருந்ததால் அவன் அதைத் தன் வீட்டிற்குக் கொண்டு சென்று வெட்டியதும் அரசனின் பெயர் பதித்த மோதிரம் கிடைத்தது. அவன் அரசனிடம் காண் பித்தான். அரசன் அதனைக் கண்டதும் தனக்கு நன்கு தெரிந் தவருக்குக் கொடுத்த நினைவு வந்தது. அச்சமயம் துருவாச முனிவரிட்ட சாப விமோசனமும் கிடைத்தது. தான் சகுந்தலை யிடம் கொடுத்த நினைவையும் உணர்ந்து அதனைத் தன் கையில் அணிந்தான். மேலும் செம்படவனுக்கு வழங்குமாறு பொன்னும் பரிசில்களும் தந்தனுப்பினான்.

துஷ்யந்தன் கவலையுறல்

துஷ்யந்தன் சகுந்தலையை மறந்ததால் அவள் கர்ப்பவதி யான போதும் அவளை ஏற்க மறுத்தான். சகுந்தலை பெருந் துயரமடைந்ததை எண்ணி வருந்தினான். இதனால் அவளை எண்ணித் தனது துயரை நீக்குவதன் பேரில் அவளின் உருவத்தை வரைந்து தனது கவலையை வெளியிட்டான். அதே சமயம் தனது நண்பனை அழைத்துச் சகுந்தலைக்கு மோதிரம் கொடுத்தது முதல் அவளை ஏற்க மறுத்தது வரையான சகலவற்றையும் கூறினான். பின் தான் வரைந்த சகுந்தலையின் அழகான தோற்றுத்தைத் தான் முன் கண்ட அதே உருவத்தில் தான் அவளுடன் உரையாடுவது போல் பேசித் தன் தவறை மன்னிக்குமாறு கூறி வருந்தினான். துஷ்யந்தனின் மன நிலையை அறிந்து வருமாறு மேனகை சானுமதி என்னும் தெய்வப் பெண்ணை அனுப்பி வைத்தான். வந்தவள் மறைந் திருந்து பார்த்ததும் துஷ்யந்தன் சகுந்தலையின் உருவப் படத்தை வரைந்து வைத்து அவளுடன் பேசுவது போலக் கலங்குவதையும் அயோத்தியில் இதனால் ஏற்பட்ட மாற்றத் தையும் சகுந்தலையிடம் தெரிவித்தாள். சகுந்தலை மகிழ்ந் தாள்.

துஷ்யந்தன் இந்திரனயடைதல்

இந்திரன் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் யுத்தம் நடைபெறும் பூவுலக மன்னர்களான துஷ்யந்தன், தசரதன் ஆகியோரை அழைத்து தமக்காக யுத்த முனைக்குச் சென்று வெற்றி பெறுவது இயல்ல. அதே போல துர்ச்சயன் என்னும் அசுரனுடன் போரிடுவதன் பேரில் துஷ்யந்தனை இந்திரன் தனது தேரை அனுப்பி அழைப்பித்தான். துஷ்யந்தன் இந்திர லோகஞ் சென்று இந்திரனின் வேண்டுதலை அடுத்துத் தேவர் களுடன் சேர்ந்து வெற்றி பெறச் செய்தான். இதனால் இந்திரனால் கௌரவிக்கப் பெற்றுத் தனது கவலைகளை மறந்து இன்புற்றான். இந்திரனிடமிருந்து விடைபெற்றதும் பூவுலகை நாடினான். வரும் வழியில் காசிப முனிவர் தவங்க செய்யும் ஆச்சிரமத்தை அணுகியதும் முனிவரைத் தரிசிக்க எண்ணினான். அச்சமயம் காசிப முனிவர் தமது உடல் நிலைகளை மறந்த நிலையில் கடுந்தவமிருந்ததைக் கண்டதும் அவரின் நிலை கண்டு வியந்தான். அயவிருந்த கற்பக மரத் தடியே நின்றான். சற்றுத் தூரத்தில் ஒரு சிறுவன் தாயிடம் பால் குடித்துக் கொண்டிருந்த சிங்கக்குட்டியை பிடித்து அதன் பல்வரியைப் பார்த்து விளையாடியதைக் கண்டான்.

துஷ்யந்தன் மகன் சருவதமனைக் காணல்

துஷ்யந்தன் அவ்விடஞ் சென்றபோது முனிபத்தினி அச்சிறுவனின் குறும்பை விட்டகலுமாறு கூறினாள். அச்சிறுவனை அணுகிய துஷ்யந்தனை சிறுவனிடமிருந்து சிங்கக் குட்டியை விடுவிக்குமாறு அவள் கூறினாள். துஷ்யந்தன் சிறுவனை அணைத்துச் சிங்கக் குட்டியை விடுவித்ததும் சிறுவன் தழுவிய போது இன்பநிலையை உணர்ந்தான். தன் உருவச் சாயலை அச்சிறுவனிடத்தே கண்டதும் முனிபத்தினி யிடம் அறிந்த தகவல் மூலம் சிறுவன் தனது மகனென்றும் சகுந்தலையையும் கண்டறிய ஆவலுற்றான்.

அச்சமயம் சருவதமனனின் பாதுகாவலுக்காக முனிவரோரால் மூலிகையொன்றினாலான காப்பு அணியப்பட்டிருந்தது. சிறுவன் சிங்கக் குட்டியுடன் விளையாடும் போது அக்காப்பு விழுந்து விட்டது. காப்பைக் காணாத முனிபத்தனி தேடிய போது துஷ்யந்தன் அதனைக் கண் டெடுத்தான். அச்சமயம் முனிபத்தினி அக்காப்பை இச் சிறுவனோ பெற்றோரோ அன்றி வேறொருத்தாலும் அக்காப்பு பாம்பாக மாறிக் கொன்று விடும் என்பதால் துஷ்யந்தனை எடுக்கவிடாது தடுத்தாள். ஆனால் துஷ்யந்தன் கையிலெடுத்ததும் ஏதும் நிகழவில்லை. யாவரும் வியந்தனர்.

இதனால் துஷ்யந்தன் தனது மகனை உறுதியாக அறிந்ததும் சிறுவனை அன்புடன் அணைத்தான். முனிபத்தினி சகுந்தலையிடஞ் சென்று யாவற்றையுஞ் சொன்னாள். இதனால் சகுந்தலை தனது துன்பங்கள் நீங்கியதேயென மகிழ்ந்தாள்.

நடந்தவையாவும் நல்லபழயே அமைந்தன

அச்சமயம் துஷ்யந்தன் முனிபத்தினியுடன் அவ்விடம் வந்தான். சகுந்தலை முனிவர்களுக்கேயான அமுக்கேறிய மரவுரியடையும் கற்புடையவளுக்கான பின்னிய சடை முடியும், நோன்பு நோற்றதற்கான உடல் மெலிவும், தூய உள்ளமும், சீரிய ஒழுக்கமுடையவளாகக் காட்சி தந்தாள். சகுந்தலையின் இத்தோற்றத்தைக் கண்டு அவளை அறிந்து கொண்டான்.

ஆனால் சகுந்தலையை விட்டுப் பிரிந்ததால் உடல் மெலிந்து கவலை மேலிட துஷ்யந்தனின் உருவத்தை நோக்கி யதும் அவனை அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. மேலும் தனது மகனின் கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டிருப்பவன் அக்காப்பினால் தாக்கப்படாதையும் எண்ணி வியந்தாள். அச்

சமயம் துஷ்யந்தன் அவளருகே சென்று எமது தீவினைப் பயனாக உன்னைப் புறக்கணித்தேன். என் செயலையிட்டு வருந்தினேன். இனிமேல் எமது நல்வினைப் பயனாகவே என் முன்னிலையில் நிற்கிறாய் எனக் கூறினான். அச்சமயம் சுகுந்தலை “இவரே என் கணவர் எம்பெருமானுக்கு வெற்றி சிறக்க” என்று கூறியவள் நா தடுமாற கண்ணீர் பெருக மேலும் ஏதும் கூறமுடியாது தவித்தாள்.

அதேவேளை துஷ்யந்தன் அவளருகே சென்று “என்னையறியாது ஏனோ உன்னை வெறுத்தேன் எனது தீவினை அகன்றது. மன்னிப்பாயாக” என்றான். அச்சமயம் சுகுந்தலை தனது தீவினைப் பயனாகவே அச்சம்பவம் நடந்தது. என் காதலர் இரக்கமுடையவர் எனக் கூறியதும் கணவனின் கையிலிருந்த மோதிரத்தைக் கண்டாள். “எம்பெருமானே இதுவன்றோ அம்மோதிரம்” எனக் கூறினாள். இது கிடைத்ததால் தான் உண்மைநிலையை உணர்ந்ததாகச் சொன்னான். யாவரும் வியப்புற்றனர்.

ஆச்சிரமத்திலுள்ள யாவரும் அவ்விடத்தையடைந்தனர். தேவர்களும் முனிவர்களும் இந்திரன் முதலானோரும் அரசனையும் சுகுந்தலையையும் மகனையும் வாழ்த்தினர். மார்சர் துர்வாசரின் சாப வரலாற்றைக் கூறினார். தாம் வீண் பழியிலிருந்து மீண்டதை துஷ்யந்தனும் சுகுந்தலையும் உணர்ந்தனர். சுகுந்தலை தன் கணவர் பேரன்பு மிக்கவர் என்று தனது பதி பக்தியால் தெரிவித்து மகிழ்ந்தாள். இத்தகவல் கண்ணுவ முனிவருக்கும் எட்டியது.

மார்சமுனிவர் சருவதமதனை நோக்கி “குழந்தாய் பல வித்தைகளையும் கற்று நீடிய காலம் சிறந்த வீரனாக இப்பூவுலகை ஆளுவாயாக” என்று வாழ்த்தினார். துஷ்யந்தனையும் சுகுந்தலையையும் நோக்கி நல்வாழ்வு வாழ்ந்து நாடு செழிக்க வேள்விகள் பல செய்து தேவர்களை மகிழ்விப்பீர்களாக. நீடிய கால வாழ்வில் நல்லறங்கள் செய்து நற்பலன்டை

வீர்களாகவென்று வாழ்த்தி விடையனுப்பினார். துஷ்யந்தன் சகுந்தலையையும் மகனையும் அழைத்துக் கொண்டு இந்திரனின் தேர் மூலம் அயோத்தியை வந்தடைந்தனர். நாட்டு மக்களோல்லாம் பேருவகை கொண்டு துஷ்யந்தனையும் சகுந்தலை மற்றும் மகனையும் நன்கு வரவேற்று இன்புற்றனர். துஷ்யந்தன் நீடிய காலம் நல்லாட்சி செய்து மக்களை நெறிப் படுத்தினர். மகனின் தகுதி கண்டதும் அவனுக்கு முடிகுட்டி அரசை ஒப்படைத்தனர். துஷ்யந்தன் சகுந்தலையுடன் கானகஞ் சென்று நற்றவம் புரிந்து சுவர்க்கமடைந்தனர். சருவதமனன் பரதன் என்னும் பெயருடன் செங்கோலாட்சி செய்து இந்திய தேசம் முழுவதையும் அரசாண்ட பெருமையை நிலை நாட்டினான். பரதன் அரசாண்ட மூமி (இந்தியா) “பரத கண்டம்” என இன்று வரை அழைக்கப்படுகிறது.

6.7 கற்பின் திறமையால் மும்மூர்த்திகளையும் வென்ற அனகுயை

படைத்தல் தொழிலுக்கு உறுதுணையாகப் பிரமனால் ஒன்பது பிரஜாபதிகள் தோற்றம் பெற்றனர். அவர்களில் ஒருவரான அத்ரி முனிவர் தவ வலிமை மிக்கவர். இவரின் தவ வலிமைக்கேற்றவளாகவே கற்பிற் சிறந்தவரும் சகல நற்குணங்களுக்கும் உறைவிடமான அனகுயை அத்ரி முனிவரின் இல்லறத்தில் இணைந்தாள். இவர்களின் இல்லற வாழ்வு சொல்லறம் பேணிநல்லறம் காத்த பெருமைக்குரியது.

மகாபதிவிரதையான அனகுயாவின் கற்பின் மகிமையை உலகறியும் நோக்கில் நாரத முனிவர் தமக்கே இயல்பான கலகத்தை ஏற்படுத்த முன்வந்தார். ஒரு நாள் தமக்குக் கிடைத்த இரும்புக் கடலையை எடுத்துக் கொண்டு முப்பெரும் சக்தி களான இலட்சமியிடஞ் சென்று அக்கடலையை வறுத்துத் தருமாறு கேட்டார். இலட்சமி அதனை வறுக்க முடியாதெனக் கூறிவிட்டார். இதனால் வருந்தியது போல நடித்த நாரதர்

பார்வதியிடஞ் சென்றார். பார்வதியும் இயலாதனக் கூறியதும் சரஸ்வதியிடஞ் சென்றார். சரஸ்வதியும் வறுக்க முடியாதெனத் திருப்பி விட்டார். நாரதர் பெருங் கவலையுடன் அவ்விடம் விட்டகன்றார்.

நாரதர் அனகுயாவிடஞ் சென்று தாயே இக்கடலையை வறுத்துத் தாருங்கள் என்று பணிவுடன் கேட்டார். அனகுயா அதனைப் பரிவுடன் வாங்கிக் கணவனை எண்ணி வணங்கி விட்டுச் சட்டியில் போட்டு வறுத்தெடுத்தாள். அதனை முனிவரிடம் மிகுந்த பயபக்தியுடன் கொடுத்தாள். முனிவர் ஒரு கடலையை எடுத்து வாயிற் போட்டார். கடலை பதமாகவும் மிக ருசியாகவுமிருந்தது. அனகுயாவுக்கு நன்றி கூறிவிட்டு நாரத முனிவர் அவ்விடம் விட்டகன்றார்.

முனிவர் நேராகவே முப்பெருஞ் சக்திகளிடஞ் சென்று கடலையைச் சுவை பார்க்குமாறு மூவரிடமும் தனித்தனியே கொடுத்தார். மூவரும் தனித்தனியே சுவை பார்த்ததும் நல்ல பதமாகவும் சுவையாகவும் இருப்பதாகத் தெரிவித்தனர். அச்சமயம் நாரத முனிவர் உங்களால் வறுக்க முடியாததை கற்பிற் சிறந்த பதிவிரிதையான அனகுயாவே வறுத்துத் தந்தாள் என்று தமக்கியல்பான கலகத்திற்கு வித்திட்டார்.

மூன்று பெண்களும் கூடினால் வந்ததே கேடு என்றாற் போல இலட்சுமி, பார்வதி, சரஸ்வதி ஆகிய மூவரும் ஒரேயிடத்திற் கூடி மிகப் பெரிய சதியாலோசனை செய்தனர். முடிவில் தத்தமது கணவன்மாரை அனகுயாவிடம் அனுப்பி அவளின் கற்பையும் புனிதத்தையும் பரிசோதித்து வருமாறு அனுப்பினர். மும்மூர்த்திகளான திருமால், சிவன், பிரம்மா ஆகிய மூவரும் காட்டிலே வாழும் அத்ரி முனிவரின் ஆச்சிரி மத்தை அடைந்தனர். தமது தோற்றத்தைக் காட்டாது முனிவர்களின் வேடந்தாங்கி ஆச்சிரமஞ் சென்ற போது

அவ்விடத்தில் அத்ரி முனிவர் இல்லை. அனகுயா மூவரையும் அன்புடன் வரவேற்று உபசரித்தாள். அதிதிகளாக வந்த மூவரையும் உணவருந்திச் செல்லுமாறு கேட்டாள்.

மூவரும் இன்று நாங்கள் ஒரு நியதியுடைய விரதம் கடைப்பிடிக்கிறோம். அதற்கமைய உணவு பரிமாறுபவர் ஆடைகளேதுமணியாது நின்று உபசரிக்க வேண்டுமெனக் கூறினர். அதைக் கேட்டதும் மூவரதும் விந்தையான கோரிக்கையின் மர்மத்தை நோக்கியவாறு கணவனை எண்ணி வணங்கினாள். வந்த மூவரும் மும்மூர்த்திகளேன அறிந்தாள். உடனே புன்முறுவலுடன் மந்திர நீரெடுத்து மூவர் மீதும் தெளித்தாள். மூவரும் சிறு பாலகராக உருவம் பெற்றனர். அனகுயா மூவருக்கும் பாலுட்டிச் சீராட்டித் தொட்டிலிட்டுத் தாலாட்டினாள். மூவரும் அனகுயாவின் தாலாட்டினால் உறங்கிவிட்டனர்.

அத்ரி முனிவரின் ஆச்சிரமத்திற்குச் சென்ற தத்தமது கணவன்மார் காலநேரம் கடந்தும் வராததால் கலக்கமுற்ற முப்பெருந்தேவியரும் அனகுயாவை நாடினர். தமது கணவர் மாரான மும்மூர்த்திகளும் தொட்டிலில் சிறுபாலகர்களாக மாற்றம் பெற்றதைக் கண்டதும் கலக்கமுற்றனர். முப்பெரும் தேவியரையும் வரவேற்ற அனகுயாவைத் தேவியர் மூவரும் பயபக்தியுடன் வணங்கித் தமது கணவன்மாரைப் பழைய உருவில் மாற்றுமாறு பணிவுடன் கேட்டனர்.

அனகுயா மீண்டும் கணவனை நினைந்து வணங்கி மும் மூர்த்திகளையும் பழைய உருவைக் கொடுக்குமாறு தியானித்து மந்திரநீர் தெளித்தாள். மும்மூர்த்திகளும் சுயவடிவம் பெற்றனர். மூவரும் அனகுயாவை வணங்கிப் பல வரங்கள் கொடுத்து ஆசி கூறி வாழ்த்திவிட்டுச் சென்றனர். சற்று நேரத் தால் அவ்விடம் வந்த அத்ரி முனிவர் நடந்தவற்றை அறிந்து

மனைவியின் கற்பின் ஆற்றலை வியந்தார். கற்பிலும் சிறந்த பதிவிரதையான அனகுயா என்னும் பெண் மகாசக்தியாகப் போற்றப்பட்டாள்.

6.8 பதிபக்தியால் உயர்ந்த அன்னை கஸ்தூரிபாய் காந்தி

குஜராத் மாநில காத்தியவாரில் வாழ்ந்த கோகுலதாஸ் மகன்ஜி என்னும் பருத்தி வியாரியின் தவப்புதல்வியாக 1869 இல் அவதரித்தவர் கஸ்தூரிபாய். இவரின் பதின்மூன்றாம் வயதில் (1883) இவருக்கும் இதே வயதுடைய மகாத்மா காந்திக்கும் விவாகம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. இதனால் இருவரும் சொல்லறம் காத்து நல்லறம் பேணி இல்லறம் நடாத்தினர். இவர் தமது 62 வருடங்கள் தம்மை அர்ப்பணித்த இலட்சிய மனைவியாக வாழ்ந்தவர். தமது பதிபக்தியின் தூண்டுதலால் தமது இலட்சியத்தைக் காக்க அன்றாட வாழ் வில் பெற்ற துன்ப துயரங்கள் பல.

கஸ்தூரிபாய் தனது 15 ஆம் வயதில் ஓர் ஆண்மகவைப் பெற்று மூன்றாம் நாளில் பறிகொடுத்தவர். 18ஆம் வயதில் கணவன் கல்விக்காகச் சீமைக்குச் செல்ல நேர்ந்தது. அக்காலப் பெண்கள் தங்க நகையணிந்து வலம் வருவதில் வல்லவர்கள். இலட்சியவாதியான காந்தி சீமைக்குச் செல்ல 5000 ரூபா தேவைப்பட்டது. மனைவியின் நகைகள் முழுவதையும் விற்றுக் கிடைத்த மூவாயிரம் ரூபாவும் சகோதரரிடமும் பணம் வாங்கிச் சீமை செல்ல உதவினார். காந்தி திருமணமானதும் தமது இலட்சியமான வாய்மை, சிக்கனம், ஆடம்பரமற்ற எளிய வாழ்வு, ஆடை அலங்கார அணிகளைத் தவிர்த்தல், மதுபுலால் ஆகியன தவிர்த்தல், பிறருக்குத் தொண்டு செய்தல் யாவற்றையும் தமது இளம் மனைவிக்குப் போதித்தார். இவரின் திறமை கணவரின் சிந்தனையைச் சாதனையாக்க உதவியது.

அன்றைய சமுதாய முறைப்படி பெண்கள் எழுத்து வாசனையற்ற பண்பைக் கஸ்தூரிபாடும் அனுசரித்தவர். கணவனின் உபதேசங்களைத் தமது பதிபக்திக்கேற்ப ஏற்றுச் சிக்கனமாக வாழ்ந்தவர். கணவன் சீமைக்குச் சென்று திரும்பும் நீடிய நாட்களில் பிறந்த இடத்திலும் புகுந்த இடத்திலும் அன்பும் பண்பும் அலங்கரிக்கும் அழகுப் பதுமையாக யாவரையும் கவர்ந்திமுத்துப் பணிவிடை செய்தார். கணவன் சீமையிலிருந்து வந்து சில வருடங்கள் அன்புடன் இல்லற சுகம் கண்டனர். அக்காலத்தில் இரு பகுதியில் போதிய வசதி களிருந்தும் கணவனின் இலட்சியத்தைக் காத்து பதிபக்தி விரதமிருந்து வெகுசிக்கனமாக வாழ்ந்தார். கணவன் தமது இலட்சியத்துடன் பணியாற்றவேன தென்னாபிரிக்கா சென்ற போது தமது இரு மகன்களுடன் வயிற்றிற் சுமந்த கருவுடன் கணவனை வெகு தொலைவிலுள்ள தென்னாபிரிக்காவுக்கு வழியனுப்பியவர். சிறிது காலத்தில் கணவனுக்கு பணி செய்ய வேன தமது இரு மகன்களுடன் கர்ப்பவதியான கோலத்தில் தென்னாபிரிக்கா செல்கிறார்.

தென்னாபிரிக்கா வாழ்வின் அனுபவம்

கணவன் இரு பிள்ளைகளுடன் கர்ப்பவதியான உடல் நிலையுடன் நீண்ட நாட்கள் கடற்பிரயாணம்; வெள்ளையரின் நிறத்துவேஷம்; துறைமுகத்தில் நீண்ட நாட்கள் கப்பலில் தங்க வைத்த பரிதாபம்; அத்தனையையும் பெண் என்னும் பொறுமை காத்த இளம் குடும்பப் பெண்ணான கஸ்தூரி பாயின் ஆழ்ந்த அடக்கமான சிந்தனையின் பண்பு வாழ்வின் சோதனைக் காலமாக இருந்தது. கப்பலை விட்டிறங்கியதும் தென்னாபிரிக்க வெள்ளையர்கள் கணவனைப் பலவாறு தாக்கினர். யாவற்றையும் சகிப்புடன் ஏற்று இறைவனிடம் ஒப்புவித்தார். கணவனின் இலட்சியங்கள் நிறைவேற்ற தமது பதிபக்தி மேலிடப் பொறுமையுடன் சேவை செய்யவும், கணவன் குறிப்பறிந்து அவர் சொல்லாமலேதம்பணி ஏற்றார்.

காந்தியின் ஏற்பாட்டில் சுதேசிகளுக்கான விடுதலைக் காகத் தொண்டர்ப்படை அமைத்து வழிநடத்தினார். அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்து தம்மை நாடிவரும் எண்ணிறைந்த தொண்டர்களை ஆகரித்து மூன்று வேளை உணவு தயாரித்துப் பரிமாறியும் சிறப்பித்தார். அங்கு விடுதியமைத்து வந்து தங்குவோரின் நாளாந்தப் பணியான சுற்றுச்சுழல் சுகாதாரம் பேணுவதும் இவரது கடமையாகும். ஒரு சமயம் இவரது தொண்டர் பணியான கழிவறை (மலசலகூடம்) சுத்தஞ்செய்யும் பணிப்பு கஸ்தூரிபாய்க்குக் கிடைத்தது. முதன்முதல் இவர் மனவேதனையுடன் இளம்பெண் என்னும் நிலையிலும் அன்று பின்னடித்தார். அதை நோக்கிய கணவன் அவரை வீட்டிற்கு வெளியே விட்டுக் கதவைப் பூட்டி விட்டார். மீளா அடிமையாய் அன்னை கஸ்தூரிபாய் பொம்மைபோலக் கதவருகே கவலையுடன் இருந்தார்.

காந்தி தன் மனைவியை வெளியே விட்டதை மறந்தவர். பல மணிநேரத்தின் பின் வெளிச் செல்லும் நோக்கில் கதவருகே அன்னையைக் கண்டதும் நீ இங்கு தான் நிற்கிறாயா என்றார். அச்சமயம் அன்னை அன்பான உங்களை விட்டு நான் எங்கே செல்வது என இரக்கத்துடன் கூறினார். காந்தியும் வருந்தி அன்னையை உள்ளே அழைத்துச் சென்று அடுத்த பணிகளைச் செய்யுமாறு பணித்தார். இதுபோல பல துண்பங்களையும் இன்பமாகச் செய்த பொறுமைக் கடல்தான் அன்னை.

இளம்பெண் தங்கநகைகள் அணிவதில் ஆர்வம், கணவனின் சுத்திய விரதம், கண்டிப்பான சமூகப்பணி யாவற்றிற்கும் இடையே காந்தியின் பிடிவாதக் குணத்தால் பெரிதும் பாதிக் கப்பட்டவர் அன்னை. எவ்வாறாயினும் பதிபக்தியும் பேரன் புக்குகந்த கணவரின் பாதச் சுவட்டில் பயணங்கு செய்து சுகிப்புத் தன்மையால் போற்றப்பட்டவர். அவர்களின் புலால் மறுத்தல்,

சத்தியம் காத்தல் போன்றவற்றில் கண்டிப்பு யாவற்றையும் முன்னின்று செயலாற்றினார் அன்னை.

ஒரு சமயம் அன்னைக்கு உடல் தளர்ந்து பெருநோயும் பற்றிக் கொண்டது. மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டார். மருத்துவரின் ஆலோசனைப்படி “மாட்டுச் சூப்” கொடுக்க மருத்துவர் ஆலோசனை கொடுத்தார். இருவரும் மறுத்தனர். பின்னர் அன்னை விரும்பினால் கொடுக்கச் சொன்னார். அன்னை மறுத்தார். மருத்துவர் உப்பும், பருப்புமற்ற உணவை வழங்கச் சொன்னார். அன்னை தயங்கினார். உடனே தான் ஒரு வருட காலத்திற்கு உப்பும் பருப்பும் இல்லாத உணவு முறையை ஏற்பதாகக் கூறினார். அதன் பின் அன்னை தான் உப்பும் பருப்பும் தவிர்ப்பதாகக் கூறினாலும் காந்தி ஒரு வருட கால சத்தியத்தை நிலைநாட்டினார்.

இவ்வாறு பல சத்திய சோதனைகளால் காந்தி மகாத்மா ஆனார். ஆனால் இவரின் பெருமைக்கும் சிறப்பிற்கும் அடி நாதமாக இயக்கிப் பெருமையடைச் செய்தார் அன்னை. காந்தி தென்னாபிரிக்காவில் செய்ய வேண்டிய பணி நிறைவில் இந்தியா திரும்பும் போது தென்னாபிரிக்க மக்கள் இவருக் கென ஒரு வரவேற்பு வைத்தனர். அச்சமயம் பல பெண்கள் அன்னையின் சேவைக்கென ஒரு பெரிய தங்கச் சங்கிலியை அன்பளித்தனர். மேலும் பலர் பொதுவாக பல நவரத்தினங்கள், வைர நகைகள் எனப் பலவற்றை உபகாரஞ் செய்தனர். முதலில் ஏற்க மறுத்த காந்திக்கு அவர்களின் அன்புக் காணிக்கையை பெருமைக்கும் சிறப்பிற்கும் தடுக்க முடியவில்லை. முடிவாக யாவற்றையும் ஒருங்கமைத்ததும் அக்குள்ளவர்களிடையே ஒரு பொதுப் பணிச்சபையை நிறுவி அவர்களின் அத்தியாவசிய சேவைப்பணிக்காக எடுக்கும் வகையில் அமைத்தார். அதன்

பயனாக அன்னை பெற்றுக் கொண்ட சங்கிலியும் கொடுக்க நேரிட்டது. அன்னையின் தியாகம் எவ்வளவு பெறுமதியான தெனுணரலாம்.

கஸ்தூரிபாயின் பதிபக்தி மேலிடக் கணவனின் சமூகப் பணி நோக்கி காந்தி நடுவயதில் பிரம்மசாரிய விரதம் ஏற்றதால் தமது தியாகத்தை அர்ப்பணித்தார். தமது தாம்பத்திய வாழ் வில் கற்புநெறி உந்த பதிபக்தியை அனுசரித்து கணவனின் அத்தனை கண்டிப்புகளுக்கும் உடனிருந்து நிறைவேற்றிய அன்னை தன் வாழ்வில் எத்தனையோ தியாகங்களைத் தமது இறுதிமுச்ச வரை செய்த பெருமைக்குரியவர். கற்புநெறியால் இளம் பெண்ணிற்குரிய ஆடை அணிகள் போன்றவற்றின் தவிரப்பால் கணவன் எண்ணவோ இடவோ நேர்ந்த அத்தனை பணிகளையுங் செய்த வீராங்களை.

ஒரு ஆணின் உயர்ச்சிக்கு ஒரு பெண்ணின் பங்களிப்பு எவ்வளவு கிடைக்கிறதோ அதனால் அவர் சிறப்படைகிறார். காந்தி மறுமை எஃதி 67 வருடங்கள் கடந்தும் இன்றுவரை இந்தியாவின் தேசபிதா எனப் போற்றப்படுகிறார். இவரின் கொள்கையின் உயர்வை உறுதிப்படுத்தியவர் அன்னை கஸ்தூரியம்மா அவர்கள்.

உலகின் பல்வேறு வகையிலும் உத்தமராகப் போற்றப் படும் தியாகிகளான பெண் என்னும் மகாசத்திகளும் இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த “அதி உத்தம இல்லத்தரசி” “ஒப்பற்ற வீராங்களை” “தியாகமாமலை” “தாய்க்குலத்திலகம்” “இலட்சிய மணவி” “பதிபக்தியின் சிறப்புக்கோர் உத்தமி” எனப் பல வாறாகப் போற்றி இன்புற்றனர். இத்தனிச் சிறப்பினால் அன்னை கஸ்தூரிபாய் என்னும் பெண்ணரிசி இன்று மறைந்தும் “பெண் என்னும் மகாசக்தியாக விளங்குகிறாள்”.

சின்னங்க் சிறு வயதில் அரிய சாதனை படைத்தோர்

7.1 மர்ஜா

(நோபல்பரிசு பெற்ற கிழுரி அம்மையார்)

“வளரும் பயிரை முளையில் தெரியும்” என்னும் முது மொழியின் சிறப்பைபத் தனது எதிர்கால வாழ்வாகச் சிறு வயதிலே நிர்ணயம் செய்யக்கூடியதாக அமைகிறது.

காலைநேரம் குரிய ஒளி எங்கும் பரவவும் பனிமயம் மறையவும் சின்னங்கிறு சிட்டுகள் தெருவீதி வழியே ஓடி விளையாடுகின்றனர். சுருட்டைத் தலைமுடி தொங்க அழகிய சிறுமியோருத்தி தமது சிறுவர் கூட்டத்தில் வேகமாக ஓடி விளையாடுகிறாள். அவளைக் கண்டதும் அவ்வழியே வந்த குறிபார்த்துச் சொல்லும் மூதாட்டி ஒருத்தி சிறுமியை நோக்கி “பாப்பா! எங்கே உன் கையைப் பார்க்கலாம் என்றாள். உடனே அச்சிறுமி நின்று என் கையைத் தானே பார்க்க வேண்டும் என மழலை மொழி பேசித் தனது கையை விரித்துக் காட்டினாள்.

இதைக்கண்ட ஏனைய சிட்டுக்கள் மர்ஜா குறிகாரியிடம் தனது கையைக் காட்டுகிறாள் என்றதும் அவள் கூறுவதைக் கேட்காமல் ஓடிவா என்று ஒருத்தி சுத்தமிட்டாள். அழகிய சுருட்டை மயிரும் அடக்கம் நிரம்பிய மர்ஜா அவர்களின் பேச்சைக் கேட்கவில்லை. குறிசொல்பவள் அச்சிறுகையை நன்கு பார்த்ததும் அதில் அற்புதமான ரேகைகளைக் கண்டு வியந்தாள். “எவ்வளவு அதிஷ்டமான அருமை மிக்க கையாகும்

அம்மாநீ எதிர்காலத்தில் பெரியவளாக வந்ததும் உனக்கு நல்ல பேரும் புகழும் கிடைக்கும் என்பதை இறையருளை வேண்டி உறுதியாகச் சொல்கிறேன்” என்றான்.

அச்சமயம் அவளருகே வந்த இதரசிட்டுக்கள் மர்ஜாவைக் கேலி செய்தனர். வேறொருத்தி பேர் வரப்போய் சீமாட்டி ஆகப் போகிறாள். அதெத்தவள் இல்லையடி பட்டத்து இராணியாகப் போகிறாள் என்று கூறிக்கிண்டல் செய்தனர். மர்ஜா எதிர்காலத்தில் பெரிய விஞ்ஞானியாவாள் என அப்போது எவரும் அறியவில்லை.

மார்ஜா வளர் வளர் அவளின் நுண்மதியும் வேகங் கொண்டது. கல்வியிலும் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பிலும் சிறப்படைந்தாள். எம்மிடையே பரவும் புற்றுநோய்க்கிருமிகள் மற்றும் கொடிய தொற்றுநோய்களைக் காவும் கிருமிகளை அழிக்கும் “ரேடியம்” என்னும் அற்புத மருந்தை ஆய்வின் மூலம் கண்டுபிடித்தாள். இதனால் இவளது கண்டுபிடிப்பிற்காக இரு முறை நோபல் பரிசு கிடைத்தது. இவ்வரிய விஞ்ஞான ஆய்வில் “ரேடியம்” என்னும் பெயருடைய நுண்பொருளைக் கண்டு பிடித்த மர்ஜா பிற்காலத்தில் நோபல் பரிசில்கள் (இருமுறை) பெற்ற கிழுறி அம்மையார் எனப் போற்றப்படுகிறார்.

“நுண்ணறிவும், விடாமுயற்சியும், ஆற்றலும் புகழை உயர்வடையச் செய்யும்”

7.2 அன்னை வசந்தை என்னும் கலாநிதி அன்னிபெஸன்ட்

ஜோரோப்பிய நாடொன்றில் ஏழையாகப் பிறந்தும் ஏழ்மை என்பதை உணராத ஏழு வயதுச் சிறுமியான அன்னி பெஸன்ட் யாவராலும் கவரப்பட்டாள். ஒரு நாள் ஒரு சீமாட்டி ஒரு வீட்டிற்கு விருந்தினராக வந்திருந்தாள். அயல் வீட்டில் ஒடியாடி விளையாடித் துள்ளிக் குதித்து மகிழ்ந்த அச்சிறுமிதனது ஆடலுடன் பாடலும் அங்க அசைவுகளுடன் உலா வந்தாள். அவள் தனது உலாவில் தனது அயல் வீட்டிற்குஞ் சென்று தனது சிறப்பான துருதுருவென ஒலிக்கும் கண்களுடன் அபிநியத்தால் வாய்மொழியால் யாவரையும் கவர்ந்திழுக்கும் சக்தியுடையவளாய் வசீகரத் தோற்றத்தில் இளம் சிட்டாகப் பறந்தாள். இச்சிறுமியைக் கண்டதும் அச்சீமாட்டியின் உள்ளம் பூரித்தது. மழைலைகளில் மனம் நெகிழ்ந்த சீமாட்டி ஏற்கனவே ஒரு சிறுமியைத் தத்தெடுத்து வளர்த்தவள் இச்சிறுமியைக் கண்டதும் அவளை அன்புடன் அருகழைத்தாள்.

இச்சிறுமியைத் தன்னருகே வைத்திருந்து அவளின் எதிர் காலத்தைப் பிரகாசிக்க வைப்பதன் பேரில் அவாவற்றாள். அருகழைத்த சிறுமியை அன்புடன் அமுதமொழி பேசி மகிழ்வித்துத் தன்னுடன் வசிக்க வருமாறு அழைத்தாள். மேலும் ஆசைகாட்டுவதன் நோக்கில் தனது வீட்டில் உன்னைப் போல் ஒரு சிறுமி இருக்கிறாள். அவளுடன் ஆடிப் பாடி மகிழலாம். நல்ல கல்வி கற்கலாம் என்று கேட்டாள். அதைக்கேட்ட சிறுமிதயங்கினாள்.

அச்சமயம் சீமாட்டி சிறுமியின் தாயிடஞ் சென்று தன்னுடன் இவளை அனுப்பினால் இவருக்கு நல்ல உணவு, உடை

மற்றும் வேண்டியன எல்லாம் தந்து வளர்த்தெடுக்கலாம். மேலும் என் வீட்டில் வளரும் சிறுமிக்கு நல்லதோரு தோழி யாகவும் இருந்து நன்கு படித்து முன்னேறலாம் என விருப்புடன் கேட்டாள். சீமாட்டியின் பரிவான வேண்டுதல் ஏழைத் தாயின் திருப்தியாக இருந்ததால் சீமாட்டிக்கு அனுமதி வழங்கினாள்.

அன்னிபேஸன்ட் புது இல்லத்தில் குடி புகுந்ததும் அங்கிருந்த சிறுமியின் தோழியானாள். இருவரும் சிறந்த முறையில் வளர்ந்தனர். அச்சீமாட்டியே இருவருக்கும் நற்கல்வி போதித்து நற்பண்பையும், நல்லொழுக்கத்தையும், பிறருக்கு வேண்டும் போதெல்லாம் நற்சேவைகள் செய்யவும் ஊக்குவித்தாள். இச்சீமாட்டி தனது தொண்டுப் பணியாக அயல்நாடுகளுக்குச் செல்லும் போதெல்லாம் தம்முடன் அழைத்துச் சென்று எவருக்கும் தொண்டு செய்யும் உணர்வை ஊட்டினாள். இதனால் இச்சிறுமியின் அறிவும் தொண்டு மனப்பான்மையும் வளர்ந்தது.

இவள் பிறந்து வளர்ந்த ஐரோப்பாவிலிருந்து தொண்டு என்னும் அரிய பணியை மேற்கொண்டு இந்திய நாட்டிற்கு வந்து தனது சேவையை நிலைநிறுத்தினாள்.

இந்திய மண்ணில் நற்சேவை செய்த காலத்தில் அன்று மக்களுக்கு தேச விடுதலையே அத்தியாவசிய தேவையாயிருந்தது. அதனால் இந்திய விடுதலைப் பணியில் இணைந்து சிறப்பித்தாள். அதன் சார்பாகச் சிறைக்கும் சென்றாள். தாம் சார்ந்த அகில இந்திய காங்கிரஸில் தலைவியாகவும் வழி நடாத்தினாள். சென்னை அடையாற்றில் அமைந்த பிரம்மஞான சபை (இச்சபைக்கு உலகளாவிய பல கிளைகள் உள்ளன) யில் தலைவியாகவும் பணியாற்றினாள். இத்தலைமைப்

பணியில் இருப்பத்தாறு வருடங்கள் அயராது உழைத்தாள். தமது முதுமையிலும் அரும்பணியாற்றியதால் “அன்னை வசந்தை” என யாவராலும் போற்றப்பட்டவள் நிறைவில் கலாநிதி அன்னிபெஸன்ட் ஆனாள்.

வேறு நாட்டில் பிறந்தும் இந்திய மண்ணின் தேவைகருதி இம்மண்ணில் ஆற்றிய சக்தி வாய்ந்த பொதுத் தொண்டால் இன்றுவரை போற்றப்படும் பேறு பெற்றாள்.

7.3 மரியா மொன்ட்சோரி

இத்தாலி நாட்டில் சிறப்பான மருத்துவக் கல்லூரி இருந்தது. இக்கல்லூரியில் காலத்துக் காலம் வந்து பயின்ற மருத்துவர்கள் யாவரும் ஆண்களே. இக்கல்லூரியில் அதுவரை ஒரு பெண்ணும் சேர்ந்து படிக்கவில்லை. ஒரு வருடம் கற்போரிடம் விண்ணப்பங்கோரும் போது ஒரு நீண்ட பட்டியலில் ஆணா பெண்ணா என பெயர் அறியாதவாறு மொன்டி சொரியின் பெயரும் இருந்தது. கல்லூரி ஆரம்பித்த போது இவரும் சமூகமளித்தாள். யாவரும் வியந்தனர். அம்மருத்துவக் கல்லூரியில் இதுவரை கற்றவர்களில் இவளே முதன் முதற் கற்ற பெண் வைத்திய கலாநிதி என்னும் பெருமையை தனதாக்கினாள்.

இவள் சிறந்த வைத்திய கலாநிதியாக இருந்து பணியாற்றிய போது ஏழைகளின் வீடுகளுக்குச் சென்று ஏழைகளுக்கும் சேவை செய்தாள். ஏழைகளின் நலிவான வாழ்விலும் பங்கேற்றாள். வறிய பிள்ளைகளிடையே அபிவிருத்தியை நாடி ஆரம்ப கால (முன்கல்வி என்னும் இன்றைய கல்விமுறை) மாணவர்களை அழைத்து இலவசமாகக் கல்வி போதித்தாள். பிள்ளைகளின் மனோநிலைக்கேற்ப புதிய பாடத்திட்டங்களை

வகுத்தாள். பிள்ளைகளைக் கல்வியில் ஆவலூட்ட எண்ணிப் புதிய சிறுகதைகள் கூறி அதன் மூலம் யாவருக்கும் கல்வியில் ஆர்வத்தை அதிகரிக்கச் செய்ததால் மாணவர்களிடையே கல்வித் தேடலின் ஆர்வமும் மிகுந்தது. இவ்வரிய புதிய செயற்றிட்டத்திற்கமைய மொண்டிசோரி என்னும் நவீன கால முன்பள்ளி ஆரம்பமாகிநாடெங்கும் பரவியுள்ளது.

இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் நடைபெற்ற காலத்தில் மருத்துவ கலாநிதி மொண்டிசோரி அம்மையார் தமது கல்வித் திட்டத்தை ஆரம்பித்த வேரிலிருந்து இன்று விழுதுகளாக சிறுவர் முன் கல்வி சிறப்படைந்துள்ளது. மொண்டிசோரி அம்மையாரின் தெய்வீக சக்தி முன்னேறிச் சித்திபெற்றதால் புதிய கல்வித் திட்டம் பிரகாசிக்கிறது.

7.4 வீரப் பெண்ணான ஜான்சிராணி

இந்திய மண்ணில் ஜான்சி நாட்டில் வாழ்ந்த அரண் மனைப் பணியாளரின் மகளாகப் பிறந்தவள் தனு என்னும் சிறுமி.

இவளின் மூன்று வயதில் தாயார் இறந்து விட்டார். இவளைத் தந்தை பணியிடத்திற்கும் அழைத்துச் சென்றார். அந்த அரண்மனையிலுள்ள அரச�ுமாரனுடன் கூடி விளையாடி இருவரும் சிறந்த நண்பர்களாயினர்.

ஒரு நாள் அரசகுமாரன் யானைமீது சவாரி செய்தபோது (தனு) லக்ஷ்மி பாயும் யானை மீதேற்றி விடுமாறு தந்தையிடம் கூறினாள். தந்தை வேறு கதைகள் கூறி இச்சவாரி பயங்கரமாகு மெனக் கூறி மறுத்தார். பின் ஒரு நாள் யானை மீது ஏற்றி விளையாட அனுமதித்தார். பின்னர் அவள் இராச குமார ஞுடன் சேர்ந்து யானை ஏற்றம், குதிரை ஏற்றம், வாட்பயிற்சி,

அம்பு வில் வித்தை, நீச்சல் போன்ற அரசர்களுக்கான சகல பயிற்சிகளிலும் இராசகுமாரனின் உதவியுடன் கற்று வல்ல வளானாள். இதனால் தனது ஏழு வயதிலேயே சகல அரசர் களுக்கான திறமைகளிலும் சிறப்புற்ற வீராங்கனையானாள்.

தனுவின் ஏழு வயதில் காசியில் கங்காதசரா விழா நடை பெற்றது. அன்று இவ்விழாவின் கவர்ச்சியால் புனித நீராடு வோரின் கூட்டமும் அதிகரிக்கும். படகுகளில் அமர்ந்து விழாவின் சிறப்பைக் காணச் சிறுவர் முதல் வயது வந்தோர் வரை பலர் சுறுசுறுப்புடன் காணப்படுவர். அலங்கார மயிலிறகுப் படகொன்றில் அரண்மனை அதிகாரிகள் குடும்பத்தினர் பலரும் அப்படகில் உலா வந்தனர். இரண்டாவது படகில் மனுவின் தந்தையுட்பட்ட பலர் விழாவைக் கண்டின்புற்றனர். தனு படகின் மேற்கூரையில் தனது தோழிகளுடன் இருந்து வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். பலர் நீந்தி விளையாடிக்கொண்டிருந்தனர்.

அச்சமயம் ஏனைய படகுகளிலிருந்தும் கரையிலிருந்தும் “முதலை முதலை என்ற பெருங் கூச்சல். முதலையொன்று நதியில் வாயை அகலத்திறந்த வண்ணம் சிறுவர்களின் பக்கமாகச் சென்றது. அட முதலை இங்கே வருகிறது என்று கூறிய வண்ணம் சிறுவர்கள் படகில் ஏறிவிட்டனர். நன்கு நீந்தத் தெரியாத பையன் மட்டும் செய்வதறியாது நதியில் நின்று தவித்து ஒலமிட்டான். இவ்வவைநிலையை நீச்சல் வீரர்கள் கடற்சிப்பாய்கள் யாவரும் வேடிக்கையாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். எவரும் சிறுவனைக் காப்பாற்ற முன் வரவில்லை. சிறுவன் பயந்து தத்தளிக்கிறான்.

அச்சமயம் அவனால் நீந்த முடியவில்லை. தண்ணீரில் மூழ்கிறான். ஏழு வயதான தனு தனது நீச்சலுக்கான

உடையுடன் கங்கை நதியுட் பாய்ந்து விட்டாள். இதைக் கண்ட நீச்சல் வீரர்கள் சிப்பாய்கள் யாவரும் இச்சிறு பெண் குதிக்கிறானே என வியப்புற்றனர். தனு அப்பையனின் கையிற் பிடித்த வண்ணம் தமது படகின் அருகே வந்து சிறுவனைக் காப்பாற்றினாள். படகிலிருந்தோர் பையனையும் மனுவையும் படகினுள் ஏற்றிவிட்டனர்.

தனுவின் தந்தையான மோரோ பந்த மகளின் துணிச் சலை வியந்தார். தனது உயிரையும் பாராது துணிச்சலுடன் சிறுவனை ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றிய தனு என அழைக்கப் பெற்ற லக்ஷ்மிபாய் என்னும் சிறுமியை யாவரும் பாராட்டினர். இந்தத் துணிகரமான சிறுமி பிற்காலத்தில் சிறப்படைந்தாள்.

இதே வயதில் யான்சி அரசருக்கு அவளைத் திருமணஞ்செய்து வைத்தனர். பதினொரு வருட இல்லறத்துடன் அரசன் இறந்துவிட்டான். பின்னர் அவளே அரசாட்சியைத் பதி னெட்டாம் வயதிற் பொறுப்பேற்றுச் சிறப்புடன் ஆண்டாள். அக்காலத்தில் ஆங்கிலேயர் யான்சி நட்டின் மீது படை யெடுத்தனர். ராணியோ போருக்கஞ்சாது துணிவுடன் போராட்டாள். தோல்வியைத் தழுவிய ஆங்கிலேயர் பின்வாங்கினர். சினங்கொண்ட ஆங்கிலப் போர்வீரன் ஒருவன் பின்புறமாக வந்து போர்முறைக்கு மாறாக யான்சிராணியைக் கத்தியாற் கொன்று விட்டான்.

இளம் வீராங்கனையான யான்சி இராணி தனது இருபத்திரண்டு வயதில் வீரசொர்க்கம் அடைந்தாள்.

ஆங்கிலேயரிடம் தோற்று அடிமையாகாது இந்திய தேச சுதந்திரத்திற்காகத் தனது திறமையுடன் போராடி வீர சொர்க்கம் அடைந்த யான்சிராணி மகாசக்தியாகப் போற்றப் பட்டாள்.

7.5 இந்தியாவின் கவியரசி சரோஜினிதேவி

இந்திய மண்ணின் பெருமையை உலகறியச் செய்து கவி பாடி யாவரையும் வியக்க வைத்தவர் சரோஜினிதேவி அம்மையார். இவர் மிகச் சிறு வயதிலே எல்லாப் பாடங்களிலும் சிறந்த கெட்டிக்காரி. ஆனால் ஆங்கில பாடத்தில் கவனஞ் செலுத்த வில்லை.

தமது மகளின் திறமைக்கு ஆங்கிலம் குறைவாக இருப்பதை விரும்பாத அவரின் தந்தையார் தமது கடின வேலை கருடன் தான் பாடஞ் சொல்லித் தர முன்வந்தார். அச்சிறுமி அப்பொழுதும் அலட்சியமாக இருந்ததால் முன்னேற்றத்தைக் காணாத அவளது தந்தையார் ஒருநாள் அவளை ஒரு அறையில் தனியே விட்டுப்பூட்டி விட்டார். உடனே அவர் தன் பணிக் காக வெளியே சென்று விட்டார்.

தந்தை கொடுத்த தண்டனை அவரை இந்தியப் புகழுக்கு ஏனி வைத்தது போல அமைந்தது. அச்சிறுமியை எவரும் கவனிக்கவில்லை. அறையினுள்ளிருந்து தனது தண்டனையை உணர்ந்தாள். நாட்டின் எதிர்காலத்தின் தேவைகருதி ஆங்கிலத் தின் அவசியத்தை உணர்ந்தாள். இறையருளின் சித்தம் கலையரசியை நாவிற்குடி கொள்ள வேண்டினாள். அறையை விட்டு வெளியே வந்ததும் தந்தையுடன் ஆங்கிலத்தில் மட்டும் பேசினாள். தமது எத்தேவைக்கும் ஆங்கிலத்தை மட்டும் உச்சரித்தாள். அவளின் முயற்சிவீண் போகவில்லை.

ஒரு நாள் கணித பாடம் படிக்கும் போது சில கேள்வி கருக்கு விடையெழுத வேண்டிப் பலவாறு சிந்தித்தாள். இறையருட் சித்தப்படி தனக்குப் புரியாத பாடத்தின் தனது மனதில் தோன்றிய அத்தனையையும் உரியமுறைப்படி எழுதி

விட்டாள். அவளின் சிந்தனை எடுத்த காரியத்திற்கான ஆங்கிலக் கவிதையாக இருந்தது. சிறுமி தனது பதினொராம் வயதில் கவிதை எழுதுவதில் ஏற்பட்ட சிறப்பு நல்லபடியாக அமைந்தது.

நாவிற்குடி கொண்ட கலைமகள் அவளின் சிந்தனையை யும் பண்படுத்தி வளப்படுத்த கவிமழை பொழிந்தது. பதின் மூன்றாம் வயதில் 1300 வரிகொண்ட நீண்ட ஆங்கிலக் கவிதை எழுதி முடித்தாள். மேலும் 2000 வரியில் ஒரு ஆங்கில நாடகத்தையும் எழுதினாள். கல்விமான்கள் பலர் வந்து அவளின் திறமையைப் பாராட்டினர். மேலும் பல ஆக்கங்களை எழுத ஊக்கமுந்தந்தனர்.

இதே சிந்தனையுடன் வளர்ந்த பெண்ணின் கவி எழுதும் சிறப்பை வியந்த பலர் அன்றைய தேவையான இந்திய சுதந்திரப் போராட்டப் பணிக்கான தேசபக்திப் பாடல்களை எழுத்த தூண்டினர். அனைவரதும் வேண்டலுக்கமைய வயது வந்து பெரியவளானதும் தேசபக்திப் பாடல்கள் பலவற்றைத் தேன் சொட்டப் பாடி வைத்தார். அதனுள் கல்வியறிவே குறைந்த கிராமவாசிகளும் பாடிச் சுவைக்கும் அழுர்வமான பாடல்களை யும் எளிய நடையில் இலகுமுறையில் எழுதி யாவராலும் போற்றப்பட்டார்.

சரோஜினிதேவி அம்மையார் தமது காலத்தில் எழுதிய கவிதைகள் எண்ணிறைந்தவை. அதன் சிறப்பு நோக்கி அவர் கலியரசி என யாவராலும் போற்றப்பட்டார். அவரின் பெரு முயற்சி, ஆர்வம், காலத்தின் தேவை கருதிய தேட்டம், சுதந்திரம் அற்ற இந்திய மக்களை உற்சாகப்படுத்தியது. இதனால் இந்திய மண்ணில் எண்ணிறைந்த கல்வியாளர்கள் தோன்றவும் வித் திட்ட மகாசக்தியாக இன்றுவரை போற்றப்படுகிறார்.

7.6 குறும்புச் சிரிப்பால் மயக்கிய சிறுமி (எலிசபேத்)

1937இல் முடிக்குரிய இளவரசி இரண்டாவது எலிசபேத் என்ற சிறுமிக்கு வயது பதினொன்று; உற்சாகத்துடன் ஒடிவிளையாடினார். அரச அரண்மனையிலிருந்து வெளியே செல்வதும் வருவதும் அவரின் பொழுதுபோக்கு விளையாட்டாகும்.

அரண்மனை வாசலில் நல்ல துடிப்பான் சிப்பாய் ஒருவன் தனது இராணுவச் சிப்பாய்க்குரிய சீருடையுடன் கையில் நீண்ட துப்பாக்கியை ஏந்திய வண்ணம் கடமையில் உரிய முறையில் ஆடாமல் அசையாமல் உசார் நிலையில் நின்றிருந்தான். அச்சமயம் அரண்மனைக்கு வெளியே சென்றவள் உள்ளே நுழைந்தாள். அவள் அரண்மனையைச் சேர்ந்தவள் எனஅறிந்தவன். உயர்வாக ஏந்தியிருந்த துப்பாக்கியைக் கீழே தாழ்த்தி மரியாதை செய்தான். இதனால் அச்சிறுமி வியப்படைந்தாள். சிப்பாய் துப்பாக்கியை மேலே உயர்த்தினான்.

இதை நோக்கியவள் அரண்மனையிலிருந்து வெளி யேறிய போதும் சிப்பாய் துப்பாக்கியைத் தாழ்த்தினான். இதனைக் கண்டதும் சிறுமிக்கு வேடிக்கையாகவும் சிரிப்புமாக இருந்தது. பின்னர் அச்சிப்பாயைக் கூர்ந்து கவனித்தாள். சிப்பாய் ஆடாமல் அசையாமல் ஒரே நிலையில் நின்றான். அப்பொழுது அவள் “அடே நான் வைத்திருக்கும் சாவி கொடுத்தால் அசைந்து வேடிக்கை காட்டும் பொம்மை போலிருக்கிறதே” என்று சிரித்தாள். இதனால் சிப்பாய்க்கும் சிரிப்பு வந்தது. கடமை நேரத்தில் சிரித்து விளையாடாது வாய்க்குள்ளேயே சிரிப்பை அடக்கிக் கொண்டான்.

இதே சிறுமியின் தந்தை ஆறாவது ஜோஸ் மன்னரின் முடிகுட்டு விழா இதே ஆண்டில் நடந்தது. விழாவிற்கு வருகை தந்த பிரமுகர்கள் யாவரும் மன்னருக்குப் பரிசில்கள் தந்து மகிழ்வித்தனர். அச்சிறுமி கடையில் அன்றைய நிலையில் இலங்கை மதிப்பில் ஒரு பணம் (ஆறுசதம்) கொடுத்து குறிப்பெழுதும் புத்தகம் வாங்கி அதனில் முடிகுட்டு விழா வைப் பற்றிய தனது கருத்தை அழகிய எழுத்தில் எழுதி அழகிய சிவப்பு றிபனால் புத்தகத்தை கட்டினாள். அதன் மீது “அப்பாவின் முடிகுட்டு விழா ஞாபகார்த்தமாக நான் வழங்கியது, நானே தயாரித்தது” என்றும் எழுதித் தந்தையிடம் கொடுத்தாள்.

அச்சிறுமியின் குறும்புச் சிரிப்பு முடிகுட்டு விழாவில் அன்பளிப்புச் செய்தது போன்ற இங்கிலாந்து நாட்டின் பாரம்பரிய பண்பாட்டைச் செயற்படுத்தினாள். இவ்வரிய நற்பண்பான பணியைச் சிறுவயதிற் செய்ததை இளவரசி இரண்டாவது எலிசபேத் அவர்களை யாவரும் வியந்தனர்.

வளரும் பயிரை முளையிலே தெரியும் என்ற முது மொழிக்கமையவும் கண்ணிய மிக்க பிரித்தானிய மன்னின் பாரம்பரிய நடைமுறைகளுக்கமையவும் சிறுவயதிலேயே பயின்றிருந்தார். இவ்வரிய பண்புகள் அவரின் அரசியல் வாழ்விலும் இல்லற வாழ்விலும் சிறப்படைந்தது. தமது 27 ஆம் வயதில் பிரித்தானிய சாம்ராச்சியத்தின் மகாராணியாக முடிகுடி நாட்டை யாவரும் வியக்கும் வண்ணம் சிறப்பாகவே ஆட்சிபுரிந்தார்.

உலகிலுள்ள அத்தனை நாடுகளுக்குள்ளும் இங்கிலாந்து கண்ணியமாகவும் சிறப்பாகவும் நீதி திறம்பாமலும் அரசியல் மட்டுமல்ல வாழ்க்கைநெறியிலும் சிறப்பாகவே விளங்குகிறது.

1926இல் பிறந்த மகாராணி தமது 91 வருட நிறைவான தமது அரசியல் வாழ்வில் 65 வருட சேவையில் இன்றும் சிறந்து விளங்குகிறார். இவர் இன்று தனது நாலாம் தலைமுறை கண்டும் சீவிப்பதும் அரசாட்சி புரிவதும் இறையருளின் சித்தமாகும். இவ்வரிய சிறப்பிற்குக் காரணம் அன்று தமது பதினெனாராம் வயதில் அரண்மனையில் காவல் புரிந்த சிப்பாயின் கடமையை நோக்கி சிரித்த அன்பான சிரிப்பு அவரிடம் உறைந்து இன்றுவரை மலர்கிறது. இதுவே பிரித்தானிய மகாராணியாக இன்றுவரை பணியாற்றும் இரண்டாவது எலிசபேத் அம்மையாரின் நீடிய வாழ்விற்கும் நீடிய அரசுசேவைக்கும் அச்சாணியாக அமைந்துள்ளது.

7.7 புளோரன்ஸ் நெட்டங்கேல் (நோயாளிப் பொம்மையின் தாதி)

இந்திய வரலாற்றில் சுதந்திரமற்ற நாடாக இருந்ததால் அனைத்தும் இருள் சூழ்நிலை காணப்பட்டன. மனித வாழ்வு, கல்வி, சுற்றுச்சூழல் மருத்துவமனைகள், பிரயாணம் யாவும் பின்னோக்கியே காணப்பட்டன. ஆனால் இன்று யாவும் அபிவிருத்தியடைந்து சகல தேவைகளிலும் நிறைவு கண்ட பொன்னாடாகவே திகழ்கிறது.

ஏறத்தாழ 150 வருடங்களுக்கு முன் யாவும் இருள் சூழ்ந்த தாகவே காணப்பட்டன. வயது முதிர்ந்தோர், பிற்காலத்தில் நோயினால் வருந்தினால் மருத்துவமனையிற் சேர்த்து விடுவர். இன்று போல் அன்று, மருத்துவமனைகளில் படுக்கை வசதி, காற்றோட்டம், வெளிச்சம், மருந்துகள் யாவும் நலிந்த நிலையிற் காணப்பட்டன. மருத்துவமனையில் படுக்கை வசதியற்ற இருட்டறையாகவும் அசத்தமாகவும் காணப்படும். ஒரு

நோயாளி மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டால் தனது நோயின் வலிக்கு மேலாக அங்குள்ள குறைபாடுகளையும் தாங்க வேண்டிய நிலை இருந்தது. இதனால் மருத்துவ மனைக்குச் சென்றால் சுடுகாட்டுக்குச் செல்வதாகவே கருதப் பட்டது.

அன்று அங்கு பணியாற்றும் தாதிகள் போதிய கல்வி கற்காத காரணமாக நோயாளிகளைத் துன்புறுத்தியும் அவர்களின் பொருட்களைத் திருடியும், மது அருந்தியும் அநாகரிகமாக நடந்தனர். அதனால் எவரும் தாதி வேலையிற் சேர்ந்து பணியாற்ற முன் வருவதில்லை. இதே காலத்தில் நல்ல வசதி படைத்த குடும்பத்திற் பிறந்த நெட்டிங்கேல் என்னும் சிறுமி தனது மிகச்சிறிய வயதில் தாதி வேலையால் கவரப்பட்டாள். பெற்றோரின் குடும்ப கௌரவத்தையும் நோக்காது தாதியாக வரவேனப் பல முன்னேற்பாடுகளைச் செய்தாள் போலும்.

அச்சிறுமி தான் எதிர்காலத்தில் ஒரு தாதியாக இருக்க வேண்டிய உடை, நடை, பாவனை, எவரிடமும் அன்புடன் அரவணைக்கும் பாங்கில் தனது சின்னங்சிறு சிட்டான் பருவத்தே ஒத்திகை செய்வது போல அமைந்தாள். யாவரும் வியந்தனர். பெற்றோரும் சின்னப் பெண்ணின் விருப்பமான தாதி விளையாட்டிற்கும் அனுசரணை வழங்கினர். அச்சிறுமி பெற்றோர் மூலம் ஒரு பொம்மையை வாங்குவித்துத் தமது விளையாட்டை ஆரம்பித்தாள். முதலில் மாப்பிள்ளை பெண் பிள்ளை விளையாட்டு, சுவாமி விளையாட்டு, திருவிழா ஊர்வலம் கள்ளனைப் பிடித்து விளையாடுவது போன்ற விளையாட்டுடன் ஆரம்பித்தவள். அப்பொம்மை நோயாளி யெனக் கூறி மருத்துவமனையில் வைத்துப் பராமரிக்கும் தாதியாகவே ஆரம்பித்தாள்.

அச்சிறுமி அக்காலத்தில் அரச மருத்துவமனைகளில் நடைபெற்ற பராமரிப்பில் இருந்த குறைபாடுகளை அகற்றுவது போலத் தனது பொம்மைக்கு நோய் வந்ததாகவும் அதனைப் பராமரிப்பதாகவும் விளையாடுவாள். முதலில் ஒரு கட்டிலில் பொம்மையை படுக்க வைத்துப் பக்கத்தில் அமர்ந்திருப்பாள். நோயாளிப் பொம்மையின் தேவைகளை அடிக்கடி கவனிப்பாள். அக்காலத்தில் எவரும் விரும்பாத தாதி வேலை செய்வதை வெறுப்பவரும் வயது வந்து வளர்ந்தவருமான அவளின் அக்கா அந்தப் பொம்மையைத் தூக்கி எறிந்து விடுவாள். இதனால் பதறிப்போய் அழுது குழறி ஒடிப்போய் எடுத்து வருவாள். பாவம் உனக்கு இந்தக் கையிலும் காலிலும் அடிபட்டு விட்டதே எனக் கூறி மருத்து கட்டுவது போலத் துணிகளாற் கட்டுப்போட்டு விட்டுக் கவலையடன் அப் பொம்மைக்கு ஆறுதல்க்கதை கூறுவாள்.

இதே சிறுமியின் அன்றாட நோயாளிப் பொம்மையின் தாதியப் பணி பிற்காலத்தில் மருத்துவமனைகள் சிறக்கவும் சிறப்பான தாதிகளின் சேவைகள் இன்று போல் தொடரவும் வித்தாக அமைந்தன. மருத்துவமனைகள் சிறக்கவும் தாதியர் பணி தியாகப் பணியாக அன்று விளையாடிக்காட்டி உயர் வடையச் செய்த புளோறன்ஸ் நைட்டிங்கேல் சிறந்த தியாகத் தின் சிற்பியாக அமைந்ததை அறிந்தோம்.

7.8 ஒன்பது வயதில் திருக்குறள் ஓதிச் சாதனை படைத்த தீபா

தமிழகத்தின் திருச்சி மாவட்டத்திலைமெந்த மணப் பாறையின் அருகமெந்த சிற்றூரில் செல்வேந்திரன் குருகாயி என்னும் ஏழைச் சலவைத் தொழிலாளர் குடும்பத்தின் அற்புதச் செல்வி தான் தீபா.

திருச்சி மாவட்ட மண்வாசனையால் தமிழ் மணமும் இறையருளால் நற்கல்வி மணமும், பெற்றோரின் முற்றவப் பயனால் தீபாவின் உடல் மற்றும் நாவன்மையும் அணி செய்யத் திருக்குறளின் நறுமணம் அனைவரையும் வியக்க வைத்தது. தீபா தனது ஒன்பதாம் வயதில் நாலாம் வகுப்பில் படித்தாள். இவளின் அற்புத சக்தி தேவர் குறளாம் திருக்குறள் 1330 பாடல்களையும், நன்கு மனனஞ் செய்திருந்தாள். இவளின் அழூர்வ சக்தி சிற்றூரில் வாழ்ந்ததால் வெளியுலகிற்கு எட்ட வில்லை.

2007இல் திருச்சி மாவட்டக் கல்வி அதிபரினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட திருக்குறள் மனைப்போட்டியில் தீபாவின் திறமை வெளிப்படையானது. இதன் பேறாக 9.12.2007 அன்று திருச்சி மாவட்டக் கல்வி அதிபதியின் தலைமையில் அழூர்வ சக்தி வாய்ந்த தீபாவும் சமூகமளித்தாள். திருக்குறளில் முதல், இடை, கடைசி ஆகிய எப்பகுதியிலோ, எந்த அதிகாரத்திலோ, தொடங்கும் எந்தச் சொல்லிலோ, எந்த எண்கொண்ட பாடலையோ கேட்டவுடன் ஒரு நொடியில் அக்குறளைச் சொல்லும் சக்தியை நிலை நாட்டினாள். மேலும் திருக்குறள் 1330 பாடல்களையும் 11 நிமிடம் 47 நொடிகளிற் சொல்லி முடித்தாள். என்னிறைந்த பரிசில் மழையுள் மூழ்கினாள்.

தீபாவின் அரிய சாதனையை யாவரும் வியந்தனர். அவ்வற்புதமான செய்தி இந்திய நாளேடுகள் மட்டுமன்றி யாழ் தினக்குரல் நாளேட்டின் 11.12.2007 அன்றைய கட்டம் கட்டப் பெற்ற செய்தியாக வெளிவந்தது. இச்சிறப்பினால் பத்துமாதம் சுமந்து பெற்றெடுத்த மாதா, இவளை வேண்டியன் தந்து பாதுகாத்து வளர்த்த பிதா, தீபாவை கடந்த சில வருடங்களாகக் கல்வியுடன் நல்லறிவு புகட்டிய குருவான ஆசிரியர் யாவரும் பெருமிதமடைந்தனர்.

இறையருளும், குருவருளும் வழிப்படுத்த பெற்றோர் உரமுட்ட ஊக்கமென்னும் சக்தியால் விடாமுயற்சியும் தீபாவை நெறிப்படுத்த அவளின் புகழ் பாரெங்கும் பரவியது. இதனால் அவளைப் பெற்ற தாயும் தந்தையும் பிறந்த பொன் னாடாம் தமிழகமும் கல்விக் கடலில் மூழ்கிய தீபாவும் நற்பேறு பெற்றனர்.

7.9 “திருக்குறள் குழந்தை”யெனப் பட்டம் பெற்ற திறமைசாலி கோமல்

சென்னையில் வாழ்ந்த பத்து வயதுச் சிறுமி கோமல் முப்பது வருடங்களுக்கு முன் பெற்றோரின் நன்றிக்கடனை நிறைவேற்றினாள். நற்புதல்வியை நாட்டுக்கு அறிமுகமாக்கி கல்வியின் பெருமையையும் சிந்தனையின் விரிவாக்கத்தையும் கற்றோர் கூடும் பாரிய சபைகளில் நிலைநிறுத்தி இந்திய மண்ணிற்கும் தமிழினத்திற்கும் மங்காப் புகழைத் தேடித்தந்த மகாசக்தி தான் கோமல்.

சென்னையில் வாழ்ந்த தமிழ்தாசனும் கௌசல்யாதேவி யும் செய்த முற்பயன் அப்பிறவியில் கல்விப்புயலை வரவழைத்தது போல் முப்பது வருடங்களுக்கு முன் பெற்றெடுத் தென் எனும் மகாசக்தி

தனர். பெற்றோரின் அரவணைப்பும் வழிகாட்டலும் நீறப் படுத்த சென்னை ராயப்பேட்டை ஆதர்ஷி வித்தியாசாலையில் ஏட்டுக்கல்வியை ஆரம்பித்தாள். முற்பிறவியில் விட்டகுறை தொட்டகுறையான கல்வியூற்று தேன் மழை கடுங்காற்றுடன் வீசிப்புயலாக மாறியது. இறையருஞம் நாவிற் சரஸ்வதியும் ஆசிகூற பள்ளியில் சிறார்களுக்கான பேச்சுப்போட்டி, மனனப் போட்டியில் கர்ப்பூர புத்தியின் செயற்பாடு புயல்வேகத்தில் வீசியது. பத்து வயதில் வித்தியாசாலைச் சமூகம் வியந்து போற்றியது.

அன்று (முப்பது வருடங்களுக்கு முன்) பள்ளி அதிபர் பெருமேடையேற்றிச் சொல்லும் எந்தத் தலையங்கத்திலும் நேரக்கட்டுப்பாட்டுடன் பேசிநற்புகழீட்டினாள். எதுவித முன் ஆயத்தமுமின்றிக் கடகடவென இனிமையுடன் சொல்நயம் பொருள்நயம் ததும்ப உரையாற்றி உலா வந்தாள். மனனப் போட்டி கரை புரண்டோடும். இவளின் அழுர்வ சக்தியை பெருமைப்பட வெளியிடும் நாளேடுகள், ஊடகங்கள் விதந்தன. கல்விமான்கள் பாராட்டி வாழ்த்தினர்.

ஒரு சமயம் உலகத் திருக்குறள் மையம் நடாத்திய திருக்குறள் மனனப் போட்டியில் கோமலும் கலந்து கொண்டாள். இவளின் திறமையை வியந்த திருக்குறள் மையம் இவளைப் பாராட்டி “திருக்குறள் குழந்தை” எனப் பட்டஞ் சூட்டிப் பரிசில் பல தந்து கௌரவித்தனர். வேறொரு சபையில் எதுவித ஆயத்தமுமின்றி “நாளைய சுதந்திரம்” என்னும் தலைப்பில் அருந்தமிழில் அழகாகவும் வெகு சிறப்பாகவும் இனிமையாகப் பேசிச் சபையை வியக்க வைத்தாள். சபையிலிருந்த பார்வையாளரான பிரபல நடிகர் கமலஹாசன் உடன் சிறப்பான பரிசில் தந்து உற்சாகப்படுத்தினார்.

திருக்குறள் மனனப் போட்டியில் மாவட்ட நிலையில் முதலிடம் பெற்றமைக்கான பரிசிலாகக் கிடைத்த பத்தாயிரம் ரூபாவையும் “கார்கில் நிதி”க்கு வழங்கி யாவராலும் போற்றப் பட்டாள். ஒரு சிறப்பு மேடையில் சபைகொடுத்த “வேலைக்குச் செல்லும் தாயால் தான் படும் துன்பங்கள்” என்னும் தலைப்பில் ஆழ்ந்த கருத்துடன் பேசினாள். சபையின் கருகோசம் அரு கிருந்த மண்டபங்களையும் அதிர வைத்தது.

வேறொரு சமயம் மாநில முதல்வர் தலைமையில் நடைபெற்ற அப்துல் ரகுமான் போன்ற பிரபல கவிஞர்களின் கவிபுணையும் சிறப்பு நிசழ்வில் எமது குட்டிப் புயல் கோமலுக் கும் சில நிமிடங்கள் பேசச் சந்தர்ப்பம் தரப்பட்டது. இவளின் பேராற்றல் யாவரையும் மயக்கியது. அச்சமயம் மாபெரும் கலைஞர்களுக்கு வழங்கிய பொற்காக்கள் வழங்கும் வெகுமதி இவருக்கும் சமமாகக் கிடைத்தது. அச்சமயம் அயலிலிருந்த புலவரோருவர்.

“வெள்ளை அரியாசனத்திலரசரோடெட்டமைச்
சரியாசனம் வைத்ததாய்”

எனச் சரஸ்வதி தேவியின் கிருபையைப் புகழ்ந்து ரைத்தார்.

தமது தவப்புதல்வியின் பெருமையால் பெற்றோர் நற் புகழீட்டினர். தமிழன்னை பெருமிதமடைந்தாள். தமிழ் மாணவ சமூகம் கோமலின் வழித்தடத்தை நாடினர்.

“தவமும் தவமுடையார்காகும்”

எமது தாயக மன்னில் பெண்கல்வியும் அருட்சோதரிகளின் வகிபாகமும்

ஆரம்ப காலத்தில் எமது தாயக மன்னில் பெண்கள் கல்வி கலைகளில் அநாதைகளாக்கப்பட்டனர். இதே நிலையில் வியாபார நோக்கத்தில் வந்த போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் எம் மன்னில் கால் பதித்த சில நூற்றாண்டுகளில் சுதேசிகள் புறக்கணிக் கப்பட்டனர். இரண்டாவது முறையாக ஒல்லாந்தர் சமயத் தடை களில் சலுகை காட்டினர். அடுத்து வந்த பிரித்தானியர் கல்வியிலும் முன்னேற்றத்திலும் அதனோடினைந்த சமய போதனையும் பரப்ப முன்வந்தனர். அக்காலத்தில் ஆண்களுக்கான சமயக் கல்வியும் ஆங்கிலக் கல்வியும் உதயமானது.

கல்வியில் தாகமுடைய பலர் சமயத்திலும் கூடிய தாகத்துடன் ஆங்கிலக் கல்வி கற்று அவர்களின் சமயத்தையும் நாடினர். இச் சந்தர்ப்பத்தில் பெண்கல்வியையும் முன்னேற்றினர். இலங்கையில் தமிழர்கள் பெண்கள் கல்வி கலைகளில் ஈடுபடக்கூடாதென்ற நடை முறையில் பெண்கல்விக்குத் தடை இருந்தது. எம்மக்கள் தமது பெண் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வியிலும் கூடுதலாக அடக்கமான பண்பையும் நல்லொழுக்கத்தையும் பேணி வந்தனர்.

இதனால் வேதனையற்ற பாரதியார் மற்றும் துறைசார்ந்த பெரியார்கள் பெண்களும் இரு கண்களிலொன்று. அவர்கள் கல்வி யால் சரிநிகராக வேண்டுமென முழங்கினர். இதன் பேராக பெண் கல்வி ஆரம்பமானது. இலங்கையில் நாவலர் காலத்தில் பிறமத மூலக் கல்வி மட்டுமல்ல முதலில் பெண்கல்விக்கும் முதலில் அனுமதிக்கவில்லை. இதே காலத்தில் பெண் கல்வியைப் புகுத்த வென ஜோப்பிய நாட்டுக் கண்ணியாஸ்திரிகள் - அருட்சோதரிகள் இந்தியா, இலங்கையில் குறிப்பாக எவ்வினை வந்தாலும் நல்வினையான பெண்கல்வியை விதைக்கவென முன் வந்தனர். வைத்த காலை முன்னெடுத்துப் பணியை உறுதியாக்கினர்.

“துறவிக்கு வேந்தன் துரும்பு” என்னும் நிலையில் பெண் கல்விக்கான தடையை மீறிய பல அருட்சகோதரிகள் பெண்கல்விப் போதனைக்காக எம்மண்ணை நாடினர். இவர்கள் பல தீமைகளை அடைந்தாலும் தமது நோக்கில் முன்னேறினர். இன்று அவர்கள் பணி உலகில் ஆல்போல் தழைத்து அறுகுபோல் வேருள்ளியுள்ளது. இது இன்று மனித சமூகத்தில் போற்றப்படுகிறது.

தமது மத வளர்ச்சிக்காக ஆங்கிலக் கல்வி போதிக்க வந்து தமது இல்லற வாழ்வையே துறந்து சேவையை முன்னிறுத்திய அருட்சகோதரிகள் தாம் இனைந்த திருச்சபைகளினால் ஆதரவு வளம் கிடைக்கப்பெற்றாலும் தாம் நாடிவந்த பணி தொடரப் பல ஆண்டுகள் நீடித்தன. சமயத்தை நிராகரித்தாலும் பெண் என்ற வகையில் அயல் வீடுகளுக்குச் சென்று குடும்பப் பெண்களுடன் பழகிஉறவாடி அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு வசதிகளும் சலுகைகளும் தந்து குறிப்பிட்ட பாடசாலைகளில் கல்வியை உரிய முறையில் வளர்க்கப் பல வருடங்கள் நீடித்தன. ஒரு சில பாடசாலைகளில் இப்பணியேற்ற அருட்சகோதரிகள் தாம் எடுத்த முயற்சி கைகூட அவர்களின் முதுமையும் ஓய்வு நிலையும் அணுகியது. ஆனால் அந்த நிறுவனங்களில் அருட்சகோதரிகள் போற்றப்படுகின்றனர்.

பெண் கல்வியை முதலில் இலங்கையின் கரையோரங்கள் மட்டுமன்றிப் பல நகரங்களில் 200 வருடங்களின் முன்னிருந்து தொடர்ந்த பணியால் தமிழ் மண்ணிலும் பல பெண் கல்வி போதிக்கும் கிறிஸ்தவ பாடசாலைகள் தொடங்கின. யாழ்ப்பாணம், உடுவில், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, மன்னார், வவுனியா போன்ற பல இடங்களில் ஆரம்பித்துப் பல இன்னல்களின் மத்தியில் பெண் கல்வியை விடைத்து, வளர்த்து, சோலையாக்கி இன்று அதி உன்னத விளைச்சலாக அறுவடை செய்யப்படுவதை அறியலாம். இதே வகையில் பல இடங்களிலும் சேவை செய்யவென வந்து தாம் எடுத்த காரியங்களைச் சிறப்பித்த அருட்சகோதரிகளையும் அவர்கள் பணியாற்றிய கல்லூரித் தாயையும் எனது “பெண் என்னும் மகா சக்தி” என்னும் நூலில் ஒரு பாகமாக அமைப்பதால் இத்துறையில் ஒரிரு கல்வி நிறுவனத்தை அறிவோம்.

பெண் என்னும் மகாசக்திக்காக அணி செய்யும் சாதனையாளர் களின் வரலாற்றிற்கு மேலாக எமது செம்மண்ணில் வெள்ளைக்கால் பதித்த மேலைத்தேய மாதர்கள் செய்த சாதனைகளும் அதன்போது அவர்கள் அடைந்த வேதனைகளும் எண்ணிறைந்தவை. அவர்களின் வேதனையும் சாதனையும் மேம்பட அன்று அவர்கள் தாம் செய்த போதனையும் மெல்ல மெல்ல எம்மவரிடையே பரவியது. இன்று பல்வேறு பரிமாணங்களில் கல்வியால், மருத்துவத்தால் நற்சிந்தனையால் பார் போற்றும் உயர்நிலையில் பிரகாசிப்பது விந்தையில்லை. “நாலுபேர் சொல்வதைக் கேட்டால் நன்மையுண்டு” என்னும் முது மொழியின் பேராகவே இன்று எம்மண்ணில் சகல சிறப்புகளும் பெருமையுடன் உலாவருகின்றன.

மேலைத்தேயத்தவரின் ஆட்சிக்காலம் செம்மண்ணில் பெண் களின் கல்வி முன்நகர்வு பின்னடிக்கப்பட்டது. மேலைத்தேயத்தவர் தமது சமயத்தையும் வியாபாரத்தையும் நிலைநாட்ட வந்தவர்கள். அவர்களின் நோக்கம் இதயழுரவமாக எம்மவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. இச்சூழலில் அன்று 200 வருடங்களுக்கு முன் எம்மவரிடையே வறுமையும், கல்வி கற்க முடியாத அறியாமையும், பிடிவாதமும் இருந்தது. இதே கருத்துகளினடிப்படையில் தமது சமயத்தை முன்னிறுத்தினாலும் அன்றைய நிலையில் எம் மவரின் நிலைக்கேற்பத் தாம் தியாக உணர்வுடன் உதவி முன்னேற்ற லாமென்ற தீர்மானித்தனர்.

இதே சந்தர்ப்பத்தைக் கையாண்ட அமெரிக்க மிசனரிமார் எம் மக்களின் குறைகளைப் போக்கிப் புது உலகம் காண முன் வந்தனர்.

யாழ் மண்ணில் அமெரிக்க மிசனறிமாரின் பணி

இன்றைய சூழலில் இலங்கை மக்களின் துண்ப துயரங்களுடன் வறுமை போன்றவற்றால் பாதிக்கப்படுவதை விரும்பாத வசதி படைத்த கருணையுள்ளங்கள் எங்கிருந்தாலும் உதவி எம்மை உயர்த்துவதை நோக்கலாம். இது மனிதப்பண்பு. இப்பண்பினால் அன்று செல்வங்கொழிக்கும் அமெரிக்க நாட்டில் தமது இன மத பேதங்களுக்கப்பால் நவீவுற்றோரை ஆதரிக்கும் பண்பு இருந்தது. அப்பணிக்கு உதவவேனக் கூட்டுச்சேர்ந்த சபை மூலம் அவர்களின் ஒத்துழைப்பால் நிதிவளம் பெருகியது. குறிப்பிட்ட நிதி மூலம் இப்பணியை நிறைவு செய்யும் மனித வலு வேண்டும்.

தனி மனிதராக வந்து பணி செய்யப் பிறரின் உதவியின்றிக் கணவன் மனைவியாக இணைந்த குடும்பமாக வந்து பணி செய்ய ஒருசில தம்பதியர் தியாக உணர்வடன் முன்வந்தனர். ஆரம்பத்தில் அமெரிக்க மிசனறிமார் அறிமுகமாக்க எண்ணிய மதபோதனைக் காகவே 1816இல் தொண்டு உள்ளம் படைத்த நான்கு தம்பதியர் யாழ்ப்பாணம் வந்தடைந்தனர். இவர்கள் இரு தம்பதியராக வட்டுக் கோட்டையிலும் தெல்லிப்பழையிலும் நிலை கொண்டு தம் பணியை ஏற்றனர். இவர்களின் பணி வளர உதவவேன 1820இல் நான்கு தம்பதியர் வந்தனர். இவர்களில் இரு தம்பதியர் கல்வி மேம் பாட்டிற்காக உடுவிலிலும் மானிப்பாய் பண்டத்தரிப்பிலும் நிலை கொண்டனர்.

மேற்கூறியவர்கள் தத்தமது சூழலில் சிறு பள்ளிகளை அமைத்து ஆரம்பக்கல்வியை ஆரம்பித்தனர். அச்சமயம் பெண் கல்வி முன்னேறவில்லை. 1920இல் இங்கு வந்த இரு தம்பதியினரும் அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்களில் உயர் பட்டம் பெற்ற கல்வி யாளர்கள். உடுவில் பிரதேச மக்கள் பெண் கல்வியை விரும்பாத போதும் பெண்களைக் கல்வியில் இணைக்க முழு ஆர்வத்துடன் திருமதி ஹரியற்வின்ஸ்லோ முன் வந்தார். உடுவில் திருச்சபை ஆலய

வளாகத்தில் சிறுகொட்டில்களை அமைத்து ஆரம்ப பாடசாலையை 1824இல் நிறுவினர். இவர்கள் தமிழூக்கம் கற்று உறவாடி னார்கள்.

இப்பகுதி மக்கள் பெண்கள் கல்வி கற்பதை விரும்பவில்லை. இளம் ஆசிரியையான ஹரியற்வின்ஸ்லோ அம்மையார் தமது கல்வி மற்றும் குடும்ப அந்தஸ்தையும் நோக்காது அச்சுழலிலுள்ள வீடு களுக்கு நேரிற் சென்று அவ்வீடுகளிலுள்ள பாமரப் பெண்களுடன் உறவாடினர். பிள்ளைகள் கற்றால் முன்னேற வேண்டிய உதவி செய் வதாகவும் தெரிவித்தார். தமது பாடசாலையிற் பெண்பிள்ளைகள் படிக்க முன்வந்தால் உணவு, உடைகள், புத்தகங்கள் கொடுத்துப் படிப்பிப்பதாகவும் இவர்களுக்குத் திருமண காலம் வந்தால் அவர்களுக்குச் சீதனம் வழங்க உதவுவதாகத் தெரிவித்தார். மேலும் இக் குடும்பத்தில் உள்ள ஆண் பிள்ளைகள் தமது மத இணைவில் உயர்வான வேலை வாய்ப்பும் தருவதாகத் தெரிவித்தார். ஹரியற் அம்மையாரின் பணிவும், அன்பும், ஆதரவும் மிகுந்த போதனையில் ஒரு சிலர் இணைந்தனர். இவ்வாறு அம்மையாரின் அயராத பண்பான், ஆதரவான கல்விக்கான பணி அமைந்தாலும் 1824 - 1833வரை உடுவில் பெண்கள் கல்லூரியின் (இப்பிரதேச ஆரம்ப பாடசாலைகள் தவிர) 26 மாணவரே சேர்ந்தனர். ஹரியற் வின்ஸ்லோ அம்மையார் ஓய்வு பெற்றார்.

தொடர்ந்து செல்வி எலிசா அக்னியூ செல்வி எஸ் ஆர் கெளலன்ட், செல்வி எஸ்.ஐ.புக்வால்டர் ஆகிய நான்கு அமெரிக்க அரூட்சகோதரிகளும் 1941 வரை அதிபர் பதவியை அலங்கரித்தனர். இவர்களின் ஆரம்பப்பணி வளர்ச்சியடைந்து பெண்கள் ஆங்கில ஆரம்ப வகுப்புக் காலத்தில் மாணவர்களின் வரவு குறைந்தபோதும் சிறந்த கல்வி, நல்லொழுக்கக் கட்டுப்பாடு யாவும் மிகுந்திருந்தது. அதிபர்களின் அயராத பணியும் தியாக உணவும் சிறந்ததால் இம் மாவட்டத் தின் பல்வேறிடங்களிலிருந்தும் வசதி படைத்த பல பிள்ளைகள் ஆர்வத்துடன் ஆங்கிலக்கல்வியைப் பெண் பாடசாலையிற் கற்க முன்வந்தனர்.

1824இல் உடுவிலில் மகளிர் ஆரம்ப பாடசாலை ஆரம்ப மானது. இதுவே ஆசியாவில் முதன்முதல் தொடங்கிய பெண்கள் விடுதிப்பாடசாலையாகும். இந்த நற்பெயரைக் காப்பாற்றவே பல இன்னல்கள் மத்தியில் பல சலுகைகளை முன்வைத்து வீடு வீடாகச் சென்று மாணவிகளைச் சேர்த்தனர். 1846இல் உடுவில் மகளிர் கல்லூரியில் 12 ஊர்களைச் சேர்ந்து 99 பிள்ளைகளே கற்றனர். இக்காலத்தில் அதிபர்களாகப் பணியாற்றியவர்களின் தியாகத்தின் சின்னமாகவே அமைந்தது. 1855இல் இங்கு பெண் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பாடசாலை நிறுவப்பட்டு இங்கு பயின்றவர்கள் பல வேறிடங்களின் பாடசாலைகளை நிறுவிக் கல்விப்பயிரை வளர்த்தனர்.

இவ்வாறு 1826 - 1941வரை நான்கு அருட்சகோதரிகள் (வெள்ளைக்கார சகோதரிகள்) கற்பித்தனர். இவர்களிடம் பயின்ற செல்வி கட்சன் பரமேஸ்வரி, திருமதி சரஸ்வதி சோமசுந்தரம், கலா நிதி செல்வி சீ.வி.செல்லையா சிராணி மில்ஸ் ஆகிய நால்வரும் 1941 - 2016 வரை சீரிய பணியாற்றிய இலங்கைப் பெண் அதிபர்களாவர். இன்று திருமதி.ஜெபநேசன் அவர்கள் அதிபராக அரும்பணியாற்று கிறார். மேற்கூறிய யாவரும் இப்பாடசாலையிலேயே கற்று மேற்கல்வி கற்றதுடன் ஆசிரியர்களாகி அதிபர்களானார்கள்.

உடுவில் பெண்கள் பாடசாலையானது கட்டணம் செலுத்தும் பாடசாலையானாலும், கல்வியால், ஒழுக்கக் கட்டுப்பாட்டால், விளையாட்டு மற்றும் இதர புறச்சுழல், இணைப்பாடங்களால் சிறப் படைந்து தேசிய மட்டம் வரை சென்று பரிசில்கள் விருதுகளைப் பெற்றுள்ளனர். 2016இல் நடைபெற்ற ஐந்தாம் ஆண்டு புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் இலங்கையின் வட பகுதியிலுள்ள ஏனைய பெண்கள் கல்லூரிகளுள் மிகச்சிறந்த (25) மாணவிகள் திறமை பெற்றுக் கல்லூரிக்கு நற்பெயர் தேடித் தந்தனர். இப்பெருமை உடுவில் மகளிர் கல்லூரியை அரிய தியாகங் செய்து வளர்த்த அதிபர்களின் தியாகச் சான்றுடன் உடுவில் மகளிர் கல்லூரி பிரகாசிக்கிறது.

மிசனறிமாரின் மருத்துவப்பணி

கல்வி, சமயம் மற்றும் சமூக நலன்களை நாடிவந்த மிசனறிமார் உடுவில் பிரதேசத்தின் மருத்துவ சேவை கருதி இனுவில் மத்தியில் கட்டணம் செலுத்தும் சிறப்பான மருத்துவ சேவையை 1898இல் நிறுவினர். இங்கு சிறப்பான சேவைக்காக ஸ்கொட்லாந்தைச் சேர்ந்த மருத்துவ கலாநிதி இஸ்பெலாகேர் (Dr.Isabellacurt) அம்மையார் நியமனம் பெற்றார். இவரும் தமது மருத்துவப் பணிக்கேற்ற அன்பும், தாராள சிந்தனைப் பண்பும், மருத்துவத் திறமையும் ஆற்றலும் மிக்கவர். இலங்கையின் வட பகுதியில் சிறப்பான பெண் வைத்தியசாலையாக அமைந்ததால் யாழ் மாவட்டத்தின் பல வேறிடங்களிலிருந்தும் சிறப்பான மகப்பேற்றிற்காக வருகை தந்தனர். குறிப்பாக முஸ்லிம் பெண்கள், ஆண்கள் அல்லாத மருத்துவமனை என்பதால் இவ்விடத்தை நாடிப் பயணதைந்தனர். அதேபோல வடமராட்சி, தென்மராட்சி போன்ற பல்வேறிடங்களிலிருந்தும் மகப்பேற்றிற்காக இவ்விடத்தை நாடினர்.

இவ்விடத்தில் கட்டணம் அறவிட்டாலும் மருத்துவச் சேவையின் கிறப்பால் வசதி படைத்த என்னிறைந்த பெண்கள் இங்கு பிரசவித்த புண்ணிய பூமியாகும். இனுவில் ஒரு புண்ணிய அருட்பூமியானதால் இம்மண்ணிற் பிறந்த யாவரும் கல்வியால், கலை களால், சமய ஒழுக்கத்தால் கடின உழைப்பால் சிறப்படைந்தனர். குறிப்பாக நோக்கினால் 1898இன் பின் 1995வரை யாழ் மண்ணின் மைந்தர்களில் அதிசிறப்பானவர்கள் பிறந்த பெருமையை அறிய வாம். இங்கு மேலும் பல மருத்துவ கலாநிதிகள் சேவை செய்ததுடன் உள்ளூர் மக்களிடையே பல தாதிகளைப் பயிற்சி வழங்கி இதர பணி மனைகளில் அவர்கள் வேலை வாய்ப்புப் பெற உதவினர்.

வட்டுக்கோட்டை தென்னிந்திய திருச்சபையின் கீழ் இன்று இயங்கும் இனுவில் பெண் மருத்துவமனை உடுவில் பெண்கள் பாடசாலையின் இன்றைய பிரகாசம் யாவும் அமெரிக்க மிசனின் சிறந்த பணி. பெண்களின் மேம்பாட்டிற்குக் கிடைத்த பேருதவியும் அருட்கொடையுமாகும்.

மட்டக்களப்பில் மெதழஸ்த திருச்சபையினரின் பெண்களுக்கான பணி

மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் கல்வியாலும் வாழ்வாதாரம் கூவாழ்வு மற்றும் பல வழிகளிலும் பின்னடைந்தே காணப்பட்டது. இதையன்றந்த மெதழில் திருச்சபையினர் தமது சமய நோக்கில் தேவாலயங்களை நிறுவினர். அச்சுழலில் ஏழைப்பிள்ளைகளுக்கான கல்வியூட்டவும் முன்வந்தனர். இதன் பேராக 1838இல் கீழ் மாகாணத்தின் முதலாவது பெண் பாடசாலை புளியந்தீவில் ஆரம்ப மானது. இச்சபையினர் முஸ்லிம் பெண்களின் நலன் கருதி முதலா வது பெண் மருத்துவமனையையும் நிறுவிப் பணி புரிந்தனர். இந்த மருத்துவமனை ஜோவான்ஸ் மருத்துவமனை என்ற பெயரில் வெகு சிறப்பான பணியாற்றிப் பிரபலமடைந்தது.

பெண்களுக்கென ஆங்கிலப் பாடசாலையொன்றை நிறுவ எண்ணி முதன்முதல் மட்டக்களப்பில் ஆரம்பமான பெண் ஆங்கிலப் பாடசாலையாக 1845இல் வின்சென்ற் மகளிர் கல்லூரியை நிறுவினர். இப்பாடசாலையைத் தலைமை தாங்கிய செல்வி அலிசியா வின்சென்ற் அம்மையாரின் பெயரிலேயே இன்று இப்பாடசாலை பிரகாசிக்கிறது. இங்கு கற்று வெளியேறிய மாணவி கள் மட்டக்களப்புப் பிரதேசங்களாங்கும் கல்விச்சுடரை ஏற்றிய தால் இன்றைய பெண் கல்வித்துறை தலைநிமிர்ந்துள்ளது.

வின்சென்ற் கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் கடைசி ஆங்கிலப் பெண்ணான அருட்சகோதரி “குறொவற் (Miss.Croft) அம்மையார் நீடியகாலம் தமது இதய தாகத்துடன் பணியாற்றியவர். இவர் தம் பணி சிறக்கத் தமிழ் கற்று மக்களின் உடை, நடை, பாவனைகளைக் கற்று அதனை நன்கறியச் செய்தவர். விசேட விழாக்களில் தமிழ்ப் பெண்களின் சேலையணிந்து தலைசீவிக் கொண்டையணிந்து மகா லட்சமியாகவே இருந்தார். தாம் ஒரு அதிபர் என்றில்லாமல் மாணவி யர் யாவரும் கல்வி, ஒழுகக்க கட்டுப்பாடு, கலைகள், பண்பாடு யாவும் சிறப்படையத் தன்னலம் கருதாது தெய்வீகப் பணியாற்றி

இன்றும் மட்டக்களப்பு மண்ணில் நினைவுகூரப்படுகிறார். இவரின் காலத்தில் உப அதிபராயிருந்து பின் அதிபராகப் பணி புரிந்தவர் மலையாள தேசத்தைச் சேர்ந்த செல்வி.அ.பத்மன் அம்மையாரும் முன்னவரின் பணியை அடியொற்றித் தியாக மனப்பான்மையுடன் அரும்பணியாற்றியவர்.

மெதடிஸ்த திருச்சபையினரால் மட்டக்களப்பில் பெண் கல்வி முன்னேற்றமடைய உதவிய அருட்சகோதரிகள் தம்பணியை இறை பணியாகவே செய்து கல்வி, மருத்துவம், கலை, பண்பாடு யாவற்றை யும் வளர்த்துச் சாதனை புரிந்த சக்தி வடிவினராவர்.

திருகோணமலை புனித மரியாள் கல்லூரி மகளிர் கல்லூரியின் வித்தாகும்

திருகோணமலை கல்வி வளர்ச்சியை நோக்கி 1864இல் அருட்சகோதரிகள் முதல் வித்திட்டனர். அன்று யாழ்ப்பாணம் திருகோணமலை ஆகிய இரு இடங்களும் ஒரே மறை மாவட்டமாக இருந்தது. இந்த மறை மாவட்ட ஆயர் செமேரியர் ஆண்டகை தமது சமயப் பணிக்கு மேலாக கல்விப் பணியையும் நோக்கினார். இதனால் திருகோணமலையில் முதற்பணியாற்றவென்றே ஐரிஷ் நாட்டைச் சேர்ந்த திருமதி.ஆன்பினைகள் அம்மையார் 1864இல் இவ்விடத் தில் முதற் காலடி வைத்தார். அக்காலத்திலிருந்த பெண் கல்விக்கான தடையை நீக்கிய அம்மையார் ஒரு சிறு மாணவிகளுடன் இக் கல்வியை ஆரம்பித்தார்.

இக்காலத்தில் பல பின்னடைவுகள் ஏற்பட்டாலும் அயல் வீடு களிலுள்ள பெண்களுடன் அவர்களின் மொழி பழக்கவழக்கங்களுடன் உறவாடி அவர்களின் பிள்ளைகளை அழைத்து வந்து முப்பது மாணவர்களைச் சேர்த்து முடிய 18 வருடங்கள் நீடித்தன. தமது அயராத தியாகத்தினால் கல்விச்சுடர் ஏற்றியதும் ஓய்வானார். அடுத்த கட்டமாகத் திருகோணமலை திருச்சபைச் சகோதரிகள் கல்விப் பணியைத் தொடர்ந்தனர். 1993இல் பாண்டிச்சேரியி விருந்து குளுனி சகோதரிகள் வந்து 29 வருடங்கள் பெண்கல்விக்கு யென் எனும் மகாசக்தி

உரமுட்டினர். இச்சோதரிகள் கல்விப்பணிக்கு மேலாக அநாதைச் சிறுவர் காப்பகமொன்றை நிறுவி அதனையும் மேம்படுத்தினர். மேலும் பாடசாலை மாணவிகளின் எதிர்கால நன்மை கருதி தையற் கலை, லேஸ் பின்னுதல் போன்றவற்றையும் ஒரு வருடப் பயிற்சி தந்து அதனையும் கற்றுணரவைத்தனர்.

இவ்வாறு காலத்திற்குக் காலம் பல அருட்சோதரிகள் தம்நலம் கருதாது பணியாற்றி நாட்டில் பெண்கள்வி, நற்பண்பு, சமூக ஒழுக்கக்கட்டுப்பாடு ஆகிய துறைகளில் உயர்வடையச் செய் தனர். இக்கல்லூரியில் ஆங்கிலம், தமிழ் என இரு பிரிவுகளிலும் மாணவர் தொகை கூடிப் பெண்கள்விச்சாலை பிரபலமடைந்தது.

இக்கல்லூரி 150 வருடங்களுக்கு முன் நவிவுற்ற போதும் அருட்சோதரிகளின் தியாகத்தினால் பல்துறையிலும் கற்கும் 2000 மாணவிகள் பயிலும் கல்விப்புலமாக அமைந்துள்ளது. மேலும் இன்றைய சூழலுக்கேற்ப கல்வி, கலைகள், விளையாட்டு, இதர செயற்பாடுகளிலும் சிறந்து விளங்குகிறது. இன்று அதிசிறப்புற் ற போதும் ஆரம்பித்த அதிபர் திருமதி.ஆண்பினைகன் அம்மையார் அனைத்து மக்களிடையே கல்வி விருத்தியின் மகாசக்தியாகப் போற்றி மதிக்கின்றார்.

வவுனியா றம்பைக்குளம் மகளிர் மகாவித்தியாலம்

“உலகிற்கு ஓளி” என்னும் மகுட வாசகத்தைக் கொண்டு பெண் கள் மத்தியில் கல்வி ஓளியை ஊட்டி எமது சமுதாயத்தை உகந்த நிலையில் திகழ வைக்கும் வவுனியா றம்பைக்குளத்தில் தடம் பதித்துள்ளது இப்பெண்கள் பாடசாலை.

பாமர மக்கள் வாழ்ந்த காலத்திலேயே கிறிஸ்தவ சமய ஆகர வில் திண்ணைப் பள்ளிகள் பணியாற்றின. அதன் வரிசையில் 1890இல் இத்திண்ணைப்பள்ளி தேவாலயத்தில் ஒரு பகுதியில் அமைந்த சிறுகுடிசையில் ஆரம்ப பாடசாலையாக உருமாறியது. அக்காலத்தில் மாணவர் வரவை அதிகரிக்கச் செய்வதன் பேரில்

பாடசாலையைத் தரமுயர்த்த கத்தோலிக்க சபையினர் முன்வந்தனர். ஆரம்ப பாடசாலை வளர்ச்சி பெற்றது. பெண்களின் நலன் கருதி இப்பாடசாலை அருட்சகோதரிகளிடம் 1940இல் கையளிக் கப்பட்டது.

அருட்சகோதரிகளின் சார்பில் துறவியான அருட்சகோதரி லியோனி அதிபர் பதவியுடன் மற்றும் இருவரும் பொறுப்பேற்றனர். பெயரளவில் பாடசாலையானாலும் வசதிகளேதுமற்றதும் மாணவர்கள் சேர முன்வராமையும் பேரிடராக இருந்தது. அக்கால பாமர மக்களின் வறுமை நிலை பிள்ளைகளின் கல்விக்கு உந்த வில்லை. இப் பரிதாபமான சூழ்நிலையில் தமது இளமையையும் சிரமத்தையும் அர்ப்பணித்து முன்னேற்றத்துடித்த அருட்சகோதரிகள் அடைந்த துன்பம் சகிக்க முடியாது.

தம்பணி தூய பணி என்பதை நிருபிப்பதன் பேரில் இவ்வூரில் வீடு வீடாகச் சென்று ஏழைத்தாய்மாரிடம் பெண் கல்வியின் தேவையை உணர்த்தினர். அதன் பேராக ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு உதவ முன்வந்தனர். தாம் பெண் துறவிகளானாலும் இளம் வயதின் ராதலால் பாடசாலை வளாக நிலத்தில் தாமே மண்வெட்டியால் கொத்தி காய்கறிச் செடிகளைப் பயிரிட்டு அதன் விளைவைச் சந்தையில் விற்றனர். அப்பணத்தில் வசதிகளற்ற மாணவிகளுக்குத் தேவைக் கேற்ற உடைகள், புத்தகங்கள் மற்றும் உதவிகளை உள்ளன் போடு வழங்கித் தமது அருளாண்மையை வெளியிட்டனர். மேலும் தேவையேற்படும்போது வீடுகளிற் சென்று கல்விக்காக இரந்து மாணவிகளைக் கற்க வைத்தனர். இவ்வெழுச்சி பொது மக்களிடையே வியப்பையும் உதவும் உந்துதலையும் ஏற்படுத்தியது.

மாணவர் வரவு கூடியது. அருட்சகோதரிகளின் உயர்வான பணியால் பாடசாலை தரம் உயர்ந்தது. 1960இன் பின் இப்பாடசாலையும் அரசபாடசாலையாக மாறியது. பல வளங்களும் கிடைத்தன. அருட்சகோதரிகளின் அயராத தியாகமும், மனதளவில் மாறாத கல்வியூக்கமும் இம்மண்ணின் எதிர்பார்ப்பும் உயர்

பாடசாலையாக நன்கு வளர்ச்சி கண்டது. இதன் பேராக கல்விச் சாதனையுடன் விளை யாட்டு மேலதிக பாடத்திட்டத்தின்படி கலைகள் சிறந்தோங்க இப் பாடசாலை தேசிய மட்டத்தில் விருது கள் பெறவும் இறையருள் பாலித்தது. 2015இல் இப்பாடசாலையின் அதிபர் அருட்சகோதரி திரேசம்மா சிறந்த அதிபர்களுக்கான “பிரதீபாபிரபா” விருதினை இன்றைய இலங்கை ஜனாதிபதியிடம் பெற்றுக்கொண்டார்.

இன்றைய சூழலில் ஆல்போல் தழைத்துள்ள வவுனியா றம்பைக் குளம் மகா வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சி ஆரம்ப கால அருட்சகோதரிகளின் தியாகத்தின் வித்திலிருந்து வெளியான சாதனையாகும். இதனால் பெண்களின் சக்தியை நாமும் வியக்கிறோம்.

“நெஞ்சில் வஞ்சனையற்ற தூயபணி தியாகத்தின் வித்தாகும். பெண் கல்வியின் ஆணிவேராக அரும்பணியாற்றிய அருட்சகோதரி களின் ஆரம்பப்பணி பெண்கல்வியின் வித்தாக அமைந்ததால் இன்றைய பெண் சமூகம் நற்பண்புடன் சிறந்து விளங்குவது தம்மை அர்ப்பணித்த அருட்சகோதரிகளின் தியாகத்தின் சின்னமாகவே துலங்குகிறது.

இவை யாவும் இறையருளின் சித்தமாகும்.

நிறைவாக...

மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம்

“பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்
நற்றவ வானிலும் நனிசிறந்தனவே”

மனிதப் பிறவி நிலையற்றது. நிலையற்ற மனித வாழ்வில் நிலையான பணியைக் குறுகிய காலத்தில் செய்யவே இவ் வுடலுக்கு இறைவன் அனுமதி வழங்கினார்.

இறையருட் பேராக எம்மாதாவின் கருவறையில் தோற்றம் பெறவும் தாய்மையை ஏற்ற மாதா நொந்து சமந்து பல வேதனைகளுடன் எம்மை இம்மண்ணிற் பிரசவித்தார். தாம் பெற்றெடுத்த எம்மைச் சீராட்டிப் பாராட்டிப் பால் நினைந் தூட்டி வளர்த்துத் தாயன்பைச் சொரிந்தார். நாம் பால் மணம் மறந்ததும் எம்மை எமது பிதாவிடம் ஒப்படைக்கிறார். பிதாவும் தம் இயல்பிற்கேற்ப நெறிப்படுத்தி நற்பண்பையும் நல்லொழுக்கத்தையும் உபதேசித்தார். எம்மைச் சகல நெறி களிலும் முன்நிற்கச் செய்தார்.

எமது கல்விப் பருவம் அண்மியதும் நற்கல்வியில் அரிவரி படிக்கப் பள்ளியில் சேர்க்கிறார். பள்ளிகளில் அன்று முதல் தாயுள்ளாம் படைத்த நல்லாசிரியைகள் பொறுப்பேற்று கல்வியறிவைப் புகட்டித் தேறியதும் எமது கல்வியழகை இரசிக் கிறார். இதற்காக எமது மாதா, பிதா, குரு யாவரும் தம்மை அர்ப்பணித்தனர். இம்மூவரதும் நெறிப்படுத்தவில் சமயப் பற்றும் ஆலயப் பணியுடன் சமய வழிபாடும் செய்து ஞான குருவின் வழிகாட்டலில் தூய சிந்தனையுடன் வழிபட்டு தெய்வ சிந்தனைக்கு இணைத்தனர். இது எமது வாழ்வின் தத்துவமாகும்.

எமது மாதாவின் இனமானதே இம்மண்ணாகும். நாம் தோன்றிய பொன்னாடும் பெரும் பேறுடையது பெற்ற தாயைப் போல் பிறந்த பொன்னாட்டையும் ஒரு மனதோடு நேசித்ததால் நன்மைகள் பல கைகூடும். நாம் இவற்றைப் போற்றி வழிபட வேண்டும். இதனையே ஒளவையார் தமது கொன்றைவேந்தனில் (வரி 38) “தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலு மில்லை” என்றார். நாம் எமது தாய் செய்த தியாகத்திற்காக நீர் நிலையைத் தோண்டி நன்றிக் கடனைத் தீர்க்கலாம்.

எமது நலன் நாடி எமது கடன் நோக்கி எமக்குக் கல்வியையும் நல்வழி நாடும் வண்ணம் நல்லுபதேசமும் ஊட்டும் சொல் வேதமாகும். இதனை ஒளவையும் “தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை” என்றார். (கொன்றைவேந்தன் 37)

எமது பச்சிளம் பருவத்தே தாயுள்ளத்துடன் எம்மை அரவணைத்து அகர, உகர, மரக எழுத்துக்களால் ஓம் என்னும் பொருளை உணர்த்தி, செந்தமிழின் எழுத்துக்களை அறிமுகஞ் செய்து எமது கல்வித் தீபத்தை ஏற்றிய நல்லாசிரிய சூழகம் இறைவனுக்கு நிகரானவர். “எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனா வான்” என்னும் முதுமொழிக்கிணங்க குருவை எந்த நேரமும் சிந்தையில் இருத்த வேண்டும்.

மேற்கூறிய மூன்று கண்கண்ட தெய்வங்களின் வழி காட்டலில் ஆலய வழிபாட்டுடன் தெய்வ ஆசியையும் பெற ஸாம். எமது குழலில் அற்புதங்கள் புரியும் அற்புதத்தாய்த் தெய்வ மான இனுவில் சிவகாமி அம்பாள் எம்மை உரிய பணிகளைச் செய்து பிறவிப் பயனை உணர்த்தியதால் எம்பணி அறப்பணி யாக அமைந்துள்ளது. எமது மாதா, பிதா, குரு தெய்வத்தின் வழிகாட்டலில் என் இதர பணிகளிடையே அறப்பணிகள் செய்த தொடரில் அறநூல்கள் எழுதவும் பல அருளாளர்கள் உருவில் அமைந்த இறையருட் சித்தப்படி ஆரம்பமானது.

இந்த நூலில் இறந்த காலத்தில் தமது சிறப்பான தியாக உணர்வால் கற்ற, உணர்ந்த, செய்த, கல்வி, கலை, அறநெறி மற்றும் புனித சேவையால் சாதனை படைத்த 51 பெண் குலத் தவரை அறிமுகஞ் செய்ய இறையருள் நல்கியது.

பிற்காலத்தில் வாழும் சக்தி வடிவத்தவர்கள் கல்வி கலை களால் பல்லினச் சேவையால் உயர்ந்தவர்கள். எம்மண்ணில் சாதனை படைத்த பல நூற்றுக்கணக்கானோர் திகழ்வதும் சக்தி யின் அருட்கொடையே. அன்று சாதனை படைத்து அறப்பணி யால் உயர்ந்த எம்மண்ணில் இடைக்காலத்திலேற்பட்ட மேலை நாட்டு நடை, உடை, பாவனை மன்றும் திரைப்பட உலக நெறி தவறிய கலாசாரம், விஞ்ஞான உலக தொலைத் தொடர்புகளின் பாவனை, தொலைபேசி, தொடுபேசி போன்ற தொல்லைகளால் எம்மினம் தொல்லைப்படுகின்றது. எம் மண்ணில் சைவ மரபுடன் தமிழ்ப்பண்பை எமது பாரம்பரியங்களைப் பேணுவோரும் உண்டு. இன்று அறுபது அகவை கடந் தோர் பலரின் தூண்டுதலால் அன்றைய அறப்பணிகள் மற்றும் நல்ல காரியங்கள் செயற்படுவதும் கண்கூடு.

ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்னும் கற்புநெறி, கூழானாலும் கொடுத்துக்குடி மற்றும் உண்ணும்போதோரு கைப்பிடி வழங் கவும் பகிர்ந்து வாழ்வதுடன் வந்தாரை வரவேற்று உபசரிக்க வும் நலிந்தோரை ஏதிலிகளை உள்ளன்போடு ஆதரித்து உதவும் எமது இல்லத்தரிசிகளே முன்னிற்கின்றனர். மேலும் தமது சிறார்கள், உற்றார், உறவினர் மெலிந்தோரை முதியோரை உள்ளன் புடன் நேசித்து அராவணைக்கும் தாயுள்ளங்கள் போற்றப்படு கின்றனர். தாம் பெற்ற இன்ப துன்பங்களைத் தம்மினத்தோடு பகிர்ந்து மன அமைதி பெறுவோரும் அரிவையரே. இவர்களில் அரிய பணி மேலானது.

பிடியரிசியின் சிறப்பு

அறுநாறு வருடங்களுக்கு முன் மதுரை மீனாட்சி யம்மன் ஆலயத்திருப்பணியில் மதுரைப் பாண்டியனின் வழி காட்டலில் இல்லங்கள் தோறும் பிடியரிசி எடுத்துச் சேர்ந்த நிதியில் அவ்வாலயத்தின் கிளிக்கூட்டு மண்டபம் நிறுவப் பட்டது. இது நிலையான பணியாகும்.

ஆறுமுகநாவலர் தமது கல்விப் பணிக்காகக் கற்பித்த வேதனம் பெறாத ஆசிரியர்களுக்குப் பிடியரிசி எடுத்து உதவினார். மேலும் நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது பிடியரிசி வழங்கிய பெண்களில் வசதி படைத்தோர் வழங்கிய பொருளுதவிகளைச் சேர்த்து நகரத்தில் வெவ்வேறு கருசித் தொட்டிகள் அமைத்துப் பசிநீக்கினர்.

பிற்காலத்தில் 80 வருடங்களுக்கு முன் இனுவில் சிவகாமி அம்பாள் கனவில் தெரிவித்ததால் சாத்திரம்மா என்னும் மாதரசி இல்லங்கள் தோறும் பிடியரிசி எடுத்துச் சேர்த்த நிதியில் ஆலயத்திருப்பணியை ஏற்றார். தமது கட்டிலம் பருவத்திலிருந்து நாற்பது வருடங்கள் உலா வந்து பிடியரிசி எடுத்த பேராக இனுவில் சிவகாமியம்பாளின் ஆலயக் கருவறை முதல் அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம் ஆகியவற்றைக் கருங்கல்லால் கட்டினார். மேலும் ஐந்து தள இராசகோபுரம், முன் மணிமண்டபம் யாவற்றையும் தானொருத்தியாக நின்று நிறைவு செய்து முதுமையடைந்ததும் மறுமை எய்தினார்.

இப்பிடியரிசித்தொண்டு இன்று அருகிவிட்டது. எமது அறப்பணி வளர்க்கும் பொறுப்பை இல்லத்தரிசிகள் தொண்டாக ஏற்குமாறு காஞ்சிப்பெரியார் உபதேசித்தார். இவர் தமது 13 வயதில் காஞ்சி காமகோடி ஆதீநத்தின் குருமகா சந்திதான யென் எனும் மகாசக்தி

மாக நியமனம் பெற்றார். 87 வருடகாலம் குருமகானாக அருளபதேசஞ் செய்து கனக விழாக் கண்டு முத்தி பெற்றார். இவரின் உபதேசப்படி இல்லத்தரிசிகள் நாள்தோறும் உலையிலிடும் அரிசியில் இறைவன் பேரில் ஒரு கைப்பிடி அரிசியை வேறொரு கலசத்திலிட்டு அன்றாடம் சேரும் சில்லறைக் காக்களையும் வேறாகப் போட்டு வைத்தால் அன்னப்பணிக் காக வரும் தொண்டர்களிடம் தமது சிக்கனச் சேமிப்பை வழங் கலாம். அவர்கள் தாம் சார்ந்த ஆலயத்தின் சார்பில் பலரிடமும் சேர்த்ததில் அரிசியை அன்னமாகவும் சேர்ந்த காக்களுக்கு காய்கறிகள் வாங்கி அன்னப்பணியாற்றுவர். இதனால் இறைவனுக்கு நிவேதனமும் பக்தர்களுக்கு அன்னதானமும் சிறப்பிப்பதாகும். நாட்டில் அறப்பணிவளரும்.

தாய்வழி வந்த சேய்களின் நற்பண்பு

அன்னப்பணிக்குதவும் பிடியரிசி மற்றும் அறப்பணியை நாடும் இல்லறப் பெண்கள் காட்டிய அறப்பணியின் சார்பான நற்பண்பு, நல்லொழுக்கம், சமூக உறவு, ஏற்றத்தாழ்வின்றிய சமரச நோக்கு யாவற்றையும் பின்பற்றுவர். அன்பே சிவம் என்னும் நற்பண்பை நேசிக்கும் அறநெறிச் சமூகத்தினர் நெறிப் படுத்தப்படுவதால் நற்தாயின் வழிவந்த சிறார்கள் அறநெறி வகுப்புகள், யோகாசனம், கலை வகுப்புகளிற் பயில்கின்றனர். இதன் பயனாகத் தமது நுண்ணறிவிற்கேற்ப இன்னுரையால் யாவரையும் தன்வசப்படுத்தி அனைவரதும் இதயத்திற் குடி கொண்டனர். என் கண் கண்ட அனுபவத்தையும் அறிவோம். எனது நூலுருவாக்கம் சார்பாக இனுவில் கிழக்கு ராஜேஷ்கண்ணா விடம் கூடுதலான நாட்கள் சென்று வருவேன். நான் சென்று அவர்களின் படலையைத் தட்டியதும் காலை வேளை “வணக்கம்” என ஒரு பிரஞ்சுக்குரல் ஒலிக்கும். படலையைத்

திறக்கவும் கூப்பிய இரு கரங்களுடன் 24 வெண்முத்துப் பற்கள் பளிச்சிட மீண்டுமொரு “வணக்கம்” என்னும் பிஞ்சு மழலை ஒலி கேட்கும். இப்பண்பு அவ்விடஞ் செல்லும் ஒவ்வொரு வருக்கும் கிடைக்கும் சிறந்த வரவேற்பாகும்.

ஒரு சமயம் இளவாலை வாசியும் தற்போது கண்டாவில் வாழ்பவருமான கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சேர்ந்த பெரியார் ஒருவர் தமது நூலுருவாக்கத்திற்காக இவ்விடம் வருகை தந்தார். மகள் சுடர்நிலா வழமை போலவே வந்த பெரியவரை நோக்கி இரு கரங்களையும் கூப்பி “வணக்கம்” என்றாள். தமிழ்ப்பண்பாட்டு ஒழுக்கங்களில் பெருவிருப்பும் அதன்படி ஒழுகுவதில் உள்ள சிறப்பை எதிர்பார்ப்பவருமான அவர் உச்சி குளிர் மகிழ்ந்தபடி பதிலாக வணக்கம் கூறினார். தமது கடமை நிறைவில் விடை பெற்றவர் மீண்டும் கண்டா சென்று தமது நூல் வெளியீட்டு விழாவில் இந்நிகழ்வை பெருமையுடன் கூறி எமது பண்பாடு பிறழ்வு படாது பேணிப்பாதுகாக்கப்படுவதை எடுத்தியம் பினார். இப்பண்பு இனுவிலில் வாழும் சின்னஞ்சிறார்களிடம் வளர்ந்து வரும் சிறப்பான உதாரணமாகும். தமிழர்களாகிய நாம் இப்பண்பைக் கடைப்பிடிப்பது எமது தமிழ் இனத்தின் உயர்வைக் காண்பிக்கும் என்றாராம். அந்தப்பெரியாரை இங்கு அழைத்து வந்தவர் இக்கதையைக் கூறி உவகையுற்றார்.

மேலும் அப்பெரியார் தமிழர்தம் பெருநாட்களில் கண்டாவிலிருந்து அழைப்பை மேற்கொண்டு இவர்களுக்கு வாழ்த்துத் தெரிவிப்பதில் மனநிறைவடைகிறார். “ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரும்” என்பதை உணரமுடிகிறது.

இதேபோல யாழ் மண்ணில் பல இடங்களிலும் இவ் வரிய நற்பண்பினைக் கண்டும் கேட்டும் மகிழலாம். இந்து விடுதிகள் மற்றும் இந்துப்பாடசாலை மாணவிகள் இவ்வரிய யை எனும் மகாசக்தி

நற்பண்பை நாகரிகமாக வளர்த்து வருகின்றனர். இதுவே எம் மண்ணில் உறைந்துள்ள பெண் என்னும் மகாசக்தியின் சின்ன மாகும். இப்பண்பான் நாகரிகம் வளர எம் செந்தமிழ்ப் பெண்கள் தவறாது நெறிப்படுத்தினால் எம்மண்ணின் பெருமை மேலும் போற்றப்படும்.

அன்பே உருவான எம்மண்ணின் பெருமையையும், தமிழ்ப் பாரம்பரியப் பண்பாட்டையும் சைவ மரபையும் பேணித் தமது மழலைகளுக்கு நாடறிந்த நற்பண்புகளை ஊட்டி வளர்த்து எமது தாயகம் மேலும் சிறப்புற அமைய தாய்மை என்னும் தூய தியாகத்தை நிலைநாட்டிய யாவரும் நலமுடன் வாழ எமது தெய்வங்களின் ஆசிவேண்டிப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

மாதராய்ப் பிறக்க மாதவஞ் செய்த மாதரிசிகளே! உங்கள் மனநிறைவான மதியொளி மிக்க மாண்பிற்கு மறுமை யிலும் இறையருளால் மகிமை கிடைக்கும்.

“வாழ்க வளமுடன்”

வெவ்வாக்கத்திற்கு உதவிய நூல்கள்

1. திருமந்திரம் - திருமூல நாயனாரின் குருபூசை மலர் 30.10.1993 - வெளியீடு : கொழும்பு மௌனாக்கிரமம்
2. கேதாரகெளரி விரதமான்மியம் - திருகோணமலை பத்திரகாளி அம்மன் ஆயை வெளியீடு - 12.10.2005
3. தேவிபாகவதும் - பாகம் 2,3
4. திருவிலையாடற்புராணம்
5. குதிர்காமப்பிள்ளைத்தமிழ் சிவந் கருணாயை பண்டிதப்புலவர் (வெள்ளி முருகன் வரலாறு) இரண்டாம் பதிப்பு - 1983
6. இராமாயணச்சுருக்கம்
7. ஸ்ரீங்கம்காத்தமியம் - ஸ்ரீ ஆண்டாள் வரலாறு - லிப்கோ பதிப்பகம் - 1974
8. காப்பிய மகளிர் - சரணா இராசகோபாலன் 1997 (மறுபதிப்பு)
9. பெரியபுராணக் கதைகள்
10. அன்னை சாராதாதேவி வரலாறு - இராமகிருஷ்ண மிசன் வெளியீடு
11. மணிமேகலைச் சுருக்கம் - ஓளவைதுறைச்சாபி
12. கிணையிலி - கிணுவில் சைவத்திருநெரிக்கழகவெளியீடு - 2013
13. வினோத ரத மஞ்சரி - ஓளவையார் வரலாறு
14. சிவத்தமிழ்வாசகம் - தெல்லிப்பலழை தூர்க்காதேவி தேவஸ்தான வெளியீடு
15. ஜீவந்தி - 100 பெண் எழுத்தாளர் வரலாறு 2016 - இ.பத்மாசனி - மைமுனைசெய்னுாப்தீன் வரலாறு
16. கலைக்கேசரி ஜனவரி 2016 ஏ.கே. கருணாகரன் எழுதிய M.S. சப்புலட்சுமியின் வரலாறு
17. தினங்குரல் நாளே 12.02.2017 - பக்கம் 42, கவிஞர் எம்.பி.ரேம்ராஜ் எழுதிய K.P சுந்தராம்பாள் வரலாறு.
18. கலைக்கேசரி ஒக்டோபர் 2015 - பத்மா சோமகாந்தன் எழுதிய பக்.44-47 சங்கீதரத்தினம் வைஷ்மிரத்தினம்
19. கலைக்கேசரி யூனை 2016 பக்கம் 68 - 70 புத்மாசோமகாந்தன் எழுதிய பல்கலை வித்தகி விஜயலட்சுமி சண்முகம்பிள்ளை
20. கலைக்கேசரி நவம்பர் 2010 - பக்கம் 44 - 47 ரேணுகாதாள் எழுதிய நாட்டுய தாரகை ஹேமலதா மிராண்டா

21. உயிர்மை - வாழ்வகம் சிறப்புமலர் 11.12.2011 செல்வி.அன்னலட்சுமி வரலாறு
 22. சாவித்திரி சுரிதம்
 23. நளவெண்பா சிவத்தமிழ்ச்செல்வி எழுதியது.
 24. சகுந்தலை சுரிதம்
 25. குழுதம் - பக்தி சஞ்சிகை 2001. 2005 - அனசூயா வரலாறு
 26. சத்தியசோதனை - மகாத்மாகாந்தி சுயசரிதை
 27. சின்னாஞ்சிறு வயதில் சாதனையாளர்கள் - அழ.வள்ளியப்பா
 28. வலி. தெற்கு பிரதேச செயலக சிறப்புமலர் 2011. அமரரிக்க. மிசனின் பணிகள் - முன்னாள் பேராயர் கலாநிதி எஸ்.ஜெபநேசன்
 29. மட்டக்களப்பு தமிழகம் - பண்டிதர் வீ.சி.கந்தையா பெண்கள் கல்வி சார்பாக
 30. கலைக்கேசரி ஜனவரி 2016 - பக்கம் 34 - 43 கைஷ்மி எழுதிய வவுனியா றம்பெக்குளம் மகாவித்தியாலயம்
 31. கலைக்கேசரி செப்ரம்பர் 2015 - பக்கம் 54 - 61 திருமதி சித்திராதேவி எழுதிய திருக்கோணமலை புனித மரியாள் கல்லூரி மேலாக எம் முன்னோர்களின் செவிமாழிச் சான்றுகளும் உபதேசங்களும், நேர் காணவும் உதவியுள்ளன.

A decorative horizontal border at the bottom of the page, featuring a repeating pattern of stylized floral or scrollwork motifs.

நன்றிக்குரியவர்கள்...

இம்மண்ணில் செய்ய வேண்டிய பணிகளை உரிய நியதிப்படி செய்ய என்னை உனர்த்திய எமது குலதெய்வமான இனுவில் சிவகாமி அம்பாளின் அருளாசியுடன் என்னை இவ்வுலகிற்கு அறிமுகஞ் செய்த எந்தையும் தாயும் எனக்குக் கல்வி புகட்டி நற்பணிக்கு வழிகாட்டிய குருமாருக்கும் எமது வாழ்வில் நல்லறம் பேணி அறப்பணிக்கு உதவிய தாரமும் எனது இன்றைய பணிக்கு வித்திட்ட சக்திகள் ஆவர். எனது இலக்கியப் பணியில் ஆர்வமுட்டி முதுமையிலும் தளராது பணிசெய்ய உதவியும் எனது ஆக்கங்கள் அத்தனைக்கும் அருளுரை தந்து இப்பணி நிலைக்க உதவிவரும் செஞ்சொற்செல்வர் கலாநிதி ஆறுதிருமுருகன் அவர்களும் எனது நன்றிக்குரியவர்கள்.

25

இந்த நூலை அணிசெய்து தமது ஆழந்த கல்வித்திறமை மூலம் நற்சான்று வழங்கிய இனிய பண்பாளர் செந்தமிழ்ச்சொல்லருவி ச.லல்சன் அவர்கள் தமது கடமைக்கு மேலாக எனது முதுமைக்கு மதிப்பளித்து அரிய அணிந்துரை வழங்கியுள்ளார்; நன்றிகள். நீடிய கால நட்பில் தமது உடல் நலக்குறைவிலும் இந்த நாலுக்கான அணிந்துரையை வெகு சிறப்பாக எழுதித் தந்த ஓய்வுநிலை கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை விரிவுரையாளர் பண்டிதர் கலாநிதி செ. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் சிறப்பானவர்.

26

பெண் குலத்தின் பெருமையை ஒரு பெண்ணால் குறிப்பிட முடியும் என்பதை நிருபித்துத் தமது முதுமையின் இயலாமையிலும் அரிய சிறப்பான அணிந்துரை எழுதிய முதுநிலைப் பேராசிரியர் கலைவாணி இராமநாதன் அவர்கள் போற்றுத்தக்கவர்.

இந்த நூலை குறுகிய காலத்தில் அதிசிறந்த மதியூகத்தால் கணினியில் உருவாக்கி மலரைச்சிறந்த முறையில் வடிவமைத்து வழங்கிய இனுவையூர் சுடர்நிலவு கிறபிக்ஸ் உரிமையாளர் பா.ராஜேஸ்கண்ணா அவர்கள் இந்நூலின் சிறப்பை உயர்த்தியவர். மேலும் இப்பணிக்கு வேண்டிய உதவிகள் பலபுரிந்த எமது மைத்துளர் கலாபூஷணம் கா. வைத்தீஸ்வரன் அவர்கள்.

இவ்வாக்கம் சிறப்புற அமைய உதவிய மேற்கூறிய அனைத்து அன்பர்களுக்கும் சகல செல்வங்களையும் நற்புகழையும் உவந் தனிக்க எல்லாவல்ல மகாசக்தியாம் சிவகாமி அம்பாளைப் பிரார்த் திக்கின்றேன்.

யாவருக்கும் அன்பு கலந்த நன்றிகள்

வணக்கம்.

இனுவையூர் கலாபூஷணம் ஸு.சிவலிங்கம்

நூலாசிரியரின் நூக்கங்கள்

1. அறநெறிக்களாஞ்சியம் 2003
2. சீரினுவைத் திருவூர் 2004
3. திருமுறைத் தோத்திரப் பாடல்கள் 2005
4. இல்லஞ் சீறந்திட வாழ்க! 2007
5. இறையருட் செல்வர்கள் 2007
6. சிவகாமி அறநெறிப்பாடாலை 10ஆம் ஆண்டு மலர் 2007
7. மழுஸலச் செல்வங்கள் 2008
8. சமுத்துச் சக்தியின் அற்புதங்கள் 2009
9. ஜயப்பன் வழிபாடு 2009
10. பிள்ளைக்கனி அழுது 2010
11. தேவிபாகவுதக் கதைகள் 2011
12. யாழ் மண்ணில் சைவமும் தமிழும் வளர்த்த சான்றோர்கள் 2012
13. கலைஞரானசுரபி 2012
14. திருமுறைப் பாடல்கள் 2012
15. அருள்ஞானதீபம் 2013
16. இணையிலி 2013
17. உதயதாரரகை 2014
18. இறையருள் அழுதம் 2014
19. நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் 2017
20. கிராமிய மண்ணில் முருகன் ஆயைங்கள் மூன்று 2016
21. விந்தக விநாயகர் 2017
22. ஒள்ளைவமொழி 2017
23. ஞானலிங்கேச்சர் திருக்கோயில் 2017
24. பெண் எனும் மகாசக்தி 2017

அன்னை சாரதாதேவி

கல்தூரிபா காந்தி

புனோறன் ஸ் நெற்றிங்கேள்

இரினா சென்ட்லர்

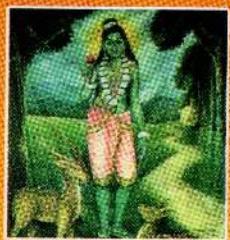

பனீஷாத கி.பத்மாசனி

வாஜியானி மைஸுனா செய்னுலாப்தின்

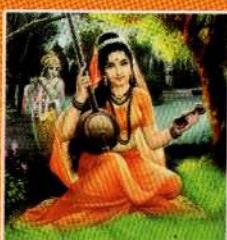

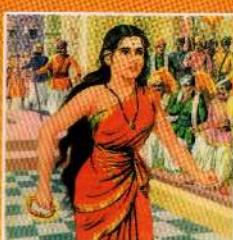
வள்ளி

சிதை

மேரா

கல்லணி

அமரர் திருமதி.
சாஸ்வதி ஆழுமுகம்

அமரர் திருமதி.
சிவாக்கியம் பதஞ்சலி

அமரர் கலாநிதி சௌலி.
அன்னல்குமி சின்னத்துமபி

M.S. சுப்புலக்ஷ்மி

K.P. சுந்தராம்பாள்

திருமதி. கிருஸ்யல்கமி
சங்முகம்பிள்ளை

திருமதி.
ஹேமதா மிரண்டா

ச.குந்தலை

தமயந்தி

எலிசெபத் மகாராணி